

گوانستان

شیخ موسڵحه دین سه عدی شیرازی

گۆلستان

وه رگی رانی:

زه کی نه حمهه هه ناری

پیدا چوونه وهی:

غه ریب پشه ده ری

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس

هه ولیر - هه ریمی کوردستانی عیراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عیراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspress.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیتت www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

شیخ موسڵحه‌دین سه‌عدی شیرازی
گوڵستان
وه‌رگنیرانی: زه‌کی ئه‌حمهد هه‌ناری
پیداچوونه‌وه‌ی: غه‌ریب پشده‌ری
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٢٤٨
چاپی یه‌که‌م ٢٠١٢
تیریز: ٦٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رینه‌به‌رایه‌تی گشتی کتبخانه گشتیه‌کان ١٨٧ - ٢٠١٢
نه‌خشاندنی ناوه‌وه: زیاد تاریق
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌کرهم
هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل. تریسکه ئه‌حمهد

ژپنک:
ژماره‌ی پیوانه‌یی ناوده‌وله‌تی کتیب
ISBN: 978-9966-487-15-7

ناساندن

سه‌عدی دانه‌ری په‌رتووک^۱

سه‌عدی ناوی "موشه‌ره‌ف کورپی شیخ موسلحه‌دین" ه؛ له شاری شیراز پایه‌ته‌ختی هه‌ریمی (فارس)ی ئه‌وکاته، له سالی (۵۸۹)ی کۆچیدا هاتووته دنیاوه؛ بۆیه هه‌ر به "شیرازی" بانگ کراوه.

هۆزی باوکی وه‌کو هۆزی دایکی له بنه‌ماله‌یه‌کی ئاینی و زانستی بووه. ناویراویش هه‌ر له‌سه‌ر ریچکه‌ی هۆزه‌که‌ی خۆی رۆیش‌توووه و زانسته سه‌ره‌تاییه‌کانی له باوکی و ئه‌وانه‌ی وه‌ک باوکیه‌وه فیر بووه.

سه‌عدی، یادی ئه‌و تالی و سوپیری و هه‌ناسه‌ساردییانه‌ی هه‌تیوی، که هه‌ر له مندالییه‌وه چیشتبووی هه‌رگیز لێی جیا نه‌ده‌بووه‌وه.

"موسلحه‌دین"ی باوکی که له‌لای (ئه‌تا به‌گ سه‌عدی کورپی زه‌نگی سلغری) فه‌رمانه‌ه‌وای فارسدا کاروباری بۆ هه‌لده‌سووراندا، مرد.

پاش مردنی "موسلحه‌دین" فه‌رمانه‌ه‌وا باالی باوکایه‌تی به‌سه‌ر (سه‌عدی)دا گرت و له‌سه‌ر ئه‌رکی خۆی بۆ په‌ره‌پێدان و دوایه‌پێنانی خۆیندنی، سه‌عدی نارده سوخته‌خانه‌ی "نیزامیه" له به‌غدايه.

دوای ته‌واوکردنی خۆیندن، "سه‌عدی" گه‌رایه‌وه "شیراز"ی؛ پاشان هینده‌ی پێ

۰۱. ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که ئه‌م ناساندنه‌ی لێ وه‌رگیراوه، ئه‌مانه‌ن:

أ- کۆواری (تراث الانسانية)- المجلد الثاني - ۱۰- سنة ۱۹۶۴. ب- المنجد.

ج- فه‌ره‌نگی نه‌و، دانه‌ر: حسن عمید.

d. The Gulistan _OR_ Rose GARDEN of SA' DI _ TRASLATED BY EDWARD REHATSEK

ه- الروضة او "گلستان سعدي الشيرازي": ترجمه د. محمد موسى هنداوي الى العربية.

و- ئینسیکلۆپیدی ئینگلیزی. ز- دائرة المعارف الاسلامية.

نەچوو بۆ گەشت و گەرائى (شيران) بەجى ھىشتەوھ.

لە سالى (٦٢٢)ى كۆچيدا لەبەر ئالۆزى و پەشتويى خۆى و تىكچوونى ھەرىمى فارس و مردنى فەرمانرەواى چاودىرى "سەعدى كورى زەنگى" شيرانى بەجى ھىشت و ھاتە دەرى. - پى دەجى داىكىشى ھەر پىش ئەم چوونە دەرەوھى مردبى. - بۆ ماوھى ٣٠ سال دەستى بە گەشت و گەرائى كرد.

لەو ماوھىدا عىراق و حىجاز و شام و يەمەن و ئاسىياى بچووك و ئەفەرىقىياى باكورى بەلاى رۆژئاوادا و كىشورەرانى ترى وەك ھىند، ئىران، خوراسان و توركىستان و پشتى جەيھوون بەلاى رۆژئاواھى سەر لى دا؛ ژنى لە يەمەن و شامدا ھىناوھ، مندائىكى لە يەمەندا بووھ و مردووھ، نەزانراوھ ھىچ مندائى ترى ھەبووى، شار و ولاتانىكى ئىسلامى نەماوھ نەيدىبى.

لەم گەشتەيدا "سەعدى" بەرگى دەرويشى و گەرىدەبىيى پۆشيوھ.

بە ئامۆژگار (واعظ) و شاعىر ناسرابوو، بەھۆى بلاوبوونەوھى ھۆنراوھكانى لە جىھانى ئىسلامدا - بەتايبەتى رۆژھەلات - بە ناوى (سەعدى) كە نازناوى - خامە PEN-NAME بوو، ناودار و ناسراو بوو. ئەم نازناوھشى سەبارەت بە چاكە و ئەمەكدارىيى خۆى بۆ فەرمانرەوا "سەعدى كورى زەنگى" تا ببىتە يادگارىك بۆى، لە خۆى ناوھ.

لە سالى (٦٥٤)ى كۆچيدا گەرايەوھ شيران، كە كەوتە ناو سالانەوھ ھەر لە شىرازدا مايەوھ و كەوتە سەر پەپرەويى سۆفىگەرىتە "طريقة التصوف". ھەروا نزىكەى ٣٠ سالانى تەمەنى پر بەھا و بەنرخى خۆى بە ئاين و ئامۆژگارىكردن و شىعر دانانەوھ بەسەربرد. لەم ماوھىدا جارجارە نەبى كە بۆ حەج چوونەتە مەككە دەنا لە شىراز نەھاتووھتەوھ دەرى.

سەرەراى ئەمەش ١٢ سالانى تەمەنى و ژيانىشى لە نان و ئاودانى بە رىبواراندا تى پەراندووھ و يەك لە مرىدەكانى "شىخ عەبدولقادرى گەيلانى"ش، بووھ.

ئەم مرۆپە خوايىبە بەرزە بەھىزە، ئەم شاعىرە گيان سۆزە بەرپىزە ئەم ئامۆژگارىكارە زانايە دلسۆزە، پاش ئەم ھەموو تالى و سەنگەسارى و رەنج و ئازار و دىلى و ھەناسەساردىبە كە بۆ بەرژەوھندى و باشە و چاكەى گشتىيى

ئادەمىزاد ژيانى خۇي تەرخان كوردبوو، لە سالى (۶۹۱)ى كۆچىدا بە دىكى پىر ئارام و ئاسوودە و ھىمىنەو ھىمانى پاكى بۇ بارەگاي بەرزى يەزدان - بۇ بەھەشتى بەرىن، پەروازى فەرموو، لە تەمەنى "۱۰۲" سالىدا لە شىراز كەوتە شىرىن خەوى ھەمىشە يىيەو.

لەناو باغەكەى خۇيدا كە خۇي داي مەزرا ندبوو، بە خاك سىپىردرا - خوى ھەرە بەرز و مەزن بىخاتە ژىر بالى دلسۆزى و بەزەيى خۇيەو، ئىنشاللا! ئىستاكى سەدى لە شىراز، ئارامگايەكى پىر درەخت و ئاودارى ھىيە و ھەر كەسىك كە بچىتە شىراز سەرىك لە ئارامگايەكەى ئەدا و سەرى گەورايەتى و پىزى بۇ نزم دەكات و دادەنەوئىنى.

بە تىكرابى: سەدى لە خۇبووردەى خۇنەويست ژيانى دوور و درىزى بەم جۆرە دابەش كراو:

أ- "۳۰" سال لە خوئندن.

ب- "۳۰" سال لە گەشت و گەران.

ج- "۳۰" سال لە پەيرەويى تەرىقەى سۆفىگەرەتى.

د- "۱۲" سالىشى لە نان و ئاو پىدانى پىواراندا تى پەراندا.

لە شاكارەكانى سەدى، پەرتووكى "گولستان" و "بۆستان" و گەلىك پەرتووكى تریەتى، كە ھەمووى لەژىر ناوى "كولليات" وەك دیوانىك كۆ كراونەتەو، ئەم پەرتووكانەش باشترین و نایابترین شۆینەوارى و پىژەيى فارسىيەتى كە بەجىتى ھىشتوو. بەتایبەتى پەرتووكى "گولستان" و "بۆستان"ى.

گولستان لە سالى (۶۵۶) كۆچىيەو تا سالى (۱۳۶۵) كۆچى كە ئەكاتە (۷۰۹) سال، لە ھەموو كىشورەى ئىسلامدا ئەخوئندرا.

ئەوھى ھۆنراوكانى "گولستان" و "بۆستان"ى لەبەر بوايە و لە جىي خۇيدا، لە گەتوگۆياندا، بىخوئندبايەو بە تىگەيشتوو و خوئندەوار و ئايندار، ئەژمىردرا.

پەرتووكى گولستان و بۆستان بۇ سەر گەلىك زمانى زىندوو وەرگىرپىدراو. خاوەند مىژووى ژيان، ھەرەكو (دەولەت شا) ئەلى؛ لە ھەرە شاعىرە ناودارەكانى

فارسه و؛ يهك له سى پىغهمبهرهكانه.
"سهدى" له ههلبهست. فيردهوسى^۱ له چيرۆك و پىداهه لگوتن و، ئهنورى^۲ له
چامه.

وهرگير
كۆ: ۱۹۶۶/۱۲/۷

۰۱ فيردهوسى = ناوى "ئەبول قاسم"ه، گهرهترين هۆنرهوانى ئىرانه له پىداهه لگوتندا و،
چيرۆكه زۆر ناودارهكهى، پهرتووكى "شانامه"ى كه (۶۰,۰۰۰) شىست ههزار خانهيه
(بهيت) به ۳۵ سال دايئاوه له سالى ۱۶ى كۆچيدا مردووه، له (طوس) كه شارى
خۆيهتى نىژراوه.

۰۲ ئهنورى يا ئيبوردى - ناوى "ئووهدهدين عهلى كورى ئيسحاق"ه يهك له هۆنرهوانه
گهرهكانى ئىرانه؛ له سهردهمى سولتان "سنجهر"دا چامهكانى زۆر ناودار بوون، له
سالى ۷۵ى كۆچيدا مردووه.

وهرگير

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

" دیباچه "

دروود بۆ خوای به هیژ و گه ورهیه؛ که به ندایه تی هۆی نزیکی و نه وهیه و له سوپاسیا ئاسایش و خووشییه، ههر هه ناسیکی هه لی ئه کیشی درێژکه ره وهی ژینه، که ئه شیده هیه وه هه سانه وهی گیان و گه شهی خۆته. له بهر ئه وهی ههر هه ناسه یه کیش دوو خووشیی تێدایه بۆ ههر خووشییه کی سوپاسی ک پێویسته.

خانه

له دهست و ده می هی کی، کام که سی

دیت... بێنیت ته جی ره وای سوپاسی

فه رمایشی خوای گه وره: "اعملوا آل داود شکراً وقلیل من عبادي الشکور"
واته: "به مه آلهی داود سوپاس بکه ن، له به نده کانی من سوپاسگوزار زۆر که من."

پارچه

به نده وا چاکه له کۆتایی خۆی

پۆرش بۆ ده رگای خودا وه ند بێنی

ده نا بۆ ئه وهی شایسته ی خوا بێ

هیچ که س ناتوانی به جیی به یینی

بارانی ره حمه تی بێ ئه ژمار هه موو که سیکی گرتووه ته وه، خوانی هه موو چه شنه نیعمه ته کانی بێ درێخ له هه موو جییه کدا راخراوه، په رده ی نامووسی به ندانی به تاوانی له سنوور به ده ری نه درپوه و بژێوی مووچه خۆرانی به سووچ و گوناھی ناشایسته نه برپوه.

پارچہ

ئەى بەخشندە تۆ، لە گەنجى پەنھان
گاورا و تەرسا رزقيان پى ئەدەى
دۆستەکانى خۆت چۆن ئەکەى بى بەش
کە تۆ دوزمنان وا چاوى ئەکەى

بە فەراشى باى وەشتى گوت: "رايهخى زومە پرەدين رايەخى و بە دايانى
هەورى بەهاريشى فەرموو: "کيژانى گياو گۆل لە بيشکەى زەويدا، پەرودەبکا".
درەختان بەرگى نەورۆزى و کەواى ئاوريشمىيان پۆشيوه و مندالانى لق بەهاتنى
وەرز و کژى بەهار کلاوى غونچەيان، لەسەرناوه. شيرەى تری بەتوانايييه خۆى لە
هەنگوينى تىپەراندوو و ناوکى خورماش بەگوێرەى پيرۆزىيه گەرەبوونى، بوويته
دارخورمايهكى بلند.

پارچە

هەور و با، مانگ، رۆژ.. ئاسمان لەکارن
هەتاکو ناننى پەيدا بکەيت و بەغەفلەت نەبخۆى
گشتى سەرگەشتە و ملکەچ فەرمانن...
رەواى هەق نىيە، ملکەچ نەبى بۆى

وا ئەگىرئەوه لە سەرورەى هەبووان و مايەى شانازى ئافەريدهکراوان و
خۆشهويستى جيهانيان و دەسته گۆلى بژاردەى ئادەمىيان و چەرخ و فەلەكى دوا
سوورى کات و زەمانان، ئەحمەدى هەلبژاردە "مەممەد مۇستەفا" دروودى خواى
لئيبى.

١. گاورا... مەبەست، زەردەشتىيه.

٢. تەرسا... مەبەست، مەسيحيه.

خانه

تکاکار، ملکه چ، سپاردهی به بهخش
توند و تۆل، رووخۆش، قهشهنگ و خووش بهش

هۆنراو^۳

به‌رزى و به‌رێزى، گه‌يش‌ستنه‌ پايه
به‌جوانيه‌كه‌ى خووى، تارى^۴ لادايه
گشت خوو ره‌وشتى هه‌مووى، هه‌رباشن
بۆ خوو و بۆ نه‌وه‌ى، بکه‌ن تکه‌يه

هه‌ر كاتى به‌كێك له‌بهنده‌ گوناهاكاره‌كانى به‌شيوى رۆژگار، ده‌ستى پارانه‌وه و په‌شيمانى به‌ ئومىدى وه‌لامدانه‌وه‌ى به‌ره‌و قاپى يه‌زدانى گه‌وره‌ به‌رز بکاته‌وه و ئه‌ویش رووى نه‌داتى و وه‌لامى نه‌داته‌وه، دووباره‌ هانای بۆ به‌ریته‌وه‌و هاواری لى بکاته‌وه و هه‌مدیس رووى تى نه‌کاته‌وه ئه‌وجا به‌ ناوران‌وه و پارانه‌وه و لالانه‌وه‌وه هاواری تیبه‌ستى، يه‌زدانى پاک و به‌رز، ئه‌فه‌رمووى: فریشته‌کانم! له‌ به‌نده‌که‌م شه‌رمه‌زار بوومه‌وه، ته‌ نیا من نه‌بى كه‌سى تری نییه، ئه‌وا لى خووش بووم، واته‌ وه‌رامى داواکه‌يم دايه‌وه، تکه‌يه‌که‌يم گه‌يانده‌ جى... که له‌ تکه‌ى زۆر و ناوران‌وه‌ى به‌ندان شه‌رم ده‌مگرى و ته‌ریق ده‌بمه‌وه.

خانه

بنواره به‌خشش و نه‌رمى کردگار
گونه‌ه به‌نده‌ ده‌بکات و ئه‌و شه‌رمه‌زار

گۆشه‌ نشینانى کابه‌ى جه‌لالى ددانیان به‌ ته‌واو نه‌په‌رستنى خوادا ناوه و گوتووینا "ماعبدناک حق عبادتک" ستایش گۆیانى زیوه‌رى جوانى به‌ واقى و په‌وه

۳. ئه‌م هۆنراوه‌ عه‌ره‌بى بوو، بۆیه‌ خستمانه‌ ناو دوو که‌وانه‌ له‌مه‌ به‌دوا، هه‌رچى له‌ ناو دوو که‌وانه‌دا بوو، عه‌ره‌بى بووه.

۴. تاریكى

ئەلەين "ما عرفناك حق معرفتك" واتە.. ئەمانناسیوی وەك شایستەى ناسینیت.

پارچە

گەر كەسێك باسى ئەو لەمن پرسى
بۆ ناساندنى، سەرسام چ بكا دیار
عاشقان كوشتەى مەعشوو قانیان
نە دەنگ لە كوشتە، دیت و نە هاوار

خوایەرسىتىكى خاوەن دل سەرى بەیەخەى خۆیدا بەردابووهوه و كەوتبووه دنیاى
خۆیەوه و لە دەریای گەران و دۆزینەوهى راستییەكاندا نقوم بووبوو، كە بیدار
بووهوه یەكێك لە ئاوالەكانى هەروا بەگالتهوه پى كوت: "لەم باغ و بیستانەى كە
تتیدا بووى چ دیارییەكى گەرەت بۆ هیناوینهوه؟" وەرامى دایهوه: "وام لە دلدا بوو
كە گەیشتمە دارى گۆل، دامەنى لى پرکەم و بەدیاری بۆ هاودەمانى بىنمەوه، بەلام
هەرکە گەیشتمە دارگۆل، بۆنى گۆل وای مەست کردم كە دامەنم لە دەست بەربوو."

خانە

گوتم با گولێك برىم لە باغى
هەرکە گولم دیت، مەست بووم لە بۆنى

پارچە

مەلى سپىدە! عیشق لە پەروانە فێربە
كە سووتا و گیانى دا و دەنگى لى نەهات
ئەوانەى لە پى عیشقا جاتبازن..
لە بى خەبەران، كەشكەك سەلوات

پارچه

ئەي بەرزتر له خەيال و ئەندازه و گومان و وههم
هەرچی دەربارەت گوترا بۆ لامه
مه جلیس تهواو بوو و ته مهن دوایی هات
ئەقلی هه موومان له باره ی تۆوه پوچ و کالفامه

له چاکه ی پادشای ئیسلامدا - خوا ولاتی به رقه رارکا یاد و بیره وه رییه،
جوانه کانی سه عدی که که وتوونه ته سه رزاری خه لکی، ناویانگی وتاره کانی که به
پانتایی زه ویدا بلو بووه ته وه و رویشتووه وشه دلکشه کانی که وه رده گرن وه ک
قامیسی شه کر شیرینییه که ی دهخۆن و پارچه نووسراوه کانی وه کو پارچه زیڕ
هه لده گرن له گه وه یی و ره وان بیژی خۆیه وه نییه، به لکو خاوه نی جیهان و قوتبی
زه مان و جینشینی سوله یمان و یاریده ری باوه رداران، شاهه نشای مه زن
"ئه تابه گی گه وه" سالاری هه ردوو جیهان "ئه بویه کر کوری سه عدی زهنگی"
سێبه ری خوا له سه ر زهوی خوی لی رازی بی به چاوی خۆشه ویستییه وه ئاوری
لی داوه ته وه و سهیری کردوو و په سندی فه رموو و خۆشی ویستوو، هه موو
که سیکه رهش و پرووتیش دلایان بۆ خۆشه ویستی ئه م رویشتوو که "الناس علی
دین ملوکهم" واته، خه لکی له سه ر ئاینی پاشایه کانی خۆیانن.

چوارینه

له و کاته وه که چاوت، له منی قه له نده ره
که رخم له ناویانگی هه تاوا، زۆرتر به دهره
گه رچی هه موو چه شنه عه بییکم، له ده وره وه له به ره
هه ر عه بییکه که شا په سندی بکا، هونه ره

پارچه

قوریکه بۆن خۆش، رۆژیک له گه رماو
له لای دلداریک، گه یشته ده ستم

لېم پرسى كه تۆ، مسكى.. عەبىرى؟
كهوا له بۆنى بۆنخۆشيت، مەستم
وهرامى داوه قـــــــورەى هېچ، بۆم
كاتىك له گەل گول، دانىشتم، خستم
كەمالى هاو دەم، كارى تى كەردم
دەنا هەر ئەو قورەم، بى كەلك و پەستم

خوایا!! موسلمانان بەژيانى درېژى بەر خوردار كەى و تەمەن و پاداشى چاكە و
بەخشىنىشى دوو چەندان كەيت و پلەى مووچە خۆران و دۆستانى بەرز راگرى و
دوژمانىشى بىفەوتىنى بۆ خاترى ئايەتى قورئانى خوایا!! ولات و مەملەكەتى له
مەترسىيان دوورخەيتەوهو به دوورى كەيت و مندالەكانى بپارىزى.

هۆنراوه

جيهان به ووهو خۆشه، هەر خۆش بى
خو پالپىشتى بى و ئالای پيرۆزى
براله كه دەرۆى، ئەوه.. رەگەكەى
له چاكەى تۆمه، دارى ناو كۆزى

بەزدانى بەرز و پاك و بىباک، ئەم ولاتى شيرازە به پروهتى فەرماندارى
دادپەرورەوه و به هيمەتى زانايانى كارايەوه تا رۆژى قيامەتى بى ترس و له
خۆشيدا بپارىزى.

پارچە

نازانى كه من له ولاتى غوربەت
بۆچ ژينى دنياىم، خستە درەنگى؟
له تەنگەى توركان، چوومه دەر كه ديم
جيهان ئالۆزبوو، هەر وهك مووى زەنگى

١. پەستم: كەمترم.

٢. تەنگەى توركان: دەر بەندى توركان

ههـمـوـو ئادهمى زاد بوون و به لام
وهك گورگى خوینخۆر، به تیژی چهنگى
كه گه رامه وه، ولات هیمنه، دیم
پلنگان بهریان داوه، خووی پلهنگى
له ژوور كه سیکن، فریشته دیمه
له دهر له شکر، شیرانى جهنگى
به م جوړه دهورى، پیشین بوو كه دیم
جیهان پر ئاشووب، په شیو بوو، تهنگى
وابوو سه رده مى، پاشای دادپه روهر
"ته تابهگ به كر كور سه عدی زهنگى"

پارچه

هه ریمى پارس له غه م و ئازار، نییه باكى
تا له ژیر چاوه دیری تو دای، ئه ی سایه ی خودا!!
ئیمرو له هه موو رووی زه ویدا، كهس نییه بی
چه شنى ئاستانه یی ده رگه ت، كه خه لك لی بی رهزا
پاسی دلی بیماران له سه ر تو یه و سوپاسیش
له سه ر ئیمه و لای خودای جیهان - ئافه رین سزا
خودایا!! خاکی پارس، له ئاشووب بپاریزی
هه تاكو خاك خاكه و ئاویش هه ر ئاو، ما

هۆی دانانی پهرتووكهكه

شهويك، بۆ رۆژانی رابوردوی خۆم بىر دهكردهوه و غمم له تهمنى بهفیرۆچووی
خۆم ئهخوارد، بهردى بناغهى خانجكۆلهى دلمم به ئهلماسى فرميسكى چاوكون
ئهكرد، ئهوه لهبهبهستانهى مناسبى حالى خۆم ئهوتن:

دوو تاكى

ههردهم له تهمهن، پشوويكمان ئهروا
وهك ورد ئههبهوه، هيندهمان نهما
ئهى ئهوهى پهنجات رۆيى و ههه نووستى
گهه بهو پينچ رۆژه، پى راگهى؛ ههستى!!
شهرمهزار ئهمه، كه رۆيى بى كار
كه تهپلى رۆيين ليدرا، نهيبى بار
خهوى شيرينى، سبهينهى رۆيين
به رى راناگا، پيادهى خهوشيرين
ههركهس هات خانووى، نوپى كرد بنيات
رۆيشت، يهكى تر بۆ ناو خانوو هات
ههروا ئهم خانووهى، بهسهه نهبرد كهس
ئهوهى مایهوه، بۆ خووشى و ههوهس
مهبه به دۆستى يارى بى بريار
قهت به دۆست ناشى، بهدى ستهمكار
مايهى ژينى پياو، رهنكه به راستى
تا له سهه خوويه، به تهنروسى

گەر بېستىرى، كە نەكرىتەۋە
 دلّ لە ژين بەردە، بەخۆشيتەۋە
 يان بكرىتەۋە، ھىچ شت نەبىستى
 بلّى لە ژينى، با بشىۋا دەستى
 چوار خوى دژ بەيەك، سەركىش ناھەموار
 چەند رۆژ بە خۆشى، ئەژين لە يەكبار
 گەر سەر بىكەۋى، يەككەك لەم چوارە^۱
 گىيان دەرئەچى، لە لەش ناچارە
 بېگومان يەككەك، دانابى پىر ژير
 نە دلّ ئەخاتە سەر دنيا، نە بىر
 چاك و خراب ئەبى، ھەر بمرى كاكە
 خەنى لەو كەسەي، بردى گۆي چاكە
 چاكەي خۆت پىش خۆت، بۆ گۆر بىئىرە
 دواي خۆت كەس چاكەت، ناھىنتە ئىرە
 تەمەن ۋەك بەفرە، ھەتاۋى ھاۋىن
 دەيتۋىنئىتەۋە و كۆتايى دى ژين
 دەستكورتى نەدار، كە ئەچپە بازار!^۲
 ترسم لەۋەيە، پىرنەكەي دەسمار^۲
 ئەۋەي دەستچىنى، خۆي نەخوا كامرۆ
 كاتى درۋىنە، مەگەر گول كا، كۆ

۱. ئەم چوار شتانە: خاك و ئاۋ و ھەۋا و ئاگرە.

۲. دەسمار: دەسمال - غەرىب - .

پهندهكهي سهعدى، ببويه و له بهر كه

ئوه ريگايه و مهرد به گوزهر كه

پاش وردبوونهوم لهم بارهيهوه وام بهباش و بهرزهوند زانى بهتهنيا له
گوشهيهك دانيشم و له هاوادم و ئاوال و دوستانم بيسيمهوه و دهفتهر له وتهى
پهت و بلاو و بى جى پاك كه مهوه و ليژه به دواوه وتهى لهوچر نه ليم.

خانه

زمان بهسته، له كونجيكى دانيشم لال و كهري

لهو كهسه چاكتره، كه زمانى له دست نه چيته در

تا يه كيك له هاونشينه كانى نيو كه زاوه ديوه خانيم، ليم وهژور كهوت و وهك
جاران كهوته گه نجهفه و دمه تهقى و قسهى خوئش، من وه لاميم هه رنه دايه وه. سه رم
له سه ر نه ژنوى خوا په رستيبه هه لنه گرت. به دلتيكى شكاهوه سه يريكي كرد و گوتى:

پارچه

كاتى ده توانى، پر به دم بدويى

بدويى براله به لوتف و خوئشى

سبه ينى نه جهل، كه په يكي هه نارد

ناچارى زمان، بستى دهر كيئشى

يه كى له ئاواله كانم پيى گوت: سه عدى بريارى گوشه گيرى و بيدهنكي داوه و
ديه ويى و نار هزوويه تى، نه وهنده ماوهى ژيانى ئاوا به خاموئشى و كزى و بيدهنكي
به سه ر به ري.

جا توئش، گه ر نه ته ويى و له تواناندايه، نهو ريگايه ي نهو بگره و پييدا رابيره و
په يره وي نهو بكه.

وه لامى دايه وهو گوتى: سوئند به وهى دنياى داناوه و به قورئانى پيروژ دم
ناكه مه وه و ههنگاويك نانيم، چونكه نازاردانى دلى دوستان گيلى و نه زانى و
كه وه دنيبه و كه فاره تى سوئنديش سانايه.

بیرورای ھۆشمەندان پێچەوانەى پێى راست و شکانى پەیمانى ئاقلمەندانە؛
شمشیری عەلى لە کالان و زمان لە زارى سەعدیدا راوەستى.

پارچە

زمان لە زارى ھۆشيارا، چييه؟
کلیلى گەنجی، خاوەن ھونەرە

لەو دیو دەرگاوە، چووزانى کەسێک...
گەوھەر فرۆشە یا شووشەگەر^۱

پارچە

گەرچی بێدەنگی لە پێش دانایان، مانای ئەدەبە
کاتی پێویستی دەبێ بۆ گوتن، گورج تێکۆشی
عەقل لە دوو شت توورەیه، ھەر دووش...
بێدەنگی، کاتی گوتن و گوتنیش، کاتی خامۆشی

بەکورتييهکەى نەمتوانى خۆم راگرم و زمان لە دواندنيا بگيرمهوه و بە پياوھتيم
نەزانی خۆم مات کەم و روو لە گفتوگۆی وەرگێڕم، چونکە یاری ھاوبیر و
دۆستێکی راست بوو.

خانە

کە ویستت لەگەڵ کەسێ بچەنگی بە توانا و بەھێز
بەناچارى بۆی، وەرە مەیدانى، یا بکە گوریز

بەناچارى کەوتمەووە دواندى، بۆ رابواردن و گەشت و سەیرانى چوینەووە
دەرى، بەھار دەرو دەشتى کردبوو بەھەشت، سەرما دەقى شکابوو و کاتى
فەرمان و دەولەتمەدارى گول بوو.

۱. شووشە فرۆشە.

خانه

کراسی سه‌وز، له‌بەر دره‌ختان
وهک جلی جه‌ژنه، له‌بەر خو‌شبه‌ختان

پارچه

سه‌ری ئۆردیبه‌هه‌شت، مانگی جه‌لالی
بولبولی گۆینده، له‌به‌رزی لکان
له‌سه‌ر گۆلی سوور، خو‌ناوی سوورتاف
وهک ئاره‌ق له‌ رووی، شه‌رمی جوان

وا ریک کهوت، شه‌ویک له‌ نیو باغ و بیستان، له‌گه‌ل یه‌ک له‌ دۆستان نووستین،
جی‌گه‌یه‌کی خو‌ش و خو‌رپه‌م، دره‌خته‌کانی دل‌کیش و به‌ره‌م، وه‌ک بلیی به‌ورده
مینا خاکه‌که‌ی داریژراوه، هه‌شوو تری به‌دار میویدا شو‌ر بووه‌ته‌وه.

پارچه

(باغی‌که ئاوی جو‌گای شیرینه
شابلای شیعری، مه‌لانی مه‌وزوون)
ئه‌و پر له‌لاله‌ی، رهن‌گاو په‌نگینه
ئه‌م پر له‌ میوه‌ی، باشی گوناگون
(با) له‌ ژیر سایه‌ی، دره‌خته‌کانی
رایخست رایه‌خی، رازاوه‌ی گول‌گون

به‌یانی که بیری گه‌رانه‌وه له‌ ناخمدای تاوی سه‌ند، دیم دامه‌نی پر له‌ گول و
په‌یحان و سونبول و ده‌میران کردووه و ئاره‌زووی گه‌رانه‌وه‌ی شار ده‌کا.
پیم‌گوت: گولی گول‌زار هه‌روه‌ک ده‌زانی به‌قای بۆ نییه و نه‌ په‌یمانی گول‌ستانیش
وه‌فای بۆ هه‌یه.. دانایان گوتووینا: "هه‌رچی زۆر نه‌می‌نیت‌ه‌وه شایانی دل
په‌وه‌بوونی نییه".

گوتی: چار چییه؟. گوتم: "بۆ ته‌ماشای ته‌ماشاکاران و خو‌شکردنی دلان و

گه‌شانه‌وهی رووان، ئه‌توانم په‌رتووکه‌کی "گولستان" دانیم که نه‌بای پایز ده‌ستی به‌لق و پۆپ و گه‌لا و گوللی رابگا و نه‌سورانی گه‌ردوون بتوانی خوۆشی به‌هاری لی بکاته ماته‌می پایز.

دوو تاکی

سه‌به‌ته‌یه‌ک گول، چ که‌لکت ده‌گرئ
له‌ گولستان‌ی من، تو بیه‌ په‌رئ
گول هه‌موو مانی پینچ روژ و شه‌شه
ئه‌م گولستانه‌، هه‌میشه‌ گه‌شه

که ئه‌مه‌م گوت.. دامه‌ن و کوۆشه‌ گولکه‌ه‌ی به‌ردا و دامه‌نی گرتم و گوتی:
"پیاو که‌ گفتی دا به‌ جیی ئه‌هینئ". وا ریکه‌وت له‌و رۆژانه‌دا هیندیکم له‌ باسی خوۆشگوزهرانی و شتیوازی قسه‌ و گفتوگۆوه‌ نووسیبوو که ئه‌گه‌ر باش به‌کار به‌پنریت ره‌وانیژی و زمان پاراوی پی په‌ره‌ ده‌ستینئ.
هیشتا گولئ نیو گولزار که‌میکی مابوو، که په‌رتووکی گولستان ته‌واو بوو. ئه‌وکاته‌ش کوۆتایی دیت و ته‌واو ده‌بی که له‌ ده‌رگای باره‌گای جیه‌انه‌نا و، سایه‌ی په‌روه‌ردگار و لوتفی په‌رته‌وی کردگار، شای زه‌مان و گه‌نجینه‌ی ئه‌مان (په‌نا به‌هاوکاری ئاسمان دراو، زالیووی سه‌ر دوژمنان، بازووی ده‌وله‌ت تیکشکین، چرای پرشنگداری میله‌ت، جوانه‌ پیاوی نیو پیاوان، شانازی ئیسلامان "سه‌عدی کوری ئه‌تابه‌گی مه‌زن، شاهه‌نشای گه‌وره‌، خاوه‌ن گه‌رده‌نی میله‌تان، گه‌وره‌ی پاشایانی عه‌ره‌ب و عه‌جه‌مان، سوۆلتانی ته‌ر و وشکانی، میراتگری موۆکی سوله‌یمان، سه‌رکه‌وتوووی دنیاو دین "ئه‌بویه‌کری کوری سه‌عدی کوری زه‌نگی" یه‌زدان به‌خت و ئیقبالئ هه‌ردووکیان به‌رده‌وام و مه‌زنایه‌تییان دووچه‌ندان بکا و سه‌ره‌نجامیان به‌ هه‌موو چاکه‌یه‌ک بگه‌یه‌نئ له‌ پرووی لوتف و به‌نازی خوۆشه‌ویستی پاشایه‌تییه‌وه‌ ته‌ماشای بکات و سه‌ری پیدا به‌رموویت.

پارچه

گهر ئاورپک له شا، جوانی کردبایه
ئەبووه توحفەى چین، نهقشی ئەرژەنگی^۱
ئومئیدم وایه، بیـزاری نهـدا
گولستانیکه، نهک جیی دلتەنگی
باخوسوس کرا، دیباچهی بیروژ
بهناوی "سهعدی بو به کرى زهنگی"
له گه‌وره‌یی خوو و ره‌وشتی فه‌رمانه‌وه‌ی دادپه‌روه‌ر
فه‌رمانه‌وا "فه‌خره‌ددین" خوا هه‌ر به‌به‌رزى بیهیلته‌وه

کیژی بووکی بیرى من له‌به‌ر ناشیرینییه‌ی سه‌رشۆره و چاوی نائومئیدییه‌ی
له‌به‌ر شه‌رمینییه‌ی له‌سه‌ر پشتی پتی هه‌لناپریت و له‌ناو ده‌سته‌ی پیاوانی خوادا
ئاراسته‌ نابێ، مه‌گه‌ر ملوانکه‌ی نه‌خشینی قیوولی شازاده‌ی گه‌وره و زانای
دادپه‌روه‌ر و خاوه‌ن هیزو ده‌سه‌لات و راویژکه‌ری راویژی ولات و په‌نای بیگانان و
دالده‌ده‌ری هه‌زاران و فه‌ریاد ره‌سى ئیسلام و موسلمانان و جی متمانه‌ی پاشایان
و سولتانانه‌وه "ئه‌بو به‌کر کوری ئه‌بونه‌سر" هوه‌ی بکریته‌ گه‌ردن. خوا ته‌مه‌نی دريژ
و پرووه‌تی گه‌وره‌تر و سینه‌ی خاوین و پاداشی دوو هینده‌ بکا.

خانه

هه‌ر کهس له‌ سایه‌ی ئه‌و، خو‌شه‌ویسته
گوناه‌ی تاعه‌ت، دوژمنی دۆسته

بو هه‌ریه‌ک له‌ نۆکه‌ران و ده‌سته‌ی خزمه‌تکاران ئیشیکى داناهه‌ که له‌ جیبه‌جی
کردنی لایه‌نیکى ئه‌م ئیشه‌دا یه‌کیک سستی و شل و په‌یتی کرد لییان بتۆژیته‌وه و
گله و گازه‌نده‌یان لی بکری، ته‌نیا ده‌سته‌ی ده‌رویشان نه‌بی، که سوپاسی نیعمه‌تی

۱. ئه‌رژەنگ: ئه‌رتەنگ: په‌رتووکیکی (مانی)یه که گه‌لیک نه‌خش و نیگاری تیدا بووه
به‌هۆی ئه‌مه‌وه داواى پیغه‌مبه‌راه‌تیبی ده‌کرد.

گهورانيان له سهر پټويسته داواي چاكيان بۆ بكن.
به جتيگه ياندى ئهم جوړه خزمهته له پاشهملهوه باشته نهك له روو. چونكه له
روپه رماييهوه دووره.

پارچه

پشته كووره كهي ئاسمان له خوښيان، قيت بۆوه
لهم كاتهي داكي زه مانه، رۆلهي وهك تۆي هيناوه
حيكه تكي خاليسه بۆ، لوتفي په روه رديگار
ئهم بهنده يه بۆ خزمهتي، قهومي خوئي كه داناوه
ئهو كسه به ختياره، به ناوئكي باش ژيا
به يادي باشي دواي خوئيهوه زيندووه و به ناوه
مه دحي تۆ ئه گهر بكن يا نه كهن، ئه هلي فه زل
پټويستی به جوانكار نييه، رووي جوان و رازاوه

پۆرش هېنانهوه له كوڤناکردنى خزمهت

و

هوى هه لېزاردنې گۆشه نشينى

به كوڤتاهينان و كه مته رخه مى له دريژ هپيدان و بهرده و اميى خزمه تى له باره گاي پاشايه تيدا بو ئه وه ده گه پږته وه كه دهسته يهك له زانا و دانايانى هيندستان له باره ي زانايى و هونه روهرى "بوزه ر جومه هر" هوه ئه دوان، له دواييدا ته نيا ئه م عه يبه نه بى كه گران گويه و زور به درهنگه وه قسان دهكات و گوښگر ده بى زور چاوه پروان بى، دهنه هيج شتيكى تريان لى نه دپته وه. كه "بوزه ر جومه هر" گوښى له مه بوو گوتى: "ورد بوونه وه و راوهستان له سه ر ئه وه ي چ بلښم، باشتره له په شيمان بوونه وه ي كه بوچ گوتم"

دوو تاكى

قسه زانتيكى جيهان زور ديتوو
باش به راوردى ئه كا، ده مودوو
بى رامان مه ده، تو له وتن .. دم
ئه تو چاك بلښى، با درهنگ بى، چ غه م؟
به به راوردبه، ئه و جا بكه قسه
ئه وه نده مه لى، پږت بلښن به سه
ئاده مى به وه له چوارپى جيايه
چاك بلښى به و زمانه ي، له ده ميديايه

چون له بهر چاوى گه وره پياوانى ده رگاي پاشادا، كه جى كۆبوونه وه ي خاوه ن

۱. ده مودوو: قسه و قسه كردن: گفتوگو

دلان و ناوهند و مه‌لبه‌ندی زانایانه سینگی خوّم ره‌پیش ده‌کهم و پالّه‌وانه‌تیی
ده‌نوینم و له سنووری ئەدهب ئەچمه دهره‌وه چونکه ئەمه سه‌رکه‌شییه و کهم هیتانه
بۆ بازاری گه‌وه‌ره‌فرۆشان و له‌ویشدا ئەو که‌مه ده‌نکه جۆیه‌کی ناهیتنی، چرا له‌به‌ر
هه‌تاوی رووناکی نییه و مناره‌ی بلند له دامینی کیتی ئەلوه‌ندا نه‌وی دیاره.

دوو تاکی

ئوه‌ی له‌بۆ شه‌ر، به‌رزۆکا گه‌ردهن

دوژمن له‌سه‌دلا، هیتیشی بۆ ئەبه‌ن

"سه‌عدی" که‌سیکه، که‌وتوو و ئازاده^۱

هیچ که‌س نایه‌ته، جه‌نگی ئوفتاده^۲

یه‌که‌م تیرامان، ئینجاکی گوتار

بناغه پیشدان، پاشینی دیوار

پیشه‌م گولچنیه، نه‌ک له گولستان

دلدارم گه‌رچی، دوورم له که‌نعان.

به لوقمانی دانیان گوت: "دانایی له کتوه فیر بوویت؟

گوتی: "له کوپران، که هه‌تا جی پتیه‌ک نه‌دۆزنه‌وه، پی دانانین؛"

"هاتنه دهره‌وه، پیش چوونه ژوره‌وه"

نیو هۆنراوه

پیاوه‌تیت تاقی که‌وه، ئینجا ژن بینه

پارچه

گه‌رچی ئازایه، که‌له‌شیر له جه‌نگ

چی ئەکا له پیش، بازی ئاسن جه‌نگ

۱. پیریکی به‌خشاو.

۲. که‌وتوو.

پشيله شيرى، مهيدانى مشكه
مشكيش شيريكه، بو شيرو پلنگ

به پشتيوانى خو و رهوشتي باش و بهرفراوانى گهوران، كه چاو له
كهموكوورپى ژيردهستان و بهردهستان دهپوشن و بو بلاوكردنهوى تاوانى
بجووكان تى ناكوشن، چهند وشهيهكم به كورتى له وشهى بى هاوتا و ناياب و
چيروكه هلبهست و سهركوزهشته و رهوشتي پاشايانى پيشوو، تيدا پيچاپيهوه و
بهشيكيشم له تهمهنى گرانبههاى خوم تيدا بهخت كرد، كه بووه مايهى
ريكخستنى پهرتووكى "گولستان" - پشت به خوا.

پارچه

ئهمينى سالةها، ئهم ريكوپيكه
كه گهردى خاكى ئيمه، وا له لايى

مهبهستم شوينهواريكه، دواى خوم بمينى
كه نابينم ژيان ههيبى، بهقايى

مهگهر پياويكى خوا، روژى بهرحمهت
بكا، بو كارى دهرويشان دوعايى

وردبوونهوه له ريكوپيكى پهرتووكهكه و پاكردنهوى بهر و بهردهرگهكانى و
كورتكردنهوى وتهكانى پهسند كران، تا بووه ئهم "گولستان" ه پر سوود و بهكهلك
و پر ناوازه و بووه باغيكى چروپرى وهك باغى بههشت.
ههشت دهرگهى تيدا كرايهوه، ههر بويش وا كورت كرايهوه، تا بيزارى و
وههزى لى نهكهويتتهوه...

پهنا بهخوا بو دوايى پيهينانى

دوو تاکی

ئەو دەمەی ئیمە که یەكجار خوش بوو
(کۆچی) شەش سەد و پەنجاو شەش بوو
ئامۆژگارییە مەبەستمان، لەوا
ئیمە هەر ئەرۆین، سا پەنا بە خوا

دەرگە یەكەم: لە رەوشتی پاشایان
دەرگە ی دووهم: لە خوو و رەوشتی دەرویشان.
دەرگە ی سێیەم: لە گەورەیی قەنیات (قەناعەت) هوه.
دەرگە ی چوارەم: لە سوودەکانی بێدەنگی (خامۆشی).
دەرگە ی پێنجەم: لە ئەوین و لاوینی.
دەرگە ی شەشەم: لە بی تینی و پیری.
دەرگە ی حەوتەم: لە سوودی بەخپۆکردن (پەرورده)
دەرگە ی هەشتەم: لە شێوازی هەلسۆکەوتی ژبانەوه.

دهرگه‌ی یه‌که‌م

له ره‌وشتی پاشایان

۱- سه‌رگوزه‌شته

بیستم پاشایه‌ک ئاماژه‌ی به کوشتنی دیلیک کرد، دیلی بی دهره‌تان له نائومی‌دیاندایا بهو زمانه‌ی دهیزانی جتیوی پی به پاشا دا و نه‌فره‌تی لی کرد، گوتراوه:

خانه

هه‌رکه‌سی دهستی له گیانی بشوا
به زمانی دادی، چی له داییدا

هونراو

(که نائومید بوو مرؤف، ئه‌وسا درپژ ده‌بی زمانی
وهک پشیله‌ی ته‌نگه‌تاو، هیرش ئه‌باته سه‌ر سه‌گ)

خانه

که نائومیدیک نه‌ی ما، پی فیرار
دهست بو شیر دها، بدا په‌لامار

پاشا پرسى، ئه‌مه چی ئه‌لی، یه‌کیک له شالیار (وه‌زیر) ه باشه‌کانی وه‌لامی
دایه‌وه:

گه‌وره‌م!! ئه‌لی: "والکاظمین الغیظ، والعافین عن الناس، والله یحب المحسنین"
واته: "ئه‌وانه‌ی رقی خو‌یان ئه‌خونه‌وه و خه‌لکی ده‌به‌خشن خوا پیاوچا‌کانی خو‌ش

دهوین و لیتیان دهبورئ.

پاشا دلئ نهرم بوو و بهزهییی پیدا هاتهوه و چاوی له کوشتنئی پۆشی .
وهزیرهکهی تر دژی ئه و وهزیرهیان بوو گوئی: "بۆ هاوهرهگهزانی ئیمه، جوان نییه
له راستی بهولاره له رووی پاشایاندا، هیچی تر بلین، ئه مه جنیوی به پاشا دا و
ناماقوولیی کرد؛ پاشا بهم وتهیه گرژ بوو و گوئی:
"درۆی ئه ومان زۆر لا پهسندتره، له و راستییهی که تۆ گوئت، چونکه درۆیهکهی
ئه و رووی له کهک و ئاسایشه و راستییهکهی ئه م روو له ناپاکی".
دانایان گوتووینه: "درۆی کهک نامیز، زۆر چاکتره له راستییهکی فیتنه
ئه نگیز."

خانه

ئه و کهسهی که شا، بهقسهی ئه کا .. ئه م
حهیفه هه ر باشه نه ئی، هه موو دم
ئه م وته خو شهش له سه ر تا قی هه یوانی "فه ره یدون" نو سه ر ابو وه وه:

دوو تاکی

جیهان نامینئ، براله بۆ هیچ کهس
به په ره ر دگار دل بهسته به و بهس
به مو لکی دنیا، تۆ مه بهسته پشت
زۆر کهسی وهک تۆی، پینگه یاند و گوشت
که بانگی رو یین ئه دا .. گیانی پاک
وهک یه که، مردن له سه ر تهخت یا خاک

۲- سه رگوزه شته

یه کیک له پاشایانی خوراسان، سو لتان مه حمودی سه بو کته گینی پاش مردنی
به سه د سالان، له خه ودا دیت که هه موو ئه ندامه کانی له شی دارزابوو و بو بو وه

خاک، تهنیا چاوهکانی نه بی که هه روا له قوئتی چاویدا ئه گه ران و ئه یان پروانی .
هه موو دانایان له لیکدانه وهی ئه م خه ونه، سه رسام مان، تهنیا ده رویشیک نه بی،
لیکدانه وهی ئه م خه ونه ی زانی و گوئی: "ئیسستاش چاوی له وه ئه گپری که
مولکه کانی به ده ست که سانی تره وه یه .

هه لبه ست

ناوداران گه لیک، نیژران له ژیرخاک
نیشانه ی بوونیان، له گوپری نه ما
ئه م لاشه پیره، که سپیرا به خاک
خاک وه های خوارد، ئیسکیشی نه ما

به عه ده له ناوی نه وشیره وان ماوه
له میژه "نۆشی - ره وان" ای نه ما
خیر بکه و ته مه ن، به هه ل بژمییره
پیش ئه وه ی بلین، فالانی نه ما

۳- سه رگوزه شته

بیستم پاشا زاده یه ک که بالا کورت و بچکۆله بوو، برابیه کانی هه موو بالا بهرز و
جوان و لیوه شاهه بوون، جارتیکیان پاشا به رووگرزی و به سووکی سهیری کرد.
کوره به هۆش و گویش و وریا بوو، تیگه بی و گوئی:
باوکه کورته بنه یه کی ژیر و مه ند باشته ره له نه زانی به ژن و بالا بله ند، وانیه
هه رکه سیک که به بالا دریزتره به نرخیش چاکتره، که "الشاة نظیفة والفیل جیفة"
واته: به رخ پاکه و ده خوری و فیل مرداره و ناخوری.

هۆنراو

(له هه موو کتوی دنیا یه بچووکتر، تووره ۲
که چی لای خودا پایه بهرز و پر نووره)

۱. (نۆشی - ره وان): گیانی شیرین.

۲. توور = چیا ی طور

پارچہ

ئەوہت بیستووہ!!... لەرێکی دانا
وتی.. بە شیتێ، گوشتن و قەلەو
ئەسپی عارەبی، ھەرچەند (لەر)یش بێ
لە رەوگە کەرێک، ھەر چاترە ئەو

پارچہ

ھەتاکو مـرۆ نەیتە دووان
عەیب و ھونەری ونە و کەس نەزان
گومان وا مەبە، دارستان چۆلە
رەنگە پلنگیک خۆی، لیدابێ پەنھان

لەو کاتەدا بیستم دوژمنیکی دژوار رووی لە پاشا کرد، کە لەشکری ھەردوولا
پوویان تیک کرد و بۆیەک ھاتنەدەر و ریزیان بەست، یەکەم کەس کە ئەسپی بەرەو
مەیدانی لینگ دا، ئەو کورە بوو و ئەیگوت:

پارچہ

من لەوانە نیم، پشت دەم رۆژی جەنگ
منم ئەبینی، سەر بە خوین و خاک
جەنگاوەر وازی، ئەکا بە گیانی
پشتدان رۆژی جەنگ، مەرگە بۆ لاو چاک.

ئەگێرنەوہ کە سوپای دوژمن بێ ئەژمار بوو و ئەوانیش کەم، کۆمەڵیک لەوانە
ویستیان ھەلین، کورە دەنگی دان و گوئی: "میران!! تیکۆشن تا کراسی ژنان نەپۆشن"
سوارمکان بە تانەو تەشەرەکانی ئەو غیرەتییان بزوتەوہ و بە یەکجار ھەلمەتیان بردە
سەر دوژمن، بیستمەوہ کە ھەر ئەو رۆژە بەسەر دوژمندا سەرکەوتن.

پاشا ئەملاولای کورەى ماچ کرد و لە رۆخە خۆى دانا و تا دەهات پيشچاوترى ئەخست، هەتا کردیە جینشینی دواى خۆى.

برایەکانى حەسوودیيان پى برد، ژەهریان بۆ لە خواردنى کرد، خوشكى لە ژووریوهرا چاوى لى بوو و پەنجەرەکانى پىک دادا، کورە بە زیرەکیى خۆى تى گەيشت و دەستى لە خواردنەکە کيشایهوه و گوتى: "هەرگیز نابى هونەرداران بمرن و بى هونەران جیيان بگرهوه."

خانه

کەس نایهتە ژیر، سایهى کوندهبۆ

هوماش لە جیهان، بیبری پهلویۆ

باوکەکە لەم کارەیان ناگەدار بووهوه، برایەکانى بانگ کردن؛ گوئى راکيشانتيكى جانانەى کردن، پاشان بۆ هەر يەکیکیانى لەلایهکی ولاتیهوه بەشیک بۆ دانان هەتا فیتنه دامرکا و کيشمهکيش خامۆش بوو و گوتراوه:
"دە دەرويش لەژیر کلیمتکدا ئەترنجین، دوو پاشا لە ولاتیکدا ناگونجین."

پارچه

نیوه نانی گەربخوا، پیاوی خودا

ئەیداته دەرویشیک، نیوهکەى تری

حهوت هەریم داگیر بکا، پاشایهک

گرتنى يەکی دی، دەیدا لەسەرى

٤- سەرگوزەشته

تاقمه دزیکى عارهبان لەسەر کیتویک خۆيان گرتبووهوه و پتی کاروانیان گرتبوو، دانیشتوانی ولات ترسیان لى نیشتبوو و لەشکری پاشاش خۆى بۆ نەدەگرتن و پتیان نەدەویرا، چونکە دەجییهکی قایم و قوللهی کیتویکیدا بوون و کردبوویانه پەنا و بنهگەى خۆیان.

دانا و زانايانى ولات، بۆ دوور خستنه وهى شهري ئەمانه كهوتنه راويژ و
راويژكارىيه، كه ئەگەر ئەم تاقمه ئاوا له سهەر ئەم بارهيان بميننه وه،
به رههكانتيان ناكري.

دوو تاكى

دارىك له جييهك، تازه بنىژرى
به تاكه كه سيك، سووك هه لئ كه شىرى
هه روا بهم جوژه، لىي گه پىي ماوهك
هه لئاكيشرىتق، به تو و به فه لهك
دهكرى سهرچاويك، بيگرى به ييلىك
كه پر بوو ناگرى، بهرى به فيلىك

وايان برياردا لتيان بخهفتن و چاوه دپرييان بكن تا هه ليك هه لده كه وي و بۆ
په لامار و جهرده ييييه له شاخى دينه خوارى و جييه كه يان چۆل دهكهن و بۆ ئەمەش
چەند پياويكى به كار و جهنگ ديتە بنپردرى و له كه لىن و كه له بهرى نپو شاخيدا
خۆ بشارنه وه. شهو كه دزهكان له تالان و برۆيه گه رانه وه و كه لوپهل و مالى
تالانيان دانا و چهكيان له خۆ دارنى، هه روا به شىك له شهوي تپه ريبوو، يه كه مين
دوژمن كه په لامارى دان و هيرشى بردنه سهري، خه و بوو.

خانه

رووى رۆژ بزر بوو، كه وته تاريكى
يونسى قووت دا، نه ههنگ به چاكي

مهردانى پالەوان له هه شارگاكانيانه وه ده رپه رينه دهري و ههستان قۆل و
باسكى يه كه يه كه ي دزهكانيان بهست، به يانى هه موو له دهركاي پاشادا وهستان،
پاشا فهرماني به كوشتنى هه هه موويان دا.
وا ريك كهوت لاويكيان له ناودا بوو كه تازه دههات پيدده گه يشت، تازه خه تي

سمیلتی دابوو، یهک له وهزیرهکان پیچکهی تهختی پاشای ماچ کرد و پرووی تکای له زهوی خشانند و گوتی:

"ئه م کورپه هیشتا له باغی ژیاندا بهرخۆره نهبووه، له لاوهتیییه خۆی بهرخوردار نییه، هیوام به بهخشندهیی و رهوشتی بهرزی پاشایهتیت به بهخشینی خۆینی ئه م لاوه منتهی چاکهیهکی وا له ئهستۆی ئیمه بخهن"

پاشا پرووی له م قسهیه گرژ کرد و دهگهڵ بیروپرای ویدا ریتک نههاتهوه و گوتی:

خانه

هه رگیز نابیته پیاو، ئه وهی بنیاتی به ده
ته رییه تی ناکه سان، گوپزی سه ر گونبه ده

برینه وهی ره گه ز و تۆرهمه ی ئه وانه و ریشه کیشکردنی ره گی بنه ماله ی ئه وانه تا په له ی لی بکری باشتر و به که لکتره، چونکه ناگر کوژاندنه وه و پشکو به جیهیشتن، و مارکوشتن و بیچوووه مار به ختوکردن کاری دانا یان نییه.

پارچه

هه ور گه ر ئاوی، ژیان بیارینی
له ترۆیکی دارئ، هه رگیز به ر ناخۆی
بو پیاوی سووک، کات مه دۆرینه
له قامیشی زه ل، قه ت شه که ر ناخۆی

وهزیر که ئه م قسه یه ی بیست - خۆشی و ناخۆشی - سه لماندی و ئافه رینی له گرژینه وه ی باشی پاشا کرد و، گوتی: هه رچی پاشا - خوا به رقه راری کا - فه رموو یان راسته، کاریکه و بی وهرامه و راسته.

راستییه که ی ئه وهیه که هه رچه نده ئه و کورپه چووته سه ر پتی پیاوخراپان و سه روشتی ئه وانی وه رگرتوووه و بووه ته یه کیک له وان، به لام ئومیده وارم ده گه ل چاکاندا خووی چاکه بگری و هۆشیاران ه په روه رده بی و هیواداریشم چونکه جارئ منداله و خو و رهوشتی سه رکیشی و یاغییه تی ئه و کۆمه له ی له ناخ و ده رووندا نه روا و تیدا نه چه سپایی.

له فەرموودەدا ھاتووہ "ئەوہی لە دایک دەبی، لەسەر سروشتی سادەیی خۆی لە دایک دەبی، پاشان دایک و باوکی دەیکەن بە جوو یا بە تەرسا^۱ یا بە گاوری^۲.

کۆری نوح کە بووہ، دۆستی بەدکاران
پێغەمبەرئەبەد، ھۆزەکەیی ون کرد
سەگی یارانئەشکەوت، چەند پۆژی
لەگەڵ پیاوچاکان، ناوبانگی دەرکرد

ئەمەیی گوت و کۆمەڵیک لە ھاوئەمەکانی پاشا، پشتیان گرت، تا پاشا لە خۆینی ئەوہیانی چاوپۆشی کرد و گوتی: "وا بەخشیم ھەرچەندە کە لکینکیش لەمەدا نابینم"

۵- چوارینە

دەزانی کە زال چی گوت بە رۆستەم
نابی بژمئیری، دوژمنت بە کەم
دیومە جۆگەلەیی سەرچاوەی زۆر چووک
حوشتری بردووہ، کە بووہ بە چەم

لە ئەنجامدا کۆرەیان زۆر بەناز و خۆشییەوہ پەرورەدە کرد و بۆ فێرکردنی پێویستیەکانی دیوانی پاشا، مامۆستایان بۆ دانا، تا وای لێ ھات بووہ جی پەسندی ھەمووان.

رۆژیک وەزیر لەبارەیی کۆرەکەوہ کەمیک بۆ پاشا دوا و گوتی:
"کە پەرورەدی زانایانی وەرگرتووہ و نەزانیی کۆنی لە سروشتیدا دەرچووہ و خوی ھۆشمەندانی گرتووہ، پاشا بەم وتەییە گرژییەوہ و گوتی:

۱. تەرسا: دیان، مەسیحی.

۲. گاوری: مەجووسی.

پارچه

(به شیری ئیمه گه وره بووی
کئی پیی گوتی، گورگ زادهی
سروش تیک بناغه ی بهدی
به کسهس لهو رتیسه ی لا نادهی)

خانه

عاقیبهت نهته وه گورگ، گورگ زاده
با لای نادمیانیس گه وره بووی و ناماده

دوو سال بهسه ر نه م کاره دا تیپه پی، دهسته یه ک دز و درۆزنی گه ره کئی
پتوهندیان له گه لا پهیدا کرد و به لینیان له گه ل بهست له هه لیکدا وه زیر و هه ردوو
کوره که بیان کوشت، سامان و داراییه کی بی نه ژماریشیان برد و چوون له
نه شکه وتی دزان له جیی بابی لئی دانیشته وه و که وته وه راو و پروتکردن و
یاغیبوونی، پاشا په نجه ی په شیمانیه ی به ددان گهست و گوتی:

پارچه

شمشیری چاک له ئاسنی خراب، ناکرئی به کسهس
ناکسهس به په روه رده نابته کسهس، ئه ی دانایان
باران که له نه رمی سروشتیدا خیلافیک نییه
له باغان گول ده روینی و دپک له شو ره زاران

پارچه

زه ویی شو ره، ده غل و دانی لی نابی
مه دۆرینه له وی، بهری رهنجی خۆت
چاکه له گه ل خراباندا بکه ی، وه هایه
وهک خرابه له گه ل چاکان بکه ی، خۆت.

۵- سەرگوزەشتە

سەرھەنگ زادەيەكم له دەرگای سەرای "ئۆغلەمیش" دا دیت، كە زیرەكی و ژیری و
هۆش و گۆش و تیگەپشتنی له پاسكردنی بەدەر بوو هەر له منداڵییەوه گەورەیی له
ناوچەوانی و تیشكی زیرەكییە له رووانرا دیاربوو.

خانە

له بالای، سەری... ترووسكەیی هۆشمەندی
دەرهوشیتەوه، ستیڕەیی بلەندی

به كورتی: كهوتە بەرچاو و دلی پاشا، دیمەنی جوان و پەوشتی بەرزی یەکیان
گرتبوو و ئاویتەیی یەكتری بوون، دانایان گوتووینە:
"دەولەمەندی به دله نەك به مال، گەورەبیش به ئەقلە نەك به سال."

خانە

منداڵێك كەوا، له ژیرییا پیرە
له لای هۆشیاران، گەورەیی به بیرە

كوپانی - پەگەزی لەسەر پلە و پایەكەیی پێی هەل كالأن و بەناهەقیان تاوانبار
كرد و بۆ كوشتنی، زۆریان هەولێ بێهۆوده دا.

نیو هۆنراو

دوژمن چی دەكا، كە یار دلسۆز بێ.

پاشا لیتی پرسی: "هۆی دوژمنایەتی ئەمانە چیه له گەل تۆدا؟

گوتی: "لەسایەیی سەری پاشاوه - خوا بەرقەراری كا - هەمووم پازی كردوون
تەنیا حەسوودەكان نەبێ، كە بەنەمانی خۆشی و دارایی من نەبێ دلیان داناكەوێ
و پازی نابن. خۆشی و شادی دەولەتی پاشا هەر پایەداربێ.

پارچه

ئەتوانم دلى كـس، نەدەم ئازار
چى لە ھەسوودكەم، خۆى دىل رەنجوورە
بمرە! رزگار بە لەم ئيشە، ھەسوود
بە مـرگ نەبى، دەريازىت دوورە

پارچه

دەغەزدار بە دىل، ئەكا ئارەزوو
بەختەوەر نەبى، ھىچ پاىە و ماىە
شەمشەمەكوپەرە، كە رۆژ نابىنى
گوناهى تيشكى خۆر، لە چ داىە
گەر راستىت دەوى، ھەزار چاوى وا
كوپەر بى چاكتەرە، نەك رۆژ نەبواىە

٦- سەرگوزەشتە

لە پاشاىەكى عەجەم دەگىرنەو، كە دەستدرىژى دەكردە سەر مالى و مولكى
مىللەت و زۆرى و ستەمكى ئەستوورى بەسەر خەلكىدا سەپاندبوو و زۆر مەردوم
ئازار بوو. خەلكەكە لە بىدەرەتانييان گيانيان بىزار بووبوو و لە تاوان رىي
غەرىباىەتییەيان گرت و ھەلاتن، كە مىللەت لە كەمىيەى دا و ھىچى واى نەماىەو
دەرامەتى مىرىش لە كورتىيەى دا و كەم بوو، خەزىنە بەتالى بوو و دوژمنانىشى
لە ھەموو لايەكەو تىنيان بۆ ھىنا.

پارچه

ئەوھى لەشكرى بوى، رۆژى جەنگ
دەبى سەخى بى، رۆژانى ئاشتى

گەر له گه‌ڵ به‌ندهت باش نه‌بی، ئه‌روا
به خووشی .. دوژمن، ملکه‌چه گشتی

جاریک له مه‌جلیسی ئه‌ودا په‌رتووکی "شانامه" یان له‌باره‌ی نه‌مانی کیشوهری
"ده‌ئاک = زوحاک" و سه‌رده‌می فه‌ره‌یدوونه‌وه ئه‌خوینده‌وه، وه‌زیر له پاشای
پرسی:

"که فه‌ره‌یدوون گه‌نج و لاو و که‌سوکار و نوکهر و خزمه‌تکاری نه‌بوون، ئه‌دی
چوونی فه‌رمانه‌وایی کیشوهر گرتنه‌ ده‌ست"، گوتی: خه‌لکیکی زۆر لایه‌نگیر و
پشتگیری بوون، یارمه‌تیان دا و هاریکاریان کرد و پاشایه‌تی که‌وته‌ ده‌ست."
وه‌زیر گوتی: "گه‌وره‌م! له‌به‌رئه‌وه‌ی پال و یكدان و لێک خه‌بوونه‌وه‌ی خه‌لکی و گه‌ل
و ده‌وربه‌ر مایه‌ی پاشایه‌تی و هۆی به‌رده‌وامییه‌یه ئه‌دی ئه‌وه تۆ بۆچی بلاوه‌ به‌و
خه‌لکه و گه‌لی ئه‌م ولاته ئه‌که‌ی، مه‌گه‌ر بیری پاشایه‌تیکردنیت نییه؟

خانه

واچاکه له‌شکر، تۆ به‌ گیان بگری
شا، که سه‌روه‌ره، به‌هۆی له‌شکری

پاشا گوتی: جا ئه‌وه چیه‌ که سوپا و میلله‌ت کۆ ده‌کاته‌وه؟ گوتی: ده‌بی پاشا
به‌خشنده‌ بی، هه‌تا لێی کۆبینه‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌بی دلسۆز و میه‌ره‌بان بی، تا له
سایه‌ی ده‌وله‌تیدا به‌ دانیایی و ئاسووده‌یییه‌وه دانیشتن و تۆ له‌م دووانه‌ هیچ
یه‌کێکیانته‌ نییه.

دوو تاکی

سته‌م نابێته، پیشه‌ی سولتانی
له‌ گورگ نایه، پیشه‌ی شوانی

پاشایه‌ک، به‌نای زۆر^۱ دامه‌زرینی
بناغه‌ی مولکی، خووی ئه‌رووخینی

۱. به‌نای زۆر: زولم و زۆری و سته‌م .

پاشا نامۆژگار ییبه که هی وهزیری راویژکاری به دل نه بوو، به و قسه یه ی پروو گرژ بوو و خستیه زیندانیوه، هینده ی پی نه چوو که کورانی مامی له بهرامبهری راست بوونه و داوای کیشوهر و فه رمانره وایه تیی باوکیان کرده وه، نه و هۆز و تیره و خیلانه ی که له بهر زۆرداری و سته م و دستدریژییه پیش په رت و بلاو و چارس و بیزار بوو بوون کۆبوونه وه و یاریده ی نه وانه یان دا که راست بوو بوونه وه، تا کیشوهری له دست هاته وه ده ری و بووه وه به هی نه مان.

پارچه

گهر شا له گه ل گه ل ناره وایی کا
دۆستی دوزمنه، له ته نگانه دا
دلسۆزی گه ل به، بیباک له دوزمن
گه ل سوپای شایه، له و کاتانه دا

۷- سه رگوزه شته

شایه ک له گه ل کوره عه جه میکی له ناو که شتییه دا، دانیشتبوو کوره ده ریای نه دیتبوو، فیری ناو که شتی و سه ر سووره ی ده ریایه نه بوو بوو، گریان و هاوار و داد و برۆی لی هه ستا، هه موو له شی که و ته له رزین، چه ندی لاواندییه وه و دلخۆشی دایه وه که لکی نه گرت و ئارام نه بووه وه، ژبانی له پاشا تال کرد، چاره ی نه ما، نه یه زانی چی لی بکا.

دانا یه ک هه ر له و که شتییه دا بوو که نه وانیشی تیدابوون، به پاشای گوت:
"نه گه ر بفه رمووی من به ریگایه ک نه مه بیده نگ نه که م.
پاشا گوتی: "نه مه لوتفتیکی گه و ره یه".

دانا فه رمووی: "کورکه باوینه زه ریاهه! چه ند جار تیکان نقووم بوو، خۆی به دواوه ی که شتییه که وه گرته وه، که ماوه یه ک تپیه ری و هینا پانه وه ناو که شتییه که دانیشت و له گریان و هاتوهاوار که وت و ژیر بووه وه.

پاشا نه مه ی به لاره خۆش بوو و گوتی: "نه مه چ حیکمه تیکی تیدابوو؟ هه کیم گوتی: "یه که م ترسی نقوومبوونی نه دیتبوو و نرخ ی سه لامه تیه ناو که شتییه که هی

نه‌ئزانی، كه‌سیك نرخی دوايي شتيك ده‌زانی كه دووچاری نازار و رهنجی ئه‌و شته هاتيپت.

پارچه

ناني جوت له زار، خوښ نيبه كاكه
كه‌ي دلداري من، لاي تو جوانه
لاي خوڙي به‌هه‌شت ئه‌عرفا\ دۆزه‌خه
لاي دۆزه‌خيايان جي ريزدارانه

خانه

ئه‌وه‌ي كه ياري له باوه‌ش گرتوه، دياره جياوازه
له‌گه‌ل ئه‌و كه‌سه‌ي كه چاوهرواني، ياري دلخوازه

8- سه‌رگوزه‌شته

به هۆرمزيان گوت، چ سووچ و تاوانيكت له وه‌زيره‌كاني باوكت ديت، كه هه‌موويانت خسته زيندانه‌وه، گوتي: "هيچم لي نه‌ديون به‌لام سه‌يرم كرد منيان له دلدا نيبه و بروايان به‌فه‌رمانه‌وايي و سه‌رده‌مي من نيبه.. ترسام له‌وه‌ي، كه له ترسي گياني خوڙيان له ناوم به‌رن، له‌به‌ر ئه‌مه ئه‌م كاره‌شم هه‌ر له‌سه‌ر وته‌ي دانايان كرد كه گوتويانه.

پارچه

له‌وه بت‌رسی، كه ليت ده‌ترسی
با له شه‌ريشا، له‌و به‌هي‌زتربي
ناييني كتك كه هات تووره بوو
ده‌رديني چاوي پلنگ يا شي‌ربي

1. ئه‌عرفا: شوپينيكه له نيوان به‌هه‌شت و دۆزه‌خدا، لاي به‌هه‌شتي نزم‌تره له‌لاي دۆزه‌خي، ياني لاي دۆزه‌خي به‌زرت‌ره له‌لاي به‌هه‌شتي... غه‌ريب -

مار بۆيە بە پيى، شوانهوه ئەدا
نەك بەردى دەستى بەسەرى فېرىبى

۹- سەرگوزەشتە

يەككە لە پاشايانى عەرەب لەبەر پيرىيە دەينالاند و بە ئازار بوو، ئومىدى لە ژيان
بريىوو، لە ناکاو سوارىك هات، موژدەى دايە و گوتى: "لەسايەى سەرى پاشاوه
(فلانە) قەلاتمان گرت و هەموو دوژمنەکانىشمان بە ديل گرت و ئىستاش هەموو
سوپا و دانىشتوانى ئەو و لاتە ملکەچى فەرمانتانن.
پاشا هەناسەيهكى ساردى هەلکيشا و گوتى: "ئەم مژدەيه بۆ من نييه، بۆ
دوژمنانى منە که دواى من دەبنە ميراتگر و ولاتيان دەکەويته دەست.

پارچە

ئومىدم نەما، تەمەن تىپەرى
بەو هيوايەوه که لە دلمبا بوو
هيو هاته جى، بەلام سەد ئەفسوس
ئەو کاتەى خۆرى تەمەن ئاوا بوو

پارچە

دەستى کاتە و لە تەپلى سەفەرى دا
ئەى چاوهکان بکەن مالىئاوايى، لە سەر
ئىوهش.. لەپى دەست و شان و قوژ و بازوو...
هەموو ليکدى بکەن مالىئاوايى يەكسەر
تەمەنو تىپەره راند، بەلام بە نادانى
من که نەمکرد، ئىوه بکەن حەزەر

۱۰- سەرگوزەشتە

لە ژورسەرى ئارامگای "يەحيا پىغەمبەر" سلأوى خواى لى بى - لە مزگەوتى
(دیمەشق) دا گوشەنشین بووم، يەككە لە پاشا عەرەبهکان که زۆر بەبى ئىنسابى

ناسرابوو، هاته زيارهتي و نوپيژي كرد و له خواي خواست.

خانه

دهرويش و دارا، بهندهي ئهم خاك و دهرن
خو ئهوانهي كه ههبووتريشن، نيازمه‌ندته‌ره‌ن

ئهو كاته پرووي كرده من و گوتي: "بهه‌ه‌هي هيممه‌تي دهرويشان كه ئيره
جيه‌تي و جي راستي كرده‌وه‌يانه، به دل منتان له بيرييت و ئاوري خيرم لي
بدنه‌وه، چونكه من له دوژمنيكي دژوار ده‌ترسم و له‌به‌ري هه‌راسانم". پيم گوت
"تو بو خو ت به‌زه‌بييت به‌ره‌شورووتي خو تدا بيته‌وه، تا له دوژمني خو ت هه‌راسان
نه‌بي".

هه‌لبه‌ست

به‌هي‌زي بازوو به تيني په‌نجه
گوناهه ده‌ستي هه‌زار بشكييني
ناترسي ئه‌وه‌ي خير ناكه به كه‌س؟
كه كه‌وت يارمه‌تي له كه‌س، نه‌بيني
ئه‌وه‌ي خراپه‌ي چاند، به هيواي چاكه
خه‌يال پلاوه، ميشكي نايه‌يني
تو گويت هه‌ل بخه بو دادي خه‌لكي
ده‌نا دادپه‌روه‌ر، دادي ئه‌سييني

دوو تاكي

مرؤف ئه‌ندامي، له‌شي يه‌ك‌ترن
له دروستبوونا، له يه‌ك جه‌وه‌رن

١. نه‌بيني: نه‌بيني.. به‌شيوه‌زاري كوچه "نه‌بيني" نووسراوه.

ئەندامىك روژى، كە كەوتە ئازار
ئەندامانى تر، نايان بى قەرار
تۆكە لە ئىشى، ئىدى بى غەمى
ناشى ناويشت، بنين ئادەمى؟

۱۱- سەرگوزەشتە

دەرويشىكى دوعا قبول له بەغدادا پەيدا بوو، "حەججى كورى يوسف" يان ئاگادار
کرد، بانگى کرد و پىي گوت: "دوعايەكى باشم بۆ بکە"
دەرويش گوتى:
"خوايه: گيانى لى بستينه". گوتى: "له پىي خوا! ئەمە چۆن دوعايەكە؟" گوتى:
"ئەگەر تۆ بمرى، خەلكى له ئازارى دەستى تۆ و تۆش له گوناھان رزگارت
دەبى."

دوو تاكى

ئەى زەبر دەستى، ژير دەستەى ئازار
تاكەى بمىنى، وا گەرمە بازار
بەكەلكى چيت دى، حوكمى زۆردارى
مردنت چاتره، له خەلك ئازارى

۱۲- سەرگوزەشتە

يەككە لەپاشا زۆرداره بى ئىنساڤهكان، له خواپەرستىكى پرسى: "كام عيبادهته
له هەمووان باشتره؟" گوتى: "بۆ تۆ، نووستنى نيوەرۆ، تا ئازارى كەس نەدەى."

پارچە

زۆردارىكم ديت، نيوەرۆان دەنووست
گوتم چاكتره، بنوى ئەم فيتنه

۱. ئىدى: كەسانى دى، مرۆڤى دى، خەلكى دى.

خهوی باشتره، ئه و له بیداری
مه‌رگی وا چاتره، سه‌دجار له‌م ژینه

۱۳- سه‌رگوزه‌شته

بیستم پاشایه‌ک، له رابواردنیدا شه‌وی کردبووه رۆژ و له‌وپه‌ری مه‌ستیدا ده‌یگوت:

خانه

له‌م کاته‌م خو‌شتر قه‌ت ده‌ست ناکه‌وئ
په‌کم به‌خێرو شه‌ر و غه‌می هیچ، که‌سی ناکه‌وئ.
ده‌رویشیک که به‌ پرووتی، له‌ ده‌ری له‌به‌ر سه‌رمایه‌ نووستبوو، ئه‌مه‌ی گوئ لی بوو.

خانه

ئه‌ی ئه‌وه‌ی هیچ که‌س پایه‌ی ئیقبالی وه‌کو تو نابی
گریمان دل‌ت خو‌شه و بی غه‌می، باشه ئه‌ی غه‌می ئیمه‌شت نابی؟
پاشا پیی خو‌ش بوو، پرتسکه‌یه‌کی هه‌زار دیناری له‌ په‌نجه‌ره‌وه بق شو‌ر کرده‌وه
و گوئی: "ها!! کو‌شت بگره‌وه".
ده‌رویش گوئی: "کو‌شی چی؟ خو من کراسم له‌ به‌ردا نییه، پاشا زیاتری به‌زه‌یی
پیدا هاته‌وه، ده‌سته جلیکیشی خسته پال پرتسکه‌که و بق ده‌رویشی نارد.
ده‌رویش هه‌ر زوو و به‌ ماوه‌یه‌کی که‌م هه‌موو ئه‌و پاره‌یه‌ی بیره‌و به‌ویدا دا و
خواردی و ئه‌وجا هاته‌وه.

خانه

ئارام ناگرئ مال، له‌ ده‌ستی سه‌خی پیاو
وه‌ک سه‌بر له‌ دلی عاشق و وه‌ک له‌ بیژنگ ئاو
که پاشا دلی ئه‌م قسه‌یه‌ی نه‌گرت هه‌ر تیشیان گه‌یاند که فلانه‌ ده‌رویش هه‌روا
راوه‌ستاوه، پاشا گرژ و مرچ و مۆن هه‌لگه‌را، لیره‌دا زیره‌ک و دانا و تیگه‌پشتوان

گوتوویانه، خۆت له توندوتیژی پاشایان بپاریزه، جاری وایه به سلاویک دهرهنجین و جاری واشه به جیتیۆیک دهسته جلیک ئه بهخشن.

نیعمهتی پاشای، لی بیی حه رام
ئهوهی که دهرهت له دهست دا ته مام
تا جیتی قسانت، پیدشا نه بینی
قهدری قسهی خۆت هه روا نه چوینی

پاشا گوتی: ئه م گه دایه بی پهروایه مال به فیرۆدهره که ئه م هه موو به خششهی به م ماوه که مه چواند، دهرکه ن. گه نچ و خه زینهی ولاتی مالی هه ژارانه، نه ک خۆراکی برای شهیتانانه.

شیته ئه وهی رۆژی رووناک، مۆم داگیرسینی
شه و که هات به زوویی، رۆن له چرایدا نامینی

یه کیک له وهزیره راویژکاره کان گوتی: "ئه ی پاشای سه ر پووی زه وی وام پی چاکه، ئه م چه شنه که سانه هه ر ته نیا با ی بۆیوی خۆیانیا ن به جیا جیا بۆ بپر دڕیته وه و بیاندری تی، تا له به رۆه چوونیا ندا ده ستبلا وییه نه که ن. به لام که فه رمووت دهری که ن و هیچی مه ده نی و لیشی تووره بوویت، ئه وه کاری خاوه ن هیمه تان نییه که یه کیک به خۆت هیوادار کهیت و دوایه ش بی هیوا و نا ئومیدی خۆتی که ی و دلی بشکی نی.

خانه

دهرگای سه خا مه که وه، له ته ماعکار
که کردته وه، داخستنه وهی، ده بیته دژوار

خانه

مه ل ئه چته جیه که، که لی بی چینه
ناچپته جیه که، بی ته چینه.

پارچه

کهسی نهیدیوه، تینووی ری پی حه جی
کۆزلیکهی بگرن، له رۆخ ئاوی سوور^۱
له کوئی ههلقوئی، سهراوهی شیرین
لیتی کۆ دهفتهوه، مرۆ و مهل و موور

۱۴- سهراگۆزهشته

یهکیک له پاشایانی پیشین، کهمتهرخه می و سستی له کاروباری ولاتدا ئه کرد،
له گه ل سوپا و قۆشه ن و سهرازهکانیدا، توندوتیژ بوو، دوژمنیکی سهراسهختی لی
یاغی بوو. سوپا و قۆشه نی هه مووی پشتیان کردهوه و روویان له هه لاتنی نا.

دوو تاکی

مالت له سوپا، درێغ بزانی
دهست ناده نه چهک، شییره کورانی
شییره کور چ بکا له رۆژی جهنگا
که دهست به تال بی، له نانی ژیانی

له گه ل یهکیک له وانهی که غه دریان له پاشا کرد، دۆست بووم، گله ییم لی کرد و
گوتم "سپله یی و هه ق ناشوناسی و بی ئه مه کییه که هه ر به ورده گۆرانیکی که م له
که وره که ی خۆی هه لکه ریته وه و هه موو ئه و به خه ششانه ی کۆنی ساله های سالی له
بیر بچیته وه و وه لایانه وه بنی، گوئی: "ببه خشه و بیانوه که م لی قبوول که،
ئه سپه که م بی ئالیک و جۆ بوو و زینه که شی له ره هندا بوو. پاشایه ک به زیڕ رۆدی
له گه ل سوپا که یدا بکات، سوپا که ی به گیان، چاوتیری و گیانبازی بۆ ناکا.

۱. سوور: سویر، شوهرهک.

خانه

زیرِ بده سهرباز، تا گیان بهخت کا
له گه‌آیان رژدبی، هه‌آدین و دەرۆن

هۆنراو

(که تیر بوو پالەوان، هه‌لمهت ئەباتن
زگ برسیش ئەکا، مه‌شقی هه‌لاتن)

۱۵- سەرگوزەشته

یه‌کیک له وه‌زیره دەرکراوه‌کان، هاته ریزی کۆری دەرۆتشانه‌وه، پیت و فه‌ری
هاوده‌می ئەوان کاری تی کرد. دلی گه‌شایه‌وه و دەرۆنی رووناک بووه‌وه.
پاشا جاریکی تر خسته‌وه سەر کاره‌که‌ی و ئاشتی کرده‌وه، فه‌رمووی:
با بجیته‌وه سەر کاره‌که‌ی، به‌لام ئەو نه‌یویسته‌وه گوئی: "ته‌ریکی باشته‌وه له
خه‌ریکی"

چوارینه

که‌سی له کونجی بیده‌نگی دانیشته
ده‌به‌ستی ده‌می به‌دگۆ و سه‌گی هار
کاغه‌ز دهرپینێ و قه‌له‌م ده‌شکینێ
له ده‌ست و ده‌می به‌دگۆ بوو رزگار

به گوئی ره‌شیان^۱ گوئ: "به چ هۆیه‌ک به دواکه‌وتنی شی‌رت بۆ خۆت هه‌ل‌بژارد؟"
گوئی:

"هه‌تا به‌رماوه‌ی نیچیره‌که‌ی بخۆم و له‌شه‌ری دوژمنانیش له‌ په‌نای هه‌لمه‌تی ویدا بژیم."
گوئیان: "نێستا که‌ه‌وتووێه ژیر سایه و سی‌به‌ری ئەو و پارێزگارییه‌ی وی و
۱. گوئی ره‌ش: دینه‌یه‌که‌ بۆ به‌رماوه‌ خواردن، هه‌ر به‌ دوا‌ی شی‌ره‌وه‌یه / مامۆستا زه‌کی.
- گوئی ره‌ش: مام رێویه‌که‌ی خۆمانه / غه‌ریب پشده‌ری.

سوپاسی نیعمه‌تی ئەوت به دەمدا هات، ئەدی بۆ چی لێی نزیکتەر نابییەوه؟ هەتا
بتخاته ناو دەستەودایەرە تاییه‌تییه‌کانی خۆیه‌وه و له‌ نۆکه‌ره‌ راست و پاکه‌کانی
خۆییت بژمێری..

گوتی: "له‌به‌رئەوه‌ی له‌ توندوتیژی و په‌لاماری ئەو دُنیا نیم"

خانه

ئەگەر سەد ساڵ، مەجووسی هەلبکا ئاگر

ئەسووتی هەر که‌ جارێ، تیی که‌وێ ئاخر

هیندیگ جارن وا رێک ئەکه‌وێ که‌ هاو‌ده‌مانی پاشا، زێریان پێ ئەبێ و هینده
جارانیش سه‌ریان ئەبێردی. دانایان گوتویانه: "له‌ گۆرانی سروشتی پاشایان،
ده‌بی زۆر وریابی، که‌ کاتیک به‌ سلۆیک ئەره‌نجین و گاویک به‌ جنیویک ده‌سته
جلێک ئەبه‌خشن."

گوتراوه: "زۆر رووخۆشی، هونه‌ره‌ بۆ هاو‌ده‌م و هاو‌پازان و که‌موکووپی و
ناپه‌سندییه‌ بۆ که‌کیم و دانایان"

خانه

نرخ و پیزی خۆت.. هه‌رده‌م بزانه

وازی و گالتنه‌ بۆ، هاو‌ده‌م جوانه

١٦- سه‌رگوزه‌شته

یه‌کیک له‌ براده‌ره‌کانم سکالای نا‌هه‌مواری روژگاری له‌ لاکردم و گوتی:

"خیزانم زۆره‌ و خواردنیش که‌م، توانای باری هه‌ژاریم نییه‌، زۆر جارن دیته
سه‌رم بڕۆم و بگوازمه‌وه‌ ولاتیکی تر هه‌تا به‌ هەر جوړیکی بووه‌ بژیهم و که‌س
ئاگای له‌ چاکه‌ و خراپه‌م نه‌بێ."

خانه

زۆر برسی نووست و کهس پیی نهحهسیا

زۆر مردووش، مرد و کهس بۆی نهگریا

زۆر له تانه و تهشهری ناحهزان دهرسم، که پاشهمله پیم پی بکهنن و ههول و تهقهلاو
ماندوووونهکانم له حاند خاوی خیزانمدا به بی مروهتی و ناپیاوی دانین و بلین:

پارچه

سهیرکه ئه و ناپیاوه، که هه رگیز

نایهوی ببینی، رووی خو شبهختی

لهش ههسانهوه و سه رسووکی ئهوی

ژن و مالی جی هیشته، له روژی سهختی

له ژماره زانیندا ههروهک دهزانن، شتیک دهزانم، جا ئه گهر به پشت و په نای
ئیهوه، کاریکم لای پاشا دهست بکهوتایه، دلم دادهکهوت و ئاسووده دهبوو و تا
دهشمردم له سوپاسی ئیهوه دهندهچووم، گوتم: "برادهر! خزمهتی پاشایان دوو
لایهنی ههیه... ئومیدی نان و مهترسیی گیان و پچهوانه بیروپای
ناقلمه ندانیشه، که به ئومیدی نان بکهویه مهترسیی گیان.

پارچه

بۆ مالی دهرویش، هیچ کهسیک نایه..

بللی بهینه، باجی زهوی و باغ

به تالی و سوپیری، بهشت رازی به

یا جگه رگوشته، دانی له پیش زاغ

خانه

راستییه جیگای، رهزای خودایه

نهمدی کهس ون بی، له راسته رایه

دانايان گوتوويانه، چوار كهس له چواركهس ئه ترسن، باجگر له سولتان، دز له پاسهوان، تاوانبار له ئاماژهكار، سوزاني له داروغه.
ئوهي له حيساباندا پاكه، له لپيچينهوهي بي پاكه.

پارچه

پهل كيشي مهكه، زياد له ئيشت
به پايه بهرزيه، دوژمن دل تهنگه
تو پاك به و باكت له هيچ كهس نه بي
كراسي پيسه، كوټه ي ژير سهنگه

گوتم: "به سه رهاتي ئه و رتوييه، گونجاوي حالي تو به، كه ديتيان هه روا به دم
راكردن و هه لانتويه ده كهوت و هه لده ستايه وه، به كيك پي گوت، ئه وه چ قه وماوه،
وا هينده ده ترسي؟ گوتي:

"بيستوومه حوشتران ده گرن بو بيگاري، پيدان گوت: "هه ي بي ميشك تو و
حوشتر كوچا مه رحه با؟ ئيوه چيتان پيك ده چي؟ گوتي: "وس به، نه گهر ناحه ز و
دوو زمانان له رق و كينه يه كه وه گوتيان، ئه وهش بيچووه حوشتره و تووش بووم،
كي غه مي پرگاري منيه تي؟ تا تريك له به غداوه ده گاته جي، مارانگاز نه مرئ.
تو وهك ده لتي فه زل و ئايني له خواترسان و دلنياييته هيه، به لام هه سوودان و
ناحه ز و دوژمنان له بو سه و كه ناردا خو يان مات داوه، نه گهر قسه جوان و په نده
به نرخه كاني تو يان به بيچه وانه وه بو پاشا كي پرايه وه، ده تواني چي بكه ي و
به ره ره كاني پاشات پي ده كرئ؟
له بهر ئه وه واي به باش ده زانم، پاسي ساماني قه ناعه تي خو ت بكه ي و واز له
سه رداري بيتي، كه دانايان گوتوويانه:

خانه

ده ريا پريه تي له گه وه هر و بي نه ژماره
گه سه لامه تيشت ده وي، سه لامه تي له كه ناره

که هاواله کهم ئەم وتەى بیست، داما و رووی گرز بوو و دەستی کرد به وتەى
پهنجوری، که ئەمە چ ئەقلێکە؟ و چ کارگەیاندنەجی و تیگەیشن و هۆشیکە؟
وتەى دانایان، راست و پەوان و دروست دەرچوو که گوتووینانە: "دۆستان له
تەنگاوییدا بەهانا نەگەن و له سەر خوانی نانخواردنی دوژمنان وەک دۆستان خو
پادەنن و خۆیان دەردهخەن و خۆیان پێشان دەدەن.

پارچە

بە دۆست دایمەنی، ئەوی له خۆشیت
لی ئەدا لافی، برایی و خۆش و بیستی
دۆست ئەو کەسە، ئەگرێ دەستی دۆست
له تەنگانەدا، کاتی تەنگدەستی

دیتم گۆرا و بە نامۆژگارییە کهم دلتەنگ بوو، چوومه لای خاوەن دیوان، به
ناسیاوییه تیکی که له مەو پێشەوه بوومان، بارودۆخ و لیوه شاوویییم تێ گەیان،
توانا و باشییەویم خسته روو، پاش ماوێهە ک کاریکی هاگە زایییان دایه و زۆری
نەبرد که پاکی سروشت و جوانی و پکی کارەکانیان پەسند کرد، له وهش تپه پری
و پله و پایه یهکی بهرزتری وەرگرت.

ئەستیره ی بهختی تا دههات له بهرزیدا بوو، تا گه یییه مه رامه کانی و
ئاره زوو هکانی هاتنه دی و بوو به یه کیک له نزیکه کانی پاشا و پهنجه ی ناماژه ی بو
دریژ دهکرا و بووه جی باوه و متمانه، به خۆشحالی وی زۆر شادمان بووم و گوتم:

خانه

گوێ مه ده ماندوو هتیت و دل به غم مه به
که سه چاوه ی ئاوی ژیان، له تاریکی دایه

هۆنراو

(دلی کۆسکه وته، پر نه که ی به غم
خوا لوتفی به دزی، زۆره نه وهک که م)

خانه

له سووری گهردوون دۆش دامه‌مینه

سه‌بر تالیش بی، به‌ری شیرینه

لهو کاته‌دا وا ریتک کهوت من له‌گه‌ل تا‌قمه دۆست و براده‌رانیکدا چوومه
سه‌ردانی مه‌ککه، که گه‌رامه‌وه، دوو فرسه‌خم به پیره‌وه هات، هه‌رکه چاوم پیی
کهوت، په‌ریشان حال و له‌سه‌ر دیمه‌نی ده‌رویشانم دیت.

گوتم: "چۆنی؟" گوتی: "هه‌روه‌کو گوتم، ده‌سته‌و تا‌قمیک پیم هه‌لکا‌لان و
ناراستییان ده‌رباره‌ گوتم. پاشا. خوا هه‌ر پایه‌داری کا بۆ ده‌رخستنی راستی و
روونکردنه‌وه‌ی ئەم ناراستییه‌ش هیچی نه‌فه‌رموو و براده‌رانی کۆن و دۆستانی
ئهمه‌کداریش له‌وته‌ی راست و وشه‌ی هه‌ق بیده‌نگ بوون و دۆستایه‌تی کۆنیان له
بیر برده‌وه.

پارچه

نابینی له‌لای خواهن جی و پایه

مه‌رای کاران، ده‌ست له‌بان سه‌رن

که‌حالی گۆرا و تی‌په‌ری رۆژی

پیی ئەو خه‌لکه‌یه، ها له‌بان سه‌رن

به‌کورتی، گرفتار و دووچاری گه‌لێک سزایان بووم، تا له‌م هه‌فته‌یه‌دا موژده‌ی
ساغی و سه‌لامه‌تییه‌ حاجییان هات، له‌به‌ندی گرانیان ده‌رباز و رزگار کردم و
مولک و مالی میراتییان دامه‌وه، گوتم: "نامۆژگاری منت وه‌رنه‌گرت که گوتم
خزمه‌تی پاشایان وه‌کو سه‌فه‌ری نیو ده‌ریایه‌ به‌ترس و به‌که‌لکیشه، یا گه‌نجت پی
ئه‌برئ، یا شه‌پۆل گیانت له‌به‌ر ئه‌برئ.

خانه

یا به‌هه‌ر دوو ده‌ست، دور له‌ کۆش ئەکا

یا شه‌پۆل رۆژی، ئەو به‌مردوویی فه‌رامۆش ئەکا

به باشم نه زانی له مه زیاتر، برینی مام دهر ویشی به سه رهنوکی نه شته ری
سه رهنشتان بروو شینم و خوئی پی داکه م، ئەم کاره م به م دوو دیره، کورت کرده وه:

پارچه

دهست و پیت هه ردوو، ئەخرینه ناو کۆت
که گویت نه دایه، په ندی پیاوان
ئەگه ر خو به ری، پیوه دان ناگری
ئەنگوست مه خه ناو، کونه دوو پشکان

۱۷- سه رگوزه شته

چهند که سیکم هاو پی بوون، رهنگ و روویان جوان و دهر وونیان ئاراسته و پی
راسته کرابوو، یه کیک له گه وره پیاوان بیروباوهریکی گه وره و باشی به و دهسته و
تاقمه هه بوو، مووچه و به راتیکی باشی بو بریبوونه وه، تا یه کیکیان کرده وه یه کی
وای لی دهرکه وت، که ریکی حالی دهر ویشان نه بوو، گه وره پیاوه که باوهری پیمان
تیکچوو و بازاری بی رهواج کردن.

ویستم به فیلیک هه نه بی مووچه و به راته که بیان رزگارکه م چوومه لای
دهرگه وان، ری نه دامی و قسه ی ناخوشیشیان پی گوتم، گویم نه دایه و لیم نه گرت،
چونکه قسه زانان گوئویانه:

پارچه

له دهرگای میرو وه زیر و سوئلتان
مه ده.. پیش ئەوه ی، یاریده ت بدهن
دهرکه وان و سه گ، غه ری پیکیان دیت
ئەم یاخه ی ئەگری، ئەوه ی تر دامه ن

که نزیکه کانی ئەو گه وره پیاوه، به حالی منیان زانی، ریزیکی زوریان گرتم و
جییه کی به رزتر و هه ورانتریان پیشان دام، دانیشتم، به لام من به ملکه چییه وه
چووم له جیگایه کی خوارتر و نزمتره وه دانیشتم.

خانه

لیگه ری! که نوکهریکی که میشم

با له ریزه‌ی نوکهراندا، دانیشم

گوتی: ئەللا، ئەللا! کهی جی و کاتی ئەم قسه‌یه‌یه؟

خانه

گەر له بان سه‌روچاوم، دانیشی

نازت هه‌لده‌گرم، چونکه نازک‌پیشی

به کورتیه‌که‌ی، دانیستم و ده‌ستم به قسان کرد و له هه‌موو ده‌رگایه‌کم دا تا
هاتمه‌وه سه‌ر وته‌ی هه‌لخلیسکانی براده‌ران و گوتم:

پارچه

چ سووچیکی دیوه، خاوه‌ن به‌خششی پیتشوو؟

که به‌نده‌ی له پیش چاوان، وا که‌م و خواره

ئهو خودایه مه‌زنه، به‌گه‌وره‌یی خو‌ی

سووچ و گونا‌هیش ده‌بینی و نانیش هه‌ر به‌رقه‌راره

فه‌رمانه‌وا ئەم وته‌یه‌ی له‌لا په‌سند بوو و فه‌رمووی: "به‌ده‌ستووری جاران
مووچه و به‌راتی براده‌ران بدریته‌وه، قه‌ره‌بووی ئهو رۆژانه‌شیان بۆ بکریته‌وه که
ئێیان بڕابوو" سوپاسی به‌خششیم کرد و خاکی به‌ریپیم ماچ کرد و داوای
لێبووردنی ئهو دهم چه‌وتیه‌ی خو‌م کرد، ده‌ستبه‌جی، هاتمه‌ ده‌ره‌وه و گوتم:

پارچه

که‌کابه‌ بوو به‌ رووگه، بۆ نیازان

بۆ دیده‌نیه‌ی ده‌چن خه‌لکی، چه‌ند فرسه‌نگ

تۆ ده‌بی له‌سه‌ر خو‌بی، له‌گه‌ل خه‌لکی وه‌ک مه

که‌که‌س ناهاوی، بۆ داری بی به‌ر سه‌نگ

۱۸- سەرگوزەشته

شازادەيەك سامانتيكى زۆر و فراوانى له باوكييهوه بهميرات بۆ بهجى ما، بانگى
سهخاوهتى دا و دەرگاي بهخشيني كردهوه و بى دريغ بهخششى بهسەر گهل و
سوپادا باراند:

پارچه

بۆ نخۆشى نايه، له دارى ساده
بهسووتان بۆنى، ئەدا وهك عهنبهر
گهورهبيت بوئى، دهبي بهخشى
ههتا تۆو نهكهى، چۆن لىي ئەخۆى بهر

يهكيك له هاودهمانى بى راويژ، دهستى به نامۆژگار يکردنى كرد، كه پاشايانى
پيشين ئەم ههموو نيعمهتهيان به ههول و كۆشش پاشهكوت كردوووه و بۆ تهنگانه
و ليقهومان و كهلك و سوود لى ديتنى ههنگرتوووه، دهست لهو بزاولته بكيشهوه و
دهستى لى بگرهوه، شهروشهۆر و ليقهومان و پيويسىتى له پيشه، دوژمانان له
كهميدان، ناكري له كاتى تهنگانه و پيويسىتيدا، دهستهوهستان راوهستى.

پارچه

ئەگەر سامانى خۆت بهخشى به گشت كهس
ئەوهى بهريهكهوى^۱، دهنكى برنجه
له ههركهس بۆ نهسييني، دهنكه زيوي
كه كۆ بۆوه ئەوه، سامان و گهنجه

شازاده لهم وتهيه روو گرژ بوو، لهگهڵ سروشتى ئەودا نههاتهوه پاشان
سهزنهشتى فهرموو و گوتى: "خوای لهسەر، ئيمهى كردوووته خاوهنى ئەم ولاته،
ههتا بيخوين و بيهخشين، نهك ههه پاسهوانى بين و چاوديري بكهين."

۱. بهريهكهوى: بهرى دهكهوى.

خانه

قاروون بای چل خانووی سامان هه‌بوو، چوو به هیلاک
نه‌وشیره‌وان به‌وه نهمر بوو، که به‌جیی هیشت ناوی چاک

۱۹- سهرگوزه‌شته

وا ئه‌گێرنه‌وه که له راوگه‌یه‌کدا نیچیریکیان بۆ نه‌وشیره‌وانی دادپه‌روه‌ر ده‌کرده
که‌باب، خویان پی نه‌بوو، نوکه‌ریکیان نارده‌ گوندیک، خوی بیئی.
نه‌وشیره‌وان گوتی: "خوییه‌که بکړه، تاکو نه‌بیته شوین و دێیه‌که وێران نه‌بی.
پێیان گوت: به‌وه‌نده خوییه چ ده‌قه‌ومی؟
گوتی: بنچینه‌ی سته‌م له سه‌ره‌تاوه‌ که‌م بووه، هه‌رکه‌سی هاتووه
هاویشتووێه‌تییه سه‌ری، تا گه‌یوه‌ته ئه‌م ئه‌ندازه‌یه."

پارچه

ئه‌گه‌ر له باغی میله‌ه‌تا، پاشا بخوا سی‌ویکی
نوکه‌رانی ده‌ردین دره‌خت، له ره‌گو ریشه‌وه
که سولتان به‌نیو هیلاکه، سته‌م ببینی ره‌وا
سه‌ریانه‌کانی هه‌زار مریشک ده‌که‌ن به‌شیشه‌وه

خانه

زه‌مان نا‌ه‌ی‌لی، زۆردار بم‌ینی
ته‌نیا نه‌فرینی، بۆ جی ده‌می‌ینی

۲۰- سهرگوزه‌شته

والیه‌کم بیست که هه‌ر مال و خانووی میله‌ه‌تی کاول و وێران ئه‌کرد، تا خه‌زینه‌ی
پاشا ئاوه‌دان و پر کاته‌وه، ئاگای له وته‌ی دانایان نه‌بوو که گوتووین: "هه‌رکه‌سی
میله‌ه‌ت نازار بدات، تا دلێ پاشا به‌لای خۆیدا را‌کێشی، خوای له‌سه‌ر، هه‌ر ئه‌و

گەل و میللەتەى لەسەر زال دەكاتەوہ تا دەمارى لە رۆژگارى ژينى دەركيشى و
بيبرى:

خانە

بە (سپەند) ۱ى ناکا، ئاگرى داگيرساو
ئەوہى كە ئەيكا، ئاھى جەرگ سووتاو
ئەلین شای ھەموو درندان شيرە و كەمترینى گيانەوہرانیش كەرە، بەراى ھەموو
ھۆشيار و ئاقلەندانیش، كەرتكى بارەبەر زۆر باشتەرە لە شيرتكى پياوڤر.

دوو تاكى

كەرى ھەزار، گەرچى بى تەمیزە
لەبەر باربردنى، گەلىك عەزیزە
كەر و گايان، كە ھەل ئەگرن بار
چاترن لە نەوہى، ئادەمى زۆردار
ئەلین پاشا لايەننىكى سروشتى خراپى ئەو وەزيرە بەدەى بۆ دەركەوت، خستىە
ژير ئازار و ئەشكەنجەوہ و زۆر بەدەردەسەرييەكى ناھەموارەوہ كوشتى.

پارچە

رەزامەندى شا، بە دەست ناكەوئ
تا بۆ دلى گەل، چاكە نەخووزى
ئەتەوئ خوداى لەسەر، بتبەخشى؟
بە چاكە خەلكى خودا كە پازى
وارىك كەوت يەككىك لە ستەمدىتەكان بەلايدا رابرد، سەرنجى دايە
حالەشپەكەى و گوتى:

۱. سپەند: دركىكى بيابانە، دووكەلىكى زۆرى لە كاتى سووتاندا لى ھەلدەستى، بۆ برينى
چاو سووتانەوہ بەكارى دین.

پارچہ

نابئی ہرچی تینی قوئل و بازوویکی ہہبوو
بہ سہلتنہت بخوا، مائی خہلکی بہ ہہوہس
دہتوانی ہیسکی گہورہ، بہ گہروودا قووت بدہی
ہہناو و زگ ئہدری، ہہرکہ گہیبیہ ناوک و بہس

۲۱- سہرگوزہشتہ

لہ مہردم ئازاریک ئہگپڑہوہ، کہ بہردیکی بہسہری دہرویشیکدا دا، دہرویش دہرفہتی
توئلہکردنہوہی نہبوو، بہردہکہی لای خوئی ہہلگرت، تا روژئیکیان پاشا لہو پیاوہ
مہردوم ئازارہ توورہ بوو و خسستیہ زیندانہوہ، دہرویش ہاتہ لایہوہ و بہردہکہی
بہسہریدا دایہوہ، کابرا پیی گوت: تو کیت؟ و ئہو بہردت بق بہسہری مندا دا؟
وہلامی دایہوہ: "من فلانم، ئہم بہردہش ہہر ہہمان ئہو بہردہیہ کہ فلانہ روژ تو
بہسہری منندا دا، گوتی: "ئہدی ئہم ہہموو ماوہ دوورو دریژہ لہ کوئی بوویت؟
گوتی: "لہ پلہ و پایہکہت ئہترسام، ئیستا کہ لہ زیندانیمدا دیتی، ئہو ہہلہم
قوستہوہو بہ دہرفہتم زانی، کہ دانایان گوتوویانہ:

دوو تاکی

رہشورپووتیکت، کہ دی بہختیارہ
ئہوہی ہہسہتی، جلہوی ئیختیارہ
نینوکی دریژ و تیژت، کہ نییہ تو
کہواتہ بہ گژ، بہداندا مہچو

ئہوہی کہ لہگہل بازوو ئاسنی دہست بخاتہ کار
قوئل و مہچہکی زیوینی ناسکی، خوئی ئہدا ئازار
راوہستہ تاکو دہستی ئہبہستی، دہور و زہمانہ
ئہوساکہ برق میسکی دہربینہ، روژی دوستانہ.

۲۲- سەرگوزەشته

یەکتەک لە پادشایان تووشی نەخۆشییەکی کوشنده بوو - واچاکە ھەر ناوی نەھیندری - دەستەبە لە ھەکیم و دانایانی یۆنانی پێکەووە ھاتنە سەری و بە بریاری ھەموویان ھاتنە سەر ئەوێ کە ئەم دەرە دەرمانی نییە، مەگەر زراوی کەسیکی کە چەند نیشانەبەھەن تێیدا بێ.

پاشا فەرمووی بیدۆزەو و پەیدای کەن، کورە جووتیارێکیان بەونیشانانەوێ کە ھەکیمان گوتبوویان دۆزییەو، باوک و دایکی کورە بانگ کران و بەخشش و بەراتیکی زۆریان لە پیش دانان و خۆشحالیان کردن و قازیش بریاری دا کە رشتنی خۆینی ئەندام یا تاکیکی میللەت بۆ سەلامەتی پاشای کاریکی رەوا و راست و دروستە، جەللاد بەلایەو چوو، کورە سەری بەرەو ئاسمان بەرز کردەو و پێ کەنی پاشا لێی پرسی، لەم کاتەدا چ وەخت و جێی پێکەنینە؟

کورە گوتی: نازی کوران بەسەر دایک و باوکانەو ھەبە و داواکاریش بۆ لای قازی دەبریت و داد لە پاشا ئەخوازێ، ئەو دایک و باوکم، لەبەر مائی دنیا بێ مانیان بە جەللاد سپارد قازیش بریاری کوشتنی دام، پاشاش ژیان و بەردەوامی خۆی لە رشتنی خۆینی مندا دەبینیتەو، ھێچ پەنایەکی ترم نییە ھانای بۆ بەرم تەنیا خۆی لەسەران نەبێ.

خانە

بۆ لای کۆ بەرم، لە دەست تۆ فەریاد

ھەر لە ئاستانە، تۆ ئەخووزم داد

پاشا بەو قسەبە دلی تەزی، فرمیسکی لە چاوان دابارین و گوتی: مردنی من چاکترە لە رشتنی خۆینی بێ گوناھیکی وا. سەرچاوی ماچ کرد و گرتییە باوھشی و سامانیکی بێ ئەژماریشی پێ بەخشی و ئازادی کرد و دەلێن پاشاش ھەر لەو رۆژە بە داوای چاک بوووەو و شیفای بۆ ھات.

پارچە

ھەر وا لە بیرمە، کە ئەم شیعەرە گوت

فیله وانیکی رۆخی دەریای نیل

حالی میرووله، له ژیر پتی تۆدا
وهک حالی تۆیه، له ژیر قاجی فیل

۲۳- سه رگوزه شته

یه کیك له بهندییه کانی "عه مرو له یث" ۱ هه لاتبوو، پیاوان وه دواى كهوتن و هینایانه وه، وهزیریک قینتیکی زۆری له بهنده که هه بوو، هانی کوشتنی دا، تا بهندییه کانی تریش ئەم جۆره رهفتاره رهچاو نه کهن، بهندییه که له بهر ده می عه مرو له یثدا سه ری خسته سه ر زهوی و گوتی:

خانه

هه رچیم به سه ری، به په سه ندی تۆ، له لام ره وایه
له به رامبه ری ئەم فه رمانه تا، نیمه دا وایه

به لام له به ره وهی که من په ره رده ی نان و نمه ک و نیعه ته ی ئەم خانه دانهم، نامه یی له رۆژی دوا ییدا، خوینی من بتانگری، ئەگه ر به ته وی به نده یه کی بی گونا هی وه کو من بکوژی، له پتیه کی ره واه و شه رعیه وه بیکوژه، تا رۆژی دوا یی پتیه ی گرفتار نه بی، پاشا گوتی: "جا چۆنی بکه م!" گوتی: "ریم بده هه تا، وهزیر بکوژم، ئەو کاته له سزای کوشتنی ئەودا بمکوژه وه، هه قه و شه رعیشه، پاشا پی که نی، به وهزیری گوت: "چی به باش ده زانی؟ وهزیر وه لامی دایه وه:

"گه وره م! ئەم بی شه رمه له پی گۆپی باوکتدا ئازاد که، هه تا منیشه نه خستوه ته به لایه که وه، سووچ له منه وه یه که سوو دم له ئامۆژگاری و ته ی دانایان وه رنه گرتوه که گوتویانه:

۰۱ عه مرو له یث: پاشای سه فاریه یه له سالی (۲۶۵) ی کۆچیدا بوو به جینشینی برایه که ی... فارس و کرمان و ئیسفه هان و خۆراسان و سیستانیشی گرت، له سالی (۲۷۶) ی کۆچیدا، له شکری خه لیفه ی به غدا یه ی شکاند. له (۲۸۷) ی کۆچیدا له گه ل ئیسماعیل سامانی له نزیک (به لّخ) به شه ر هات، به دیل گیرا، ئیسماعیل ناردییه به غدا لای خه لیفه. له (۲۸۹) کۆچیدا له زینداندا مرد _ یه حیا و عه مر، کورد بوون.
- وه رگیپ -

پارچه

له گه ل بهرد هاوئژ، بکه ی شه ره بهرد
بزانه که تۆ سه ری خۆت شکان
که تیرداوئیه سینگی دوژمنت
ئیهوش له سپره ی، تیرگه لی ئه ودان

۲۴- سه رگوزه شته

پاشای زهوزهن^۱ وهزیریکی هه بوو چاوتیر و پووخۆش بوو و له چاوپیکه وتناندا
رئیزی هه موو که سیکه دهگرت، پاشهملهش به چاکه ی ناو دینان، وا پئ دهکهوئ
کرداریکی لی روو دها، که پاشا لی خۆش نایهت، دهیگرئ و دهیخاته زیندانهوه.
گهوره پیاوانی پاشا، که چاکه ی پیشووی ئهویان له چاودا بوو و خۆیان
بهقهرداری دهزانی، له کاتی چاودیریاندا نهرمییان لهگه لدا دهنواند و سه رزنهش و
توندوتیژیان لهگه لدا بهرهوا نهدهدیت.

پارچه

له گه ل دوژمنی خۆتا ئاشتی که، ئه گه ر روژئ
پاشهملهش عه بیت بلی، تۆ له روویدا ته حسین که
وشه له زارهوه دهردهچئ، کهسی پی مه ده ئازار
که تۆ ناخۆشیت ناوئ سا، زمان شیرین که

لهوه ی پاشا لی دهویست هه ندیکی لی خۆش بوو و له جیاتی ئهوه ی ماشهوه به
زیندان تهواوی کرد و پاک بووهوه، یه کیک له پاشایانی ئه و ناوه، به نه پینی
نامه یه کی بۆ نارد که پاشایانی لای ئیه ره ری گه وری وهک تۆ نازانن، بی
رئیزیان له گه لدا کردی، ئه گه ر بریاربی دلی گه وری فلانی خۆشه ویست - خوا
په نای بدا - به لای ئیمه دا بیت، تی ده کو شاین، ئه وه ی شایسته ی دل راگرتنیه تی
دهست به سینگه وه بین و گه وره پیاوانی ئه م کیشوه ره بۆ دیداری ئه و، به هیوا و

۱. زهوزهن: ولایتکه له نیوان هورات و نیشاپور.

چاوه پروانی وه لامن.

وه زير لهما هوشيار بووه و بيري له مهترسي كردهوه، به گورجی وه لامیكى كورتی، ههروهكو پپی باش بوو، كه نهگه خه بهر كهشى بكه ویتته سهر دهم و زاران زبانی نه بی، له پشت نامه كه وه نووسییه وه و رهوانه ی كردهوه.

یه كیك له دهست و پیوهنده كان كه ئاگای له م سهین و بهینه بوو، به پاشای پاگه یاند كه فلان، كه فرموته بگیرئ له گه ل پاشای لای تردا، نامه و نامه كاری ههیه، پاشا تووره بوو و فرمانی ساغكرده وه ی راستی و دروی ئه م ههواله ی فرموو، نامه بهریان گرت و نامه كه یان خوینده وه، تئیدا نووسرابوو: "بیروباوه پری باشی گهوران دهر باره ی بنده، گه لیک له باشی و چاكی بنده ی پتره و ناتوانم ئه م داخوازییه به جئ بگه یه نم، له بهر ئه وهش كه من په روه رده ی نیعمه تی ئه م خانه دانهم، به كه میك گۆرانی دلئ خاوهن نیعمه تی كۆنم، بیوه فایی ناكهم، وه ها گوتراوه:

خانه

ئه وه ی چاكه ت له گه ل ئه كا، له هه موو بارئك

بیبه خشه كه له ته مه نیا، هه له په ك بكا جارئك

پاشا ئه م رهوشته جوان و باشه ی ئه وی به لاوه په سند بوو، جلوه برگ و مائیکی زۆری به پاداش پی به خشی، داوی لئبووردنیشی لی كرد كه به هه له چوو بووم، كه تۆم به بی تاوان ئازاردا، گوتی:

"گه رهم! بنده ئه مه، به هه له ی گه رهی خۆم نازانم، به لكو ئه مه ویستی خوا بوو كه ئازارم پی بگه یه نن، به لام ئازاریش بی هه ر له دهستی تۆوه بی چاكتره، كه هه قی نیعمه تی پیشوو و دهستی چاكه ت به سه ر ئه م بنده وه هه یه، كه دانایان گوتویانه:

دوو تاکی

هه رگیز به ئازار، له كه س مه ره نجه

لای كه س بۆت نایه، خو شی یا ره نجه

دوژمنی و دوستی هه ر لای خوا وه یه

دلئ هه ر دوو لای، ها وه لاوه یه

ئەگەر چى لە ژىي كەوانرا، دى تىر
لە ھاوئىژەرى ئەزانن، پىساو ژىر

۲۵- سەرگوزەشتە

لە پاشايەكى عەرەبمەوہ بىست، كە بەوانەى ناو ديوانىي گوت: كە مووچە و بەراتى
فلانى - ھەرچەندىكە - بۆى بكن بە دوو ھىندە، چونكە ھەمىشە ھەر لە دەرگاۋە
چاۋەپىي بە ئەنجام گەياندىنى فەرمانە و، كەچى نۆكەر و بەردەستەكانى تر
ھەمىشە ھەر خەرىكى گالته و گەمە و جەفەنگانن و خاۋەخاۋەى لە ئىشىدا دەكەن.
خاۋاپەرسىتىك، گوپى لەمە بوو و ھاوار و نالەى لە دەروونەوہ ھەستا، لىيان پرسى
ئەوہ چىت دىت؟ گوتى: "پايە و پلەى بەندان لەبەر قاپى و دەرگەى خوا، بەم رەنگەپە:

ھەلبەست

نۆكەر دوو سبەپنان، بىتە خزمەت شا
سىيەم تىي ئەكا، رووى لوتف و نىكا
ئومىدماں واپە، پىاۋى خوا پەرەست
نائومىد نەبن، لە دەرگای ئەلبەست

دوو تاكى

گەورەپى لە ملكەچىپەتى داپە
ياغىپەتى بىبەش بوونى تىداپە
ئەوہى ملكەچى، لە بۆ نووسراۋە
سەرى خزمەتى، ھا لە دەرگاۋە

۲۶- سەرگوزەشتە

لە زۆردارىك ئەگىرنەوہ، كە دارى سووتانىي بەھەرزان لە ھەژاران دەستاند و
بەزۆرەملى لىي دەكرىن و ھەر بە زۆرەملەش بە گرانتر دەپداپەوہ دەولەمەندان،
پىاۋىكى خواپى بەلاپدا تىپەپى و گوتى:

۱. پىاۋى ژىر: پىاۋى ژىر.

خانه

ئەو ماری تۆ؟! كى بىنى پىوھى دەى
يانە كوندى؟ لە كوى بىشىيەوھ كاولى كەى

پارچە

كە دەستت دەروا، بەسەر ئىمەدا
بى ئاگا نىيە، خودای غەيبزان
زۆردارى مەكە، لە خەلكى زەوى
تا نالەو فىغان، نەگاتە ئاسمان

زۆردارەكە لەم قسەيە دلكير بوو و رەنجا و گوپى نەدايە ئامۆژگاريەكانى وى
(أخذته العزة بالأثم) - غيرەتى گوناھ گرتى - تا شەويك ئاگر لە دارەكانى
چىشتخانەكەى بەربوو، هەرچى هەشىبوو سووتا، لە جى نەرم هینايە سەر خاكى
گەرم. وا رىكەوت هەمان كەسەكەى بەلادا رابرد و گوپى لى بوو كە بە دۆستەكانى
خۆى دەگوت: "تازانم ئەم ئاگرە لە كوێو بەربوو مالى من؟ گوتيان: "لە چرە
دووكلە دلى هەژارنەوھ"

پارچە

دووربە لە ئاهى، دل برينداران
هەناسەى گەرمى.. خراپە، ئاخىر
تا ئەكرى دلى كەس، مەكە غەمبار
ئاهىك.. جىهانىك ئەخاتە ئاگر
لەبەر هەيوانى تەلارى كەيخوسرە^۱ ئەم حكىمەتە نووسرايوو:

۱. كەيخوسرەو: يەكێكە لە شايەكانى دەولەتى دووھەمى كەيانى.

پارچه

ساله‌های ساله و عومریکی درین
به‌سەر ئیمه‌دا، خه‌لک ئه‌که‌ن گوزهر
دهستاو دهست مولکمان که هاتۆته دهست
واش دهچیتته دهست خه‌لک، سه‌ر له‌به‌ر

۲۷- سه‌رگوزه‌شته

یه‌کیک له هونه‌ری زۆرانبازییه‌دا، گه‌یبووئه‌وپه‌ری پایه‌ به‌ری. سیسه‌د و شه‌ست
فیللی له زانیاریی زۆرانبازییه‌دا ده‌زانی و هه‌ر جاره به‌ جۆره هونه‌ریکی تازه‌وه
زۆره‌بانی ده‌گرت تا دللی له شاگردیکیانی داخو‌ریا، سیسه‌د و په‌نجا و نو فیللی له
هونه‌ری زۆرانبازییه‌دا فیت کرد و ته‌نیا فیللیکی بۆ خۆی هیسته‌وه و به‌لاوه‌ی نا.

به‌ کورتییه‌که‌ی، کوره‌که، له هیز و توانا و هونه‌ری زۆرانبازییه‌دا پریوو و که‌س
نه‌یده‌توانی به‌رامبه‌ری راوه‌ستی و پشتی له عه‌ردی بدا، هه‌تا رۆژیکیان له‌لای
پاشای ئه‌و کاتدا ده‌ری بری و گوئی:

"ئه‌وه‌ی مامۆستا یه‌که‌م به‌سه‌ر منیه‌وه هه‌یه، چاکه‌ی فیت کردن و
په‌روه‌ده‌که‌میته‌ی، ده‌نا به‌هیز و توانا له‌و که‌مترینیم و له هونه‌ریشدا وه‌کو ئه‌وم.

پاشا ئه‌م وتانه‌ی زۆر به‌لاوه‌ گران و ناخۆش هات، فه‌رمووی:

"زۆره‌بانی بگرن! چی‌گایه‌کی پانویۆر و به‌رین و هه‌راویان ریکخست، وه‌زیر و
پیاوماقوول و گه‌وره‌ پیاوانی ده‌ربار و پیاوه‌ مه‌زنه‌کانی هه‌ریمه‌کان، هه‌موو هاتن.
کوره‌ لاو له مه‌یدانیدا وای پر دایه‌ مامۆستا یه‌که‌ی، که ئه‌گه‌ر کتوی ئاسن بووایه،
له جتیدا هه‌لده‌قهنده‌.

مامۆستا هه‌ستی کرد، که کوره‌ لاو له‌و به‌تین و باخۆشتره‌ و له هونه‌ره‌که‌شیدا،
له گه‌لیا به‌رامبه‌ره‌، به‌و فیلله‌ سه‌یره‌ی که لئی په‌نا دا بوو رفته‌اری له‌گه‌ل کرد، کوره‌
نه‌یتوانی ئه‌م فیلله‌ له‌ خۆی لادا.

مامۆستا، کوره‌ی به‌ هه‌ردوو ده‌ستان له زه‌وی به‌رز کرده‌وه و له‌سه‌ر سه‌ری خۆی
سووراندو له عه‌ردی کوتا، قریوه له ته‌ماشایه‌چییان به‌رز بووه‌وه.

پاشا فرمانی دا خه لات و بهخشش و بهراتیکی باش به مامۆستا ببهخشری و کورپهکەشی سەرزەنشت کرد و رەخنەیی ئەو هی لئ گرت که له گەل مامۆستا و راهینەر و مەشقدەرەکهیدا، پهنجەیی لیک داوه و سەریش نهکەوت. کورپه گوتی: "گەرهم مامۆستا بههیز بهسەر مندا سەرنهکەوت، بهلکه من له هونەری زۆرانباریدا، فیلتیکی بچکۆلانەم مابوو، دریغی فیتکردنیتی لئ کردم و فیتری نهکردم، ئەورۆ بهو فیله بچکۆلانەیه، دەستی له من ساند و سەرکەوت، مامۆستا که گوتی:

"ئەو فیلهم بۆ رۆژتیکي وا هەلگرتبوو، که دانایان گوتوویانە... هینده ری به دۆست مەده که هەموو هیز و توانایهکی تو بزانی، که دوژمنایهتی کردی پیت بویری و بتخا.

نەتیبستوو ئەو هی که له شاگردی خۆی نازار دیوه، چی گوتوو؟

خانه

(فیتره تیر هاویشتنی دهکەم، هەموو رۆژی که دەستی تیری گرت، هاویشتیەوه من)

پارچه

یا وهفا نهبووه، لهم جیهانهدا
یا هەر کەس نییه، لهم زهمانهدا
کەس نهبوو فیتری، تیر ئەندازی لیم
که من نهکاته، دواين نيشانه

٢٨- سەرگوزەشته

دەرویشیک به تەنیا له گۆشەیی چۆلتیکدا دانیشتبوو، پاشایهک به لایدا تیتپەری، دەرویش که له کونجی قەناعەتدا لهو چۆلهوانییهدا ئەژیا، سەری بلند نهکرد و گوپی نهدايه فەرمانرەوا - پاشا - هەستی فەرمانرەوایی و گەرهبی پاشایهتی گرتی، گرژ بوو و گوتی: "ئەم دەسته کۆنه پۆشانه، هەر دەلێی چوار پین، نرخ و پیاوەتیبان نییه"

وهزير به لايه وه چوو و گوتى: "هؤى دهر وئيش فهرمانر هوائى سهر زهوى به لاي تؤدا
تتپه رى، بؤ هله نستهئى و دهستت به سنگه وه نه گرت و ئهركى رهوشت نواندنيت
به جى نه گه ياند؟"

وه لامى دايه وه: "به فهرمانر هوا بلى! چاوه رپى ريزلنن له كه سىك بكا چاوه رپى
چاكه و مالى ئه وه، فهرمانر هوائى پاسه وانى گه لن، نهك گه ل بؤ به ندايه تى و
فهرمان هه لگرتنى فهرمانر هوائى انن.

پارچه

پاشا پاسه وانى هه ژارانه
چهند له خووشى و گه وره بى دابى
پهز بؤ شوان دروست نه كراوه
شوان بؤ په زه وه بى شوانى چابى

پارچه

رؤژى كه سىكت، ديت كامه رانه
يهكى تر دلگير، زؤر په ريشانه
كه ميك بووه سته، تا هه ردووكيان خاك
ميشكيان دهخوا، كه جى بيرىانه
جى اوازي دارا و نه دار نامى نى
له م برپاره بى كه چاره نووسى يانه
گه ريه كىك گؤرپىك، هه لبداته وه
نازانى دارا و نه دار كامى يانه

فهرمانر هوا قسه كه بى دهر وئيشى پى خووش بوو، پى گوت: "چيت دهوى بلى"
وه لامى دايه وه: "من ئه وه م دهوى جار بىكى تر نه م رنجى نى". گوتى: "نامؤژگار بيه كم
بكه"، گوتى:

خانه

وریابه که ئەو خۆشییەت له دەستە
دەروا ئەو مولکەیی، ئیستا له دەستە

۲۹- سەرگوزەشتە

یەك له وهزیران چوو له لای "زۆننۆنی میسری" و هیمنەتی لی خواست که رۆژ و شهو
خەریکی خزمەتی فەرمانرەوام، هیواداری چاکهیم و له سزاشی ئەترسیم. "زۆننۆن"
گریا و گوتی: ئەگەر منیش ئەوهنده له خوا ترسابامایه وهک تۆ له فەرمانرەوا
دەترسی، ئەوه له کۆمه‌له‌ی یاران ئەبووم.

پارچه

گەر هیوای پشوو و رهنج ئاسان بایه
پایی دەرۆیشان، له ئاسمان ئەبوو
گەر وهزیر له خوا، ترسابا، وهکو
له شا ئەترسیت، وهک پەریان ئەبوو

۳۰- سەرگوزەشتە

پاشایهک فەرمانی کوشتنی بی گوناھیکی دا، گوتی ئەو پاشا بهو قینه‌ی که
له‌منته، ئازاری خۆت مه‌ده، چونکه ئەم سزایه به‌یهک هه‌ناسه به‌سهرمندا
تێده‌په‌ریت، به‌لام گوناھی ئەمه بق هه‌تاهه‌تایه داوینت ده‌گرێ و لیت نابیته‌وه.

چوارینه

سووری دهورانی، وهک بای بیابان چوو
ناشیرن و جوانی، تال و خۆشیان چوو
زۆردار بیری چوو، ئەو غه‌دره‌ی کردی
لهو نابیته‌وهو له مه‌ومانان چوو

شا ئامۆزگار يېكەي ئەوي بەسوودمەند زانى و لە خوین رشتنې چاوپۆشى
کرد.

۳۱- سەرگوزەشته

وہزیرانی نہوشیرہوان کہ تاوتوتی گرینگی ولاتیان دەکرد و ہر یەكە بە پیتی
زانینی خۆی بیرورای خۆی دەردەبیری، "شا" ش ھەر وەتر، ئەویش بیرورای خۆی لە
بەر ابەر ئەو کارەوہ دەربیری.

"بوزەر جومھەر" لایەنگیری بیر و بۆچوونی "شا" ی کرد، وەزیرەکانی تر بە
دزییەوہ لێیان پرسى، چ شتێكى باشترت لە بیرورای "پاشا" دا دیت، کہوا لە
بیرورای چەندان زانا و دانایانی ترت بە چاکتر زانى وا لایەنگیریت کرد، گوئی: بە
پیتی ئەوہی ئەجامی کارەكە دیار نییە و نازاندريت و ھەمووشتان ھەر لەسەر ئەو
پایەن کہ داخوا کارەكە راستە یا ھەلەپە، بۆیە بیرورا وەرگرتنی شا چاکترە..
ھەتا ئەگەر ئیشەكەش بە پێچەوانەى راستییەوہ بیتە پێش، بە ھۆی لایەنگیری و
پەسنی بیرورای شاوہ، لە مەترسی گلەبى و گازەندان رزگار ئەبین، کہ گوتویانە:

دوو تاکی

بە دژی بیرى شا، بیرى دەربیری
دەست لە خوینی خۆت، ئەبى ھەلگری
ئەگەر شا بە رۆژ بلى، وا شەوہ
بلى راست دەكەى مانگ، چارە شەوہ

۳۲- سەرگوزەشته

گەریدەيەك، قژی ئەھۆندەوہ و ئەيگوت: "من لە ئەوہى "ەلى" مە. لەگەل کاروانتیكى
حیجازی، لە شارێك دابەزى گوتى کہ لە ھەج دیمەوہ، جامە (قەسیدە) يەكى بردە
دەربارى فەرمانرەوا و واى پێشان دا کہ ئەو بۆ خۆى دایناوہ، يەكێك لە
ھاودەمەکانى فەرمانرەوا لەو سالەدا لە سەفەرى دەريا ھاتبووہوہ گوتى: "من ئەوم
لە جەژنەى قورباندا، لە بەسردا دیوہ، چۆنى ھەج کردووہ؟"

یه کیکی تر گوتی: "من ئەمە ئەناسم، باوکی تەرسایی بوو، لە "مەلاتییە"، ئەو
چۆن ئەوێ "عەلی" یە؟ و چامەکەشی کە دەلی خۆی دایناوە، لە دیوانی "ئەنوەری"
دا نووسراوەتەو.

فەرمانرەوا فەرمانی لێدان و دوورخستنهوێ دا، گوتی:
"ئەم هەموو درۆیەیی بۆ چی کرد؟" گوتی: "ئەو خاوەنی پرووی زەمین! قسەیهکم
ماوە لە خزمەتدا بیلیم، ئەگەر راست نەبوو هەر سزایەکم بفرمووی پێم رەوايه"
گوتی: "چییە؟" گوتی:

پارچە

گەر بێگانەیهک ماستی بۆ هینای
دوو پەرداغی پر... ئاوەو کەچکی دۆ
لە من مەرەنجی، کە درۆم لا کردی
جیهانگەر وایە، حەز ئەکا لە درۆ

۳۳- سەرگوزەشته

وەزیرێک بەزەیی بە ژێردەستاندا دەهاتەو و هەمیشە بۆ چاکەیان تی دەکوژا، و
پێک کەوت وەزیر بەفەرمانی فەرمانرەوا گیرا، هەموو لە هەموو بۆ بەردان و
رزگارکردنی کەوتنە خۆ، ئەوانەیی کە بۆ ئازار و ئەشکەنجەدانێی داندرا بوون،
نەرمییان لەگەڵدا نواند، گەورە پیاوانیش ستایشی کردار و پیاوەتییه باشەکانیان
کرد تا فەرمانرەوا چاوی لە هەلەکانی پۆشی، پیاوچاکیک لەم کارە ئاگادار بوو و گوتی:

پارچە

تا دلی دۆستان بە دەست بەیینی
باغەکەیی باوکت، بفرۆشی باشە
بۆ نانی، دۆستە باشەکانی خۆت
هەموو ناومالت، بسووتی باشە

لهگه‌ل به‌دكاران، هم بكه چاكه
به‌نانى زارى سهگ، بدروى باشه

۳۴- سه‌رگوزه‌شته

يه‌كېك له كوره‌كانى "هاروونه ره‌شيد" به توره‌بييه‌وه هاته لاي باوكى و گوتى:
"فالنه سه‌ره‌نگزاده، جنىوى به دايكم دا... هاروونه ره‌شيد به گوره پياوانى
دهولته گوت، سزاي ئهم جوزه كه‌سه چ بى باشه، يه‌كېك ئاماژه‌ى به كوشتن و
ئوى تر به زمان برين و يه‌كې تر به دست به‌سه‌رداگرتنى مال و سامان و
شاربه‌ده‌ركردنى كرد.

هاروون گوتى: "كورا من! گوره‌بى له بووردن‌دايه و ئه‌گه‌ر ناشتوانى بيبورى،
ئوا توش جنىوه‌كه‌ى پى بده‌وه، به‌لام له سنورى توله‌كردنه‌وه تينه‌په‌رى دنا
ستم له‌لايه‌ن تۆوه ئه‌بى و داوا و هق لاي دوژمنته‌وه.

به‌پياو ناژميردرى، له‌لاى هوشياران
له فيلىكى مه‌ست، مه‌يدان بخوازي
پياو ئه‌و كه‌سه‌يه، گه‌ر راستت ئه‌وي
له توره‌بوونا، قسه‌ى نه‌ترازى

دوو تاكى

يه‌كېك به‌دخوويك، جنىوى پى دا
خوى راگرت، گوتى وهره هه‌ى كلول
له‌وه‌شم زياتر پى بكه‌ى، سبه‌ى..
عه‌بم نيو هينده‌ى، خوم نازانى، زول

۳۵- سه‌رگوزه‌شته

له‌گه‌ل كۆمه‌ليك گوره پياو، له كه‌شتيه‌كدا دانىشتبووم، له دوامانه‌وه كه‌شتيه‌كى
بجووك نقووم بوو. دوو برا كه‌وتنه ناو گپژاويكه‌وه، گوره پياويكيان به مه‌له‌وانىكى
گوت: "ئو دووبرايه‌ ده‌ربينه‌وه بو هه‌ر يه‌كئىكيان په‌نجا دینارت ئه‌ده‌مى".

مهلهوان بهکټیکيانی رزگار کرد و نهوی تریان گیانی بهخوای خوئی سپاردهوه،
گوتم: "تمهنی هر هینده مابوو بویه کهمترخه می و سستیت له رزگارکردنی
کرد". مهلهوانهکه پی کهنی و گوئی:

"نهمه ی تو گوتم راسته، بهلام من هزم له رزگارکردنی نهمه یان زیاتر بوو،
لهبرنهوهی کاتیک له ریگایه ماندوو بوو بووم، نهمه یان سواری حوشرهکهی خوئی
کردم و له دهست نهوهشیان قامچیم خواردبوو".

گوتم: "خوای گوره راستی فرمووه (من عمل صالحا فلنفسه ومن اساء فعلیها)
واته.. نهوهی چاکه بکا بو خوئیتهی و نهوهی خراپهش بکا لهسهر خوئیتهی"

پارچه

ههتا نهتوانی، کس مهده نازار
چونکه نهو رییهت پر له خار نهبی
کاری ههژار و دهرویش پیک بیته
توش روژی دادی، زورت کار نهبی

۳۶- سهرگوزهشته

دوو برا ههبوون، بهکټیکیان خزمتهی فرمانرِهواوی نهکردو نهوهی تریشیان نانی
قول و بازوو و مهچهکی خوئی نهخوارد.

چارټیکیان برا دهولهمندهکه بیان به برا ههژارهکهی گوتم:

"بو نایهی خزمهت بکهی تا له ماندووهتی و شهکهتی کارکردنیت رزگار بیی؟"
گوئی: "نهی تو بو کار ناکهی تا له خزمهتکاری و سووکی و پهستییهتیت رزگار
بیی؟ که دانا و ناقلمهندان گوئویانه:

"نانی جو خواردن و لهسهر عهردی پروت دانیشتن چاتره له کهمهرهی زیپر
بهستن و له خزمهت راوهستان".

خانه

به دهستی ناسنین، قسل بکهیته ههویر
نهک بهسینگیهوه بگری، له پیش نهمیر

پارچه

عومری عهزیزت له دوو شتان بهسه ربرد
هاوین چ بخوّم و چ له بهرکهه زستان
ئه هی زگی برسی، به نائی سواز به
تا بۆ هیچ کهسهی، دانه نوینی شان

۳۷- سه رگوزه شته

یه کیچ موژدهی بۆ نهوشیرهوانی دادپهروهه هینا که: "خوای گهوره و بههیز و توانا، فلانه دوژمنتی له ناوا هه لگرت و مرد".
نهوشیرهوان گوئی: "هیچت له وهی بیستوووه که وازی له من هینابئی".

خانه

بۆ مه رگی دوژمن، نابین شادمان
که ژیانی ئیمهش، نابیت جاویدان

۳۸- سه رگوزه شته

کۆمه لیک له دانایان له باره گای "کیسرا" له کاریک ئه دوان، بوزهر جومههر بئی دهنگ بوو، گوئیان: "ئه وه بۆ له م بارهیه وه له گه ل ئیمه دا نادویی و هاوبه شی قسان ناکه ی؟"
گوئی: "وه زیان وه کو پیشکان وان، پیشکیش دهرمان به نه خو ش نه بی نادا، دوا ی ئه وه ی که دیم رای ئیوه راست و دروسته، زانیم قسه کردنم له م باره وه دانا په تیی تیدا نابئی".

پارچه

که ئیشیک پیک هات، بئی دهست لیدانم
قسه کردنی تیدا، به جوان نازانم
کویر و چالیکم، که دیت له پیشم
گوناهه ئه گهر، بئی دهنگ دانیشم

۳۹- سه‌رگوزه‌شته

"هاروونه ره‌شید" که کیشوهری میسری که‌وته ده‌ست، گو‌تی: "به پی‌چه‌وانه‌ی ئەو زۆرداره ئە‌که‌م که به‌کیشوهری میسر له خۆی بایی بوو و داوای خوایه‌تیی کرد، من ئەم کیشوهره به هه‌رزانت‌ترین نرخ ده‌ده‌مه‌وه به‌نده‌کانی خۆم و له‌وان به‌ولاوه نایده‌مه‌که‌سی تر، قوله زه‌نگیه‌کی هه‌بوو، ناوی "خوسه‌یب" بوو، کیشوهری میسری به هه‌رزانی پی به‌خشی.

وا ده‌گێر‌نه‌وه که زۆر گه‌مژه و که‌وده‌ن و بیر ته‌سک بوو، ساڵیکیان ده‌سته‌یه‌ک جووتیاری میسری هاتنه لا و سکا‌لایان کرد که په‌مۆمان له که‌ناری "رووباری نیل" داچاندبوو و بارانی ناوه‌خت هات و هه‌مووی نابووت کرد، خوسه‌یب گو‌تی: "ده‌بوايه خوری بجین تا نابووت نه‌بی، دانا‌یه‌ک ئە‌مه‌ی بیست و پی‌که‌نی و گو‌تی:

دوو تاکی

ئه‌گه‌ر خۆراک، به‌پیی زانین درابا
له ده‌سته‌نگی ده‌با، نادان نه‌مابا
خودا خۆراک ئە‌داته پیاوی نادان
که واقیان وړئه‌مینی، هه‌رچی زانان

دوو تاکی

به‌خت و خۆشی کوا به زانینی کاره
هه‌مووی له سایه‌ی خوای کرد‌گاره
له دنیسا زۆرن و له‌به‌ر چاوانن
گه‌یله پیاو دارا و دانا بی نالن
کیمی‌اگه‌ر ده‌مری، به دم رهنجه‌وه
شیت شاگه‌شکه‌یه، به‌ده‌ست گه‌نجه‌وه^۱

۱. گه‌نج: سامان و دارایی.

۴۰- سەرگوزەشته

که نيزهيه کی "خوتهن" بيان بۆ فه زمانه وايه کی هينا، که له وپهري جوانی و ئيسک سووکيدا بوو، ويستی بهمهستی بچيته لای، که نيزه که نه يهيشت و خوئی به دهستهيه وه نه دا، فه زمانه هوا تووره بوو، دای به قوله په شيکی که لیوی سهره وهی له پهري لووتی تته په ریبوو و لیوی ژیره وهشی به سهر زگیدا شوږ بوو بووه وه، له ديمه نی زلییه ی "سه خره ی جننی" بیديبایه رای ده کرد، قه ترانی له بن هه نگلیه وه هه لده قولی. خانه

ئه ئی تا قیامهت، ناشیرنی رووانی^۱
له ودا کۆتایه و له یوسف جوانی

ههروهکو گوتراوه:

پارچه

کهس نییه وهک ئه، ناشیرین دیمه ن
ناشیرینییه که ی، په رت و بلاوه
بۆنی بن هه نگلی، په نامان به خوا
که لاکه و له بهر، سووری هه تاوه

قوله پهش له و کاته دا هه وهسی هه ستا، ئاره زووی به سه ردا زال بوو و ئی شی خوئی له گه ل کرد.

به یانی که فه زمانه هوا هوشیار بووه وه، داوای که نيزه که که ی کرد، به لام دهستی نه که وت، قین گرتی، فه رمووی قوله و که نيزه که که دهست و پی به ستن و پیکه وه یان له سه ربانی کۆشکیوه هه لده نه که نديکیه وه. به کیک له وه زیره باشه کان رووی تکای له زهوی خشانند و گوتی: "قوله ی بی دهره تان له مه دا سووچ و گوناھی چیه، ئه ویش وهکو هه موو به نده و خزمه تکاره کان چاوه پتی به خشش و مووچه و به راته له فه زمانه هوا. فه زمانه هوا گوتی: "ئه گه ر له م کاره دا شه ویک پاره ستابایه، چ ئه بوو؟" گوتی:

"ئه ی خاوه نی رووی زهوی، نه تیبستوو هه که گوتراوه":

۱. رووانی: ده موچا و رووی.

پارچہ

تینووی سووتاو کہ ئه گاتہ سہرچاوی ئاوی حیات
بیٹ وانہ بی کھ لہ فیلی تینوو بترسی
برسی بیینی، مائیکی پر لہ خوؤراک
باوہر مہ کھ، لہ رۆژوو و لہ رهمہ زان پیرسی.

فہرمانرہوا ئہم وتہ خوؤشہی لی خوؤش ہات و گوتی: "ئہوہ قولہم بہتو بہخشی،
ئہی چی لہ کہ نیزہ کھ بکہم؟ وزیر گوتی: "کہ نیزہ کھ ش بہ قولہ رہشہ کھ
بہخشہ، کہ نیوہ خواردہی سہک ہر رہوای سہگہ، کہ گوتراوہ:

پارچہ

ہہرگیز تو ئہوہ مہ کھ دۆستی خوؤت
لہ چوونہ جیہ ک، تو نایکھی پہسہن
تینوو ہز ناکا، لہ ئاوئی شیرین
کہ بہرماوہ بی، لہ بہر دہم بۆگہن

پارچہ

ئیدی دہستی شا، لہ کوئی ئہ بیینی
تورنجی کہ وتووی لہ ناو سہرگہنی
تینوو قہت دلی ناچتہ ئہو گۆزہی
لای دہم بۆگہ نیکی، بۆ ئہوی بیینی

۴۱- سہرگوزہ شتہ

لہ ئہسکہ ندریان پرسی، کیشوہری رۆژہ لآت و رۆژئاوات چۆن گرت؟ خوؤ
فہرمانرہوایانی پیشین، گہنج و دہسہ لآت و لہشکریان لہ تو پتر بوو، کہ چی ئہو
چہشنہ پیروزی و سہرکہ وتنانہ یان بۆ پیک نہہات.

گوتی: "به پشتیوانیی خوای، هر کیشوهریکی که گرتم، نازاری خه لکه کهیم نه دا
و نه مره نجاندن و ناوی پاشا پیشینییه کانیشم به باشی نه بی، نه هینا".

خانه

به گه وره دانانین، گه وره پیاوان
ئه وهی به سووکی بیتی، ناوی گه وره پیاوان

پارچه

ئه مانه هیچن، که لیت تیپه رین..
تهخت و بهخت و ئه مر و ناو و گیرودار
ناوی چاکان قهت مهفه وتینه، ههتا
ناوی چاکه ی توش بمیتی، به رقه رار

دەرگه‌ی دووهم

له‌باره‌ی خووی دهرۆشانه‌وه

۱- سه‌رگوزه‌شته

یه‌کێک له‌ گه‌وره‌ پیاوان به‌خوایه‌رسته‌یکێ گوت: "له‌باره‌ی فلانه‌ خوایه‌رسته‌وه‌ ده‌لێی چی، که‌ که‌سانی تر به‌ تانه‌ و ته‌شه‌ر و گازه‌نده‌وه‌ نه‌بێ ناوێ ناهێن؟" گوتی: "له‌وه‌ی دیاره‌ عه‌یب نابینم و ئه‌وه‌ی دیاریش نییه‌، ئه‌وه‌ غه‌بیزان نیم"

پارچه

هه‌ر که‌سه‌یکت دیت، له‌به‌ریدا بوو کراسی پاکان
لێی ورد به‌روه‌ و داینی به‌زاهید له‌ ده‌سته‌ی چاکان
ئه‌گه‌ر نه‌ترانی چی له‌ ده‌روونیا، خووی هه‌شارداوه
چیت به‌سه‌ریه‌وه‌، وه‌لی که‌ و برۆ له‌گه‌ڵ بێباکان

۲- سه‌رگوزه‌شته

دهرۆشیکم دیت سه‌ری له‌ ئاستانه‌ی کابه‌ هه‌لده‌سوی و ده‌یگوت: "ئه‌ی لێبوورده‌ی به‌به‌زه‌یی! تۆ ده‌زانی نادان و سته‌مکار چییان لێ ده‌وه‌شیته‌وه‌؟"

پارچه

له‌ که‌مه‌ته‌رخه‌م‌یم پۆزشم بۆ لای تۆوه‌ هێناوه
که‌ توانام نییه‌ رووی به‌ندایه‌تی خۆمت بۆ ده‌رخه‌م
ئه‌وه‌ی یاغ‌ییه‌ بۆ تۆیه‌ی گوناھ، روو له‌ تۆ ئه‌که‌ن
که‌چی عاریفان له‌ عیباده‌تا داوای لێ خۆشبوون ئه‌که‌ن زۆر و که‌م

خوایه‌پرستان خوایه‌پرستی ئه‌خوازن و بازرگانانیش نرخى کوتال و كه‌لوپهل، منى
به‌نده بۆ تكا هاتووم به‌بى پرستن و بۆ دەرۆزه هاتووم نه‌ك بۆ بازرگانىکردن.
(أصنع بي ما أنت أهله ولا تفعل بنا مانحن بأهله)
واته: ئه‌وهم له‌گه‌لا بکه كه شایسته و شایانى تۆیه و ئه‌وه‌مان له‌گه‌لا مه‌که، كه
شایسته و شایانمانه.

خانه

گه‌ر بمبه‌خشى ياليم بگري، سهر و رووم هه‌ر له دەرگایه
به‌نده فه‌رمانىكى نيه، هه‌ر له ژير فه‌رمانتدايه

پارچه

له دەرگای کابه، سوآلكه‌رىكم دى
ده‌گريا و ده‌گوت، به دهنگىكى خوش
ناليم تاعه‌تم، لى قبول بکه
گوناهه‌کانم، ره‌ش كه‌ره‌وه توش

٣- سه‌رگوزه‌شته

(عه‌بدولقادری گه‌یلانى)^١ یان دیت - خوای لى رازى بى - كه له‌ناو مالى کابه‌دا،
رووى خۆى نابوو سه‌ر به‌رده ورده‌کان و ئه‌ناورایه‌وه و ئه‌گوت:
"خوایه! بمبه‌خشه! ئه‌گه‌ر ئازاريشم پى ره‌وا ده‌بینى له رۆژى قیامه‌تیدا به
کویریم زیندوو بکه‌وه، تا له رووى پیاوچاگاندا شه‌رمه‌زار نه‌بم."

١. عه‌بدولقادری گه‌یلانى: یه‌كێكه له پیاوانى ته‌ریقه‌ت، سالى (٥٦٨) كۆچى، كۆچى
دوایی کردوو. ئارامگایه‌كه‌ى له به‌غدايه.

پارچه

روو له سهر خاکی که ساسی، ئەلیم
به یانان کاتێ یادی تۆم بو دئ
ئە ی ئەو هی هەرگیز، ناتکه م فه رامۆش
تۆش جارێک، ئەکه ی له بهنده یادی؟

٤- سه رگوزه شته

دزیک چوو ه مآلی خواپه رستیک، چه ندی گه را هیچی نه دوزیه وه، به دلته نگی
گه رایه وه، خواپه رسته که بیدار بووه وه، کلیمه که ی که له سه ری نووستیوو و هینای
فریدایه سه ر ریگای دزه که، تا به نائومی دی و به دهستی به تال نه رواته وه.

بیستم پیاوانی ریگای خودایی
دلێ دوژمنیش، هەرگیز ناکه ن تهنگ
که ی ریک ده که وئ، به و پایه بگه ی؟
که وهل دۆستانیش، هه ته سه ری جهنگ
خۆشه ویستی دلپاکان چ له روو و چ پاشه مله، نهک وهکو ئەوانه ی پاشه مله عه یبهت
لئ ئەگرن و له به ره ورووشدا بو ت ئەمرن.

خانه

له روودا ده لئیی، مه ری هیمنه
له دوا وهش، گورگی هاری پیاو در

خانه

هه رکه سی عه ییی، که سیکی هینا
بیگومان هی تۆش، ئەباته ئەولا

۵- سەرگوزەشته

چەند كەسپكى گەريده، كه بۆ گەرانتيك رتيك كه وتبوون، كه هاوبهشي خووشي و ناخوشي و رهنج و ئاسوودهي به كتر بن، ويستم بيمه ئاوه ليان به لام پيكيان نه كردم و گوتم: "ئەمە لە بەخشش و خووی دەرویشان دووره كه روو له ئاوه ليه بي نەوايان وهگيرن و له خووشي و كهلك و سوود وهگرنتي بيبهشي كه ن.
خۆ من ئەمەندە لە خۆم رادهبينم كه له خزمه تکردني، دۆست و ئاوالاندا چالاک بيم، نەبمه باري گران بهسەر دلانهوه

خانه

(ئەگەر له ولاغی سوار نەبم
هەنگری سەرجل و باری ئەبم)

یه کێک له وان گوته: "له وهی كه بیستت دلگیرمه به، له م چەند رۆژانەدا دزیک له شپوهی دەرویشان هاته لامان و خووی زۆر به ئاشنا پيشان دا، له بهرته وهی دەرویشانیس سه لامه تی حالیان ههیه، ههچ گومانیکي خرابیان پي نه برد و به ئاواله تی و هاوړی خویانیان قبول کرد.

خانه

خه لکی چووزانن، کراس کچی تیاپه
نووسەر ئەزانی، نامه چی تیاپه

دوو تاکی

دیمه نی حالی زاهیدان دهلقه
ئەمەندە بهسه، كه فيل له خه لقه
تو تي بکوشه، چیت ویست له بهرکه
ئالایه ک هه لدهو تاجی له سه رکه

۱. دهلقه: کراسپکی پیناوی رهنگاوړهنگه، دەرویش له بهری دهکه ن.

ئارەزوو و ھەوەس، بنی بەلاوہ
نەوہک بەتەرکی، کراس و کەواوہ
پیاو با قەلغانی، ئارمووش بپۆشی
چەکی دەست ناپیاو، لە شەر بە پووشی

رۆژیک تا ئیوارێ رۆیشتبووین، شەوئ لەبن دیواری قەلاتیکیدا نووستین، دزی
نامەرد مەسینەئێ ئاوالێکی ھەلگرت و گواپە ئەچیتە سەراو، کەچی بە خو و بە
تالانییەوہ لئی دا و رۆیی.

خانە

خوایەرست خەرقەئێ^۱ کردەبەر
کراسی کابەئێ کردە، جلەکەر

ھەر ھێندە لە چاوی دەرویشان ون بوو، بە قوللەییەک ھەلگەر، خورجیتێکی
دزی، تا رۆژ ھەلات ئەو دزە دل و مێشک تاریکە ئەندازەییەک رێ رۆیشتبوو.
ھاوپیانی بی گوناھ خەویان بەسەردا ھاتبوو و نوستبوون، کە بەیانی ھەستان
ھەموویانیان ھێنانە نێو قەلاوہ و خرانە زیندانەوہ، لەو رۆژوہ وامان بریار دا کە
ئاوالەتیە کەس نەکەین و پێگای تەنیایی بگرین و ھەر "السلامة في الوحدة" مان
ئەگوتەوہ.

پارچە

لە ھۆزئێ یەکتیک بکا ناپیاوی
گەورە و بچووکیان، نامینئێ پیزی
نابینی گایەک کە زەرپکی کرد
گوناھبار دەکرین، گای گوند بە پیزی

گوتم: "سوپاس و دروود بۆ خوای گەورە و بی ھاوتا و توانا کە لە کەلک وەرگرتنی

۱. خەرقە: مەبەست جلویەرگی دەرویشانەییە.

نیو دهر ویشان بیبش نه مامه وه، هر چه نده له ئاواله تییه شیان دور که وتمه وه، به لام بهو که لکه به هرهدار بووم، من به دریزایی ته منم ئهم ئاموزگارییه به کار دهینم.

دوو تاکی

که دیتت پیسی، له ناو مه جلیسی
ئه رهنجی دلی، هوشیار بی کهسی
ئه گهر کانیهک، پرکهی له گولاو
سهگی تی کهوی، گشت ئه بی گلاو

۶- سه رگوزه شته

زاهیدیک میوانی پاشایه کی بوو، که دانیشتنه سه ر ناخواردنی له وندهی که متر خوارد که پی ده خورا، که بۆ نوێژکردنیش ههستان، نوێژی له جاران زیاتر کرد که دهیکردن تا گومانی چاکه ی زۆرتری پی بهرن.

خانه

کاکای ئه عرابی، ئه ترسم نه گه ی به مالی کابه
چونکه ئه و رپیه ی که پیدایه ئه رۆی بۆ تورکستانه
هه رکه زاهید هاته وه مالی خوین، داوای خواردنی کرد، بیخوا.
کورپکی زیره کی هه بوو گوتی: "باوکه ئه ی تو له داوته ی پاشادا نانت نه خواردوه؟ گوتی: "له به رچاوی ئه وان شتیکی وام نه خوارد و زوو دهستم کیشایه وه. کورپه کی گوتی: "که واته نوێژه که شت بگیره وه، چونکه شتیکی وات نه کردوه به که لک بیت".

پارچه

هونه ر ئه خه یته سه ره له پی ده ست و
له بن باغه له ی عه یب دائه پووشی

به پاره‌ی قه‌لب، چۆناو چۆن ده‌کری
شتی ده‌گمه‌نی، بکری و بفرۆشی

۷- سه‌رگوزه‌شته

له یادمه که له سه‌ردهمی منالیمدا، خواپه‌رستیم ئەکرد. شه‌وانه نه‌ئه‌نووستم و له خزمه‌ت باوکمدا هه‌لده‌ستامه‌وه، شه‌وئیکیان له خزمه‌ت باوکمدا دانیشتبووم و به درێژایی ئەو شه‌وه‌ش چاوی خه‌وم نه‌ناپه‌وه سه‌ریه‌ک، قورئانی پیرۆزیشم هه‌ر له‌به‌ر ده‌ستدا بوو.

ده‌سته‌یه‌ک له رۆخ ئیمه‌وه نووستبوون به باوکم گوت:

"یه‌کێک له‌مانه سه‌ریکی به‌رز نه‌کرده‌وه هه‌ر دوو ریکات نوێژ بکا، خه‌وی بی ئاگایی ئەمانه‌ی وا برده‌وه‌ته‌وه ئەئنی مردوون."
گوتی: "ئه‌ی گیانی باهه! ئەگه‌ر تۆش نووستبای باشت‌تر بوو، له‌وه‌ی ئاوا بکه‌ویه تاوانی پاشه‌مله باسکردنیان".

پارچه

مودده‌عی ته‌نیا هه‌ر خۆی ئەبینی
به‌سه‌ر عه‌یه‌ی خۆی، په‌رده‌ی داداوه
ئه‌گه‌ر خوا چاوی، دیتنی پی‌ بدا
که‌متر نابینی، له خۆی به‌و لاوه

۸- سه‌رگوزه‌شته

له کۆبوونه‌وه‌یه‌کدا به‌ گه‌ره‌یه‌کیاندا هه‌لگوت و زۆریان باسی ئاکاری چاکه و خوو و په‌وشته باشه‌کانی کرد و زۆریان هه‌لناپه‌وه، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک رامان و دامان سه‌ری به‌رز کرده‌وه و گوتی: "من هه‌ر ئەوه‌م که خۆم ئەزانم!!"

خانه

بهسم ئازارده، به چاکی ژماری
دورهوت زانیم، ئەی ناخی تاری^۱

پارچه

له پیش چاواندا، کەسێکی چوانم
له شەرمی پیسی، دەروونم سەر شوێ
خەلکی به جوانی تاوس، هەلئەلێن
خۆشی شەرمەزار، له ناشیرینی قاچەکانی، زۆر

۹- سەرگوزەشته

یەکیک له پیاوچاکەکانی لبنان له ولاتی رۆژئاوا دا جێی دیار و بەخاوەن (کەرامەت)^۲ ناودار و ناسرابوو، هاته مزگەوتی شام، لهسەر رۆخی قۆلەتینی تارەتان ئەپۆیشت، له ناکاو پێی خزی و کەوتە ناو قۆلەتینەکەوه، به پەنج و ماندوو بوونیکی زۆر، تا هاتهوه دەری و رزگاری بوو.

که له نوێژێ بووهوه یەکیک له ئاوهلان پێی گوت: "من گرییهکم له دلدايه" پیر گوتی: "ئەو گرییه چییه؟" گوتی: "له یادمه که رۆژی تۆ لهسەر دەریای رۆژئاوا ئەپۆیشتی و پیت تەر نەدەبوو و ئەمرۆش له بەژنه ئاوێکیدا هیندهی نەمابوو بخنکی، حیکمەت له مەدا چییه؟ پیر له مەدا ماوهیهک کەوتە رامان و پاش دامانیکی زۆر سەری بەرز کردوه و گوتی: "تەبیسستوووه گەورە جیهان" "موحه مەهل موستهفا" - دروودی خوی لئ بئ - ئەفەر مووی که (لي مع الله وقت لايسعني فيه ملك مقرب ولا نبي مرسل) واتە، من له گەل خوادا کاتیکم ههیه که تیدا ناپرژیمه سەر فریشته له خوانزیک و پیغه مبه ره نیردراوه کانیش - و نهیفرمووه بهردهوام (على الدوام) کاته کهشی وابوو که له "جوبرائیل" جیا

۱. تاري: تاريک.

۲. قۆلەتین: حەوزی ئاوی

نەدەببەووە، کاتەکەى تریشى لەگەڵ "حەفسە" و "زەینەب" دا بەسەر ئەبرد "مشاهدة
الابرار بين التجلي والاستتار" یانى "دیدەنیی چاکان بۆ خوا، ها لە نیتوان دەرکەوتن
و دەرئەکەوتنا" خۆی دەر دەخات و خۆی ون دەکا.

خانە

رووی خۆت ئەنوێنی و پارێزیش ئەکەى
بازاری خۆت و گری من خۆش ئەکەى

هۆنراو

کە ئەوەى خۆشتم ئەوێ و ئەیبینم
وام لى بەسەر دى، بزرکەم رێگام
ئاگر هەلئەکا و ئاوی پیا ئەکا
بۆیە دەمبەینى، سووتام و خنکام

دوو تاکی

لە کور ونبووی کرد، یەکی پرسیار
کە ئەى دەررون روون، ئەى پیری هوشیار
بۆنى کراسیت، لە میسرێوێ کرد
بۆ ریت بۆ چالى، کەنعانى نەبرد؟
گوتى: "حالى مه، برووسکەى دنیاىه
دەمىکی ونه و دەمىک پەیدایه
جاری له ئاسمان، جیگا نشینم
جار هەیه پشستی، پتی خۆم نابینم
گەر دەرۆیش لەسەر، یەک حال بمابا
دەبواىه ئاگای، لەولاش^۱ برابا

۱. لەولاش: مەبەست روژی قیامەتە.

۱۰- سەرگوزەشته

له مزگهوتی (به‌عه‌به‌گ) چه‌ند وشه‌یه‌کی ئامۆژگاریم به‌ه‌ندی که‌سانی ژاکاو و دل‌م‌رده ده‌گوت‌ه‌وه که ری‌یان به‌ع‌اله‌می وینه به‌مانا‌کردن نه‌برد‌بوو، سه‌یرم کرد پ‌شووم بر نا‌کا و ئا‌گرم له داری ته‌ریان به‌ر نابیی و نای‌گری، زۆرم غه‌م له‌په‌روه‌رده کردنی ئی‌ست‌ران و ئاوینه دانان له به‌رام‌به‌ر کو‌ی‌ران خو‌ارد، به‌لام ده‌رگا و ده‌روازه‌ی مانا و مه‌یه‌ستان هه‌ر له‌سه‌ر پشت بوو و کرابووه‌وه و زنجیره‌ی قسانیش هه‌ر به‌رده‌وام بوو و تا ئه‌و جی‌یه‌ی که ئه‌مگوت "نحن اقرب الیه من حبل الوری" ئی‌مه له شاده‌ماری ملی لی نزی‌کترین.

پارچه

دۆست له گیانم، نزی‌ک‌تره له من
سه‌یریش ئه‌مه‌یه، که من له‌و دوورم
چبکه‌م؟ نازانم، به‌کی بلی‌یم یار
ئه‌و له ته‌ک منه و من له‌و مه‌ه‌جوورم

من شه‌رابی ئه‌م وتار و قسه و وشانه مه‌ست و نیوه باده‌یه‌کی ئه‌و وتاره‌شم هه‌روا به‌ده‌سته‌وه بوو که په‌وه‌ندی‌ک - ری‌بواری‌ک - به‌لای کو‌ر و دانیش‌تنه‌که‌دا تپه‌ری و دوا سووری کو‌ره‌که زۆری کار تی کرد.

نه‌عه‌ره‌ته‌یه‌کی وای لی دا، که ئه‌وانی تریش له‌گه‌ل ئه‌ودا وه‌جۆش و خرۆش هاتنه‌وه و خاو و خلی‌چکه‌کانی کو‌ره‌که‌شی وروژاندنه‌وه، گوتم: (سویحانه‌للا) دووره ئا‌گاداره‌کان نزی‌ک و نزی‌ک و ئاماده بی هۆش و گو‌شه‌کانیش دوور.

پارچه

که تی نه‌گه‌یی، له‌قسان گو‌یی دیری
ه‌پز له وته‌بی‌ژ، داوا مه‌که تو
مه‌یدانی پانی، ئاره‌زووی‌ینه
تا لیدا پی‌اوی، وته‌بی‌ژ له گو

۱۱- سەرگوزەشته

شەوئیک لە بیابانی مەککە، لەبەر بێ خەوی پێی رویشتم نەما، سەرم نایهوه و
بەحوشترهوانهکه م گوت: "وازم لێ بینه!"

پارچه

دەبی پێی پیادهی، پیاویکی هەژار...
چۆن بێ که حوشر، لە رێ بێ بێزار
تا لاواز ئەبێ، لەشی قەڵەوئیک
لاوازی ئەمری، لە سەختی دژوار

گوتی: برادەر!، کابەت لەپێشە و دز لە پاش، ئەگەر برۆی گیان دەرباز ئەکەهی و
ئەگەریش بنووی ئەمری، نەتیبستوووە که گوتراوه:

خانه

لە ژێر داری موغەیلان، خۆشه خەوی بیابان
لە شەوی روینیدا، ئەبێ واژبێنی لە گیان

۱۲- سەرگوزەشته

خوایەرسستیکم لە کەناری زەریادا دیت، برینی پلنگی پێوه بوو و بە هیچ
داوودەرمانیک چاک نەدەبوووه و چاره نەدەکرا و بەو ئازار و دەردەشەوه هەر
سوپاسی خوای گەرە و بەتوانای ئەکرد، لێیان پرسی: "ئەوه سوپاسی چی
ئەکەهی؟"

گوتی: "سوپاسی ئەوه که بە دەردی گرفتارم نەک بە گوناھی."

پارچه

گەر بە کوشتم دا یاری شیرینم
وا مەزانه من، غەمی گیانم بێ

دهلیم چ گوناھیک، له من رووی داوه
دل شکاوه لیم؟، دهک نه مانم بی

۱۳- سەرگوزەشته

دهرویشیک پیوستییەکی هاته پیش، کلیمیکی له ماله دۆستیکی خۆی دزی،
دادوهر فەرمووی: "دهبی دەستی بپردری، خاوهن کلیمەکه، تکای کرد و گوئی ئەوه
گەردەنیم ئازاد کرد.

دادوهر گوئی: "بەتکای تۆ واز له شەرع ناهینم" وەلامی دایەوه:

"راست دەفەرمووی، بەلام هەر کەسێک شتیک له مائی وەقف بدزی، دەستبیرینی
لهسەر نییه، چونکه "الوقف لایمک" و وەقفیش به خاوهن ناکرێ و هەرچییهکیش له
مولکی دهرویشانه وەقفی خاوهن پیوستانه.

دادوهر ئەم قسەیهی پەسند کرد و دەستی لی هەلگرت و زۆریشی سەرزەنشتی
دزە کرد که جی ئەمابوو دزیی لی بکهی تەنیا له مائی دۆستیکی وانهبی؟، وەلامی
دایەوه: "گەرهم، نەتبیسستوووه که چییان گوتوووه؟ له مائی دۆستان بدزه و له
دهرگای دوژمنان مەده".

خانه

له تەنگانەدا هەرگیز خۆ مەخە، ژیر باری غەمی
پیستی دوژمنان بگروو^۱ و بو دۆستی بکه پیستی^۲

۱۴- سەرگوزەشته

پاشایەک له خواپەرستیکی پرسی: ئاخۆ هیچت له ئیمهوه وەبیر دیتەوه؟ وەلامی
دایەوه: "بەلی، هەر کاتیکێ که خوای گەرە و بەتوانام له بیر بجیتەوه، تۆم دیتەوه
یاد"

۱. بگروو: کەولی که، پیستی لی بکهوه.

۲. پیستی: فەروو.

خانه

خوا، يهكی دهركا له دهرگانهی خوئی، ههر راکهیهتی بیرو بهویدا
گهر ئاوریشی لی بداتهوه، نایهلی پروا بیرو بهویدا

۱۵- سهرگوزهشته

یهکیک له پیاوچاکان، له خهونیتیدا، پاشایهکی له بههشتی و خواپهرستیکی له
دۆزهخدا دیت، پرسى: هوئی بهرزی پله و پایهی ئهوه و نزمی ئهمهیان چییه؟ که من
به پیچهوانهی ئهمهوهه چاوهری ئهکرد. "دهنگیک هات، که ئهم پاشایه بهلایهنگرییه
دهرویشان له بههشته و ئه خواپهرستهش به لایهنگری و نزیکبونهوهی له
پاشایان له دۆزهخه.

پارچه

دهلق و تهزییح و پنکت^۱، بۆ چییه؟
که خۆت له کاری خراپ، دوور نهگری
پیوستیت نیه، کلاوی خوری لهسهکهی برا
وهک دهرویشان به و کلاوی شارهبیار بکه ره سهری

۱۶- سهرگوزهشته

دهرویشیک بهسهری پرووت و پیی پهتی، لهگهڵ کاروانیکی حیجازدا، له کوفه هاته
دهر و بوو به هاوپی ئیمه، نواریمی بهناز و خهرامان ئهرویی و ئهگوت:

پارچه

نه له حوشتری سوارم، نهوهک ئهوه لهژیر بارم
نه خاوهنی رهعیهت و نه غولامی شههریارم
نهغهم و پهڕیشانیم، ههیه نهپهنج و ئازار
پشووی ئاسووده ئهدهم، ئهژیم بهجوانی بههار

۰۱. پنک: بهرگی پینهدار.

حوشتر سواریک پیی گوت: دەرۆیش! ئەو ئەچییه کوئی، بگەرێوه! له سهختی و ناخۆشیاندا ئەمری". گوئی نه دایه، هه‌ی پێیان کرد، به‌رهو بیابانی. که گه‌یشتییه "نه‌خه‌ی مه‌حمود"^۱ ی، کابرای ده‌وله‌مه‌ند ئەجه‌لی گه‌یشه‌ سه‌ری، دەرۆیش گه‌یشه‌ پشت سه‌ری و گوئی:

"من له سهختی و ناخۆشیاندا نه‌مردم، تۆ له سه‌ر پشتی حوشتره‌که‌ت مردی".

خانه

له‌سه‌ر نه‌خۆشی، که‌سه‌یک ئەگریا به‌ درێژایی شه‌و
به‌یانی نه‌خۆش چاک بۆوه و مه‌رد ئەو

پارچه

زۆر ئەسه‌پی خۆشه‌ره‌و، له‌رێ به‌جی ما
که‌چی که‌ری شه‌ل، گه‌یییه مه‌نزلگا
زۆرمان ته‌ندروست، له‌ ژیر خاک ناشتن
که‌چی بریندار، نه‌مه‌رد و ژیا

۱۷- سه‌رگوزه‌شته

پاشایه‌ک خواپه‌رستیکی نه‌زانی بانگ کرد، خواپه‌رست بیری کرده‌وه که ده‌رمانیک بخۆم تا له‌رولوازان بيم، به‌لکه‌ پاشا بیروباوه‌ری له‌بارهم زیاتر بی. وا ئەگێرنه‌وه، ده‌رمانه‌که‌ی خوارد، ده‌رمانه‌که‌ ژه‌هریکی کوشنده‌ بوو، مرد.

پارچه

ئه‌وه‌ی وه‌ک فسته‌ق، به‌کاکله‌م زانی
که‌چی وه‌ک پیان، به‌رگ له‌سه‌ر به‌رگه
ئهو خواپه‌رسته‌ی، روو ئەکاته‌ خه‌لک
له‌ نوێژا پشتی، ئەکاته‌ رووگه^۱

۱. قوناغیکه له نیوان کووفه و مه‌که‌دا.

دوو تاکی

تا عه‌مرو و به‌کر و زهید بپه‌رستی
دۆستی مه‌خوازه، له‌کار و هه‌ستی
که به‌نده خوای خۆی، خواست بۆرزگاری
ده‌بێ هه‌ر ئه‌ویش، بناسی به‌کجاری

١٨ - سه‌رگوزه‌شته

کاروانیکیان له‌ ناو خاکی یۆناندا پروت کرد، کوتال و مائیکی بێ ئه‌ژماریان برد،
بازرگانه‌کان ده‌ستیان کرد به‌ گریان و زاری، خواو پیغه‌مبه‌ریان ئه‌هیتانه
تکاکاری، سوودی نه‌بوو و که‌لکی نه‌گرت.

خانه

هه‌رکاتی سه‌رکه‌وت، ڕیگری به‌دکار
گوپی لی نییه‌ کاروان، چه‌ند بکا

هاوار "لوقمان" ی هه‌کیم له‌گه‌ل کاروانه‌که بوو، به‌کێک له‌ کاروانچییه‌کان پتی
گوت: "چه‌ند وشه‌یه‌کیان له‌ حیکمه‌ت و ئامۆژگارییه‌کانت بۆ بلی، به‌لکو ئه‌وه‌ خویه
و ده‌ست له‌ ماله‌که‌مان هه‌لنه‌گرن، چونکه‌ جیی داخ و که‌سه‌ریکی زۆره‌ ئه‌م کوتال و
ماله‌ به‌موفت بروا".

"لوقمان" گوتی: "حه‌یفه‌ وشه‌ی حیکمه‌ت به‌مانه‌ بگوتری".

پارچه

که‌ ئاسنیک ژه‌نگی، لی دا و ڕزاندی
هه‌رگیز لاناچی، به‌ زاخاوی ژه‌نگ
بۆ دڵ ره‌ش، وه‌عز دادان بۆ سووده
میخی ئاسنین، ناچته‌ خوار له‌ سه‌نگ

١. ڕووگه: قیبله.

دوو تاکی

له رۆژی خوښی، لیکهوتەیی رۆژگار، قەت له بیرمه که
که دلدا نه وهی ههژاران رۆژی، به لاهه گه یه
گه بینه وایه، هات به دزییه وه، شتی لی خواستی
بیدهیه دهنه، زۆرداریک دیت و ئه یبیا بی قیره

۱۹- سه رگوزه شته

هه رچه ندیک پیری مه زن "ئه بول فه ره ج شه مسه دین کوری جوزی" - خوی لی پازی
بیت - فه رمووی، که وان له گوتنی بێنم و گۆشه نشین و ته نیا بم، به لام لاهه تی و
سه ره تای هه رزه کارییه م تاویان لی سه ندبووم و مه ستهی هه ز و ئاره زووش هۆشمی
فراندبوو، ناچار به پیچه وانه ی بریاری په روه رده کاری^۱ خۆم هه نگاوم دهنه له
تیکه لی و گوئی راداشتن و سه روود گوتنی و تیکه لاهه بوونم له گه ل ده رویشان به شی
خۆم وه رده گرت و که نامۆژگارییه کانی پیریشم وه بیر ده هاته وه ده مگوت:

خانه

گه ر قازی له گه ل، مه دانیشته با ده ستی با ده دا
دارۆغه ش ئه گه ر مه ی بخواته وه، سه رخۆش به رده دا
هه تا شه ویک له کۆر و دانیشتنیک نزیک بوومه وه و گۆینده یه کم له ناویاندا دیت.

خانه

وهک ده ماری گیان ده ریئنی، نه غمه ی ناسازی
له ئاوازی باوک مرده ناخۆشتره، ده نگ و ئاوازی
تاویک په نجه ی هاو ده م و دانیشته وان له ناو گوئی و جاریک له سه ر لیوان بوو، که
یانی بی ده نگ به، وهک عه ره ب ده لێن:

۱. مه به سته ئه بول فه ره جه.

هۆنراو

به دهنگى گوتنى خووش زور دل خووشين
به لام به دهنگى توى وا دهنگ ناخوش، بیدهنگ بی خووشين

خانه

له گویتگرتن لیت، کەس نابیه^۱، خووشی
مەگەر ئەو کاتەى دەرۆی، خامووشی

دوو تاکی

کە تیی هەلکرد و بەرز دەنگی هەلدا
به خانه خویم گوت، له ریگای خودا

پەمۆ بخە گویم، هاوارە له خووم
یا دەرگا بکەوه، بچمە دەر برۆم

به کورتی، دلی دەرۆیشانم راگرت و شهوه کەم به نازار و ناخووشییه کی زۆره وه
گیانده روژ و گوتم:

پارچه

بانگدەر بانگی دا، بانگی له ناکاوا
نازانی چەندی به سه رچوو ه شهو
دریژایی شهو له مژۆلم^۱ پیرسه
کە نه چۆته ناو هەر دووچاوم خهو

به یانی بۆ پیرۆزییه میزهرم له سه ر داگرت و دینار تیکیشم له بهر پشتیندی هینایه
دەر و له پیش گویندهم دانا و له باوه شیم گرت و زۆریشم سوپاس کرد.

۱. نابیه: نابیستی

دۆستان ئەم رەفتارەى منیان بە پێچەوانەى خوو و رەوشت هاتە بەرچاو و بەبى
ئەقلیم پێئەكەن، یەككیان لەناو ئەواندا زمانى تەشەر و گازەندانى دەرکێشا و
دەستى بە تانووتان کرد.

كە ئەم هەلسوكەوت و رەفتارەت وەكو بلیمەتان نەبوو كە خەرقەى دایە
گۆیندەیهكى وا، كە لە هەموو تەمەنیدا درهەمىكى لەناو لەپیدا نەبوو.

دوو تاكى

لێرە بەو لاوه، گۆیندەى هەژار

كەس لە هیچ جێیەك، نەیدیوه یەك جار

كاتێك كە دەنگى، لە زار هەلستا

مووى لەشى هەمووان، راستبۆوه و وەستا

مەلى هەیوانى، لە ترسان فرى

میشكى مەى برد و گەرووى خۆى درى

گوتم: "وا چاكە زمانى تەشەر و گازەندان كورت كەپهوه و دای بخەى، چونكە من
گەورایەتیی ئەو پیاوهم بۆ دەرکەوت، گوتم: "ئادەى لە چۆنیەتیی ئەمەم ئاگادار
بکەوه! تا منیش بەو جۆره خۆمى لى نزیك بکەمەوه و بچم داواى لێبووردنى لى
بکەم".

گوتم: "بەهۆى ئەوهى كە پیری گەورەم گەلیك جارانی فەرموو كە واز لە گوتم و
گۆرانییان بێنم و زۆریشى ئامۆژگارى چاك و بەرز و بەنرخ كردووم، كە چى گویم
نەدایە، هەتا ئەم شەو چارەنووسى پیروژ و بەخت و ئیقبالى بلندم بۆ ئەم جیگایەى
پینوینى كردم و لەسەر دەستى ئەم گۆیندەیه تۆبەم كرد، كە جارىكى تر هەتا ماوم
نزیكى ریزی سروودیژ و گۆیندان نەكەوم.

پارچه

ئاوازی خوښ، له دهمی وهک غونچه و لټوی شیرین
هه‌لستې یا هه‌لنه‌ستې، دل هه‌ر ئه‌فرینې
به‌لام مه‌قامی عوش‌شاق و نه‌هاوندو حیجاز
له‌گه‌رووی گۆینده‌ی دزیودا^۱، جوانی ناهینې

۲۰- سهرگوزه‌شته

به "لوقمان" ی‌ه‌کیمیان گوت: "خوو و په‌وشتی باش له‌کې فیربووی" گوتی: "له
به‌دخوو و به‌دره‌وشتان، چونکه هه‌ر چیه‌کی له‌وانه‌وهم په‌سند نه‌کرد، خوځ لې
پاراست و لټی دوورکه‌وتمه‌وه"

پارچه

به‌گالت‌ه‌وش ئه‌گه‌ر وش‌ه‌یه‌ک گوترا
په‌ندیکې هه‌ر لې وهرئ‌ه‌گرې، خاوه‌ن ه‌وښ
به‌لام سه‌د ده‌رکی حکمه‌ت لای نه‌زانې
که‌والا‌که‌ی به‌گالت‌ه‌ی دپته‌ به‌ر گ‌وښ

۲۱- سهرگوزه‌شته

ئه‌گپړنه‌وه خوا په‌رستیک هه‌موو شه‌وې (۱۰) ده‌له‌گه‌نی خواردنی ئه‌خوارد و تا
به‌یانیشی به‌نوټ‌کردنیوه رانه‌بوارد، پیاوچاکیک ئه‌مه‌ی بیسته‌وه و گوتی: ئه‌گه‌ر
نیو نانی خواردیا و نووستبا گه‌لنیک له‌وه باشته‌ر بوو.

پارچه

ده‌روون له‌خواردنی خوځاک خالی‌که
تا نووری عیرفان، ببینی ئه‌و دهم

۱. ناشیرین

بۆیە دەروونت خالییه له حیکمهت
هاکا خواردنت هاتهوه ناو دەم

۲۲- سەرگوزەشته

پیاویکی رێ لێ ونبوو بە بەخشایشی خوا چرای ریتی سەرکەوتنی دیت و هاته ریزی
پیاوچاکانهوه و له پیرۆزی و پاکیی گییانی دەرویشانهوه، رهوشته نابەجێ و
ناپەسندەکانی هەموو بەچاکه گۆران. وازی له هەوا و هەهوس هینا و دەستی لێ
هەلگرتن، بەلام زمانی تانه و تەشەر لێدەرائی هەر بە دواوه و لەسەر درێژ بوو، که هەر
لەسەر خوو و رهوشتی جارانه و باوهریان به وازهینانی له جیهان و تۆبەکهی نهکرد.

خانه

به عوزر و تۆبە له عەزابی خوا، رزگارت ئەبێ
بەلام ناتوانی، له زمانی خەلکی خوا ببی رزگار

بەزمانیان نهویرا و تاقهتی پێیان نهشکا و سکا لای ئەم هەلۆیستەیانێ بردە لای
پیری تەریقەت و گوتی: "تازاری زمانی خەلکی هەراسان و دلگیری کردووم".
پیر گریا و گوتی: "چاکه و سوپاسی ئەم خۆشییه چۆن ئەدەیتەوه، که لهوه
چاکتری، که گومانێ پێ ئەبەن"

پارچه

چەند دەلێن بڵین، بەدکار و هەسوود
عەیبەیی من، که من کەسیکم هەزار
جاریک بۆ باسی خراپەکانم، لێک کۆئەبنهوه
جاریک بۆ رشتنی خوینم، ئەکەن کار
باش بی و خراپەت، بڵین باشتره
نەوهک خراب بی و به چاکیت کەن دیار

بەلام که بۆچوونی باشەیی خەلکی دەرەق بەمن گەییوئەتە ئەوپەری و من هەر له
کهموکورتییەدام، رهوايه بیر بکه‌مه‌وه و نه‌خۆش بکه‌وم.

خانه

ئەمەى ئەمزانى، گەر بمکردايە
ئەبوومە زاهيد، پاک رهوشت مایه

هۆنراوه

(خۆم شاردۆتهوه، له چاوى جيران
به دزی و ئاشكرام، خودايه حال زان)

پارچه

له بهر خهلك دەرگا، له خۆم دائه خهه
تا ديار نه بى، عه بيم لای كهسان
دەرگا پتوه دان بى كه لکه... چون خوا
زانای گشت كارە، ئاشكرا و په نهان

۲۳- سەرگوزەشته

گله بيم برده بهر يهك له پيران، كه فلان به خراپهى گهواهى له سهه من داوه، گوتى:
"تۆ به چاكه شهرمه زارى بكهوه"

ههلهست

تۆ رهوشت باش به، ههتا دوژمنت
بۆ به دگۆيى تۆ، نه يمىنى ماوه
كه بوربوت دهنكى، راسته وخۆ دهرچوو
كهى به دهست موترىب، گۆيى راكيشراوه

۲۴- سەرگوزەشته

له يه كيك له پيرانى شاميان پرسى: ته سه ووفى راسته قينه چيه؟
گوتى: "له مه وپيش دهسته يهك بوون به ديمه ن پهرت و بلاو له جيهاندا و
به مه به ستيش گرد و كۆ و ئەمرۆش كه سانپكن به ئاشكرا گرد و كۆ و له ناوه وهشدا
پهرت و بلاو".

پارچه

هه‌رده‌مه و دلت بۆ شووینی بروا
له ته‌نیایی ژین، خووشی نابینی
که هه‌تبوو کشت و بازرگانی و مال
دلت لای خوا بی، گووشه‌نشینی

۲۵- سه‌رگوزه‌شته

له‌بیرمه شه‌ویک به درێژایی شه‌و، له کاروانیکدا شه‌و پۆیم کردبوو و به‌ره‌به‌یانی
له رۆخ بیشه‌لانیکه‌وه نووستم، شه‌یدا (عاشق) یک که له‌م سه‌فه‌رده‌ا، هاو‌پیمان
بوو، هاواریکی کرد و پیتی بیابانی گرت به‌رو پشوویک رانه‌وه‌ستا.

که رۆژ بووه‌وه پیم گوت: "ئه‌وه چیت بوو؟" وه‌لامی دایه‌وه:

"دیتم بولبولان له‌سه‌ر دره‌ختان و که‌و له‌سه‌ر کێوان و بۆق له‌ناو ئاوان و
گیانله‌به‌ران له‌ناو بیشه‌لانا‌ندا که‌وتبوونه ناله‌ و هاتوهاوار: وام به‌بیردا هات، که
پیاوه‌تی نییه‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ له‌ ته‌زیجاتی هینانی ناوی خوادابن و منیش له‌ خه‌و و
فه‌راموشیدا."

پارچه

دوینی بولبولیک، ئه‌یخویند به‌یانی
لێی سه‌ندم ئۆقره‌ و تین و بیر و هۆش
یه‌ک له‌ دۆستانی گیانیم له‌گه‌ڵ بوو
سه‌وزه‌که‌ی منی، په‌ریه‌ هۆش و گووش
پیتی گوتم: لای خه‌لکی ئه‌مه‌ روون نییه
مه‌ل دوعاگوۆ بی و منیکیش خامۆش

۲۶- سه‌رگوزه‌شته

جاریک له‌ سه‌فه‌ری حیجازدا له‌گه‌ڵ تا‌قمه‌ لاویکی هاو‌ده‌م و هاو‌کار بووم، کاتیان

به ورده گوتنی به سۆزهوه به پۆ ئه کرد و ههلبهستی ئه وین و دلدارییان
ئه خویندهوه.

خوایه رستیکمان له گه لدا بوو، که دژی حالی دهرویشان و بی ئاگا له دهرد و
ئیشیان بوو، که گه یشتینه "نه خله ی به نی هیلال" مندالکی قوله رهشکه مان له ناو
خپله عاره بانه وه لی پهیدا بوو، که تیی هه لکرد و دنگ و ئاوازی تیرا هه لدا، مه ل و
بالنده ی له هه وا هینانه خوار، حوشتی خوایه رسته که م دیت که وته سه ماو
هه لپه رکی و خوا په رسته ی هه لدا و پتی بیابانی گرت بهر، گوتم:
"ئه ی پیر!! - سروودی ئه منداله، ههستی چوار پتی هه ژاند که چی تو هه روا
نه گۆرای و ته کانکی پی نه دایت و نه ی بزواندی"

ههلبهست

ئه زانی چی بو گوتم، ئه و بولبوله ی سه هری
قهت پیت نالین ئاده می، گه ره له عه شق بی خه بهری
حوشتر به شیعی عاره بان، که وتوته به زم و سه ما
گه ره تو شوژیکت نه بی، وا دیاره جانه وهری

هۆنراو

(که ره شه با هات به سه ره و لاتا
دار خوار ئه بی تو، نه کو به ردی رهق)

دوو تاکی

به زیکی هه رچی ده بی نی له جو شه
دلک ئه یزانی، خاوه ن هۆش و گو شه
نه هه ره بولبول له بو گول خوینه وانه
له ویردی ئه ودا، هه ره درکیک زمانه

۲۷- سه رگوزه شته

یه کیک له پاشا عه ره به کان، که ته مه نی به ره و کو تابی هات جینشینی نه بوو، رای

سپارد که یه کهم که سیک له به ره به یاندا له دهر وازه ی شاره وه هاته ژوورئ، تاجی پاشایه تیی بکه نه سه ری و کاروباری هه لسووراندنی کیشوهری باوینه بهر دهست و بهری.

وا ریگ کهوت، یه که مین که سیک که هاته ژووره وه، دهر وزه که ریگ (سوال کهر) بوو که له هه موو ته مه نیا پاروو پارووی به دهر وزه پهیدا نه کرد و پینه له سه ره پینه ی له جلو بهر گه شر و وره کانی نه دا.

گه وره پیاوانی ده ولت و پیاوماقوولانی دهر یار راسپارده که ی پاشایان به جئ گه یاند، کلیلی شووره و قه لات و گه نجینانیا دایه دهستی، ماوه به کی پاشایه تی کرد، فه رماندارانی ده ولت، سه ری سه ری چییان له روودا هه لبری، پاشایانی ده وره به ریش، له هه موو لایه که وه که وتنه دوژمنایه تیه ی و بو به ره ره کانیکردنیشی له شکر یان ناماده و ته یار کرد و هه ندئ له فه رمانره وایانی ده وره به ری خو شیان که وتنه یاغیبوون و سه ری چیکردنی. سوپا و گه ل پتکدا هاتن، ولت زور لایه نی لیره و له وئ لئ بووه وه و له دهست ده سه لات دهر چوون. دهر ویشی دهر وزه کهر به و روودا و کاره ساته هه میشه دلگیر و دل بریندار و په رت بوو.

تا یه کیگ له کو نه دو سه کانی که ناوالی سه رده می دهر ویشیه ی بوو و له سه فه ری ده گه رایه وه و له و جئ و پله و پایه پیدا دیت پی گو ت: "سو پاس بو خوای گه وره و به توانا، که به خت و ئیقبالئ بلندت یا وهرت بوو و گو لت له درک و درکت له پی هاته دهر گه یشتی هه م پله و پایه، "ان مع العسر یسرا" واته له گه ل هه ر ته نگا نیکدا خو شیه ک هه یه"

خانه

گو ل تاویک گه شه و تاویک په رپووته

دار تاویک پو شته و تاویکی رووته

وه لامی دایه وه: "ئه ی برادهری نازیز! سه ره خو شیم لئ بکه نه ک پیرو زبایی، نه و کاته ی که نه تدیتم دهر وزه م ده کرد هه ر غه می نا نیکم بوو، نه و رو ککه ش غه می دنیا به کم به کو له وه یه".

دوو تاكى

ئەگەر دىنيا نەبى، بۆي دەردمەندىن
ئەگەر ھەشبوو، ئەوا پىيى پايەبەندىن
بەلا كوا لەو خراپتر، لەم جىھانە
لە بۆ دل ھەر دوولاي، ھەر دەرد و ژانە

پارچە

گەر ئارەزووتە، سامان بخوازی
ھەر قەناعەتە، سامان و خوئشى
ساماندار ھە تا چۆك^۱ زىر بېخشى
تا چاكەي ئەوت، نەكەوتە ھوئشى
لە پياوى گەرەم، زۆر جار بىستووہ
لە چاكەي دارا^۲، باشتەرە دەروئشى

خانە

گەر بارام بكا، نىچىرى بريان
نابىتە قاچى كوللەي مىروولان

۲۸- سەرگوزەشتە

ئەبو ھورەيرە - رەزاي خواي لى بى - ھەموو رۆژى دەچووہ خزمەت پىغەمبەر -
دروودى خواي لى بى - رۆژىكىيان فەرمووى: ئەي ئەبا ھورەيرە "يا أباهريرة زرنى
غيا تزدد حبا" كەم كەمەم سەر لىدە، تا خوئشەويستيت زياتر بى.

۱. چۆك: ئەژنۆ

۲. دارا: ساماندار

به‌خاوهن دلٲىكيان گوت: ئه‌وه‌تا خۆر به‌و جوانيه‌شيه‌وه كه هه‌يه، كه‌چى نه‌مان
بيستوه تا ئيستا كه‌سيك عاشقى بيٲت و دلدارى له‌گه‌لدا بكا. گوتى: له‌به‌رئه‌وه‌يه
هه‌موو روژي له‌ به‌رچاوانه، ئه‌دى ئه‌وه نيه‌يه كه زستانان ديار نيه‌يه چه‌ند
خۆشه‌ويسته.

پارچه

سه‌ردانى خه‌لكى، نايٲته عه‌يه
ئه‌وه‌نده نه‌بي، كه پيٲت بلٲين به‌س
ئه‌گه‌ر تو بۆ خۆت، خۆت سه‌رزهنشت كه‌ى
هه‌رگيز سه‌رزهنشت، ناييسى له‌ كه‌س

٢٩- سه‌رگوزه‌شته

گه‌وره پياويك (با) ى (پيچيكي) به‌سكيدا هات، پيى رانه‌گيرا به‌ ناچارى لٲى
به‌ره‌للا بوو، گوتى: "ئه‌ى دۆستان! ئه‌وه‌ى كه كردم به‌ده‌ست خۆم نه‌بوو و لٲم
ناگيرئ و ئاسوده‌يه‌يه‌كيش به‌من گه‌يشت، ئيوه‌ش به‌ گه‌وره‌يه‌ى خۆتان ئه‌و
پۆزشه‌م لى قبول بفرموون.

دوو تاكى

سك زيندانى بايه، ئه‌ى پياوى ژير
پياوى ژير، (با) له زيندانا، ناكا گير
له (با) گه‌رئ، گه‌ر له سكتا جوولا
با ده‌رچى چونكه، بۆ دل بارٲكه به‌لا

خانه

ميوانى رووترش، كه ويستى پروا
وازي لى بيٲنه، لٲى مه‌گه‌ره ريكا

۳۰- سەرگوزەشتە^۱

یەکیک دۆستیکی هەبوو که له دیوانی شادا ئیشتی دەکرد ماوهیهکی زۆر تێپه‌ری،
رێک نه‌کهوت پاشا بیبینی، یه‌کیک پێی گوت: "فلانت له‌میژنه‌دیوه". وه‌لامی
دایه‌وه: "که من خۆم نامه‌وی بیبینم".

وا رێک کهوت یه‌کیک له‌ خزمانی ئەو له‌وی بوو، گوتی "چ گوناھتی کردووه، که
ئاوا له‌ دیتنی ساردی؟" وه‌لامی دایه‌وه: "گوناھی نه‌کردووه، به‌لام دۆستی دیوان
کاتیک ئەبیرنی که له‌سه‌ر ئیسه‌که‌ی لایرا و بیکاره‌ بوو".

پارچه

له‌ سایه‌ی پایه و بوون و گیر و دار
له‌ ئاشنا و روشنا، ئەین بێ خه‌به‌ر
رۆژی دامای و له‌ کار دهرکران
ده‌ردی دل دین، بۆ لای دۆست یه‌کسه‌ر

۳۱- سەرگوزەشتە

جاریکی له‌ناو دۆست و هاو‌ده‌مه‌کانمدا له‌ "دیمه‌شق" ئی، دلته‌نگیه‌کم به‌سه‌رداهات،
پرووم له‌ بیابانی "قودس" ئی کرد و خووم به‌ گیانله‌به‌رانه‌وه‌ گرت، کاتیک بوومه
دیلی فه‌رنگان، له‌ هه‌لکه‌ندنی خه‌نده‌کی ته‌رابلوسی له‌گه‌ڵ جووله‌کاندا بێگارییان
پێ ئەکردم، یه‌کیک له‌ سه‌ردارانی "هه‌له‌ب" که ناسیایوی پێشینه‌مان پیکه‌وه‌ هه‌بوو
و به‌ویدا تێپه‌ری و منی ناسییه‌وه، گوتی: "ئه‌وه‌ چیه‌ و چۆن که‌وتووێه ئێره‌؟"
گوتم:

پارچه

له‌ ده‌ست خه‌لکانیک، چوومه‌ ده‌شت و کێو
له‌وی هه‌ر په‌نام، بۆ یه‌زدان ئەبیرد

۱. ئەم سەرگوزەشتیه‌ جی گۆرکیتی پێ له‌گه‌ڵ سەرگوزەشتیه‌ی (۲۸) دا پێ کراوه‌ که
نازانم چۆناو چۆنه‌ و بۆ وای لێ هاتوووه. -غەریب پشده‌ری-

سهیری چهند نه‌حسه، چاره‌نووسی و
سه‌ر بی‌نمه ده‌رگا و ناو مائی نام‌هرد

خانه

زنجیر له پی بم، له‌گه‌ل دۆستانا
نه‌ک لای بیگانان، له‌ناو بیستانا

به‌زه‌ییی پیمدا هاته‌وه و به ۱۰ دینارانی کریمه‌وه و له به‌ندایه‌تییه فه‌ره‌نگانی
رزگار کردم و له‌گه‌ل خۆیدا بردمیه‌وه (حه‌له‌ب) ئ و کیژیکی هه‌بوو و له‌سه‌ر سه‌د
دینار ماره‌یی، لئی ماره‌ کردم.
پاش ماوه‌یه‌ک، کیژه‌ی به‌دخوو و ناشیرن و دژیو، ده‌ستی به‌ زماندریژییه کرد و
ژیانی پی تیره و تال کردم.

دوو تاکی

هاوسه‌ری به‌دخوو، له‌مال پیاوی چاک
ئه‌یکاته دۆزه‌خ، له‌هه‌مووان تاک تاک
زینهار له ژنی به‌دخوو سه‌د زینهار
وقنا ربنا عــــذاب النار

هه‌موو جارێک زمانی تانه و ته‌شه‌رانی درێژ ده‌کرد و ده‌یگوت:
"تۆ هه‌ر ئه‌وه نیت که باوکه‌م به ۱۰ دینارانی کریمه‌وه؟ گوتم:
"با، به‌لێ.. به ۱۰ دینارانی من له به‌ندایه‌تییه فه‌ره‌نگان رزگار کرد و به سه‌د
دینارانیشی کردم به‌نده و دیلی ده‌ستی تۆ.

هه‌له‌سه‌ت

پیاویک مه‌ریکی، له ده‌می گورگ هینایه‌ ده‌ری
که نه‌یه‌تشت بیخوا، زووی گه‌یییه سه‌ری

شەۋىك كىردىكى، بەمىدا مالان
گىيانى مەركە، گوتى، بە نالان
لە چىنگى گورگ، دەريازت كىردم
خوت بوى بەگورگ و لەناوت بىردم

۳۲- سەرگوزەشتە

يەك لە پاشايان لە خواپەرسىتىكى، كە خاۋ و خىزانىكى زۆرى ھەبوو پرسى: "كە
كاتە بەنرخ و خۆشەويستەكانى خوت چۆن بەسەر دەبەي؟"
ۋەلامى دايەۋە: "شەۋ بە ناورانەۋە و بەيانىش بە كارى پىويستى و بەدرىژبى
پۇژىش بە دواى پەيداكرىنى خەرجىيەۋە بەسەر دەبەم."
پاشا لە كرۆكى ئاماژەكانى گەشىت و فەرموۋى: "موۋچەۋ بەراتى ژيانى بۇ
دانىن و بۆى بېرنەۋە، تا بارى خىزانى لەسەر دل لاپچى".

دوو تاكى

ئەي گىرۆدەي مال و منال
بىرەۋبەۋىدا، پەرت مەكە خەيال
گوئ مەدە منال، نان و بەرگ خۇراك
بژىويان بۇ دىت، لەلاى خوداى تاك
تەۋاۋى رۆژى، كە ئەدەم بىريار
شەۋ نوپژان كەم، بۇ پەروەردگار
كە نوپژم دابەست، دىتە خەيال
بەيانى چ بخۆن، مال و مندالم؟

۳۳- سەرگوزەشتە

خواپەرسىتىك لە بېشەلانكىدا دەژيا و گەلاى دارو درەختانى دەخوارد، پاشا بۇ
دېدەنىيەي چوۋە لاي و پىي گوت:
"ئەگەر حەز دەكەيت و بە چاكي دەزاني، ۋەرە شار و لەۋى جىيەكت بۇ تەرخان

دهكهم كه بۆ تاك بوونهوه و خواپهرستىيه دهست بدا و خهلكيش كهلك له ههناسهى پر پيت و فهرتوه وهريگرن و لهكرداره چاكهكانتهوه پهپرهوى بكهن.

خواپهرست ئهم قسهيهى پاشاي بهدل نهبوو و رووى لى وهريگرا، يهكيك له وهزيرانى دهولت پىي گوت: "وا چاكه دلى پاشا راگرى و لهبهر دلى ئهو بۆ چندر پوژتيكان بييته شارى و چونيتهى جىيهكه بزاني، دوايهش ئهگهر زانيتان رووناكاييتان ليلىيهكى لى پهيدا بوو، ئهو كاته به ئارهزووى خوتان بكهن.

وا ئهگيرنهوه خواپهرسته هاته شار، خانووى باغى تايبهتى پاشاي بۆ رازاندرابهوه، جىيهكى دل وهكهر و ئارامبهخشى وهك بهههشتى هاته بهرچاو.

دوو تاكى

گولى سوور وهكو، رووى جوانانه
سونبوليش ئهلىي، زولفى يارانه
بهلام له ترسى، سهرمای پيريتزن
گول تير شير نهبوو، ههروهكو ييژن^۱

هونراو

(لهبان لقهكانهوه، گولناره
ئاگر بهدارى شىينهوه، دياره)
پاشا دهستبهجى كهنيزهيهكى روو وهك مانگى درهوشاوه جوانى بۆ ههنارد.

ههلبهست

ئهم چهشنه مانگه، عابيد ئهكا شيت
پهيكهرى پهري و جوانى تاوس بيت
لهگهل ديتنى پهيكهرى جوانيت
عابيد خو ناگرى و ئهكهوته بهرپيت

۱. ييژن = ئيژن: دهلىن

هەر بهو جوړه، پاش ئه مه، غولامیکی ههرزه کار و جوان و نهرمونیان و دهگمه نیشی بۆ بهرئ کرد.

پارچه

خه لکی له دهوری، له تینوان خنکان

خۆشی ئاودیره و ههه خۆشی نایدات

چاو له دیتنی، ههه گیز تیر نه بوو

وهک تینووی نه شکئ، له ناو زئی فورات

خوپه رست کهوته خواردن و خواردنه وهی خۆش و له بهر کردنی جلو بهرگی نهرمونۆل و گرانبه ها و تام و چپژ میوهی شیرین و بۆن خۆشه وه و چاودانه جوانی غولام و که نینه که وه و کهوته خۆشییه.

ئاقلمه ندان گوتوویانه: "زولفی جوانان زنجیری پپی ئه قل و داوی مه لی زیره که".

خانه

له رڤگای عیشقی تۆ دامنا، دل و دین، دانش و سامان

منم ئیمیرۆ مه لی زیره که، به داوی تۆ گرفتارم

سه ره نجام دهوله تی کاتی خوپه رسته ی کهوته په ریشانییه.

پارچه

کپییه له فهقی و شیخ و موریدان

به هه ناسه ی پاک هاته دنیا وه

که دلی دایه ئه م دنیا ی دوونه

وهکو میش چه قییه، هه نگوین به پاوه

جاریکی پاشا ئاره زووی سه ردانی خوپه رسته ی کرد، که چووه لای دیتی رهنگ و روو و دیمه نی جارانی گۆراوه و سوور و سپی هه لگه راوه و قه له ویی پپوه دیاره و پالی وه سه رینیکی دیباوه داوه و غولامیکی په ری په یکه رینیش به باوه شینینیکی

پهړی تاوسپوه له پښت سهریه وه پراوه ستاوه .
بهسه لامه تی حالی دلخوش بوو و دانیشت، قسه و گفتوگویی بو هموو لایه کیه وه
هینا و برد تا له دوا پیدا گوتی: "من له جیهاندا ئەم دوو دسته یه... که دسته ی
زانایان و خواپه رستانن به دوست و نزیکی خوځم ئە زانم"
وه زیره فهیله سووف و دنیا دیته که ی له وځ بوو، گوتی: "مهرجی دوستایه تی ئە وه یه
که له گه ل هه ردوو دسته کانیشدا چاکه بفرمووی زیر بدیه زانایان تا هر
به دوا ی زانستی خو یانه وه بن و هیچیش نه ده یه خواپه رستان تا واز له خوا
په رستی نه هینن.

خانه

بو شتی ک له دلما، بمینی که لین
ناشیم بو ئە وه ی، زاهیدم پی بلین

پارچه

خاتوونی دیمه ن جوان و روو شیرین
خوش نه دا له تهل، دل ئە کا شه یدا
دهرویشی خاوه ن، رهوشتی پیرۆز
له هیچ جی به سوال، نان ناکا په یدا

پارچه

ئوه ی رهوشتی جوانه و بو خوا یه
بی نانی وه قف و سوال زاهیده
په نجه ی جوانان و بنا گو یی دولبه ران
بی زیر جوانی یان بو خو ی شاهیده .

خانه

تا دنیا م ههیی، زیاترم مه بهسته
گهر به زاهیدم، نه ژمیرن راسته

۳۴- سه رگوزه شته

ئوهی تای ئه م و ته راست دهکاته وه ئه مه یه: ده گپرنه وه پاشایه ک کاریکی گرینگی
هاته پیش، گوتی: "ئه گهر ئه م کاره به ئاره زوی من راست بینیته وه، ئه وهنده
دره مه به سه ر خواپه رستاندا ده به شمه وه".

که نیازه که ی پیک هات و نارحه تی نه ما، جیبه جیکردنی په یمانه که ی به
پیویست زانی، کیسه دره مه میکی دایه ده ست یه ک له نوکه ره کانی تا به سه ر
خواپه رستاندا به شیته وه.

ده لئین نوکه ره که ی پیاویتی زیره ک و وشیار بوو، به درئیایی رۆژی گه را و
ئیواره گه رایه وه و کیسه دره مه که ی ماچ کرد و له پیش پاشای دانایه وه و گوتی:
"چهنده دوا ی خواپه رستان گه رام وه چنگم نه که وتن". پاشا گوتی: "ئه وه ده لئینی
چی؟ هه ر ئه وه ی ئه من بزانه چوارسه د خواپه رست هه ر له م شارهدا هه یه" وه لامی
دایه وه: "ئه ی خاوه نی زه وی! ئه وه ی خواپه رسته زی و پاره وهرناگری و ئه وه ی زی و
پاره ش وهرده گری خواپه رست نییه".

پاشا پی که نی و به هاوده مه کانی گوت: "من چهنده متمانه و باوه ر به
خواپه رستان هه یه، ئه م فیل و ته له که بازه ئه مه نده یان دوژمن و ناحه ز و بی باوه ر به
پتیا ن، هه قیش به وه، که گوتوویانه:

خانه

زاهیدی وهرگری، دره م و دینار
له و زاهیدتری، بکه دۆست و یار

۳۵- سه رگوزه شته

له زانایه کی پایه به رزیان پرسى: له باره ی نانی وه قفه وه ده لئینی چی؟ گوتی:

"ئەگەر بۆ دىل ئاسوودەيى و ئارامكردنەوہى بىر و ھۆش بى ھەلآلە و ئەگەر ھەر تەنيا بۆ خواردنى وەربگىرى ھەرامە"

خانە

خاوەن دىلان نان، بۆ پەرسىتى دەبەنە خەلۆت
نەك بچنە كونجى، خەلۆت دانىشن لە بۆ لەتتى نان.

۳۶- سەرگوزەشتە

دەرویشىك چووە جىيەكى، خاوەن جىيەكە دەست و دىل والۆ چاوتىر بوو،
دەستەيەكى خويندەوار و ئەھلى ئەدەب لى بوو، ھەريەكە قسەيەكى خۆش و
دىكەرەوہى ئەگىرايەوہ، دەرويش لە بىابانەوہ ھاتبوو و ھىشتا ھىچى نەخواردبوو.
يەكئىك لەوان بەگالتهوہ پىي گوت: "تۆش دەبى شتىك بلىي."
دەرويشەكە گوتى: "من وەكو ئىوہ راويژ و زمانى پاراوم نىيە و ھىچىشم ئەزبەر
نەكردوہ. بە دىرە شىعريك وازم لى بىين،
ھەموو لە ھەموو بە خۆشىيەوہ گوتيان: "بلى!" گوتى:

ھۆنراو

منى برسى لە بەرامبەرمە، خوانى نان
وہك ھەرزەكارىكم، لەبەر دەرگای گەرماوى ژنان
ياران لە دواییدا تىي گەيشتن و نانيان لە پيش دانا، خانەخوي گوتى: "تاويك
پراوہستە! وا كەنيزەكەكانم گۆشتت بۆ دەبرژين."
دەرويش سەرى ھەلبىرى و گوتى:

خانە

مەلى بوہستە، بۆ گۆشتى برژاو
نانى پرووت گۆشتە، بۆ برسىي داماو

۳۷- سەرگوزەشتە

مریدیک بە پیری خوئی گوت: چبکەم لە دەست ئەو خەلکەیی وە زالە هاتووم، هیندەم دینە دیدەنیە کات و ساتم لئ تیکچووہ"
پیی گوت: "ئەوہی ھەژارە قەردی بدەییە و ئەوہی دەولەمەندیشە داوای شتیکیان لئ بکە، ئیدی نایەنەوہ لات".

خانە

ئەگەر سوألکەر، سەرلەشکری ئیسلام بوایە
ئەوا کافر لە ترسی سوأل، رای دەکرد تا بەردەرگای چین

۳۸- سەرگوزەشتە

دانایەک بە باوکی گوت: "ھیچ یەکیک لەو قسە دلاییز و رەنگینانەیی پەندبێژان کارم تئ ناکەن، لەبەرئەوہی کە کردار و گوفتاریان وەکو یەک نییە و یەکتەر ناگرنەوہ"

دوو تاکی

خەلکی فیر دەکەن، تەرکی دنیاکەن
بۆ خویشیان پارە و دەغل و دان داکەن

زانایەک کە ھەر، وتەیی ھەبئ و بەس
چی بلئ قسەکەیی، لئ وەرناگری کەس

زانا ئەوہیە، کە خراپە نەکا
نەک بەخەلک بلئ و خوئی ئەوہ نەکا

ھەر وەک قورئان ئەفەرمووی: (أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ)
واتە: فەرمان بە خەلکی دەکەن بە چاکە و خوشتان لە بیر دەچیتەوہ.

خانه

زانایهک هەر تهن پهروهی له خوئی بکا
ئوه هەر خوئی گومرایه، رابهی کئی بکا؟
باوکه گوتی: "کور من! ههروا لهخووه و به خهیا ئی پووچی پروت ناکرئی پرو له
پهند و پهروهدهی، پهند و ئاموژگاری بیژان وهرگیرئی و گومرایی وهپال زانایان
بدهی و بهدوای زانایانی بی گوناهدا گه رانیش ئه بیته مایه بیبه شبوون له که لک و
قازانجی زانست و زانیاری، ههروهکو ئه کویرهی شهوئیک که وتبووه دهقن و قور و
چلپاوئوه و هاواری ئه کرد، موسلمانینه!! هه نه بی چرایهک له ریگا که مدا دانین!
ژنیکی قسه خویش بیستی و گوتی: "تو که چرا نابینی، به چرا چ ئه بینی؟
ههروهها ئه نجوومه نی پهند و ئاموژگاری بیان وهک دووکانی بازرگانان وایه، تا
وشکه پارهیهک نه دهیت کووتال وهرناگری، له ویش هه تا ئاره زوو نه که هی خویشی و
شادمانی وهرناگری.

پارچه

گوئی له بهندی زانا بگره، به دل و گیان
دل مه ده وتی، پیچه وانهی کردار
ئوه راست نییه، که ئه هلی لاف و گه زاف دهی ئی
نووستوو چون نووستووی پی ئه کرئی بیدار؟
پیاو ده بی په ند، بگریته گوی
گر په ند نووسرا بیته وهش، له سه ر دیوار

پارچه

عابیدیک له خانه قواوه، هاته ناو مه درسه
پهیمانی ئاوه لانی، ئه هلی ته ریقی شکان
پیم گوت: جیاوازی له نیوان زانا و عابیدا چییه
ئهمانهت به باشتر دانا، له ئه وان

گوتی: "ئەمانە بەری خۆیان، لە ئاو دەردیتن
هەولێ ئهوان بۆ رزگاری خنکاو، لە خنکان.

۳۹- سەرگوزەشته

یەکیکی مەست لەسەر چەقی رێیە نووستبوو، جلەوی خۆی لە دەست داو، خوا
پەرستیکی بەلادا تێپەری و لەو حالە قێزەونەیی وردبوو، بەو مەستیەوه سەری
بەرز کردووه و پێی گوت: "إذ مروا باللغو مروا كراما" واتە - هەركاتیك
گوناھكاریك دیت کاری خراپی كردوو بەپێزەوه بەلایدا تێپەریه.

هۆنراو

(كە گوناھكارت دیت، چاوی پۆشه و برۆ
كە پیت دزیوه، وەرە و پیاو بە تۆ)

پارچە

پوو وەرگتێرە، عابید لە گوناھكار
بەچاوی بەخشین، لەوی سەیركە
گەر من بە كردار، ناچەوانمەردم
تۆ وەك جوانمەردان، لە من گوزەرکە

۴۰- سەرگوزەشته

دەستەپەك لە رەندان بۆ دەرویشیکی دەریه‌رین و هەرچی ناشایستەپە پێیان گوت
و پێیان كرد. لە تاوان هانای برده بەر پیری تەریقەت، كە حالێکی ئاواي
بەسەرھاتوو، پیر پیتی گوت:

"كورا من! خەرقەیی دەرویشان كراسی رازیوون و دڵنیاییه؟؟، هەر كەسێ لەم
بەرگەدا بەرگەیی نالەبارییان نەگرتی، نابێ ئەم بەرگە بپۆشی.

خانە

دەریای پان و قوول، بە بەرد لێل نابێ
دانا برەنجی، هێشتا تەنکاو

پارچه

گەر تووشی زیان بووی، خوئی بق ږاگره
که به بووردنیک، له گوناڼه ئه بی پاک
براکه نه انجام، خاکه چاره نووس!
ببه خاک پیش وهی، ببیه وه به خاک

۴۱- سهرگوزده شته

ئهم چیرۆکه یه، ببیه له به غدا
له ئالاو په رده، خیلایک رووی دا
ئالا له گهردی، ږی و په نجی به ستن
گوتی به په رده، به گله یی کوردن
من و تو هه ږ دووک، له ئیش هاوکارین
به نده ی باره گای، یه ک فرماندارین
دهمیک له خزمهت، ئاسوده نیمه
وهخت و ناوهختان، له ږیره ویمه
نه په نجت دیوه، نه تالی هسه سار
نه بیابان و ږی، نه گهر د و غوبار
من بق تیکووشان، پیم له پیشتره
جا بوچ نریکیت، له من زورتره؟
تو غولامانی، مانگ روو ئه بینی
له گهل کیژانی، بو ن یاسه مینی
منم که وتوومه، دهستی شاگردان
پابه ندی سه فهر، دایم سه رگردان

گوتی: "من سهرم، له سهر ئاستانه
نهک وهک تو، سهرم وا له ئاسمانه
ئوهی گهرهیی بوی، بی رپی خوئی
ئکهوته نرمی و دهرد و غهمی خوئی
"سهعدی" کهسیکه، پیریکی کهوتوو
هیچ کهس نایهته، شهری پهکههوتوو

۴۲- سهرگوزهشته

یهکک له خواپه رست و پیاوچاکان، پیاویکی پالوان ئاسای رووگرژو دژ و مرچ و
مۆنی دیت، کهفی له زاری هه لداوه، پرسی ئه مه چییه؟ پتیاان گوت، فلانه کهس
جنیوی پیداو، وهلامی دایه وه: "ئهم بی هونه ره، کیشی هه زار مه ن بهرد هه ل
ئه گری و بهرگهی چاوپوشینی قسه یهک ناگری."

پارچه

واز له لافی هیسز و مه ردایه تی بینه
ئوهی خو نه گری زۆرکه مه، چ پیاو و چ ژن
گهر له ده ستت هات، ده می شیرین که
پیاوه تی نییه مست دهی له ده می، یانی بیده نگ بن

پارچه

ههر کهسی بیت و دهرهستی فیل بی
پیاوه تی نه بی، ئه وه پیاو نییه
ئاده میزاد خوئی، هه ویری خاکه
گهر خاکیی نه بی، ئاده می نییه

۴۳- سەرگوزەشته

خوو و پهوشتی "اخوان الصفا"^۱ یان له گهورهیهک پرسى، گوتى:
ئەوانه ههمیشه ههز دهکهن ئارهزوو و بهرزهوهندیهکانى خه لکی تر بخه نه پیش
ئارهزوو و بهرزهوهندیهکانى خوئانهوه، دانايان گوتووئانه: "ئوهی هه ر غه می
خوئیهتی و بهخوئیهوه خه ریکه نه براده ره و نه خوئش."

خانه

هاورپئ ئەگه ر په له ی کرد، هاورپئ تو ئیه
دل مه ده به کسه ی، دل به سته ی تو ئیه

خانه

کسه ی خوئ نه یبئ، ئایین و ته قوا
دوو رکه ویه وه له، خوئشه و یستی وا
له یادمه یه کیک له ناحه زان خراپه ی له م تاکه دیره شیعه ره ی من گرتبوو،
گوتبووی: "خوای مه زن له قورئانی پیروژدا نه فره تی له لیکتر دابرا ن و فره مانى به
خوئشه و یستی له گه ل خزماندا کردوو و ئه وه ی توئش گوتت، پیچه وانه و دژی
ئهمه یه".
گوتم: "ناماقوولیت کرد، ئه وه به گویره ی قورئانه". (وإن جاهدك علی أن تشرک
بما لیس لك به علم فلا تطعهما) واته:
"ئگه ر دایک و باوکت هه وئیان له گه ل دای تا هاوتا و هاوبه ش بو من دانئى،
به قسه یان مه که".

خانه

هه زار خوئش که بتکاته بیگانه، له خوا
فیدای بیگانه یه کی که، بتکاته ئاشنا

۱. اخوان الصفا: برایانی دۆست پاک، کۆمه لیکى نهئینی بوون، به په رتوووک بلاوکردنه وه
که سانیا ن وشیا ر ئەکرده وه.

۴۴ - سەرگوزەشته

پیره مێردێکی ناسک، له بهغدا
کیژۆ له کهی خۆی، به پینه چیهک دا
پیاوهی دڵ وهک بهرد گازیکی لێ دا
له لێوی کیژه، ههر خوین ئهتکا
سبهی که باوکهی، کچهی بێ کهسی
دیت.. چوو له لای زاوا، تا لێی بپرسی
ئهری هیچ و پووچ! ئه مه چ دگانه
تۆ لێوت گه زتوو، یانه هه نیهانه؟
من له م وتیه م، گالتهم نییه مه بهس
گالتهم له لایه ک، راستی بگره دهس
که خووی بهد جێی گرت، له ناو سروشتی
قهت بهری نادا قیامه تیش ههستی

۴۵ - سەرگوزەشته

واها تووه که زانایهک، کیژێکی تا بلێی ناشیرینی هه بوو، که بالق بوو، له گه ل ئه و
هه موو جیاز و بارگه و بنه شدا که هه یبوو، کهس لای لێ نه ده کرده وه و
نه یده خواست.

خانه

ناشیرین ده بی، ئاوریشم و دیبا
گه له بهری کا، بووکی نا زیبا

سهره نجام به ناچارى له كوێتێكیان ماره كرد، وا دهگێرێنه وه که لهو كاته دا

پزیشکیکی چاوان له "سه رهنديب" هوه هاتبوو که چاوی کوپړ و نابینای روون
ئکردهوه، به زانایه که بیان گوت:

"بۆ چاوی زاواکهت چاک ناکه یته وه؟" گوتی: "ئه ترسیم هر چاوی چاک ببیته وه
کیژمه کهم ته لاق بدا و دهستی لی هه لگری".

نیو هونراو

میردی ژنی ناشیرین، کوپړ بی باشه.

٤٦- سه رگوزه شته

پاشایه که به چاویکی سووکه وه ئه پروانیه خیللی دهرویشان، به کینکیان به زیره کی
خوی تی گه شت و گوتی: "ئه ی پاشا! ئیمه به سوپا و قوشه ن له تو که مترین و
به ژیان له تو به خته وهر و خوشتر و له مردنیشدا، وه کو یه که به رابه رین و له
زیندوو بوونه وه و هه ستانه وه ی قیامه تیشدا - خوابیکا - چاکترین"

دوو تاکی

گهر خاوه ن مو لکی، ژیا ی کامه ران

ئه گهر هه ژاری، پی ویستی به نان

به و جوړه هه ردوو، که هاتنه مردن

چی ئه به ن له ژیان، هه ر کفن بردن

کاتی ئه جهل هات، بارگه و بنهت به ست

گه دایی چاتره، نه که پاشای سه رمه ست

دیمن و رواله تی ده ریشانی ش کونه کراسیکی پیناوی و سه ریکی تاشراوه و
راستییه که ی ناخیشان، دلکی زیندوو و گیانیکی مردوو بیان هه یه"

پارچه

ئەو كەسەى دەرگا بە خەلكى ئەگرئ
خۆى با ئەدات و هاتووہ بۆ شەپئ
دەبئ تئ بگا، يەكجار نەزانە
ئاقلى دەكا، شەقى زەمانە

رئگای دەروئشان "ياد و سوپاس و خزمەت و ملكەچى و بەخشين و پازيبوون بە بەش و يەكتايى ناسين و پشت قايمى و خۆ بەدەستەوہدان و بەرگەگرتنە". ھەر كەسئكى ئەم ئاكارانەى لئ و دەركەوئ بە راستى دەروئشە با كراسى بە نرخيشى لەبەردابئ، يا لە ناو كراسى بەنرخدا بئ.

بەلام ھەرزەگۆ و نوئژنەكەر و ئارەزوو پەرسەت و ھەوہس باز ئەگەر رۆژيش بگەيەنئتە شەو و شەو لە خۆشى رابواردندا بكاتەوہ رۆژ لە خەوى غەفلەتا و ھەرچى ھاتە پئشى بيخوا و ھەرچى ھاتە سەر زمانى بيلئ ئەوہ بئ ئاينە، خۆ ئەگەر لە عەباى لۆكەشدا بئ.

ئەى دەروون بەتال لە تەقواى خودا
جامەى ريبايت، كرددۆتە بەرت
پەردەى ھوت رەنگيت بە بەر دەرگاوە

لە ژوورئش ھەسیر، بۆتە راخەرت

دوو تاكى

چەند گولئكم ديت، كرابوونە دەستە
لەسەر گومبەزئك، بە گيا بەرہەستە
گوتم: "چۆن دەبئ، گياى ناچيز، وا
لە ريزەى گولئ، دانئشى ھەر وا

گیا گریا و ویستی، بیدهنگ بم خاموش
ناشی یارانم، بکه م فهراموش
گهر نیشمه بۆن و پهنگ و جوانی
ئهی ههر گیای ئه و نیم، له باغهکانی؟
ههر منم بهندهی، یهزدانی کهریم
پهروهدهی چاکه و نیعمهتی قهديم
گهر بی هونهرم، ئه گهر هونهرمه
ئومید ئاوریکه، له لای خوداوه
سه ره رای ئه وهش، خاوه ن کووتال نیم
خاوه ن سه رمایه ی، تاعه ت و مال نیم
خوی چاره ی کاری، بهنده ئه زانی
که دهستی به ربوو، له گشت دامانی
ئه وه داپیکه، خاوه نی مولکان
ئه پۆشن له ئاست، بهنده ی پیر چاوان
خودای من! که تو جوانی جیهانی
بیه خشه بهنده ی، پیر و زورهانی
"سه عدی" بگره پی، قیبله که ی رهزا
ئهی مه ردی خودا، بگره پی خودا
به دبه خت ئه وهیه، وه ربگی پری پروو
هیچ ده رگای دیکه، نییه له پیش توو

۴۷- سه رگوزه شته

له دانایه کیان پرسی: "ئازایه تی و دلایه ی (سه خاوه ت) کامیان باشته رن" گوته ی:
"ئه وه ی دلایه ی پیویسته ی به ئازایه تی نییه".

پارچہ

نووسراوہ لہسہر، گۆری بہہرام گۆر
دلّت والا بی، نہک بازووی بہ زۆر
کہ جیہانمان گرت، بہہیز و مہردی
ہیچمان لہگہلّ خو، نہبرده ناو گۆر

پارچہ

نہماوہ حاتمہمی تایی، بہلام ہمیشہ
نہمیتنی ناوی بلندی و بہ چاکہ ناو نہبری
زمکاتی مالّ بدہ، لقی بی کہ لکی دارمیتوان
تا باغوان نہیبری، نہو زیاتر نہدا تری

دهرگه‌ی سیپه‌م

له‌باره‌ی قنیات "قه‌ناعه‌ت" و دنیابوون به‌ه‌ش

۱- سه‌رگوزه‌شته

سوالکه‌ریکی مه‌غریبی له کووچه‌ی بازاریکی شاری (حه‌له‌ب) یدا ئه‌یگوت: "ئه‌ی خاوه‌ن مال و سامان و داراییه‌کان! ئه‌گه‌ر ئیوه‌ ویزدان و ئینسافتان هه‌بووایه و ئیمه‌ش قیناتمان به‌ه‌شی خۆمان هه‌بووایه، دبارده‌ی سواک‌کردنی له‌هه‌موو دنیایه‌دا نه‌ده‌ما".

پارچه

ئه‌ی قه‌ناعه‌ت تو، ده‌وله‌مه‌ندم که
له‌ تو به‌و لاره، کوا خیره‌و خۆشی
کونج گرتنی سه‌بر، لوقمان دایناوه
که سه‌برت نه‌بی، بی هۆش و گۆشی

۲- سه‌رگوزه‌شته

دوو ئه‌میرزاده، له‌ میسرێ هه‌بوون، به‌کیکیان ئه‌یخویند و زانست فیره‌ ئه‌بوو، ئه‌وه‌ی تریان، سامان و دارایی پیکه‌وه‌ ده‌نا و پاشه‌که‌وتی ئه‌کرد، ئه‌و بووه‌ زانای رۆژ و ئه‌مه‌شیان بووه‌ "عه‌زیزی میسر" ئی، پاشان ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ به‌ چاویکی سووک سه‌یری زانایه‌که‌ی ئه‌کرد و گوتی: "ئه‌وه‌تا من گه‌یشتمه‌ پاشایه‌تی و تۆش هه‌روا له‌ ده‌ستکورتیدا ماویه‌وه". وه‌لامی دایه‌وه:

"براله! ده‌بی من هه‌ر سوپاسی چاکه‌ی یه‌زدانی به‌رز و مه‌زن بکه‌م که میراتی پی‌غه‌مبه‌ران - زانین - م بۆ ماوه‌ته‌وه و تۆش میراتی فیره‌عه‌ون و هامان- فه‌رمانه‌ه‌وایه‌تی میسر".

دوو تاکی

من ئەو میرووهمه، پیم پیا ئەمالن
زەردەواله نیم، له چزووم بنالین
سوپاسی ئەمه، چۆن بهینمه جی
که هیزی وهم نییه، کهس لیم برهنجی

۳- سه‌رگوزەشته

دەرویشیکم دیت، له ئاگری هەزاریدا ئەسووتا و پینهی لەسه‌ر پینهی خەرقەکه‌ی
ئەدا و بۆ سرهوتی دلی خۆی ئەدوا.

خانه

به‌نانی وشک و به‌رگی دەرویشی
بژی، نه‌ک نازی هیچ کهس بکیشی

یه‌کێک پێی گوت: "ئەوه بۆ وا دانیشتووی و چاوه‌رپێ چیت؟ که فلان له‌م شارهدا
دلێکی چاک و والای هه‌یه و چاکه و به‌خششی بۆ گشته، چاکي خزمه‌تی ئازادانی
کردووه به‌لادا و به‌هه‌موو دلێکه‌وه هاتووه، ئەگه‌ر چۆنیه‌تی گوزه‌رانی تۆش ئاوا
وه‌ک هه‌ی، بزانی، ئەوه‌ی پێویست بێ، به‌گۆیره‌ی دلی تۆی ده‌کا و بۆ تۆش به‌هه‌ل
ده‌زانی، گوتی: "بێ ده‌نگ به‌! له‌هه‌ژاری و ده‌ستکورتیه‌دا له‌ برسان مردن
باشتره، نه‌ک له‌به‌ر که‌سیک ده‌ستی ده‌روژه پان که‌ینه‌وه".

پارچه

گۆشه‌نشینی و کراس پینه‌کردن
چاتره له‌ داوای، کراس له‌ گه‌وران
راست وه‌کو یه‌که، سزای ناو دۆزه‌خ
بۆوه‌ی چووه به‌هه‌شت، له‌سایه‌ی جیران

۱. وهم: ئەوهم.

۴- سەرگوزەشته

یه کێک له پاشایانی عهجهم، پزیشکیکی زانای کارامه و تینگه یشتووی نارده خزمهت "پێغه مبهەر" - دروودی خوای لی بی - سالیک له ولاتی عاره باندا مایه وه، هەر بۆ تاقیکردنه وه، یه کیککی نه هاته لا و داوای چاره سه رییه کی نه کرد.

رۆژیک پزیشکه که هاته لای پێغه مبهەر - دروودی خوای لی بی - و گله ییی کرد و گوتی: "منیان بۆ چاره سه رکردنی هاوه لان نار دووه و که چی له م هم موو ماوه یه دا که سیکم به لاوه نه هاتوه، تا ئه و خزمه ته ی که پیم سپێدراره به جیی بینم."

"خۆشه ویست - د. خ - فه رمووی: "که ئه مانه تیره یه کن هه تا برسییه تی نه گاو یان نه کات، هیچ ناخۆن، ئاره زووی خوار دنی شیان هەر ده مینێ که ده ست هه ل ئه گرن."

پزیشک گوتی: "هۆی له شسا غییان ئه مه یه" خاکی به رده می ماچ کرد و رویشت.

دوو تاکی

پزیشک کاتی، که دیتسه گوتار
به نه خۆش ئه لی، خواردن مه خه زار
له بی دهنگی ییا، پوو بدا زیان
له برسییه تیدا، با بدا گیان
ئه و کاته راسته، ئامۆژگاری کا
خواردن هینده بی، گیان پزگاری کا

۵- سەرگوزەشته

له رهوشتی ئه رده شیتری بابه کانه وه هاتوه، که له پزیشکیکی عه ره بی پرسی: "که خواردن پۆژی چه ند ده بی بخوری؟"

گوتی: "کیشی سه د دره هم به سه".

وه لامی دایه وه: "ئه مه نده چ هیرو تینیک ئه دا؟"

پزیشک گوتی: "ئه مه نده هه لئ ئه گری، له مه زیاتر بی تو هه لی ئه گری".

خانه

خواردن بۆ ژین و زیکر کردنه
نهک و تیبگه‌ی، ژین بۆ خواردنه

۶- سه‌رگوزه‌شته

دوو دهرویشی خوراسانی ئەگه‌ران، یه‌کیکیان لاواز و رۆژوودار بوو به دوو شه‌و
ژهمیکی ئەخوارد. ئەوهی تریان قه‌له‌و و به‌تین و تاقه‌ت بوو، رۆژی سی ژهمی ده‌خوارد.
وا پیکه‌وت له دهرگای شارێک، به تاوانی جاسووسییه‌وه گیران و هه‌ردووکیان
پیکه‌وه خرا‌نه زیندانیه‌وه و دهرگای زیندانه‌که‌شیان قور دادا و له‌سه‌ریان قه‌پات کردن.
دوای دوو هه‌فته وه‌دهرکه‌وت که بی گونا‌هن، دهرگا‌که‌یان له‌سه‌ر کردنه‌وه،
دیتیان، قه‌له‌وه به‌تین و تاقه‌ته‌که مردووه و له‌ر و لاوازه‌که‌ش گیانی به ساغی
دهرکردووه، له‌مه‌دا ئەوق مان یه‌ک له دانایان گوتی:
"ئەگه‌ر به پێچه‌وانه‌ی ئەمه‌وه بووا‌یه جینگای واق ورم‌ان بوو، له‌به‌ر ئەمه‌ی ئەوه
زۆر خۆر بوو به‌رگه‌ی برسپیه‌تی نه‌گرت و له دژواریدا مرد، ئەمه‌ی تریان خۆگر
بوو، هه‌روه‌کو ره‌وشتی خۆی، به ئارام بوو و به ساغی مایه‌وه.

پارچه

که کهم خواردنی، بووه خووی که‌سێک
هه‌موو سه‌ختیه‌ک، ئاسان ئەبیرئ
ته‌نپه‌روه‌رێکیش، که فیره‌ خوشیه
به‌ته‌نگاوییه‌ک، به‌رناگرئ و ئەمرئ

خانه

ته‌نووری زگت، دم به دم داخه‌ی
به‌لای ئەو رۆژه، وه‌سه‌ر خۆت ناخه‌ی

۷- سەرگوزەشتە

یەك له دانیان كورمكەى خۆى له زۆر خواردنى ئەترساند، كه پیاو به زۆر خواردن و چلایسى توشى نازار و نهخوشىيان دەبیت، گوتى: "باوكه برسییهتى پیاو دهكوژى، ئەى نهتبیسستوه كه خۆش گوفتاران گوتووiane، كه به چلایسى مردن باشته له گیان به برسییهتى ئەسپاردن؟"

باوكهكه گوتى: "ئوهندهش ئاگادار به كه (كلوا واشربوا ولاتسرفوا)

واته - بخۆن و بخۆنهوه و زیدهپۆییهش مهكهن و له ئەندازه مهچنه دهرى"

خانه

نههیندهى بخۆ، له زارت دهچى

نه واش بهپتوه، گيانت دهچى

پارچه

ههركهسه و باى خۆى، با خواردن بخوا

زیدهپۆیى كا، ئەكهوته نازار

گهز گهزۆ بهزۆر، بخۆى زیانه

به درهنگهوه نان، گهزۆیه ئاودار

۸- سەرگوزەشتە

به دردهدارىكیان گوت: "ههزت له چیه؟" گوتى:

"ئوهوى بۆ دلم زهرهه".

خانه

زگ كه به خواردن پرکرا، ئەبیتته هۆى نازار

دەرمان بى سووده، لهش ساغ ناکاتهوه يهك جار

۱. ئەكهوته: ئەكهوتته

۹- سەرگوزەشتە

لە شارى (واسیت) بەقالىك چەند درهه مېكى كه وتبووه لای سۆفییان، هەموو پوژى داواى پارەكەى لى دەکردنەوه و قسەى رەق و ناخۆشیشى پى دەگوتن. برادەران لە قسەكانى وه زالە هاتبوون و دلشكاو بوون و خۆراگرتن نەبى هیچى تریان لە دەست نەدەهات و لەوه زیاتر چارهى تریان نەبوو. یەككە لە پیاوهكان ئەمەى بیستەوه، پى كەنى و گوتى: "پەیمانى خواردن بەخۆدان هاسانترە، لە بەلیندان بە بەقال بۆ درههەم".

پارچە

لە چاكەى گەوران، تا دووربى باشە
نەك لە پاشاندا، ببى پەشیمان
لەتاو پاروویك گۆشت، بمرى چاترە
لە دیتنى چارهى، بەدى قەسایان

۱۰- سەرگوزەشتە

پالەوانىك لە جەنگى تاتاراندا برىنىكى گەرەى تى بوو، یەككە پى گوت: فلانە بازركان دەرمانىكى زۆر چاكى هەیه، ئەگەر بچیه لای لەوانەیه هەندىكت بداتى و ئەلین ئەو بازركانەش ئەوهندەى حاتەمى تایی كە بە دلوالایی و سەخواوتەوه بەناوبانگ بوو، ئەویش هیندە بە قرچۆكى.

خانە

گەر لەسەر خوانى لە جى نان، هەل بەهاتایە هەتاو
تاقیامەت روژى رووناك، نەى ئەدى هیچ كەس بە چاو
پالەوانەكە گوتى: "بیدا یا نەى دا، دەرمانى ویم ناوئ، چونكە ئەگەر بیدا یا سوودى هەیه یا نییەتى، هەر داواکردنەكە لەو بۆ خۆى مردنیکە و بەس.

خانه

زیاتر له دوو نان، به منهت بخوازی
پتی قه‌لهو ده‌بی و به‌گیان لاوازی
دانا‌یان گوتوویانه: "ته‌گه‌ر گریمان ئاوی حیاتی به ئاوی پروان بفرۆشن، دانا
نایکری، مردنی به دهرده‌داری باشتره له ژبانی به سهنگه‌ساری".

خانه

ئه‌گه‌ر گووژالک بخۆی به‌دهستی، که‌سیکی خۆش پروو
سه‌د جار چاکتره له شیرینییه‌ک، به دست ترش پروو

۱۱- سه‌رگوزه‌شته

یه‌کێک له زانا‌یان خیزانێکی زۆر و دهرامه‌تیکی که‌می هه‌بوو - به یه‌کێکی لهو
گه‌وران‌ه‌ی که متمانه‌یه‌کی زۆری پتی بوو، گوزه‌رانی خۆی پتی گوت، کابرا پرووی له
داوایه‌که‌ی وه‌رگیرا و خۆی گرژ کرد و سو‌الکردنی زانا‌یانی له دلان گران هات.

پارچه

مه‌چوو له‌ی که‌سی، قه‌ت به پرووگرژی
چوون لی‌ی تال ده‌که‌ی، خۆشی‌ی ژبانی
به رووی خۆشه‌وه، دم به پیکه‌نین بچۆ بۆ ئیشی
هه‌ر ته‌نیا رووخۆش، جیبه‌جی ده‌کری پتیویستییه‌کانی

ده‌گیرنه‌وه، مووچه‌که‌ی دوو ئه‌وه‌نده بۆ زیاد کرد و زۆریشی له‌متمان‌ه و
دیده‌نییه‌ی که‌م کرده‌وه، پاش چه‌ند روژیکان سه‌یری کرد لوتف و
خۆشه‌ویستییه‌که‌ی جاران‌ی نه‌ماوه گوتی:

خانه

(خواردنیک ملکه‌چی، بیه‌نینه‌ته دست
مه‌نجه‌ل پر ئه‌بی، ریزیش نزم و په‌ست)

خانه

نانم زیاد بوو، ئاوی رووانم چوو
ههژاری چاتره، له چوونی ئابروو

۱۲- سهرگه‌وزه‌شته

ده‌ویشیک پئویستییه‌کی هاته پیش، به‌کیتک پتی گوت: "فلانه‌که‌س سامان و داراییه‌کی بی ئه‌ندازه‌ی هه‌یه، ئه‌گه‌ر به‌گرفت و پئویستی تو بزانی، ده‌ستبه‌جی بۆت جیبه‌جی ده‌کات. وه‌لامی دایه‌وه: "نایناسم". پتی گوت: "من چاوساگییه‌ت ده‌که‌م"

ده‌ستی گرت و برده‌وه مائی ئه‌و که‌سه‌ی.

ده‌ویشه‌که، به‌کیتکی لچ شوو و نیوچه‌وان گرژ و مۆن و رووترشی دیت دانیشتوو، گه‌رایه‌وه و هیچی پی نه‌گوت. به‌کیتک لئی پرسی: "چیت گوت و چیت کرد؟ وه‌لامی دایه‌وه: "به‌خششه‌که‌یم به‌چاره‌ی خو‌ی به‌خشییه‌وه"

پارچه

گرفتت مه‌به، به‌رده‌م پیاوی مۆن
له‌به‌ر ناحه‌زه‌یه‌ی، ئه‌که‌ویه ئازار
گریی دلی خو‌ت، به‌که‌سیک بلی
سه‌ر و روو خو‌ش بی و بزه له‌سه‌ر زار

۱۳- سهرگوزه‌شته

سالیکیان وا ریککه‌وت، له "ئه‌سکه‌نده‌رییه" دا گرانییه‌کی وا داکه‌وت مه‌پرسه، به‌جۆریک جله‌وی خو له‌به‌ر راگرتنی ده‌ویشان له ده‌ست ده‌رچوو و ده‌رگایه‌کانی ئاسمانی به‌رووی زه‌ویدا داخران و هاواری دانیشتوانی سه‌رعه‌ردی به‌ره‌و رووی خوای ئاسمانان به‌رز بووه‌وه.

پارچه

نه ماوه جانه وهری کتپوی و مهل و ماسی و میروو
نه گه بیپته ئاسمان، هات و هاوار و گریانی
سهیره که دووکه لی هه ناسه ی خه لکی، جهم نابی
تا بیپته هه ورو فرمیسکی چاوه کانیش بارانی

هه ره لهو ساله دا لووسکه یه ک "په رژین بی" که هه ره باسکردنی لادانه له ره وشتی
ئه ده ب و ویل، به تایبه تیش له خزمه تی گه وره پیاواندا و واز لی هینانیشی ناکرئ
چونکه به لای هه ندیکانه وه بی ده سه لاتییه، بویه هه ره بهم دوو خانانه وازم هینا.

پارچه

ئه گه ره تاتاریک، لووسکه یه ک بکوژی
تاتاریک نادرئ له تۆله، به کوشت
تاکه ی هه ره ئاوا، وهک پردی به غدا
ئاوی به ژیرا و خه لکی له سه ره پشت

"که میک نیشانه ی زۆریه یه و مشتیکیش نموونه ی خه رواریک" یه کیکی وا، که
شتیکت له باره یه وه بیست، لهو ساله دا مال و سامانیکی زۆری هه بوو و زیڕ و زیوی
به سه ره هه ژاراند ده به شیه وه و سفره ی بق ریواران راخستبوو.
کۆمه له ده رویشیک له بهر ئازاری هه ژاری و نه داریه هه تپوونه گیاندا و
مردنی - باسی سفره و خوانی ئه ویان کرده وه و پرسیان پی کردم، سه رم له
بریاره که بیان بادا یه وه و گوتم:

پارچه

هیچ کاتی ناخوا، شیر بهرماوه ی سه گ
له برسای بمرئ، له چیا و بهنده نی
با له پرو لاوان، با هه ره برسی بی
مه چۆ لای سپله، نانیکت دهنی

گەر بەرپۆ و جی، فەرەیدوونیک بیت
جی هونەر له گه‌ل، هیچ کەس دامەنێ
دیبا و ئاوریشم، له‌بەر ناکەسان
وايه، زێر و زیو، به دیواروه^۱ نێ

۱۴- سەرگوزەشته

به حاتەمی تاییان گوت: "کەست له خۆت به‌هیممەت گەرەتر دیو له دنیا یەدا؟"
گوتی: "بەلێ! روژیکیان چل حوشرتم بۆ میوانان سەر بریبوو، سەران و گەرە -
پیاوانی عارەبانم بانگ کردبوون، له پر بۆ کارێکی چوومه لایه‌کی بیابانی، درک
(زی) کێشێکم دیت کۆلێکی درکەزی کۆ کردبووه‌وه، پێم گوت، بۆ ناچییه
میواندارییه‌تییه حاتەمی؟
ئەورۆ زۆر له میوانان له‌سەر سفره‌ی وی کۆ بوونه‌ته‌وه"
گوتی:

خانه

هەر کەسی، ئیشی خۆی بخوا
هەرگیز منەتی، حاتەمی نابا

من ئەوم به‌هیممەتتر و بەرچاو تیرتر دیت له خۆم.

۱۵- سەرگوزەشته

ئەعرابییه‌کم له گوزەری گەوهەر فرۆشانانی شاری "بەسرا" یەدا دیت،
سەرگوزەشته‌ی خۆی ئەگێرایه‌وه، گوتی:

"جارێکیان له بیابانیدا رێم ون کردبوو، نانم پێ نەما‌بوو، خۆم دایه دەست
مردن، کتوپر کیسه‌یه‌کی پر له مرواریم دۆزیه‌وه هەرگیز ئەو خۆشی و شادییه له
بیر ناکەم که وام زانی بریشکە‌ی گەنمه، هەر وه‌ها ئەو تالی و ناؤمی‌دییه‌ش له
بیرناکەم که زانیم مروارییه.

۱. به دیواروه: به‌دیواریه‌وه.

پارچه

له بیابانی وشک، له لی بی پایان
تینوو له زاریا، دور بی یا سهدهف
مرۆی بی خۆراک، که له پی کهوت
له کهمهر بهندیا، زپر بی یا خهزهف^۱

۱۶- سه‌رگوزه‌شته

"مووسا" - سلّوی خوای لی بی - ده‌رویشیکی دیت له رووتییان خۆی له لی گرتبوو، گوتی "مووسا! دوام بۆ بکه خوا بایی ژبانی خۆم بداتی، "مووسا" بۆی پارایه‌وه و رویشت، پاش ماوه‌یه‌ک "مووسا" ده‌رویشه‌ی دیته‌وه گرتووایانه و خه‌لکی لی کۆبوونه‌وه، مووسا پرسى: "ئه‌وه چیه‌تی؟" پێیان گوت: "ئه‌وه مه‌ی خواردووته‌وه و هه‌رزه‌یی کردوو و یه‌کێکیشی کوشتوو و، ئێستاش ئه‌وه بۆ تۆ له لی سه‌ندنه‌وه و سزادانننیه‌یان هیناوه.

هۆنراو

پشیلە‌ی هه‌ژار، گه‌ر هه‌یبوایه‌ بآل
چوێله‌که‌ی دنیا‌ی، ئه‌کرد پایه‌مال

هۆنراو

بی ده‌ست که ده‌ستی، هیزى په‌یدا کرد
هه‌ل ئه‌ستى ده‌ستی، بی ده‌ست ئه‌کا ورد

"مووسا" - سلّوی خوای لی بی - دگانی به‌ حیکمه‌تی خوادا نا و داوای لێبووردن و لی خۆشبوونی له‌و بویریه‌ی خۆی کرد، خوای گه‌وره‌ فه‌رموویه‌تی (ولو بسط الله الرزق لعباده لبغوا في الارض) واته: ئه‌گه‌ر خوا روژی و بزێوی بۆ به‌نده‌کانی خۆی هه‌ل رێژێ، له‌سه‌ر زه‌وی ده‌ست ده‌که‌ن به‌ خراپه‌کاریه‌.

۱. خه‌زه‌ف: شیشۆق

هۆنراو

چی ترساندیتی، ئه‌ی له‌خۆبایی له‌و ته‌له‌زگه‌یه
هه‌تا له‌ ناوچووی، خۆزگه‌ نه‌ئەفری هیچ میرووله‌یه

هه‌لبه‌ست

ناکەس که هه‌یبوو، پایه و زیر و زیو
ده‌بی زله‌یه‌ک، به‌سه‌ریا مائی
ئە‌ی نه‌تبیستوو، دانا‌یه‌ک چی گوت؟
میروو وا باشه، هه‌ر به‌ بی بایی

دانا

باوک هه‌نگوینی زۆره، به‌لام کور (تا) یه‌تی.

خانه

ئە‌وه‌ی ناتکاته‌ خاوه‌ن سامانی
سوودی تو له‌ خۆت، چاتر ئە‌زانی

۱۷- سه‌رگوزه‌شته

عه‌ریک له‌ بیاباندا له‌ کاتیکی هه‌ره‌ تینووته‌یه‌یدا ئە‌یگوت:

هۆنراو

(خۆزگه‌ له‌ پێش مردنما، رۆژی ئە‌گه‌یمه‌ ئاوات
رووبار دابای له‌ چۆکم و پریم کردبا، گۆزه‌وات

هه‌روه‌ها له‌ بیابانی پانوپۆر و هه‌راودا ریواریک ری ون ده‌کا و هیز و توانای لی
ده‌بی، چه‌ند دره‌میکی له‌ ته‌که‌به‌ندیدا ده‌بی، گه‌لیک ئە‌ملاو لا ده‌کا سه‌ر له‌ ریگا
ده‌رناکا و له‌ تینووئاندا ده‌مری، هه‌ندێ کەسی به‌لادا تی ئە‌په‌ری، دره‌مه‌کانی ده‌بین
له‌به‌رده‌میدا دانراون و له‌سه‌ر زه‌وییه‌که‌ش نووسراوه‌.

پارچه

گهر ههیبی هه موو، زیږی جه عفه ری
پیاوی بی تویشه، قهت نابینی کام
له بیاباندا بو، برسی و هه ژاری
شیلمی کولای جاتره، له سه زوی خام

۱۸- سه رگوزه شته

هه رگیز له بهر جه وری زهمانه م نه نالاندوه و له سووری دهورانم روو گرژ نه کردوه، نهو کاته نه بی که پی خواست بووم و توانای په یادکردنی پاپوشیکم نه بوو. به دلته نگییه وه چوومه مزگه وتی "کووفه" پیاویکم دیت هه روو پتی نییه، زور سوپاسی به خششی یه زدانی مه زلم کرد و له بهر بی پتلاوییه ش ددانم به خومدا گرت.

پارچه

مامری بریانی، له بهر چاوی تییر
له گه لای درخت، که متره له سه رخوان
نهوهی دهست کورته و بی توانایه
شیلمی لی ده بته، مریشکی بریان

۱۹- سه رگوزه شته

یه کیک له پاشایان له گه ل چه ند دهست و پتوه ندیکی خوی، له راوی و به چلهی زستانی و دوور له شاری، شهویان به سه ردا هات، له دووره ماله لادیییه کیان چاو کرد، پاشا گوتی: "با ئەم شهو له لای ئەو ماله به سه ر بیهین، تا سه ر مامان نه بیت" یه کیک له وه زیره کان گوتی: "په نابردنه بهر مالی لادیییه کی کهم له پله و پایهی بلندی پاشا ناوه شیتته وه، هه ر لیره چادر هه لده دین و ناگر ده کهینه وه. لادیییه که پچی زانی، بهوهی هه یانبوو، چیتشتیکی ناماده کرد و له پتیش پاشای دانا و خاکی به ریپی ماچ کرد و گوتی: "پله و پایهی پاشا به دابه زینی له مالی

لادىيىپك نزم نەدەبوو، بەلام نەيانويست پايەى لادىيىپكە بەرز بىتەوہ".
پاشا قسەكەى لى خۇش ھات، ھەر بەو شەوہ چوو لە مائە ويدا دابەزى، زۆر بە
خۇشپىيەوہ لادىيىپكە ئەو شەوہ لە خزمەتيدا بوو. بەيانى پاشا خەلات و بەراتىكى
چاكي كرد.

بيستم لادىيىپكە ماوہيك دەست بە ركيفى پاشاوہ دەرۆيى و دەيگوت:

پارچە

شان و شكۆھى سولتان، ھىچى لى كەم نەبووہ
كە لە مائى جووتيارىك، دابەزى بوو بەميوان
گۆشەى كالوى جووتيار، ئەگاتە ئاسمانى
كە خۆى خستە ژير ساپەى، يەككى وەك تۆى سولتان

۲۰- سەرگوزەشتە

ئەگىرنەوہ، سوالكەرىك مائىكى زۆرى پاشەكەوت كردبوو، يەككىك لە پاشايان پىي
گوت: "واديارە مائىكى زۆرت ھەيە، بە بەشپىك لەو مائە بۆ گرفتىكى كە ھاتووہتە
پىشى دەستم بگرەوہ، كە گرفتهكەش تىپەرى و نەما، مائەكەت ئەدرىتەوہ.

سوالكەر وەلامى دايەوہ: "ئەى كەرەى سەر پووى زەوى! لە پايەى بەرزى ئىوہ
ناوہشيتەوہ دەستتان بە مائى يەككى وەك منەوہ گلاو (ئاوہگل) بكن، كە دانە
دانە بە سوالكردنيم كۆ كر دووہتەوہ" پاشا وەلامى دايەوہ "گوى مەدە ئەمە، ئەيدەمە
تاتاران "الخبىثات للخبىثين" واتا: شتى چەپەل بۆ چەپەلان.

ھۆنراو

(گوتيان پاك نىيە، گەچى گىراوہ
گوتمان پىي دەگرين، كونى ئاودەستى)

خانه

گەر ئاوی بیرى، گاوریش پاک نه بی

جووی^۱ پی ئه شۆرین له مهت باک نه بی

بیستم که گوئی نه دایه فه رمانی پاشا، زۆر بیانووی هینانه وه، پاشا فه رمووی،
به هه ره شه و سزاوه چی هه بوو له وهی گو تیبووی لیتیان ئه ستاند.

دوو تاکی

به نه رمی و خو شی، که پیک نه هات کار

سه رت بۆ کو ته ک، نزم که ناچار

کی به خو شی خو ی، مالی نه به خشی

یه کی تر ئه بیبا، بۆ که یف و خو شی

۲۱- سه رگوزه شته

بازرگانیکم دیت باری چل حو شتر کوتال و چل به ندهی خزمه تکاری هه بوو، شه وی
له دوورگهی "کیش"^۲ منی برده ژوور که ی خو یه وه و به درێژایی شه وی له قسه ی
په رت و بلاو و بی سه ر و بهر نه که وت.

که به لی فلانه هاو به شم له تورکستانه و هینده کوتاله م له هیندستانه و ئه مه
تا پۆی فلانه زه وییه و فیساره که س پهیدانی^۳ فلان ماله.

جاریک ئه یگوت، ئاره زووی چوونی ئه سکه نده رییه ئه که م، هه واکه ی خو شه،
دوو یاره ئه یگوت: "نا، نا! زه ریای رۆژئاوا په شیوه.

سه عدیا! سه فه ریکی ترم له پیشه بمکردبایه، ئیتر ئه وه نده ته مه نه ی ماومه له
کونجیکی داده نیشتم، گوتم:

۱. جوو: جووله که.

۲. کیش: دوورگه یه که له کهنداوی فارسدا.

۳. پهیدان: ضامن: کهفیل.

"ئەو سەفەرە كامەيە؟" گوتى: "ئەمەيى گۆگردى فارسى بىبەم بۇ چىن دەللىن نىرخىكى باش دەكا و لەويىو كاسەي چىنى بۇ رۆم و دىباي رۆمى بۇ ھىند و پۆلای ھىندى بۇ "ھەلەب" و ئاويىنەي ھەلەبى بۇ يەمەن و كراسى يەمەنى، بۇ فارس ئەبەم، دواي ئەمە واز لە سەفەر ئەھىنم، بۇ خۆم لەسەر دووكانى دادەنىشم".
زۆرى لەو خوليايانەو گوت، كە ئىدى تواناي گوتىگرتن نەما، گوتى: "ھۇ سەعدى! تۆش قسەيەك لەبارەي ئەو شتانەوھى دىتووتن و بىستووتن بگە! گوتم:

ھەلەبەست

بىستووتە رۆژى، كە بازىرگانى
لە ولاغ بەرىو، كەوتە ئەو گۆرە
گوتى چاوتەنگى، پىاوى دىنادار
پر ئەبىتەو، بەقنىيات ياخۇ خاكى ئەم گۆرە

۲۲- سەرگوزەشتە

بىستىم ساماندارىك، ناوبانگى قرچۆككەيەي وەكو ناوبانگى چاوتىرىي ھاتەمى تايبى
بلاو بووبووەو و ناوى دەرکردبوو، ئەو رۆژدى و قرچۆككەيەشى وا لە ناخىدا
چەقىبوو بەئەندازەيەك نانپىكى بە گيانىك نەئەدا و پشپىلەي "ئەبو ھورەيرە" بە
پاروويك نەئەلاواندەو و ھىسكىكى فرىئ نەئەدايە بەردەمى سەگى يارانى
ئەشكەوت (ئەسحابول كەھف) ھو.

بە كورتى - كەسپىك دەرگاي مالى ئەوى بە كراوھىي نەدەيت و سەفرەي نانپىشى
بەپراخراوى چاوپى نەكەوت.

خانە

دەرۆيش ھەر بۆنى، چىشىتى خۆي ئەكا
مەل، دواي نان خواردى، چىنەي كوي ئەكا

بىستىم رىگاي زەرياي رۆژئاواي بەرەو مىسر دابووە بەرى و ھەواي فىرەونىيەي
كەوتبوو كەللەيەو، بايەكى بە ھىز پىشى بە كەشتىيەكە گرت و دەريا چۆشا
"حتى اذا أدركه الغرق" - واتە، ھەتا نقومبۇونى گەيىيە سەرى.

خانه

بۆ شه قلی مه لوولت چ بکا دل که نه سازئ
بای شورتته^۱ هه موو دهه نایه، بههزی کهشتی
دهستی پارانوهه و نزی هه لپری و دهستی به هاوار و لالانهوهی بی که لک کرد
"فاذا ركبوا في الفلك دعوا الله مخلصين له الدين" واته - هه کاتی سواری
کهشتی بوون، هاواری دلسوزانه له خوای مهزن دههستن و هاواری دهکهنی.

خانه

دهستی تکا بی که لکه، بۆ که سیکی لیقه و ماو
کاتی دوعا بۆ خوایی و کاتی سهخا له باغه ل

پارچه

به زیرو زیوت، خووشی بده خه لکی
خوشت خووش بژی، خیر له خو نه دیو
ئه و خانوهی هه ته، هه جی ده هیلی
خشتیکی زیرو بی و خشتیکی له زیو

وا ده گینه وه ئه و پیاوه که سوکاریکی هه ژاری زۆری له میسر دا هه بوو، پاش
مردنی، هه موویان به ماله کهی خه نی و دهوله مه ند بوون و کۆنه کراسیان درین و
ئاو ریشمی دو میاتیان به به رخویان برین، هه ره له هه فته یه شدا، یه کیکم له وان دیت
سواری ئه سپیکی به رغه بووه و غولامیکیشی به غار به دوا وه یه، به خۆم گوت:

پارچه

وای ئه گه ر مردوو، ئه گه رایه وه
به تیهره و هۆزا، ئه سه و و رایه وه

۱. بای شورتته: شورتته: بایه که بۆ کهشتی ناو ده ریا زۆر چاکه و به ههزی ئه وه، (بای
موافق) یشی پی ده لئین - غه ریب پشه ری -

سەندنەوہی میرات، لە دەست واریسان
گرانتر ئەبوو، لە مەرگی خزمان
بەھۆی ئاشنایەتیەکی پیشووەوە کہ هەمانبوو، کہ لەنگوچکیم گرت و گوتم:

خانە

پیاوی باش بیخۆ، خوا بۆ تۆی هەنارد
کہ ئەم بەدبەختە، کۆی کردۆ و نەبخوارد

۲۳- سەرگوزەشتە

ماسیی گریکی لەر و لاواز و بی تین، ماسییەکی گەورە و بە ھیزی بە تۆرەکەییەوہ
بوو، ماسییەکەیی بۆ رانەوہستاو دەروہستی نەھات راپیکشیتتە دەری، ماشەکەیی لە
دەست ئەستاند و رۆیشت، لە مەدا واقعی ورما و گوتی:

پارچە

کورپیک چوو، تا ئاو لە رووبار بینی
ئاوی رووبار هات، کورپی رادا و برد
داو ھەموو جارێ، ھەر ماسی ئەگری
ئەمجارە ماسی، وا داوہکەیی برد

ماسیی گرەکانی تر زۆریان پەرۆش بوو و زۆریشیان غەم لی خوارد و زۆریشیان
سەرزنەشت کرد لەسەر ئەوہی کہ نیچیریکی ئاوات بکەویتتە داویوہ و نەتوانی
بیگری. وەلامی دایەوہ:

"ئەیی برادەر! چیکەم؟ ئەوہ بە مووچەیی من نەبوو و بۆ خوئشی مووچەیی ماہوو"
دانایان گوتوویانہ: "راوچی بی رزق و مووچە لە دیجلەدا ماسی ناگریت و
ماسیی بی ئەجەلیش لە وشکایییەدا نامری.

خانه

راوکه ر گشت کاتی، ناگات به نیاز
رهنگه روژی پلنگ، بیدری به گاز

۲۴- سهرگوزه شته

بی دست و پییهک، هزار پییهکی کوشت، پیاوچاکیک به لایدا تیپه ری و گوتی:
"گه وره بی هه ر بۆ خواجه، له گهل ئه وه شدا که هزار پیی هه یه، به لام چونکه نه جه لی
هاتوو ه نه یوانیوه له بهر بی دست و پییهکی هه لی".

دوو تاکی

که له دواوه ت هات، دوژمنی گیان ئه ستین
ئه جه ل ئه به ستی، پیی پیاوی به تین
که له گهل دوژمن، ده بی یه کانگیر
بۆت به کار نایه، نه که وان نه تیر

۲۵- سهرگوزه شته

گه وچیکم دیت، جلو به رگیکی به نرخ له بهر و ئه سپیکی تازی (عاره بی) له ژیر و
کلاویکی به ئاوریشمی میسری چندراوی له سه ر، یه کیک گوتی: "سه عدیا! ئه م
دیبايه جوان و به نیشانه یه، له بهر ئه م ولاغه نه زانه دا چون ئه بینی؟" گوتم:
"نوسینیکه و ناشیرین به ئاوی زیر نووسراوه".

هۆنراو

که ری خو ی رانا، ئاده میزاده
به له ش گوپلپاره و بۆره ی به رباده

پارچه

ئەم كەرە ناكړئ، بېټه ئينسان
هەر به كراس، مېزەر، جبهي گولگونى
چى له بهر دايه، هه مووى كۆوه كهي
هه لالی نيه، مه گهر هەر خوونى

پارچه

تۆ خه يالت وانهبى، شهريف پايه ي نزم بى
پايه و پله ي بلندى، ئەكه و ته نزم و كزى
ئەگه ر ئاستانه ي زيوين، به ميخى زير داکوتري
باوه ر مه كه جووله كه، شهريف بى به سه ره رزى

۲۶- سه رگوزه شته

دزيك به سوال كه ريكي گوت: "ئه وه شه رم ناكه ي بۆ دهنكه جو يه كي زيو، ده ست
له بهر هه موو كه سيك و نه ديتكه يه ك پان ده كه يته وه!"، گوتى:

خانه

ده سستى دهرۆزه، بۆ يه ك دهنكه زيو
در يژكه ي نه ك ببيرن، بۆ يه ك دانگ و نيو

۲۷- سه رگوزه شته

ده گي رنه وه مست وه شيني، كه داد و پرۆ و هاوار و فيغانى بوو له ده ست
ناهه مواريى رۆژگار و ده سستى زۆر كورت بوو و له نه دارىيان له گيان بيزار بوو بوو،
سكالاي خۆى برده لاي باوكى و داواى مؤلته تى كرد و گوتى: "هه زم له سه فه رييه،
به لكه به هيزى بازووه كانم به ئاوات بگه م".

خانه

فەزڵ و ھونەر بۆ ماپەن، ھەتا ھەدەریان نەخەیی
میسک دەبۆ بیسوویەو، ھەویدیش وە سەر ئاگری کەیی

باوکەگە گوتی: "کۆری خۆم، خەیاڵی خاوەن سەرت دەرکە، پیتی قەناعەت لە
دامەن ئالاندن ماپەیی سەلامەتیەییە، گەورەکان فەرموویانە: "دەوڵەت بە تێکۆشان
نییە، کەواتە چارە کەم ھەلچوونە".

خانه

کەس ناتوانی بیگری، دامەنی دەوڵەت بە زۆر
کۆششیکیی بۆ کەلکە، وەک وەسمە بۆ ئەبرۆی کۆر

خانه

گەر ھەر سەرە موویکت، دوو سەد ھونەریان ھەبۆ
خۆشی لە خۆت نابینی، کە بەختی رەشتان ھەبۆ

خانه

چی بکا پیاوی بەھێز، گەر وەرگەرایی بەختی؟
بەختی بەھێز چاترە، لە قوڵ و بازوو و جەختی

کۆرە گوتی: "باوکە! سەفەر سوودی زۆرە، شادی دل و دەروون و دیتنی شتی
سەیر و سەمەرە و بیستنی گفتوگۆی نایاب و کۆکردنەوێ پلە و پایەیی زانی و
ئەدەب و مائی زۆر پەیداکردن و ناسینی برادەران و تاقیکردنەوێ رۆژگار و زۆر
شتی تریش، ھەرەک ریبوار و گەریدەکانی سەفەر گوتوویانە:

پارچە

ھەتا لە مائ و دووکان دانیشی
ئەیی خاوەن کاتیی نابیتە ئینسان

"هەر وا کهمه جوانییهک، له مأل و سامانی زۆر باشته و روخساری جوان
مه‌ره‌می دلّه دهرده‌داره‌کانه، ئەو دلانه‌ی دهرگا‌کانیان داخراوه، ئیدی ئەوه
دۆستایه‌تییه‌ی به هه‌ل ده‌زانن و بۆ خزمه‌تکردنی لێی نزیک ده‌بنه‌وه"

پارچه

جوان بۆ هەر جۆی بچۆ، رێزو رووت ئەبینۆ
باوک و دایک دهری که‌ن، به تووره بوون و لێدان
په‌رێکی تاوسم دیت، له ناو په‌ری قسورئانی
پیم گوت: "که ئەم جیگایه، ناگونجی له‌گه‌ل رێزتان"
کو‌تی: "وس به هەر که‌سیک، که خاومنی جوانی بۆ
پۆ له هەر جییه دانی، ریزی ئەگرن به دل و گیان

هه‌له‌ست

که کور تیدا بوو، جوانی و گه‌شی
باکی نییه باوکی، پیتی نه‌دا خو‌شی
گه‌وه‌ره و له‌ناو، سه‌ده‌فا دیاره
بۆ دو‌رپی نایاب، گشت که‌س کپاره
چاره‌م - بۆ ده‌نگ خو‌شیک که به گه‌رووی داودی ئاو له رۆش‌تندا و مه‌ل له
فرینا رابگری، ئەوجا هەر به‌و ده‌نگه‌ی دلی هه‌موو که‌سی ر‌او بکا و یارانی ماقوول
حه‌ز به هاوده‌مییه‌ی بکه‌ن.

هۆنراو

گویم ها له ده‌نگی، گۆرانیه‌کی خو‌ش
کێیه وا تاری، هیناوه‌ته جۆش؟

پارچہ

چہند خوۛشہ دہنگی، بہسۆز و نالہ
لہ گوئی مہستانی مہی پری پیمان^۱
دہنگی خوۛش چاترہ، لہ روخساری جوان
کہ ئەم ہی نہوسہ و ئەویش ہی گیان
پینجہم - بۆ پیشہسازیک (سہنعہتکار) کہ بہرہنجی قوۛل و بازووی خوۛی
خۆراکی خوۛی پەیدا بکا، تا لہ پیناوی نانیکدا ئاوی رووی نہرۆی، کہ ئاقلّمہندان
گوتوویانہ:

پارچہ

گەر لہ ولّاتی خوۛی بچتہ غہریبی
تہنگہتاو نابی، و سستای پینہدۆز
پاشا لہ ولّاتی، خوۛیدا دامینئی
بہزگی برسی سہر دہنیتہوہ، پاشاکہی نیمرۆز^۲
ئەم روونکردنہوانہی دامیتئی لہ سہفہراندہا هۆی خوۛشگوزہرانی و دلّ جہمیہ،
ئەوہی لہوانہش بیبہش بیت، ئەوہ لہ ژیاندا بہخہیالی پوچہوہ ئەژی و بہدنیا
دہروا و ہیچ کہسی ناو و نیشانہی نازانیت و ناوی نابات و نابیسئی.

پارچہ

ئەوہی سوورانی گہردوون بہ دژی ئارہزووی سوورا
بہ پیچہوانہی بہرژہوہندی ئەو رینمایئی ئەکا
کوٹریک کہ ئیدی نہیویست ہیلانہی خوۛی بینیتہوہ
دہستی زہمانہ بہرہو لای، شوینئی دانہو داو ئەبیا

۱. پیمان: پیمانہ: بادہی مہی.

۲. نیمرۆز: ولّاتی سیستان.

کورہ گوتی: "ئەى باوکە! چۆن دەتوانم دژی وتەى زانایان بىم کە گوتویانە، خۆراک و مووچە ئەگەر چى براوتەتووە و دابەش کراوە، بەلام پێوەندى بەهۆى پەیداکردنیهووە هەيه و بەووە بەستراوە، بەلێ ئەگەر چى ئەویش دەستنیشان کراوە، بەلام پێویستە خۆت لە چوونە ژورەوہى بەو ناو دەرگایەدا بپاریزی"

پارچە

هەرچەندە رۆزى^١، دیارى کراوە
ئەبى پەيدای کەى، لە دەشت و لەدەر
گەرچى بى ئەجەل، هېچ کەس نامرئ
تۆش نابى بچىه، ناو زارى ئەژدەر^٢

بەم جوۆرە کە من کەلە لە کەلەهەى فىلى توورە ئەدەم و لەگەل شىرى توندو تیژدا
پەنجەبازى ئەکەم، وا چاکە برۆم و لەوہ زیاتریشم تین و تاوى هەلگرتنى بارى
هەژارى نىيه.

پارچە

کە پیاو کەوت، لە پلە و پایە
غەمى نىيه دنیا، گشت جیگای ئەوہ
دەولەمەند شوئ، ئەچتەوہ جى خۆى
هەژار لە کوئ شەو، هات سەراى ئەوہ
پیاوى خوا غەریب، نىيه لە هېچ جى
بۆ هەر کوئ بچى، مولکى خواى ئەوہ

ئەمەى گوت و مائئاواییى لە باوکى کرد و داواى نزای لى کرد و لى دا رۆبى و
هەر ئەشىگوت:

١. رۆزى: رزق

٢. ئەژدەر: ئەژدەپههکه ئاگرى لەزار دیتەدەر

خانه

که به ختی به کام، نه بوو هونه ردار
بچته هر شوینتی، نابینتی ناسیار

تا گه یشته لیوار ئاویکی، له تیژ ره ویانی گابه ردی به گابه ردی داده دا و هاژهی
فرسه خیک به ولاوه تره وه ده رۆیی.

خانه

ئاویکی سامناکی وا، مراوی ئه تۆقینتی
بچووکتترین شه پۆلی، بهرداشی راده فرینتی

کۆمه له پیاویکی دیتن هه ریه که پاره ی کریتی سوار بوونی که شتی به دهسته وه
دانیشتون و بارگه و بنه ی سه فه ریان ئاماده کردوه، لاوه که دهستی به خشینتی
کورت بوو، زمانی ستایش و پیداهه لگوتنیتی کردوه، چندی پارایه وه ولا لایه وه
هاوه لییان نه کرد و یارمه تییان نه دا. که شتییه وانه که به نامه ردییه که وه به
پیکه نینه وه ئاوری لیدایه وه و گوتی:

هۆنراو

بی زێر ناتوانی، له کهس بکه ی زۆر
که زێریشته بوو، پتویست نی به زۆر

هۆنراو

زێرت نه بی ناتوانی، به زۆر بچییه ده ریاوه
هیزی ده پیاو بی که لکه، زیری پیاویکی به سه

لاوه که له گالته پیکردنی که شتییه وانه که دلێ توند بوو، ویستی تۆله ی لی
بکاته وه، که شتییه که کهوته ری، بانگی که شتییه وانه که ی کردوه و پتی گوت،
ئه گه به و کراسه ی که له بهر مه قایل ئه بی هه لمگری قهیدی نییه ئه یدهم،
که شتییه وان چاوی له کراسه که وه بری و که شتییه که ی گپرایه وه.

خانه

چلپسی ئه به سستی، چاوی هۆشمه ند
ته ماح ماسی و مه ل، ئه خاته ناو به ند

که دهستی لاهه که گه یشته یه خه و سه رو و ریشی که شتییه وانی، رایکیشا و زۆر
باشی بپراز کرد و چاکی کوتا، براده ره کانی له که شتییه که هاتنه ده ری تا
له سه ری بکه نه وه، کوره یان زۆر به تووره بییه کی تونده وه دیت، نه یانویرا خۆی
لێده ن و هیچ چاره یه کیان نه ما ئه وه نه بی که ئاشتیان که نه وه و به بی کرئ سواری
که ن و هیچی لی وه نه گرن.

دوو تاکی

که تووشی شه ی بووی، بار قوول به و بی دهنگ
نه رمی دای ئه خا، ده رگای هه را و جهنگ
شلی که که دیت، توندی بوو گهرم
نابری تیغی تیژ، ئاوریشمی نه رم
به زمانی شیرین، به نه رمی و خۆشی
به موویک ئه توانی، فیلیک راکیشی

خۆیان هاویشته سه ر ده ست و پتی و له وه ی که کردبوویان پۆرشیان هینایه وه -
به دوو پرووییه وه - چه ند جارێکیان سه ر و چاو ماچ کرد و چوونه وه ناو
که شتییه که وه و رۆیشتن، هه تا گه یشتنه دینگه (پایه) یه که که له شوینه واری
یۆنانییه کانه وه مابووه وه و له ناو ئاوه که دا قیت چه قیبوو.

که شتییه وانه که گوتی: "که شتییه که گرفتیکی هه یه، یه کیک له ئیوه که له خۆی
را ده بینئ و له هه مووان به هیز و تین و تواناتره بجیته سه ر ئه و دینگه یه و
له نگه ری که شتییه که بگرئ تا چاکی ئه که یه وه.

لاوه که به و راپه رموونه ی که له ئازایه تی خۆیدا ده دیدیت و له که لله ی دابوو گوتی
من ئه جم، بیرری له دوژمنی دل ره نجیندراوی نه کرده وه و کاری به گوتهی دانایان
نه کرد که گوتوو یانه:

"نازارت به هرکه سیک گه یاند - نه گهر دواى نهمه به سهد نامانجیشی بگه یه نی، له توله کردنه وهی نهو تاکه نازاره ی دلنیا مهبه، تیر نه گهرچی له زامیش دیته دهر به لام نیشه که ی له دلدا هر نه مینى.

خانه

به گتاش^۱ چهند جوانی، گوت به خه یله تاش^۲
دورمنت که رهنجانند، لی وریابه باش

پارچه

بترسه له وهی، که لیت دل بنده
لیت به نازاره و دلی پر له دهر
بهرد مه هاویژه، قه لاتی هیچ کهس
نهک له قه لاهه، یهک تیت گری بهرد

که پتی له نگره ی که شتییه که ی له قو لیه وه پپچا و چوه سهر دینگه که، که شتییه وانه که پتی له نگره که ی له دست راکیشایه وه و که شتییه که ی ناژوا.
بپچاره حه په سا، روژی دوهم هرچی ناخوشی و دهرده سهری هه بوو چیشتی، روژی سییه م خه و یاخه ی گرت و خستیه ناو ناوه که وه، پاش شهو و روژیکی دی، که وته که ناروه، نوزه یه کی ژیان تیدا مابوو، دهستی به خواردنی گه لای درختان کرد و ره کی گیاو گولانی دهر دینا و دهیخوارد تا که میک به سه رخو که وته وه، ملی له بیابانی نا، هر روژی تا له تینووان پرزه ی لی برا، گه یشته سهر چالو (بیر) یکی، کومه لیکى لی گرد بوو بوونه وه و ناویان به پاره نه دا لاهه که هیچی پی نه بوو، چندی داوا کرد و نه بوونی و بی دهره تانی خوی دهر بری، به زه ییان پتیدا نه هاته وه، نه وچا دهستی زوردارییه ی دریز کرد و ملی له مله وری نا هر بی سوود بوو، چهند که سیکى کوتان، پیاوه کان دهستان لی ستاند، باشیان لی دا و بریندار بوو.

۱. به گتاش: ناوی یه کیک له پاشایه کانی خوارزمیانه

۲. خه یله تاش: نه مانه سوپاین، و هه موو له یهک تیره و هوزن.

پارچه

می‌شوو له بفری، به فیل وه‌ئدا
له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو هی‌زه‌ی بی‌ پایان
می‌رووله کاتی، که به‌کتر بگرن
هه‌ل ئه‌درن پیستی، نه‌ره‌شیری زیان

به‌ناچاری به‌دوای کاروانیک کهوت و پژی، شه‌و گه‌یشتنه شوینیک که مه‌ترسی
زوریان له دزان هه‌بوو، کاروانچییه‌کانی دیتن له ترسان ده‌له‌رزین و خویان دابوو
ده‌ست مردنی.

پیی گوتن: "ناره‌هت مه‌ین، من به‌کیکم له‌گه‌ل ئیوه‌دام به‌ته‌نیا وه‌لامی سه‌د پیاو
ئه‌ده‌مه‌وه، با لوه‌کانی تریش یاریده‌م بدن، کاروانچییه‌کان به‌لاف و گه‌زاف و خۆ
هه‌ل‌کیشانی ئه‌و پشت ئه‌ستوو و به‌هاورپییه‌تیشی شادمان بوون و به‌نان و
ئاویکی ده‌سته‌وه‌گرۆیی ئه‌ویان به‌ پیوست زانی.

لاوه‌که ئاگری گه‌ده‌ی هه‌لگیرسابوو و جله‌وی له‌ده‌ست دابوو، چه‌ند پاروویکی به
ناره‌زووه‌وه خوارد و دوای تاویک ئاوی به‌سه‌ردا کرد، هه‌تا دپوی ده‌روونی هپور
بووه‌وه و خه‌و رایفراند و نووست. پیره‌مێردیکی دنیا دیته، له‌گه‌ل کاروانه‌که‌دا بوو
گوتی: "هاورپییان من له دزان زیاتر ترسم له‌و رابه‌ره‌ی ئیوه‌یه"، هه‌روه‌کو
ئه‌گه‌پرنه‌وه، که ئه‌عراپییه‌ک چه‌ند دره‌میک پاشه‌که‌وت کردبوو شه‌و له‌ ترسی
دزان، به‌کیکی له‌ دۆسته‌کانی خۆی بانگ کرده لای خۆی چونکه به‌ته‌نیا بوو له
مائی، تاکو سامی ته‌نیایی بشکی و ترسی نه‌مینی، دۆسته‌که‌ی چه‌ند شه‌ویکانی
له‌لا مایه‌وه، تا به‌ دره‌مه‌کانی زانی، شه‌ویکیان هه‌مووی بردن و پژی، ده‌می
به‌یانی ئه‌عراپییه‌که‌یان به‌ رووتی و به‌گریانه‌وه دیت به‌کیک پیی گوت: "ئه‌وه چییه؟
ئه‌لئی دره‌مه‌کانت دز بردوونی؟ گوتی: "ناوه‌للا! پاسه‌وانه‌که‌یان بردنی"

پارچه

هه‌رگیز له‌ ماری، ئه‌رخه‌یان نابم
چونکه ئه‌زانم، خوو و ره‌وشتی

زامی ددانی، کسهسی بهدتره
که نایهته بهر، دووچاوی دۆستی

هاورپیان: بهچی را دهزانن که ئەمەش لەو دزانه نییه؟ و خۆی له ئیمه مه لاس
داوه تا کاتی دهرهت پهیداکردن، هاورپیهکانی خۆی ئاگادار دهکاتهوه.
وای به باش دهزانم، که هەر ئاوا به خهوتوویی جیی بهیلین و برۆین.
کاروانچییهکان پهنه و ئامۆژگاری پیرهیان پهسند کرد، له کورهی کهوتنه ترسهوه،
بارگه و بنهیان پتچایهوه و باریان کرد و لاهیان به نووستوویی بهجی هیشته.
کاتی که لاه به ئاگا هاتهوه ههتاوی لهشانان ئەدا، سهری بلند کرد، کاروان
کاروانچییهکانی نه دیتن، ههژاره بی دهرهتانه گهلیک گهرا و سهری خۆی هیناو
برد، سهری له پتیهکی دهرنهکرد، به تینوووتی و برسیهتی و بی نهوایی، سهری
خستهوه سه زهوی و خۆی رادهستی مردنی کرد، ئەیگوت:

خانه

(کی دهمدوینی؟ کاروان تپهپی
تهنیا غهریبه، هاوده می غهریب)

خانه

له گه ل غهریبان، یهکیک بهد ئەکا
که نهی چیشتهبی، تالیی غهریبی

له بهدبهختیانی، ئەو کاتهی که ئەم قسانه ی دهکرد کوره - پاشهیهک له دهمه
دهمی راویدا له سوپاو بهردهستهکانی دوور کهوتوووه و هه لبرابوو هات و له بان
سهریهوه راوهستا و گویتی لهم قسانه بوو، لئی ورد بووهوه دیتی، حال و بال و
دیمه نی جوان و په ریشانی زۆر لانه وازه، لئی پرسی:

"کویندهری؟ و چۆنه کهوتوووه ئەم جیگایه؟"

به شیککی له به سه رهاته کهی خۆی بو گپراهیهوه، شازاده به زهیی به حال و بالی
نابووت و په پوووتیدا هاتهوه و پاره و خه لاتیکی دایه و یهکیکی له گه لدا نارد، تا

گه‌یشته‌وه شار و مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی خۆی:

باوکه‌که به دیداری کوره‌که‌ی شاد بووه‌وه و به‌ساغ و سه‌لامه‌تییه‌ی زۆری سوپاسی خوای کرد، شه‌وئ هه‌رچی به‌سه‌ری هاتبوو دهرباره‌ی که‌شتی و که‌شتیه‌وان و ده‌ستدریژی لادییانی سه‌ر چالاوکه‌ و ناپیایی کاروانچییه‌کانی پێگایه، هه‌مووی بۆ باوکی گنیرایه‌وه

باوکه‌که گوتی: "کوری خۆم! پێم نه‌گوتی له‌ کاتی پێش‌تێتدا که‌ پیاوی ده‌ستکورت ده‌ستی نازایه‌تییه‌ی به‌ستراوه و په‌نجه‌ی شێرایه‌تییه‌ی شکاوه".

خانه

چهند جوانی گوتووه، ده‌ستکورتی چه‌کدار

ده‌نکی زێر چاتره، له‌ هه‌ی زۆردار

کوره‌که گوتی: "باوکه! تا رهنج نه‌ده‌ی، گهنج نابه‌ی و تا گیانبازی نه‌که‌ی به‌سه‌ر دوژمندا زال ناب‌ی، تا تۆ نه‌وه‌شینی جۆخین هه‌لناگری، نابینی به‌و رهنجه‌ که‌مه‌ی که‌ داومه‌ چ ئاسووده‌یییه‌کم په‌یدا کردووه و به‌و چه‌ پێوه‌دانه‌ی که‌ چیش‌تووومه‌ چ مایه‌یه‌کی شیرینی هه‌نگوین ئاسام ده‌ست که‌وتووه"

خانه

بۆ هه‌موو که‌سی پراوته‌وه، رزق و خواردنی

به‌مه‌رجی نه‌که‌ی سستی و ته‌مه‌لی، په‌یدا کردنی

خانه

غه‌ه‌واس گه‌ر بیری مه‌ترسی نه‌هه‌نگ...

بکا، قه‌ت دورپی، ناکه‌وێته‌ چه‌نگ

"به‌رده‌ن‌اشی بنه‌وه نابزویت، بۆیه باری گران هه‌ل نه‌گریت"

پارچه

چ ئەخوا شیری نەر، له بنی ئەشکهوتی
یا بازی کهوتوو، هیزی له کوئی بوو
گەر تۆ ئارەزووی راو کهیت له مائی
دەست و پیت وەک ئی جالجالۆکی بوو

باوکهکه گوتی: "کوری خۆم! ئەم جارەیان فەلەک یاوهری و بەخت رێبهری کردی، تا گۆلی له درکت و درکی له پیت دەرھینا، شارادەیهکت گەیشتی و ئاوری لی دایتهوه و حالێ ناهەموار و باری کهوتوو راست کردیتهوه. ریکهوتی وا به دهگمەن روو ئەدات و داوهرییش لەسەر شتی دهگمەنیش ناکرێ، زینهار، نەکهویه ئەو داووه.

خانه

راوچی گشت جارێ، رێوی ناگرێ
رەنگە جارێکیش، پلنگ بیدرێ

هەر وهها، یهکتیک له پاشایهکانی پارس - خوا دەست به بایهوه بگرێ - قاشیکی زۆر بهنرخێ له ئەنگوستیلهکهیدا ههبوو جارێکیان لهگهڵ چەند کهسیکدا له هاو دەم و یارانێ خۆی به سهیران ئەچوووه مزگهوتی شیراز. فەرمووی ئەنگوستیلهکهیان لەسەر گومبەدی "عضد" به نیشانەدا کرد، تا هەرکهسیک تیری لهناو ئالقهی ئەنگوستیلهکه دا، ئەنگوستیلهکه ئەبیتته هی ئەو.

وا ریک کهوت چوار تیرهاوێژی ئەنگیو له خزمەت پاشادا بوون، تیریان له کهوان کیشا بهلام هیچ کامێکیان نهیان ئەنگاوت، تهنیا مندالیک نهبی له سهربانی خانیکی به گمهوگاڵتهوه تیری بهولاو لایاندا داویشت، شنهباي شهمالیک تیری مندالکهی برد و به ئالقهی ئەنگوستیلهکهیدا برد، پاشا خهلات و دیارییهکی زۆری دایه و ئەنگوستیلهکهشی پێ بهخشی

وا ئەگێر نهوه مندالکه تیروکهوانهکهی سووتاند، پێیان گوت:

"ئەوه یۆ وات کرد؟ وهلامی دایهوه تا تامی سهرکهوتنی یهکهم جارم هەر وهک خۆی بمینیتتهوه".

پارچه

وا دهبی رۆژیک، دانای رۆشنبیر
نه توانی بکا، به باشی ته گبیر
مندالکی چووک، رۆژی به گالتنه
به هه له ئه دا، له ناو ئامانج تیر

۲۸- سهرگوزه شته

بیستم دهرویشیک له ئه شکه و تیکدا ده رگای دنیایه ی له سهر خۆی داخستبوو،
پاشاو فه رمانه وا و سولتان، لای ئه و چ بایه خ و نرخیکیان نه ما بوو.

پارچه

هه ر کهسی دهستی، کرد به سوال کردن
هه ر سوال ئه کا، هه تاکو مردن
ته ماح فریده و ببه به پاشا
کهسی بی ته ماح، سهر به رزه و گه ردن

یه کیک له فه رمانه وایانی ئه و هه ریمه، داوای له دهرویش کرد که هیوام به خوو
و خده و رهوشتی گه وه پیاوان زۆره که بق ناخواردنیک له گه ل ئیمه دا بفرموون
پیکه وه نانیک بخۆین، پیر قبوولی کرد، چونکه قبوول کردنی هه موو داوه تیک
سوننه ته. رۆژی دووه م فه رمانه وا بق خۆی چووه پیشوازی خواپه رسته ی، ئه ویش
له به ری هه ستا و له باوه شی گرت و پرووی پیشان دا و نزای بق کرد.
که فه رمانه وا رۆیشه ته وه، یه کیک له یاران له پیری پرسی و گوئی: "ئهری ئه ورو
به پیکه وانه ی بیرو پای خۆت گه لیکت دلسۆزی له گه ل فه رمانه وایدا نواند"
وه لامی دایه وه: "ئهی ئه مه ت نه بیستوه که گوئویانه:

خانه

له سهر خوانی، هه ر کهس دانیشه تی
به گشت خزمه تی، ئه و دهبی هه سته

دوو تاکی

گوپچکه نئوتوانی، گشت ئهو تهمنهه
نهبیی ئاوازی، دهف و چهنگ و نهی
چا و ئارام نئگری، له تهماشای باغ
بی گول و نهسرین، هه ل ئهکا دماغ
گهر سهزینی تووک، دهست نهکهوت یهکسه
نئوتوانی بنووی، بهرد خهیته ژیر سه
یان دولبه نهبوو، بو خهوی شهو بو
نئوتوانی دهستت، کههیته باومش خو
به لام نهم زگه، بی خیره پیچ پیچ
ئارام ناگری و ناسازی به هیچ

دەرگه‌ی چوارهم

له سوودی خامۆشی "بێدهنگی"

۱- سه‌رگوزه‌شته

به یه‌كێك له دۆسته‌كانم گوت: "بۆیه قسه ناکهم، چونکه، زۆر جار ان قسه به چاک و به خراپ ئه‌کرێ و چاوی دوژمنانیش خراپه نه‌بێ هیچی تر نابینی" گوتی: "دوژمن واچاکه، چاکی و باشی هه‌ر نه‌بینی".

هۆنراو

به‌لای پیاوچاکا، رانابری دوژمن
مه‌گه‌ر بۆوه‌ی بلی، زله درۆزن

خانه

هونه‌ر له چاوی دوژمناندا، عه‌یبی‌کی گه‌وره‌یه
سه‌عه‌دیش گولێکه نایاب، که لای دوژمنان دپکه

خانه

رووناکی ئه‌م جیهانه، تیشکی رووناکی خۆره
که‌چی ناشیرین شته، به چاوی مشکه کۆره

۲- سه‌رگوزه‌شته

لاویکی ژیر له هونه‌ری زانستدا به‌ختی‌کی زۆر باش و بیرتی‌کی زرنگی هه‌بوو، هه‌ر جاریکیش که له کۆپی زانایاندا دانیشتی‌بایه، زمانی قسه‌کردنی‌ی گرتی ئه‌دا و به‌بێدهنگی داده‌نیشت. جاریکیان باوکی پتی گوت: "کۆری خۆم! تۆش له‌و

شتانهوهی که دهیانزانی بۆ قسهیهک ناکهه؟ وهلامی دایهوه: "ئهترسیم پرسیارم لهوهی لی بکهن که نایزانم و شهرمهزار بيم"

پارچه

نهتبیستوووه سوڤییهک، بزمازی ئهدا
له ژیر پاژنه پیتی، ههر دوو نالچهکهه
سهربازنیک گرتی و دایه پیتشه خووی
پیتی گوت: "ئهبی پیتی، ئهسپم بۆ نال کهه"

پارچه

کهس کاری نییه، تا پیاو بی دهنگه
که هاتیه قسه، پیت دهلین: بهلگه!

۳- سهرگوزهشته

بازرگاننیک ههزار دیناری زهره کرد، به کوربهکههی خووی گوت: نابی ئهه قسهیه لای هیچ کهسێک بدرکینی.

گوتی: "باوکه فهرمانهکهت بهجییه، بهلام ئهههوی بزائم ئههه چ بهرژهوهندییهکی تیدایه و باشییهکهه چییه؟ گوتی تا نهگبهتییهکه نهبیته دووان: بهکیکیان کهمایهسی مایه و ئهوهی تر پی خوشبوونی هاوسایه.

خانه

ناخووشی خووت لای دوژمنان، ههرگیز مهلی
با له خووشییان (لاحول) یکت، له بۆ نهلی

۴- سهرگوزهشته

گفتوگۆیهک له نیوان زانایهکی گهوره و به رووهت و بی باوهپیکدا - نهفرهتی خوای لی بی - رووی دا، به هیچ بهلگهیهک بهسهریا زال نهبوو و بهسهریا سهرنهکهوت، تووره بوو و رۆیی.

یہ کیٹک پتی گوت: "تو بہم ہم موو ئدہب و زانینہ وہی کہ ہتہ، لہ گہل بی
 ناینیکی وات پی نہ کرا"
 گوتی: "زانینی من، قورئان و فہرمایشتہ کانی پیغہ مہر و قسہ و پند و
 نامؤژگاری پیشینانہ و ئہویش باوہری بہمانہ نییہ و گوئیان لی راناگری، ئہی
 کہواتہ من بیستنی کفری ئہوم بہ کہلکی چی دی"

خانہ

ئہوہی بروای بہ قورئان و حدیس نہ بی، بہ ہیچ جوڑ
 وہ لامہ کہی ئہوہیہ، وہ لامی نہ دہیتہ وہ کہم و زور

۵- سہرگوزہ شتہ

"جالینوس"ی دانا، شیتیکی دیت دہستی لہ خنخنؤکی زانایہ کی ناوہ و بی
 پیزی پی دہکا، گوتی: "تہ گہر ئہمہ دانا و زانا بووایہ، لہ گہل نہ زانیکی وادا
 نہ ئہ گہ پشستہ ئہم رادہیہ، کہ گوتوویانہ"

دوو تاکی

دوو ژیر نابان بی، رق و کینہ و جہنگ
 دانا قہت ناکا، لہ گہل تووہرہ دہنگ
 گہر جنیویش دا، نادانی بی بییر
 لہ سہرخؤ و بہرئیز، لئی و ہرئہ گری ژیر
 دوو پیساوی چاک، موویہک رائہ گرن
 بہ نہرمی دلی، دوژمنان ئہ کورن
 گہر نادان توویشی، نادان ہات جاری
 زنجیر لہ بہینیان، ئہ پچری باری
 یہکی جنیوی دا، بہ یہ کیکی تر
 ہہلی گرت پی گوت، ئہی لہ من چیتر

لهوه خراپترم، كه تو ئه زانی
عهیبی خۆم وهك خۆم، ههركیز نازانی

۶- سه رگوزه شته

"سویحانی وائیل" یان له دهم و راویژدا، بی هاوتا داناوه، له بهرئه وهی به درێژایی
سالیک که قسهی ئه کرد وشهیه کی دوو جار له قسهکانیدا دووباره نه ده کرده وه و
ئه گهر هه ر وتاریشی هاتبایه وه پیشی ئه وا به وشه و دانانیکی جیاوازتره وهی
ده گوته وه و یه کیکیش له دانیشتن و ئادابی هاوده می پاشایانیش ئه مه یه .

دوو تاکی

قسه ئه گهرچی، شیرنه و به تینه
شایسته ی قبول، په سهند ستینه
که جاریکت گوت، مه یل پوه هه روا
هه ر جاریک خوشه، خواردنی هه لوا

۷- سه رگوزه شته

له دانا یه کم بیست که ئه یگوت، هه رگیز که س پتی له نه زانی خۆی نه ناوه،
مه گهر ئه و که سه ی که که سیکی تر له قساندا بی و هیشتا لی نه بوو بیته وه، ئه و
ده ست به قسان بکا .

دوو تاکی

ئه ی هۆشیار! قسه، سه ری هه یه و بن
له ناو قساندا، قسه که ره مه بن
گهر خاوه ن هۆش و بییر و فه ره نه گی
نادویتی تا نه یه، کاتی بیده نه گی

۸- سەرگوزەشتە

چەند كەسك له نزيكه كاني "سولتان مهحمود" به "ههسهن مههه ندى" يان گوت:
"ئه ورۆ سولتان له باره ي ئيشى فلانه وه چى گوت" گوتى: "ئيشه كه له ئيوهش
شاراوه نيه، گوتيان: "ئاخر ئه وهى كه به تۆى ئه لى - كه پشتيوانى تهختى
پاشايه تيت و راويزكارى ههلسووراني كاروبارى ولاتى - دياره به هى وهكو
مه مانانى نالى.

گوتى: "له بهر ئه وهى كه ئه زانى به كهس ناليم، بۆيه به من ده لى، جا كه واته بۆ
ده پرسن".

خانه

هه موو قسه يه ك، ئى كردن نيه له لاي پياوى زير
ئه وهى نه ينى شا بللى سه رى، دى نى ته به ر شير

۹- سەرگوزەشتە

له كرپنى خانووئىكى دوودل بووم، جووله كه يه ك گوتى: "بيكره! چونكه من له
دانىشتوانى كوئى ئه م گه ره كه م، چۆنیه تى ئه م خانووه - ههروهكو ههيه - له من
بپرسه، هيج عه يئىكى نيه"
گوتم: "ته نيا عه يبه كهى ئه مه يه كه تۆ ئه ببیه دراوسيم".

پارچه

خانووئىك دراوسى، يه كى وه ك تۆبى
ده دره م زيوى، قه لپ ئه ه ينى
به لام من ئه بى، ئومى دده وار بى
كه دواى مه رگى تۆ، هه زار ئه ه ينى

۱۰- سەرگوزەشتە

يه كىك له شاعيران چوو له لاي گه وره ي دزان و ستايشى كرد و پى هه لاگوت.

گهره‌ی دزان فەرمووی: "پووتی کەنەو" کە بە پووتی دەروویی سەگەلی کەوتنە دوا،
ویستی بەردیکی هەلگرتیەو. زەوی سەهۆلبەندان بوو و بۆی هەل نەگیرایەو،
گوتی: "ئەم پیاوانە چەند زۆلن، سەگیان بەرداوە و بەردیان بەستونەو."
گهره‌ی دزان له ژوریتوه‌ی چاو تێوه بوو و گوێی لی بوو، پی کەنی و گوتی:
"ئە‌ی پیاوی دانا! شتیکم لی بخوازه!"
گوتی: "ئەگەر بەخششیکم ئەدەیت، بەرگەکانی خۆم ئەوێتەو"

نیو هۆنراو

(له‌جیاتی به‌خششت، به‌ روینی رازین)

خانه

پیاو به‌ ئومێده، بۆ چاکه‌ی کەسان
چاکه‌ی تۆم ناوی و لیم مەده زیان

سەرۆکی دزان بەزەیی پێدا هاته‌وه‌ بەرگەکانی دایه‌وه‌ و کەواو کەولیکیشی بۆ
هاویشته‌ سەری و چەند دره‌میکیشی پی به‌خشی.

۱۱- سەرگوزەشته

ئەستێره‌ناسیک چوو‌وه‌ مائی، پیاویکی بیگانه‌ی دیت له‌گەل ژنه‌که‌ی دانیشتوو،
که‌وته‌ جنیو پیدانی و زۆری سەرکۆنه‌ کرد و بوو به‌هەللا و هەنگامه‌ و تیک هەلدان،
پیاوچاکیک پی زانی،

خانه

تۆ چۆن ئەزانی، گەردوون چی تیاپه
کاتی- نه‌زانی، مالت کیی تیاپه‌!؟

۱۲- سەرگوزەشته

خه‌تیبیکی دەنگ ناخۆش، خۆی زۆر به‌ دەنگ خۆش ئەزانی هەروا له‌ خۆشییه‌وه‌
دەنگی بەرز ئەکرده‌وه‌، ئەتگوت قیرە‌ی بۆقیی له‌ گەر‌وویداپه‌ و ئەم ئایه‌تی "ان أنکر

الاصوات لصوت الحمير" هش له بارهه هاتووته خوارى.

"ههركه دهى زهړاند (ئهبول فهوارييس)

دهشلهقا سهوزى ولاتى فارييس"

خهلكى گوندى، له بهرئوهه كه ريزيكيان بو دادنا، دهرد و نازار و ناخوشى ئه و به لايه يان له ههناوى خويان دهكردهوه و نارحه تيان نه ده كرد، تا يه كيك له خه تيبانى ناوچه كه كه له دلا خوشى نه ده ويست، به سهردان هاته لاي و پيى گوت: "خه ونيكم پتوه ديوى".

گوتى: "خيربى ئيشاللا! چيت ديوه؟"

گوتى: "دهخه ونيما ديت، دهنگ و ناوازيكى يه كجار زور خوشت هه بوو و خه لكى هه موو له خوشياني و له پيروزيه توه هه سابوونه وه، خه تيبه كه كه ميك داما و گوتى:

"خه ونيكى پيروزت ديوه، منت له عه ييى خوم وريا كرده وه وا پي ده چي من دهنگم زور ناخوش بي و خه لكى ليم كه وتبته ته قه و بيزار بووين، په يمان به خوم ئه دم كه هيجى تر خوتبه نه خوينمه وه.

پارچه

له قسه ي دوستانيك، كه وتومه نازار

رهفتارى خراپم، ئه كه ن به چاكه

خه وشم به هونه ر و كه مال ئه بينن

به دركم ئه لين، گوليكى پاكه

كوا ئه و دوژمنه سه ر ره قه، بي ترس

كه عه ييم ده لى و له من بي باكه

۱۳- سه رگوزه شته

يه كيك له مرگه وتي ژهنگار هه روا به خوړايى بانگى ئه دا، بانگدانه كه ي هينده ناخوش بوو خه لكه كه نه فره تيان لي ده كرد، خاوه ن مرگه وته كه شاناده يه ك بوو داد

پهروهر و راست و خوو و رهوشت بهرز، نهی ئهویست دلی بانگدهرهکه برهنجینی.
گوتی: "ئهی لاو! ئهم مزگهوتته دوو بانگدهری کۆنی ههیه، ههریهکهی پینج دینارم
مووچه بۆ بریونهوه، ئیستاش وهره ده دینارت ئهدهمی بچۆره جیگایهکی تر، لهسهه
ئهمه ریک کهوتن و پۆیی.

پاش ماوهیهک گهران هاتهوه لای شازاده و گوتی: "گهوره! غهدرت لی کردم، که
به ده دینار منت لیتره دوورخستهوه، کهچی ئیستا ئهو جیگایهکی لیمه، بیست
دینارم ئهدهنی، ههر هینده بجمه جیهکی تر و من ناچم".
شازاده پئی کهنی و گوتی: "نهکهی وهری گری، هیندهی پئی ناچی به پهنج
دیناریش مهمنوون ئهبن بندهنی"

خانه

به تeshوی له بهرد، کهس ناتاشی گل
وهک بانگی زبیرت، هه ل ئه کهنی دل

١٤- سههگوزهشته

دهنگ ناخۆشیک به دهنگیکی بهرزوه قورئانی ئهخویند، پیاوچاکیک به لایدا
تیپهیری و گوتی: "مووچهی مانگانهکهت چهنده؟" گوتی: "هیچ"
گوتی: "کهواته خۆت بۆ هینده ماندوو ئهکهیت؟"
گوتی: "له راهی خوای ئهخوینم"
گوتی: "ده سا وهره، له راهی خوا مهخوینته".

خانه

ئهگهر خویندنی قورئانی پیرۆز، ئاوا ئهزانی
ئهبهی رهونهقی قورئان خویندن و پئی موسولمانی

دەرگه‌ی پینجه‌م

له ئه‌وین و لاوینیدا

۱- سەرگوزه‌شته

به‌هه‌سه‌ن مه‌مه‌ندیان گوت، که سولتان "مه‌حموود" چه‌ندان به‌نده و غولامی جوان و لاوچاکی هه‌ن، که هه‌ریه‌که‌یان نه‌وره‌سیکی جیهانن، که‌چی ئه‌وه‌نده‌ی که "ئه‌یاز"ی خو‌ش ده‌وی له‌گه‌ل هه‌یچ یه‌کیک له‌وانه‌ی تردا ئه‌و پێ‌وه‌ندی و خو‌شه‌ویستییه‌ی نییه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که ئه‌یاز هه‌نده‌ش جوان نییه؟
گوتی: "هه‌رچی چوووه ناو دلانه‌وه، له‌به‌ر چاوان دیارتره"

هه‌له‌سه‌ت

ئه‌وه‌ی که که‌وته، به‌ر دلی سولتان
خراپه‌کاریشی، هه‌ر باشه و جوان
به‌لام ئه‌وه‌ی شـا، به‌لاوه‌ی ئه‌نی
که‌س و کاریشی، پێزی ناده‌نی

۲- سەرگوزه‌شته

ئه‌لین پیاویکی مه‌زن به‌نده‌یه‌کی زۆر نایاب و جوانی هه‌بوو و به‌چاوی خو‌شه‌ویستی و ئاینه‌وه سه‌یری ده‌کرد، به‌یه‌کیک له‌ دۆستانی خو‌ی گوت: "خۆزگه ئه‌م به‌نده‌یه‌ی من له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو جوانیه‌یدا که هه‌یه‌تی، هه‌نده‌ی زمان درێژی و بی‌پێزی نه‌کردبایه، وه‌لامی دایه‌وه: "براله: مادام ددانته به‌ دۆستایه‌تییه‌یدا هه‌ینا تازه به‌ ته‌مای خزمه‌تی مه‌به، چونکه که ئه‌وین و ئه‌وینداری و خو‌شه‌ویستی که‌وته نێوانیه‌وه. خاوه‌ندارییه‌تی و به‌ندایه‌تی، له‌ نێواندا هه‌لده‌گیرێ و نامێنێ.

پارچه

که خودان له گه‌ل، بهنده‌ی پهری رووی
که‌وته ده‌ستبازی، به یاری و خنده
ده‌بی ئه‌ویش وهک، خودان ره‌فتارکا
نازی هه‌لگری، ئه‌ویش وهک به‌نده

خانه

کۆیله هه‌ر ئه‌بی، ئاو و خشت بینه
که نازپه‌روه‌ر بوو، دست ئه‌وه‌شین

۳- سه‌رگوزه‌شته

خواپه‌رسنیکم دیت گیرۆده‌ی داوی خۆشه‌ویستییه‌ک بوو، نه ئارامیی له‌به‌ر
ما‌بوو و نه توانای قسه و گف‌تو‌گۆ، تا سه‌رزه‌نش‌ت ده‌کرا سۆزی زیاتر ده‌بوو و
وازی له خۆشه‌ویستییه‌که‌ی هه‌ر نه‌هینا و ئه‌یگوت و ئه‌یگوته‌وه:

پارچه

ده‌ست له دامانت، هه‌رگیز به‌ر نادم
گه‌ر به شیریکی دم تیژ، بده‌ی لیم
دوای تۆ هیچ په‌نا و پشتیکم نییه
په‌نای بۆ به‌رم، هه‌ر بۆلای تۆ دیم

جاریکیان سه‌رزه‌نشتم کرد و لیم پرس‌ی: ئه‌دی ئه‌قله‌ گه‌وره‌که‌ت چی لی هات؟
که ئاوا نه‌فسی پیست به‌سه‌ردا زال بووه، که‌وته سه‌ر ده‌ستان و گوتی:

پارچه

که سولتانی عشق، رووی کرده جیه‌ک
بۆ ته‌ق‌سوا هی‌زی، بازوو نامینه

كەي ئەو بېچارە، دامەن پاك ئەبى؟
تا يەخەي لە قور و لیتەدا بمینی

۴- سەرگوزەشتە

دەلدادەيەك وازی لە گیان هینابوو، ئەوەی ئەو بە تەمای بوو جی مەترسی و
گومانى تیداچوونی تیدا بوو، نەك پاروویەکی پر بە دەم خۆش و یا مەلیکی نیو
دانە و داو و بەردەست بی.

خانە

زیر بە یارەو، گەر خۆی نەنوینی
لە بەرچاو خۆل و خاشاک ئەنوینی
جاریکیان بە ناوی ئامۆژگارییەو پتیاں راگەیاندا کە لەم خەیاڵە مەحالە خۆی
دوور خاتەو، چونکە گەلیک کەسی تریش بەم حەز و ئارەزووەوی کە تۆ هەتە
کەیل و وەیلانن و پتی دلیان زنجیرە، نالاندی و گوتی:

پارچە

بە دۆستان بلین، شیرەتم^۱ ناوی
من چاوەروانی، ئارەزووی ئەوم
بە هیزی قۆل و بازوو، شەرکەران
دوژمن ئەکوژن، جوانان هاودەوم
ئەو پیاویتی و مەرجی مەردایەتی نییە لە ترسی گیان دەست لە
خۆشەویستییه دل بەری گیان هەلگری.

دوو تاکی

هەر غەمی خۆت بی، بۆ خۆشەویستن
لە عیشق بازیدا، ئەبیە درۆزن

۱. شیرەت: ئامۆژگاری: نەسیحەت

کاتی دستیش، نهگه‌یشته یاری
مهرجی عیشقه بۆی، بمری به جاری
ئه‌گهر دست بدا، دامه‌نی نه‌گرم
دهنا نه‌چمه بهر، دهرگاکی نه‌مرم

دۆسته‌کانی که ئاویان چاوی ده‌کوت، دل‌یان به‌حالی ده‌سووتا و به‌زه‌ییان
پیدا نه‌هاته‌وه و په‌ند و ئامۆژگارییان بۆ دا ئه‌دا و به‌زنجیر نه‌یان به‌سته‌وه، هه‌ر
بی سوود بوو.

خانه

ده‌ردی من هیند سه‌خته، گووژاکی نه‌وی
چاوجنۆکی نه‌فسی برسیشم، له‌ من شه‌کری نه‌وی

دوو تاکی

ئهمه‌ دل‌به‌ریک، نه‌یگوت به‌بی ده‌نگ
به‌ عاشقیکی دل‌ دهرچووی له‌ چه‌نگ

تا تو‌ریزی خۆت، ئاوا رابگری
ئه‌ی ریزی من چه‌ند، له‌ به‌رچاوی نه‌گری؟

ئه‌گه‌ر نه‌وه ئه‌و شازاده‌یه‌ی که ئه‌و به‌ته‌مای بوو و چاوی تیوه‌ بریبوو، ئاگادار
کرایه‌وه که کوره‌ لاوتیکی خوو و په‌وشت و زمان شیرین هه‌میشه‌ له‌م
سه‌رمه‌یدانه‌یه و وشه‌ی خۆش و شیرینی له‌ده‌م ده‌باریت و سه‌رگوزه‌شته‌ی سه‌یر
سه‌یریشی لی نه‌بیه‌ن، وا دیاره‌ شوپۆی له‌ که‌له‌یدا و سوژتکی له‌ جگه‌ردایه‌ وه
عاشقان ده‌چی، شازاده‌ که زانی دلی به‌مه‌وه هه‌لاوه‌سراوه و له‌ به‌لای نه‌وه‌وه
ئالاه، سه‌ری جله‌وی به‌ره‌وی لای نه‌وه‌وه شل کرد و ئازوای، که لاهه‌ هه‌ستی کرد
شازاده‌ لپی نزیک ده‌بیته‌وه گریا و گوته‌ی:

خانه

ئەوھى منى كوشت و وا ديسان گەراپەوھ
ئەلئى دلى به كوژراوى خوئى سووتايەوھ

ھەرچەندە بە خوئى و بەلوتفەوھ دواندى و لئى پرسى، چۆنى و كوئندەرى و ئىش و
كارت چىيە؟! لاوھ وا لە بنى دەرياي خوئەويستيدا تقوم بووبوو، ھەناسەى لى برا بوو.

خانه

ھەوت بەشى^۱ لەبەر، بلئى بە جوانى
ھەرکە عاشق بووى، بئى تئى نازانى

شازادە گوتى: "ئەوھ بۆ نامدوئىنى؟ خوئى منىش ھى ناو كوئرى دەروئيشانم و ئالقه لە
گوئى ئەوانم، ئەوجا سەرى لە ناو شەپۆلەکانى خوئەويستىيەوھ بەرز کردەوھ و گوتى:

خانه

سەھىرە! بە بوونت، بوونم بمىئى
کە ھاتىە قسە، قسەم بمىئى

ئەم چەند وشانەى گوتن و ھاوارئىكى کرد و گيانى لە دەست دا .

يەك تاكى

سەھىر نىيە لە كوژراوى، لە دەرگای چادری بار
سەھىرە لە زیندوو کە چۆن، گيانى دەرکرد بەساغى

۵- سەرگوزەشتە

کاتئیک لە (ھەرات^۲) چوومە خانەقاي پىرئىكى، ديم لاوئىكى جوان و پووخوئش و
قسە خوئش، بە تەنىشت پىرەکەيەوھ دانىشتووھ، بەخۆم گوت: خوايە، خوايە! پىرى
چەماوھ بەختى چەند لاوھ، کە لاوئىكى ئاواى ھاودەمە....

۱. ھەوت بەش: مەبەستى ھەوت بەشى خوئندنى قورئانە بە تەجوید .

۲. ھەرات: شارئیکە لە ئەفغانستان و لە نزیک سنوورى ئىران .

پیر به نهفەسی پاکی خۆی تیگیی و گوتی: "ناوت چییە؟"
 گۆتم "حەبیب" م، گوتی: "خەلکی ئەم ولاتە؟" گۆتم:
 "نەخێر غەریبم". گوتی: "حەبیبا ئیمە ی جووتە ی پیرو لاوت چۆن دیت؟" گۆتم: "تۆ
 پیروی سەنعان و ئەویش شوخی کەنعان".
 پیر بەم گوتەییە، کەوتە سەما و گۆرانی، گوتی: "بەو خۆایە کەم، کە ئەم لاو
 بەراستی و دروستی و بەخوو و ڕەوشتە کە ی کۆری منە ئەگەر حەزێشت لێتە تی
 ئەوا بە تۆی دەبەخشم" گۆتم: "نەخێر بەندە ی ئاوا، گەرە ی ئاوا ی بی چاترە"

پارچە

گۆل وای باشتەرە، لە ناو چەمەن بی
 تا وا شاداو و گەش و دەگمەن بی
 سەوزە ئەو دەمە، گەش و پاراوە
 کە جیی لە دەم جۆی، ئاو و زەمەن بی
 خۆش ڕوو شایەدی، ئەوەندە ی بەسە
 لای گەرە کە ی خۆی، وەک نارەوہن بی

٦- سەرگوزەشتە

یەکیک لە قوتابیان تا بلایی جوانییەکی بی ئەندازە جوان بوو و شیوہ و گوفتار و
 ڕەفتاریشی تا بلایی ڕیک، مامۆستا بە هەستی مرۆفانە ی خۆی سەرو سەودایەکی
 لەگەڵ جوان پێستیدا هەبوو و ئەو سەودا و مامەلە و سەرزەنش و
 توندوتیژیەشی کە لەگەڵ قوتابیەکانی تریدا ئەنواند، لەگەڵ ئەمە یانی نەدەکرد و
 نەیبوو. کاتیکیش کە بە جووتە و بە تەنیا دەمانەوہ ئەیگوت:

پارچە

هیندە بە تۆوہم ئە ی روو بەهەشتی
 کە بۆ خۆم خۆم، لا نەماوہ بی
 ناتوانم هەرگیز، رووت لی وەرگێرم
 گەر رووبەرووی خۆم، ببینم دئ تیر

جارتکیان کوره پی گوت: ههروهک له شیوازی خویندنه که مه وه چاوت لیمه و
ئاگاداریم دهکسی، پیم خووشه ئه گهر له خوو و رهوش تیشمدا نابه جیتی و
ناپه سندییه که هه بوو ئاگادارم بکه یته وه تا هه ول بدهم بیگورم و چاکی بکه م، گوتی:
"کوره که، ئه م وته یه له یه ککی تر بیرسه چونکه من ئه و تیروانینه ی که به رامبه ر
تۆ هه مه له هونه ر زیاتر هیچی تری پی له تۆدا نابینم.

پارچه

با چاوی به دبین، کویترایی دابی
که هونه ری به عه یب، له بهر نه زهره
له گه ل هونه ریک، هه فتا عه یب هه بی
دۆست نایانبینی، مه ر ئه و هونه ره

۷- سه رگوزه شته

له یادمه شه ویک، که یاری خووشه ویستم هاته ژوره وه، هینده به بی ئاگایی
هه ستامه سه ر پی، که چرایه که به سو رانی (فه قیانی) یه که م کوزایه وه.

خانه

(روویه ک ده رکه وت، له کاتی شه وا
به ده رکه وتنی، تاریکی نه ما)
له به ختی خۆم ورمام و له بانگم دا خوایه ئه و خووشیه له کوپوهیه؟ دانیشته و
دهستی به گله ییان کرد و گوتی: "کاتی که منت دیت بۆ چرایه که ت کوزانده وه؟
گوتم: "له بهر دوو هۆ یه که م پیم وابوو هه تا وه لاتوووه و ئه وه ی تریش ئه م چه ند
دیرم به دلدا تپه ری":

پارچه

که ناشیرینیک، هاته پیش چرا
هه سته بیه یینه، ده ر له کۆمه لا

گەر شهكەر خهنده و شیرین لیویک بوو
قوۆلی بهرمهده، پف که له چرا

۸- سه رگوزه شته

یه کیک که زۆر ده میک بوو خوشه ویسته که ی نهیدیوو لینی پرسی: "له کوئی بووی،
زۆرم بیر ده کردی"، گوتی: "زۆر بیرکردن چاتره له بیزاری"

هه له به ست

درهنگ هاتی ئه ی، نیگاری سه رمه ست
وا زوو دامه نت، به رنامه له ده ست
دل به ر که درهنگ، درهنگ ئه بیینی
هه ر بو ئه وه یه، که تیر بی بیینی

وته ی خو ش

دول به ری که له گه ل هاوا لاند ا هاتی بو ئازاردان و سته م هاتوو،
له به رئه وه ی له ئیره یی و دوژمنایه تییه خالی نییه .

هۆنراو

(له گه ل ئاوالان که هاتی بو لام، سه رم لی بده ی
ئه گه ر به ناوی ناشتیشه وه بی، تو هه ر شه رکه ری)

پارچه

که پشوویکی دا، یار له گه ل ئه غیار
هینده ی نه مابوو، غیره ت بمکوژی
به خنده گوتی: سه عدی من چرای هه موو جیه کم
له په روانه م چی، که خه کوژی بکوژی

۹- سەرگوزەشتە

لە يادىمە كە لە رۆژانى پيشين من و برادەرىكم كە هيندەمان يەكتر خۆش دەويست،
وەكسو دوو دەنكە بادامى ناو توپكلىك و ابووين، لە پىر دابراىك و لىك
دووركەوتنەوويەك كەوتە نيواننيو، بەلام پاش ماوويەكى كورت كە دۆستەكەم
هاتەو، دەستى بە گلەيى و گانەندان كرد كە بۆ لەو ماوويەدا تەتەرىكم نەناردوووتە
لاى، وەلامم داىەو: "بەلامەو ناخۆش بوو، چاوى تەتەر بە جوانى پرووى تۆ پرووناك
بیتەو و منيش بيبەش بم".

پارچە

يارى دپرينە، مەمكە نەسيحەت
كە تۆبە ناكەم، بەزەبرى شمشير
پىم ناخۆشە كەس، تير تەماشات كا
كەچى ھەر دەشليم، كەس لىت نابى تير

۱۰- سەرگوزەشتە

زانايەكم ديت، كەوتبوو داوى خۆشەويستى يەككەو، بەلام پەردەى پار و
نەپنيەكەى درابوو و ئاشكرا بووبوو، زۆرى جەور و جەفا كيشا و زۆرى خۆگرت،
جارىكيان بەلاى دلنەوايى و دلسووزيەو پىم گوت: "ئەزانم كە لە خۆشەويستى
ئەم دولبەرەدا هيج ھەوايەكى نەفسيت نيە و دوورى لە ھەلخليسكان جا بۆيە
دەلجم لە زانايان ناوھشيتەو خۆيان بەدناو بكەن و جەور و جەفاو ئازارى بى
ئەدەبان بكيشن. گوتى: "ئەى يار دەستى گلەيبت لە دامەنى رۆژگارى من بەردە، بۆ
خۆم زۆر جارەن لەو بارەوئەى كە تۆ لىتى دەدوتى، ورد بوومەتەو، بەلام من
خۆراگرتنم پى ساناترە لە نەديتنى، دانايان گوتويوانە، دل ئازارى و جەوروجەفا
كيشان ساناترە، تا چا و لە ديتنى خۆشەويست وەربگيرى".

هه ليهست

ئەو كەسەى دلى، بە دولبەر داوه
رېشى له دەستى، يەكى تر ناوه
ئاسكى قەرېتەى، له گەردەن بكرى
ناتوانى پى خۆى، سەر بەخۆ بكرى
كاتى ناتوانى، بى ئەو بەسەر بات
مەگەر جەفاكا و هەلى گرى و دەربات
پۆژى له دەستى پىم گوت وای زینهار
ئای چەند لەو رۆژە، كە وتمە ئىستىغفار
دۆست له دەست دۆستى، ناكەوتە ئامان
بۆ هەر چىيەكى بوو، دامنا دل و كيان
ئەگەر بەلوتفم، لە لای خۆى دانى
ياخۆ دەرم كا، هەر خۆى ئەيزانى

۱۱- سەرگوزەشتە

له هەرەتى لاوتىيەدا، كە زۆر جارەن وا رېك ئەكەوئ و ئەيزانى، من له ناخى
دلمەوه حەزم له لاوئك بوو و خۆشم دەويست، چونكە دەنگىكى خۆش و
سروشتيكى جوانى وەك مانگى چوار دەى هەبوو.

خانە

سەوزەى كەنارى رومەتى، ئاوى حەيات ئەخواتەوه
با سەيرى شەكرە لئوى كا، ئەوهى ئەبات ئەخواتەوه
وارئك كەوت بە پىچەوانەى شەقلى خۆيەوه، جوولانەوه يەكى ناسروشتم لى
دیت، پەسندم نەكرد، داوئنى خۆ لى دوور خستتەو پىم لى هەلكرد و لى دوور
كە وتمەوه، مۆرەى مېهر و خۆشەويستىيەكەيم كۆ كردەوه و گوتم:

خانه

برق به ریگای، ئاره زوی خۆتا
هه ز به مه' ناکه ی، له غه می خۆتا
گویم لی بوو، که دوور که و ته وه، ئه یگوت:

خانه

شهمشه مه کوپره گهر نه یویست بگا به رووناکی خۆر
ئوه بازاری خۆری پی ناشکی هه رگیز کهم و زۆر
ئوه ی گوت و لییدا ریوی و چوو سه فه ری و په ریشانی کاری تی کردم

هۆنراو

(سه رده می وه سلّم له ده ست چوو، پیاو نه زانه ئه وه ده مه
قه دری خۆشی لانییه، پیش وه ی به لای بو بیته خوار)

خانه

وه ره وه و بمکوژه، که له پیش تۆدا مردن
خۆشتره، نه ک دوا ی تۆ، ژیان به سه ربردن
به لام سوپاس بو گه وره یی خوا، دوا ی ما وه یه ک که گه رایه وه گه رووه
داوودیه که ی گۆرابوو و جوانیه یوسف ئاساکه ی زیانی هینابوو، سئوی چه ناگه ی
وه ک به هپی زه رد تۆزی لی نیشتبوو، بازاری جارانی جوانیه که ی شکابوو،
ویستی له باوه شی بگرم، له ته نیشته خۆمه وه م دانا و گوتم:

پارچه

ئهو رۆژه ی هه تبوو، جوانی و دولبه ری
دلدا ده که ی خۆت، دوور ئه خسته وه

ئەمىرۆكەش ھاتووى، ئاشتى كەيتەوہ
كە سەر و بۆرت، نا بە پروتەوہ

دوو تاكى

بەھارت رۆيى، وا رەنگت زەرد بوو
ئاگرى ئيمەش، دامرکا و سەرد بوو
ئەنازى و لەنجەولار ئەكەي؟
يادى دارايى، سالى پار ئەكەي
پرو لاي كەسى، كە كپيارتە
ناز لەسەر وەي كە، داواكارتە

خانە

گوتراوہ سەوزە لە باغان خۆشە
كەسى ئەزانى، ئەمەي ديتە زار
يانى خەتى سەوز، لە پروي جوانان
لە دلى عاشقان، زۆرت ئەكا كار
بەلام باغى تو، سۆتكە زارىكە
زياتر ديتەوہ، تا بيكەي بزار

پارچە

ریش بەيلىوہ، يا نہى ھيلىوہ
ئەم رۆژە خۆشەي، لاويت ھەر ئەروا
گەر تواناي دەستى، تۆم با لەسەر ریش
نەمدەھىشت ریش، تاكو قيامەت بپتەوہ ھەروا.

پارچه

پرسیم و گوتم، جوانی رووی تو چی لی هاتووہ
میروولہ دوری مانگی ئاسمانی گرد و جوشیوہ
جوابی دایہوہ، نازانم له رووی من چی رووی داوہ
دیارہ ہر له بہر پرسہی جوانیمہ، کہ ئہویش ئاوا رہشی پویشیوہ

۱۲- سہرگوزہشتہ

له یهکئی له موستہعربانم پرسی: "لہبارہی لووسکہ و پووسکان چ دلئی؟ گوتی:
"باشیان نییہ، چونکہ تا جوان و ناسکن زویرن، کہ ناشیرینیش بوون نہرمونیانن"

پارچه

لووسکہ ئہو دہمہی، جوان و شیرینہ
گفتوگوئی تال و خووی توندی ہہیہ
کہ ریشی ہات و کہوتہ نیو سالانہ
دہمودووی نہرم و دلہندی ہہیہ

۱۳- سہرگوزہشتہ

له زانایہکیان پرسی، گریمان یهکک لہگہل روومانگیکی لہ ژووریکی تایبہتی دہرک
داخراودا دانیشی و کہسیش بہ ئاگا نییہ و ہہموو نووستوون، نەفس داوا دہکات و
ہہوہس زال، ہہروہکو عہرب ئہلئت: (خورما گہیشتوو و بی پاسہوان و بی پەرژین)
ہیچ شتیک دہبیتہ لہمپہر پیاوہکہ بہ ساغی لیی دہرچیت؟ وہلامی دایہوہ: "ئہگہر لہ
مانگ روویانیش بہ سہلامہتی دہرچیت لہ زاری بہدگوئیان بہ ساغی دہرناچیت"

ہونراو

(پیاو گہر لہ خراپہکاری نہفسی خوئی رزگاریشی بی
لہ گومانی خراپی دوژمنہکانی، ہہر نابی دہرباز)

خانه

ئەكرى ئىشى خۆت، واز لى بهيىنى
ئەى قسەى خەلكى چۆن، به كۆتا دىنى

۱۴- سەرگوزەشتە

توتىيەكيان لەگەل قەلىكدا لە قەفەزى كۆر، لە سەيركردنى ديمەنى ناشيرىنى
توورە بووبوو و گوتى: "ئەمە چ سەر و روويهكى ناشيرىنە و چ ديمەنىكى قىناوييە
و چ وینەيهكى نەفرىناوى و رەوشتىكى نالەبارە؟ ئۆھ قەلەى روورەشى نىوانبىر،
خۆزىا دوورى نىوانمان رۆژەلەت و رۆژئاوا بووايه!"

پارچە

سەر لە بهيانى بەرامبەر به تۆ، كۆ لە خەو هەستى
لەگەل بهيانا خۆشى رۆژەكەى، لى دەبى بهشەو
بهكۆكى وەكو خۆت ئىسك گران، بكة هاوشانى
بهلام كەسكى وەك خۆت ناشيرىن، لە دنيا كوانى

سەيرەكە ئەمە بوو كە قەلش لە هاوسىيەتى تووتى، لە گيان بىزار بووبوو و
دامابوو و بە لاهەولە وەلا گوتنەو دەدا و بپۆى بوو لە دەست چەرخى گەردوون و
هەر ئەينالاند و دەستى پەروشىيەى پىكدا دەدا و دەيگوت: "ئەمە چ بەدبەختى و
ناوچەوان و ئىقبالىكە و چ سەرەنجامىكى كەم و كاتى و رەنگالەيه؟ ئەمە بوو پلە و
پايە و قەدرى من؟ يان دەبووايه لەگەل قەلنىكى تر لەسەر دىوارى باغىك، كەشان
كەشان پىكەو بەخولاباينەو.

خانه

بۆ چاكان بەسە، ئەوئەندە زىندان
لە تەويلپىكدا، بى لەگەل رەندان

چ تاوانىكم كۆرۆو كە ژيانم لە سزاي ئەمەدا كەوتە دۆستايەتییەكى ئاواى لە
خۆ رازى و نالەبار و كەودەنەو.

پارچه

کەس نێزیک نابێ، لەو بن دیوارە
وینەیی تۆی لەسەر، کە نیگار ئەکەن
ئەگەر چیگای تۆ، لە بەهەشتا بێ
خەلکی دی دۆزەخ، ئیختیار ئەکەن

ئەم پەندەشم بۆیە بە نمونە هینایەوه هەتا بزانی کە دانایان چەندیان قەین لە نادانایانە، نادانایانیش هیندەیان رق لە دانایانە.

پارچه

زاهیدێک لەناو گەری رەندان بوو
لەو ناوێ گوتی، جوانیکی بەلخی^۱
گەر بێزاریشی، رووترش مەبە
دەنا لە ناومان، تال و بێ نرخ

چوارینە

کۆمەلێک وەک گۆل و لاله، بەیەک پەیوەستە
تۆش داری وشکی رواوی، لە ناویان ئیستە
وێکو بای رەشەبا و وەک سەرمای ناخۆش
وێکو بەفری کەوتوو و وەک شەختەیی بەستە

۱۵- سەرگۆزەشتە

برادەرێکم هەبوو، کە ساڵەها پێکەوه سەفەرمان کردبوو و نمەکی یەکتەریمان کردبوو و دۆستی گیانی بە گیانی یەکتەری بووین، تاکو لەبەر سوود و قازانجیکی کەم، دلی رەنجاندم، دۆستایەتییه کەمان ساردی تی کەوت، لەگەڵ ئەوەشدا هەردوو لامان، دلمان بۆ یەکتەری لێی دەدا، بەهۆی ئەوەوەش کە بیستم رۆژێک دوو دێری خوارەوهی لە هەلبەستەکانی من لەناو کۆمەلێکدا خوێندبوووه.

۱. بەلخی: خەلکی شاری بەلخ

پارچە

دولبەرم كە ھاتە ژوور، بە پیکەنینیکى خوۆش
خوۆ زياتر ئەکا بەسەر، زامى كولى پر ھيشان
چى ئەبوو سەرى زولفى، بکەوتبايە دەستى من
وھک مەچەكى پياوچاکان، لە دەست دەستى دەرويشان

ھىندىك لە دۆستان نەك ھەر لەبەر جوانى شيعرەكان، بەلكە لەبەر جوانى
خوو و پەوشتى خۆم گەواھيان دابوو و پەسنديان كەردبوو ھەرودھا ئەو دۆستەش
لە ناو كۆمەلەكەدا بەشە ستايش و پيدا ھەلگوتنى خوۆ خستبوو سەرى، زۆرى
غەمى دۆستايەتتى كۆنمانى خواردبوو و پىتى لە ھەلەى خوۆ نابوو، بەم جۆرە
ناشكرا بوو كە ھەزى لە ئاشتبوونەوھى، بە گوێرەى ئەمە ئەم چەند دێرە
شيعرانەى خوارەوم ناردن و ئاشت بووینەوھ.

پارچە

ھىچ ناخۆشيبەكمان، لە بەينى نەبوو
دەل رەقىت كەرد و دژايەتت كەرد ديار
دەلم دا بە تۆ و گويم نەدايە كەس
نەمزانى وا زوو، بەجيم دىلى يار!
ئىستاش گەر ئاشتت، دەوى بێرەوھ
خۆشەويستت، لە جارەن چەند جار

پياويك ژنە جوانە شوخ و شەنگەكەى مرد، دايكە پيرە پەريوتەكەى ژنەكەى، لە
مألەكەدا مايەوھ، پياوھكە لە ھاودەمى پيرىژنەكە بىزار و لەقسە لەگەل كەردنيدا
چارپس بوو، ھەتا كۆمەلەكە لە ئاشنايانى بۆ پرسە ھاتنە لای، بەكەيك لەوان لىتى
پرسى:

لە دوورى و لىكدابرانى خۆشەويستەكەت چۆنى؟ وەلامى دايەوھ:
"نەدیتنى ژنى ھىندەى دیتنى دايكى ژنى دژوار و گران و ناخۆش نييه".

هه‌لبه‌ست

گول به تالان چوو، درک مایه‌وه
گه‌نجیان هه‌لگرت، مار جی مایه‌وه
چاو له‌سه‌ر نووکی، نیه‌زه ببینی
چاتره له‌وهی، دوژمنه‌کانتی که پی ببینی
له هه‌زار دۆستان ده‌بی وازی‌ینی
تا دوژمنی‌کت به چاو نه‌بینی

۱۷- سه‌رگوزه‌شته

له یادمه له سه‌رده‌می لاویمدا له روژیکی گه‌رمای ته‌مووزدا به‌شه‌قامیکدا تی
په‌ریم که ده‌مه‌ویست مانگ روویه‌کی ببینم، به‌لام گه‌رما چ گه‌رما تفی له زاردا
وشک ده‌کرده‌وه و وره‌ی گه‌رماکه‌ی مۆخی ناو هیسکی ئە‌کولاند، به‌هۆی بی
هیژی مروقی بوونمه‌وه، نه‌م ئە‌توانی خۆم له‌به‌ر تینی هه‌لپرووکی‌ینی هه‌تاوی
پا‌بگرم.

خۆم خزانده‌ په‌نا دیواریکه‌وه، به‌ هیوای ئە‌وه‌ی به‌کیکم له هانا بیت و له‌وه
گه‌رمای هاوینه‌م قوتار کات و بمحه‌سینیته‌وه و گری تینووه‌تیم به‌ قومیک ناو
دامرکینی و له ناکاو سه‌یرم کرد له تاریکی دالانی مایکیدا چرایه‌ک هه‌لگرا،
یانی جوانیک که زمان له باسی جوانی ئە‌ودا لاله، هه‌روه‌کو سپیده‌ی پاش شه‌وه
زه‌نگیک یان وه‌ک سه‌رچاوه‌یه‌کی ناوی حه‌یات که له ئە‌شکه‌وتیکی تاریک و
نووته‌کدا هاژه‌ بکات و سه‌ره‌و ژیر بی، هاته‌ دهر، جامه‌ به‌فراویک به‌ ده‌سته‌وه،
شه‌کری تی کردووه و گولوی لی پژاندووه، جا نازانم ناوه‌که‌ی به‌ گولوی بۆن
خۆش کردبوو یا چه‌ند دلۆپه‌ ئاره‌قیکی رووی گولینی تکاوته‌ ناو ناوه‌که‌وه.
به‌ کورتی ناوه‌که‌م له ده‌ست و په‌نجه‌ جوانه‌که‌ی وه‌رگرت و خواردمه‌وه و دووباره
ژیانم وه‌به‌ر هاته‌وه.

ھۆنراو

تینوۋەتى دلم، بە ھىچ ناشكى
با بشخۆمەۋە، ئاۋى دەريايان

پارچە

خۆشى لەو كەسەي كە ھەردوو چاۋى
ئەبىننى روۋى وا، سەلەلەبەياني
مەستى مەي، بېدار ئەبى نيوەشەو
مەستى ساقى، ھەشر سەلەبەياني

۱۸- سەرگوزەشتە

ئەو سالىھى كە (مەمەد خوارەزم شا)^۱ - رەھمەتى خۋاى لى بى - بۆ نيازىكى
خۆى لەگەل پاشاى (خەتا)^۲ يە ناشت بوۋەۋە، چوومە مزگەۋتى گەورەي (كاشغەر)^۳
و كورپىكى يەكجار ناسك و جوانم چاۋ پى كەوت، كە ھەروەكو لە سەرگوزەشتاندا
باسيان دەكەن.

۱. مەمەد خوارەزم شا: ناۋى (عەلەددىن مەمەد) كورپى (تەكش) ە يەك لە
سولتانەكانى خوارەزمە لە سالى ۵۹۶ى كۆچىدا ھاتە سەر تەخت، پاش ماۋەيەكى
كەم (سەمەرقەند) و (غەزنى) و چەند جىيەكى تىشى گرت. مىلى بە ئەتابەگى
ئازربايجانى كەچ كرد. (ئەبۇبەكرى سەدى) بە دىل گرت، لە سالى ۶۱۵ى كۆچىدا
چوو سەر بەخەلىفەي بەغدايە شۆر كا، بە لام لەرېگادا بىستى كە (مەغۇل) بۆ لاي (ما
وراء النهرين) تى كشيون، گەرايەۋە خوارەزم. دواى چەندىن شەرو شۆرى خوتناۋى
لەگەل (مەغۇلەكان) دا لە سالى ۶۱۶ كۆچىدا تىكشكا و ھاردر، دواى سالىك
سەرگەردانى ئەوجا مرد.

۲. خەتا: چىنى باكور.

۳. كاشغەر: شارپىكى توركستانى چىنىيە.

هه‌له‌ست

ئەو ھەموو شوخی و دولبەرییە، لە مامۆستا فیڕ بوو
جەفا و ناز و گلەیی و ستەمکاری وا فیڕ بوو
کەسم بەو جوۆرە وینە و رەوشت و بالآ و خووە...
نەدیو، مەگەر ئەم شیۆ، لە ناو پەرییاندا فیڕبوو

دێیاچەکە "زەخشەری" لە رێزمانی عەرەبیدا، بە دەستەووە بوو و ئەیخویندەووە
(ضرب زید عمرو) یانی زەید لە عەمری دا گوتم:
"کورە! خواریەزم و خەتا ئاشت بوونەو، کەچی زەید و عەمرۆ هیشتا ھەر
شەریانە؟" پێ کەنی و لە زیدمی پرسی، وەلامم دایەو:
"خاکی پاکی شیراز" کورە گوئی: "لە قسەکانی سەعدی چ دەزانی و چیت پێیە؟" گوتم:

ھۆنراو

(تووشی نەحوییەک بووم، ھێرشێ بۆ ھینام
ھەر وەکو زەید، بۆ سەر عەمری
لەبەر جەرپەری کلک، سەر بەرزۆ ناکا
چۆن رەفەعە لەبەر، جەرپە خۆی ئەگری)

کەمێک داما و پاشان گوئی: بەشی زۆری ھۆنراوەکانی "سەعدی" لەم سەر
زەمینەدا، بە زمانی فارسییە، ئەگەر ھەر بە فارسی بیلێی بۆ تیگەیشتنی نزیك و
ئاسانترە" جا گوتم:

ھۆنراو

تا تۆ ھەووەست، چووہ ریزمان
شیوہی ئاقلیەم، لە دلدا نەمان
ئەوی دلای عاشقان بە داوی تۆ صەید
ئیمە خەریک تۆین، تۆش بە عەمرۆ زەید

به یانییه که ی تر که نیازی سه فهرم بوو، پئیان گوتبوو که من (سه عدی) بوویم،
بهراکردنه وه هات و پهروشی خوئی زور به شهرمه وه دهربری و داخی ئه مه ی خوارد
که من بو چهند وهخته خویم ئاشکرا نه کردوه، تا چاکی خزمه تی گه وره پیاوانی
لی کردبایه به لادا، گوتم:

نیو هونراو

له گه ل بوونی تودا، له من دهنگ نایه که منم

ههروه ها گوتی: "چ ئه بی ئه گه ر چهند رۆژیکان بو سانه وه له م ولاته دا بمینییه وه
تا له خزمه تته دا به هره مه ند بین. وه لامم دایه وه: ناتوانم له بهر ئه م رووداوه ی
خواره وه".

هه لبه ست

گه وره یه کم دی، له ناو کۆساری
له دنیا رازی، به ژووری غاری
گوتم، بو نایه ن، سه ریک دهن له شار
له دلی دهرکه ن، عه زمی به ندی غار
گوتی: "پووپه ری زوری لین، بلاو
که قوپی زور بوو، فیل ئه خلیسکیته ناو

ئه وه م گوت و سه ر و رووی یه کتریمان ماچ کردو خوا حافیزیمان له یه کتری
کرد.

دوو تاکی

رووی دوست ماچکردن، که لکی چیه بوئی؟
هه ر له و کاتیشدا، بخوازی و برۆی
سیو دوعاخوازی، له یارانی کرد
بوئه لایه کی سه ووره و لایه ک زهر

هۆنراو

(گەر له رۆژی لیکدابران، نه‌مرم له غه‌مان
به‌راستم مه‌گرن له وه‌فای دۆستان)

۱۹- سه‌رگوزه‌شته

خه‌رقه پۆشیک له کاروانیکی حیجازدا، هاوڕێی ئیمه‌ بوو و یه‌کیک له ئه‌میره
عه‌ره‌به‌کان سه‌د دیناری دایه‌ بیکاته‌ قوربانی جه‌رده‌و رێگری تیره‌ی (خه‌فاجه‌) له
ناکاو له کاروانه‌که‌یان دا و لووس بریدیان بازرگانه‌کان به‌ چاریک ده‌ستیان
به‌گریان و زاری و هاتوهاواری کرد.

هۆنراو

بناوڕێیی هه‌وه، یا بکه‌ی هاوار
دز ناداته‌وه، زێر سا به‌ هیچ بار

مام ده‌رویش که‌ هه‌ر له‌سه‌رباری هیویری خۆی مابوه‌وه و نه‌گۆرابوو لێم
پرسی، ئه‌لێی جه‌رده‌کان پاره‌که‌ی تۆیان نه‌بردوه‌؟ وه‌لامی دایه‌وه: یا، بریدیان به‌لام
من هینده‌م ئۆگری پتوه‌ نه‌گرتبوو، که‌ له‌ کاتی لیکدابرانیدا بۆی به‌ په‌رۆش بم و له
تاوانی نه‌خۆش که‌وم.

خانه

به‌هیچ و به‌که‌س، مه‌به‌سته‌وه‌ دل
دل هینانه‌وه، کاریکه‌ موشکیل

وه‌لامم دایه‌وه، ئه‌وه‌ی که‌ تۆ گوتت راست به‌ حالی من ئه‌چێ، کاتی که‌ لاو بووم،
له‌گه‌ل دۆستیکی گیانیی لاودا بووم و خۆشه‌ویستییه‌ راسته‌قینه‌که‌مان به
ئهن‌دازه‌یه‌ک گه‌یشت، که‌ جوانی ئه‌وم له‌ لا رووگه‌ی چاوان بوو و گه‌وره‌ترین خۆشیی
ژینم دیتنی ئه‌و بوو.

۱. خه‌فاجه‌: تیره‌ی به‌نی عامیره

پارچه

رهنگه فریشته‌یه‌کی ئاسمان، نه‌کو به‌شهر
به دیمه‌نی جوانیه‌وه ئه‌وی، له‌سه‌ر زه‌وی دانابێ
سویند به‌و دۆسته که له پاش، ئه‌و دۆستی حه‌رامه
توخمی ئاده‌مییه‌کی دیکه‌ی، وه‌ک تۆ لێ په‌یا نابێ

له ناکاوا پێی بوونی به ناخی گلی نه‌بوونا رۆچوو و دووکه‌لی جیا‌بوونه‌وه و
لێک‌دابرانی، له قوولایی هه‌ناوییه‌وه سه‌ری کرد. رۆژه‌ها له‌سه‌ر خاکی گۆرکه‌ی
دانیشتم و به‌رده‌وام ئه‌و دوو دێره‌ی که له دابرانی ئه‌ودا ده‌مگوتنه‌وه ئه‌مانه بوون:

پارچه

خۆزگه ئه‌و رۆژه‌ی که درکی ئه‌جه‌ل، به ژێر پیتا چوو
ده‌ستی ئاسمان زوو، شیریکێ له‌سه‌ر سه‌ری من دابا
تا چاوم بێی تۆ ئا له‌م رۆژهدا، دنیای نه‌دیبا
ئه‌وه منم وام له‌سه‌ر گۆرکه‌ت؟ بریا سه‌ری منی ها له‌بندابا

پارچه

ئه‌وه‌ی که نه‌یبوو، هیچ ئارام و خه‌و
تا گۆل و نه‌سرینی، نه‌پژاندایه شه‌و
وا ده‌ستی گه‌ردوون، گۆلی پرووی وه‌راند
له‌سه‌ر گۆرکه‌ی، ئه‌و درکی روواند

دوای لێک‌دابران و جیا‌بوونه‌وه‌م له‌و، هاتمه سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئیتر پاشماوه‌ی
ئه‌وه‌نده ژیا‌نه‌ی که ماومه، ئیدی گلیمی خۆشی و ئاره‌زووه‌کانم له هیچ کۆرو
دانیشتنیکاندا رانه‌یه‌خمه‌وه و نزیکه‌ی که سه‌نه‌که‌ومه‌وه.

پارچه

سوودی دهریا خوښ دهبوو، گهر ترسی شه پلان نه با
هاوده مییی گول خوښ دهبوو، گهر نازاری نه با خار
دوئ شهو وهک تاوس له باغا، بووم و من نازم دهکرد
وا که چی ئیمړو له دووری یار، پیچ نه خوم ههروه کو مار

۲۰- سهرگوزه شته

سهربردهی "له یلا و مهجنون" و شوږ و شیوهی نه وهیان به پاشایه کی عه ره ب
گوت، که مهجنون له گه ل نه وه موو زانیاری و رهوانبیژی و زمانه شیرینه یدا
نه وه تا ملی له بیابانی ناوه و چولگه ریدییه دهکا و جلهوی دهسته لاتی خوئی له
دهست داوه.

فهرمانی دا هینایانه به رده می، دهستی کرد به سهرزه نشت و سهرکونه کردنی و
لئی پرسی: "چ که موکووری و چ که مایه سییه کت له گه وره ییی گیانی مرؤفایه تیدا
دیوه، وا خووت به جروجانه وهر و درندهی کتوانه وه گرتووه و وازت له هاودمی و
دانیشتنی نیو پیاوان هیناوه؟"
"مهجنون" وه لایمی دایه وه:

هؤنراو

(ئاوه لان لومهم دهکهن، بوچی بوومه ویلگه ردی
که روژی رووی نه وتان دیت، تپدهگهن بو چی شیتیم)

پارچه

کاشکی نه وانهی، پلاریان داویشت
نه یی یار! چاویکیان له رووی تو نه بری
تاکو له باتی لیممو، له رووتا
واقیان ور نه ما و دهست خویان نه بری

بۆ ئەو ھى راستى قىسەكەشم دەرکەوتايە (فذلک الذى لمتنى فيہ) ئەو ھتا ئەو ھى تانوتتان پېتوھ لى ئەدام.

پاشا بە دلېدا ھات كە جوانىي "لەيلا" بىينى و بزاني چۆنە كە ئاوا بووھتە مايەھى ئەو بەلا و فيتنەھى؟ فەرمووى بە دوايدا بگەرېن، زۆر ھەوار و جى ھۆبەھى ەرهبان گەران تا دۆزىيانەھوھ و ھىنايانە لاي پاشا و ئەويش لە شيوھ و رەنگ و رووى و دىمەنى ديارى ورد بووھوھ و زۆر بى بەھا و بە كەمى ھاتە بەرچا، چونكە كەمترين كارەكەر و قەرەھواشەكانى ناو مالىي لەو جوانتر و سەرنج راکيشترن. مەجنوون بە بلىمەتى خۆى تىگەيشت و گوتى: "دەبى لە كلاًو رۆژنەھى چاوى مەجنوونەھوھ بنوارىيە جوانىي لەيلايە" تاكو نەپنى جوانى ئەوت بۆ دەرکەوي.

ھۆنراو

گەر ئەو باسەھى مېرغوزار، كە چۆتە ناو گوپيانم
گەلای داران بىستبای، دەبوونە ھاو گريانم
ئادەھى كۆمەلى ياران، بلىن بەم بى ئاگايە
تا تى بگا چى تىسايە، ئەو دلەھى پر لە ژانم

پارچە

ئەو ھى كە ساغە، ئازارى نييە
من ئازارى خۆم، ئەلیمە ھاو ئيش
باسى مېش ھەنگوين، بۆ كەسى نابى
كە لە تەمەنيا، لى نەديبى نيش^۱
تا حالت وەكو، حالى من نەبى
حالمت ھەرەكو، داستان دیتە پيش.

۲۱- سەرگوزەشتە

دەگىرنەھوھ، قازىي "ھەمەدان" بە خۆشەويستى كورپىكى زۆر جوانى نالەبەندەھوھ

۱. نيش: پېتوھدان.

سەرخۆش بوو و نالی دلی هه‌میشه له نێو نێله‌ی ئاگریدا ده‌توایه‌وه و هه‌میشه له ئاره‌زووی دیداری ئه‌ودا چاوه‌پروان به‌ دوایه‌وه و به‌گۆیره‌ی حاالی خۆی ده‌یگوت:

چوارینه

چاوم كه‌وت به‌و سه‌روه‌ی، راست و جوان و بۆله‌ند
دلی له‌ ده‌ست فراندم، خستمی بێ چوون و چه‌ند
ئه‌وچاوه‌ مه‌ستانه‌ی تۆ، دلایان بردم به‌ كه‌مه‌ند
گه‌ر ده‌ته‌وێ دڵ به‌كه‌س، نه‌ده‌ی چاوت بكه‌ به‌ند

بیستم كه‌ كوره، له‌ كۆلانه‌یه‌كدا تووشی قازی بوو و هینده‌ی له‌و قسانه‌ش
بیستبووه‌وه و به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ك رقی هه‌ستا بوو مه‌پرسه، به‌ جێئودانێکی بێ
په‌روایانه‌وه هه‌لمه‌تی بۆ سه‌ر قازی هینا و ئه‌وه‌ی بێ رێزییه‌ نه‌ما پێی نه‌كا و
به‌ردیكیشی لێ تاودایه، قازی به‌ یه‌كێك له‌ هاو‌ده‌مه‌ زانایه‌كانی خۆی گوت كه
له‌گه‌لایان بوو.

خانه

ئا ئه‌و دولبه‌ره‌ جوانه و تووره‌بوونی ببینه
گرێی گرژی سه‌ر ئه‌برۆی چه‌نده‌ جوان و شیرینه
عه‌ره‌ب ئه‌لین، (ضرب الحبيب زبيب) واته: لێدانی خۆشه‌ویست می‌وژه - وه‌ك
می‌وژ شیرینه - .

خانه

له‌ ده‌ستی تۆوه‌ مستی له‌ دم‌ دان
خۆشتره‌ له‌ خواردنی به‌ ده‌ستی خۆم نان
هه‌روه‌هاش له‌ بێ شه‌رمیه‌كه‌ی بۆنی لێبووردن ده‌هات هه‌ر به‌م رێیه، بێ
شه‌رمی كوره‌كه، نیشانه‌ی دلسۆزی ئه‌دا. هه‌روه‌ك پاشایان، گوته‌ی دژاریان به
زاردا دیت و بێوه‌ش، ئاره‌زووی ئاشتی ده‌كه‌ن.

تری تازه نه‌گه‌ییو، هیشتاکه تامی ترشه
دوو سی رۆژ چاوه‌پۆ به، شیرین نه‌بیت و خوڤشه

قازی نه‌وهی گوت و هاته‌وه سه‌ر کورسیی دادوهرییه‌که‌ی، چند پیاوی گه‌وره‌ی
له نه‌نجومه‌نی دادگادا له‌گه‌لدا بوون و خاکی به‌رپیتیان ماچ کرد و گوتیان: "نه‌گه‌ر
مۆله‌ت بفرمووی چند قسه‌یه‌ک له خزمه‌تیا بکه‌ن، هه‌رچه‌نده‌ش بی نه‌ده‌بییه و
دوو له خوو و خده و په‌وشتیسه، چونکه گه‌وره‌کان فرموویانه:

خانه

قسه له هه‌موو باسیک، ناره‌وايه
هه‌له له گه‌وران گرتن، خه‌تایه

به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌موو چاکه و به‌خششانه‌ی گه‌وره‌پیتان که به به‌رده‌ستانی
خۆتانان به‌خشیوه، نه‌گه‌ر کاریکی چاکه‌یان دیت و نه‌یلین ناپاکیه و خیانه‌ت. جا
پێگای راست و دروست نه‌وه‌یه که پاده‌ستی هه‌ز و ئاره‌زوو و ویسته‌کانی خۆت
نه‌بی و کلیمی هه‌وه‌س و هه‌زه‌کانتی له‌گه‌ل رانه‌خه‌یت و توخنی نه‌که‌وی، چونکه
پله و پایه‌ی دادوهری مه‌قامیکی به‌رز و پته‌وه و تاوانی ناشیرینی تی هه‌ل مه‌سوو
و دۆسته‌که‌ت نه‌وه بوو که دیتت و قسه‌ی نه‌وه بوو که بیستت!"

دوو تاکی

یه‌کی کردبیتی بی ئابرووی زۆر
گوئی به ئابرووی که‌س، نادا که‌م و زۆر

زۆر ناوی پاکی، ته‌مه‌ن په‌نجا ساڵ
به به‌دناوییه‌ک، بووه پایه‌مال

قازی یه‌کسه‌ر ئامۆژگاری براده‌رانی له ناخی دلێه‌وه په‌سند کرد، ئافه‌رینی
هه‌ست و بی‌ر و لیکدانه‌وه‌ی کردن و گوتی: سه‌رنجی خوڤشه‌ویستان له
کارویاره‌کانی مندا زۆر راسته و وتاریکی بی وه‌لامه، به‌لام.

خانه

چەندى دەتوانى، ئامۆزگارېم كە
سا وەرە رەشى لە زەنگى وەكە

يەك تاكى

هەرگىز يادى تۆم بىرناچى بە هيچ
مارى كوژراوم، ئەدەم لوول و پىچ

ئەمەى گوت و چەند كەسىكى بە دوادا نارد و پارەووپول و زىرتىكى زۆرى داىە
گوتوويانە: هەر كەسىكى زىرتىكى زۆرى لە تەرازووە، هيزى زۆرى لە بازووە.

هەلبەست

ئەوەى زىرتىكى دىت سەر نەوى ئەكا
وەكو تەرازووى ئاسنېن شان بىت

بەكورتى شەوتىكى بۆ هەلكەوت لەگەل كورەدا، هەر ئەوشەو دەرىغەى شار
پىيان زانى كە فازى خۆشەويستەكەى لەباوشىپە و جامى مەى بە دەستەوہىە و لە
خۆشپىيا ناخەوئ و هەروا گۆزانى ئەلى.

هەلبەست

دەلىتى ئەمشەو لەكاتى خۆى، بانگ نادا كەلەشىر
چوون دلداران لە ماچ و مووچ و باوش يەك، نەبوون تىر
زىنهار تا چاوى فيتنە نووستووہ و لە خەوداىە
ورىابە نەروا ژيان بە فىيرق و بەبى خىر
تا لە مزگەوتى جومعەوہ، بانگى بەيانى نەبىيەى
يا لە پىش مالى (ئەتابەگ) دەھۆلى دەنگ نىر
لىو لەسەر لىوبى، وەك پىلووى چاوى كەلەشىر
لىك هەلنەبىرتى بەدەنگى، بانگى گەوجى كەلەشىر

قازی لهو حاله دا بوو که به کیک له بهر دهسته کانی هاته ژووری و گوتی:
"ئه وه بۆ وا دانیشتووی، ههسته و ههتا پی پی راگردنیت ههیه هه لئی و مه ویسته،
هه سوودان به دژی تۆوه پالیان ویک داوه و راستییان گوتووه، تا ناگری فیتنه
که مه به لکه به ئاوی فیلتیکیه وه دای مرینییه وه، نه وه کا سبهینی که بهرز بووه وه و
هه لگیرسا دنیا به ک ویران کات و بیسووتینی.
قازی به گرزییه که وه روانی و گوتی:

پارچه

که شیر چه پۆکی گیر کرد له نیچیر
چ سوودیک ئه دا، سهگی بیته دیار
رووت له رووی دوست که و واز بیته ههتا
دوژمن پشت دهستی خۆی ئه جوئی به زار
هه بهو شهوه پاشایان ناگادار کرد، که له هه ریم و قه له مه روی تۆدا نار هه واییه کی
به م جوړه رووی داوه، چی ئه فه رمون؟
پاشا گوتی: "من ئه به به کیک له هه ره زانایه تاکه کان ده زانم و من وای بۆ
دهم رهنگه دوژمنه کانی پیلانیان بۆ نابیته وه، جا من ئه م قسه یه م ناچیته گوپوه تا
به چاوی خۆم نه ببینم، که دانایان گوتوویانه.

خانه

به رقی و چوستی دهست بۆ شیر بردن
په شیمانیه و پشته دهست گهستن
بیستم له به ره به یاندا، پاشا له گه ل چه ند که سیکی تاییه تیدا گه شته سه ر سه ری
قازی، ئه وه ی نه شیاوه دیتی، لامپا به پیوه وه ستاوه و دول بهر دانیشتووه و مه ی
پژاوه و په یمانه شکاوه قازی له خه وی مه ستیدا، له هه ریمی بوون و هه ستیدا بی
ئاگایه. پاشا به نه رمی و له سه ره خۆیییه که وه بیداری کرده وه و گوتی: "ههسته رۆژ
هه لاتووه"، قازی ههستی کرد وه زعه که چیه، پرسی: "رۆژ له کام لاوه هه لاتووه؟"

پاشا سه‌ری سورما و وه‌لامی دایه‌وه: "هه‌روه‌کو جاران له رۆژه‌ه‌لاته‌وه". قازی به‌هاواره‌وه گوتی: "گه‌وره‌یی هه‌ر بۆ خوایه! هیشتا ده‌روازه‌ی په‌شیمانیه‌ییه دانه‌خراوه و هه‌ر کراویه، له‌به‌رئه‌وه‌ی فه‌رموده‌ی پیغه‌مبه‌ره سه‌لامی خوی لای بی - که فه‌رموویه‌تی:

"لاتغلق باب التوبة على العباد حتى تطلع الشمس من مغربها".
"واته: ده‌رگای تۆبه و په‌شیمانی له‌سه‌ر به‌نده‌کانی خوا داناخری تا رۆژ له رۆئاواوه هه‌ل نه‌یهت". "أستغفرک اللهم وأتوب الیک": داوای لای خو‌شبوون ده‌که‌م خوایه! په‌شیمانی بۆ تۆ ئه‌به‌م، تۆبه.

پارچه

دوو شت ئه‌مخه‌نه سه‌ر گونا‌ه‌کردن
به‌ختی خراپ و عه‌قلی ناته‌مام
سزام ده‌ی حه‌قه، یا عه‌فووم بکه‌ی
به‌خشین چاک‌تره له ترس و له سام

پاشا وه‌لامی دایه‌وه: "هه‌روه‌کو ئه‌زانی، ده‌بی سزایه‌کی هه‌ره گه‌وره بچیژی، په‌شیمانی سوودی نییه "فلم یک ینفعهم ایمانهم لما رأوا بأسنا" واته - تازه باوه‌ریان چ که‌لکینکیان ناگرئ، که تۆله‌ستانده‌وه‌ی ئیمه‌یان دیت.

پارچه

سوودی چیه کاتی، تۆبه‌که‌ی له دزی
نه‌توانی که‌مه‌ند باو‌پیه کۆشکان
به دریزان بلیی باده‌ست له میوه بکیشیته‌وه
که کورت خۆی ده‌ستی ناگاته لکان

له‌به‌رئه‌وه‌ی تۆ ناره‌واپیه‌کی وات کردووه، پێی رزگارییه‌ت براوه، دای ئه‌وه‌ی پاشا ئه‌م قسانه‌ی به‌زاریدا هات، پیاوان ده‌ستنیشان کران تا به سزای خۆی بگه‌یه‌نن، گوتی: له‌خزمه‌ت پاشادا وته‌یه‌کم ماوه، پاشا بیستی و پرسى چیه؟ و گوتی:

پارچه

که تۆ دەست له من هەل ئەتەکینی
پیت وانەبی دەست، له دامەن بەردەم
گەر له گوناھم چاوپۆشیش ناکرئ
بەو رەحمەیی هەتە، نومیئدمە هەردەم

پاشا وەلامی دایەو: "ئەم وردەکاری و ئەم قسە نەستەقەت بی وینەو نایاب
بوون، بەلام پێچەوانەیی ئەقل و هۆش و پێورەسمە که زانایی و شیرین زمانیتان
ئەورۆ تۆ له سزای دەرباز بکات، چونکه فەرمانم داوه و وای به باش دەزانم له
قەلاتیوه سەرەوژیرت هەلەنە خوارئ تا کهسانی تر پەندت لی وەرگرن.
قازی هەر چیرەیی دایە و گوتی: "ئەیی خاوەنی جیهان، من پەروردەیی بەخششی
ئەم خانەوادەییەم، هەر من بەتەنیا ئەم تاوانەم له دنیایدا نەکردوو، پیاویکی تر له
قەلاتیوه هەلەنە خوارەوه، تا من پەند و ئامۆزگاریی لی وەرگرم."
پاشا پێکەنین گرتی، له تاوانەکهی خۆش بوو و به وانەیی که بەدوای کوشتنی
قازییەوه بوون، گوت:

هۆنراو

هەرکەس هەلگری عەیبی خۆیەتی
باکەس تانە له عەیبی کەس نەدا

۲۲- سەرگوزەشتە

هەلبەست

لاویکی داوین پاک و روو جوان
له گەل جوانیکا بەستبووی پەیمان
وام خویندەوه که، له دەریای گەوره
پێکەوه کهوتنە، گێژاوی گەوره

مهلهوان بۆي هات، تا دهستی بگرئ
نهوهك بهدهم ئەم، حالهوه بمرئ
گوتی: "لهناوهند شهپۆلی گهوره
لیم گهري و دهستی، یارهکهه بگره"
که ئەمهی ئەگوت، مهئیس بوو له گیان
له گیانهلادا، وای ئەکرد بهیان
وتهی خویشویستی مهبییه له بی ژیر
که له تهنگانان، یار ئەکا له بیر
دلداران وایان، کرد زیندهگانی
له لهکارکهوتوو فیربه، تا بزانی
سهعدی ئەزانی که عهشقبازی
ههروهکو بهغدا و زمانی تازی^۱
بهو دلارامهی ههته، دل بهسته
ئیتتر له دنیا، ههمووی چاو بهسته
گهر لهیلا و مهجنوون بیینهوه ژیا
لیره تۆماریان ئەکرد، سهبردیان

۱. زمانی تازی: زمانی عهرهبی رهوان.

دهرگه‌ی شه‌شه‌م

له بیهیزی و پیری

۱- سهرگوزده‌شته

له‌گه‌ل تا‌قمه خوینده‌واریکدا له مزگه‌وتی دیمه‌ش‌قدا خه‌ریکی باسیکی بووم، لاویک هات و پرسى: "له‌ناو ئیمه کەس هه‌یه زمانی فارسی بزانی؟ زۆربه‌یان په‌نجه‌یان بۆ من درێژ کرد. پێم گوت خبیره؟ گوتی: "پیریکی سه‌د و په‌نجا سا‌له له سه‌ره‌مه‌رگدايه و به زمانی فارسی شتیک ئە‌لی و تپی ناگه‌ین و ئە‌گه‌ر له رپی د‌لسۆزییه‌وه بییت و تپی بگه‌ی خیره، له‌وانه‌یه وه‌سیه‌تیکی هه‌بی، که چووم و له سه‌رینگان‌تی نزیک بوومه‌وه، گوتی:

پارچه

که‌میک پیش گوتم، وچان دهم هه‌ندی
دریغ که گیرا، لیم ریگای نه‌فه‌س
دریغ! له‌ خوانی هه‌مه‌رنگی ژین
که‌میکمان خوارد و ئیدی گوتیان به‌س
مانای ئە‌و فسانه‌م به‌ عه‌ره‌بی به‌ شامییان گوت و پێیان سه‌یر بوو، که دوا‌ی ئە‌م
هه‌موو ته‌مه‌نه درێژه، هه‌شتاش هه‌ر چاوی له‌ دووی ژیا‌نه. لیم پرسى: به‌م حاله‌وه
داخوا چۆنی؟ گوتی چی بلیم؟

پارچه

نه‌تدیوه داخوا که چ ئازاری، ئە‌گا به‌ که‌سی
که له‌ دهمی ئە‌و که‌سه‌ی ده‌ردین، به‌زۆر ددانی

ئەي دەبىي چۆن بىي، ئەو كات و ساتەي
كە لە بەدەنى دەچىتە دەري گيانى رەوانى

پىم گوت بىرى مردنى لە دلت دەرکەو مەهتەلە ترست بەسەردا زال بىي،
فەيلەسووفانى يونانى گوتوويانە، ئەگەر چى ميزاج و تەبىعەت راستىش بىت، جىي
برواي مانەوە نىن و نەخۆشيش ئەگەر چى كوشندەش بىي نىشانەي مردنى نىبە بە
تەواوەتى، لىم پرسى:

"ئەگەر ئەفەرمووى پزىشكىكت بۆ بىنم، دەرمانت بكا؟ چاوى هەلبىرى و پى كەنى
و گوتى

دوو تاكى

دەست لە دەست ئەدا، پزىشكىكى ژىر
كە دى وەك كەندوو، كەوتووە يارۆي پىر
خواجە خەرىكى، نەخشى هەيوانە
كاتى كە خانوو، كاول و ويرانە
پىرەمىردىك گيان، ئەداو ئەنائى
پىرژىن مووروى، لە لەش ئەمائى
كاتى تەلارى ميزاج، كەوتە رمان
نە نووشتە كەلكى ئەگرى نە دەرمان

۲- سەرگوزەشتە

وا ئەگىر نەوە پىرىك كچىكى گەنجى هەنابوو و، ژوورى بەگول بۆ رازاندبوو و
بەتەنيا لەگەلدا دانىشتبوو و چاوى و دلى پىو بەستبوو و، بە درىزايىي شەو
نەئەنووست و هەر قسەي نەستەق و خۆشى بۆ ئەکرد، بەو هيوايەي دەستەمۆ بىت
و شەرمى بشكى، شەويكىان پىي گوت:

"بەختى بلندت يار و چاوى خۆشەختىت رۆشن كە بوويه هاوسەر و هاودەمى
پىرىكى پوخته و جيهانديتە و سەرما و گەرما چىشتوو و لە كوورەي چاكە و خراپە

دەرچوو و هاودهه مزان و ئامادهیهکی سۆز و به لێن و پهیمان به جیهین و دلسۆز و به بهزهیی و مهشرفهف خۆش.

دوو تاکی

تاكو بـتـوانم، دلت بـيـنـمه دهـست
ئازاريشم دهی، ناتكهم ئازوورده
ئهگهر وهك تووتيش، خوارينت شهكر بـي
بهگيانى شـيـرين، ئهـتـكـهـم پـهـرـوـرده

نهكهوتیه دهست لاویکی له خۆبایی و خۆپه‌رست و كه‌له‌رهق و دهمدهمی هه‌ر
دهمه‌ی به‌ره‌و لایه‌ك و به‌ره‌و خۆش‌یی‌ه‌كه‌وه راكا و هه‌ر شه‌وه له جی‌گه‌یه‌كدا
بمێنێته‌وه و هه‌ر رۆژه یاری بگرێ.

پارچه

لاوان دل خۆشن، روخساریان جوانه
به لام لهگه‌ڵ كهس، دۆست نین هه‌تا سه‌ر
چاوه‌رپێ و هفا، مه‌به له بولبول
هه‌رده‌م بۆ گۆلی، ئه‌خوینێ سه‌حه‌ر

به پێچه‌وانه‌ی پیرانه‌وه كه به گۆیره‌ی زانایی و دارایی خۆیان ژیان به‌سه‌ر
ئێبه‌ن، نه‌ك به پێی نه‌زانی و خۆپه‌رستی و لاوه‌تیه‌وه.

یهك تاکی

له‌خۆت چاکتر وه‌بینه، هه‌ل وه‌ده‌ست خه
له‌گه‌ڵ یه‌کی وه‌كو خۆت، ون ده‌كه‌ی ژین

پیره گوتی، به‌م جۆره زۆری له‌سه‌ر رۆیشتم، تا گومانم برد كه دلی كه‌وتوووته
داومه‌وه و بووته‌ نیچیرم، له پڕ هه‌ناسی‌کی ساردی له ناخی ده‌روون و قوولایی

سینهی پر دهردیوه هه‌لکیشا و گوتی:

"ئو هه‌موو قسانه‌ی کردتن، له تایی تهرارزویی ئه‌قلی مندا کیش و بایه‌خی ئو تاکه وشه‌یه‌یان نییه، که له ناو تیره و هۆزه‌که‌ی خۆمدا بیستوووه که جوانه ژن تیریکی به تهنیشته‌وه بی چاکتره، نه‌ک پیریکی.

هۆنراو

که ژن له دهستی می‌رد، دیتی شتیکی..
شۆپه وه‌ک لایوی پیاوی رۆژوودار
ئهلئ ئه‌م پیاوه، مردوویکی پدیه
که نووشته هه‌ر بۆ، نووستوان دیته‌کار

چوارینه

ژنیکی له‌به‌ر پیاوی، ئیسک قورس هه‌ستی
له‌و ماله‌ ئه‌بی، جه‌نگ و جۆ هه‌ستی
پیریکی له جی خۆی، راست نه‌بیته‌وه
به داری نه‌بی، داری چۆن هه‌ستی؟

به کورتییه‌که‌ی پیک نه‌هاتن و نه‌گونجان و لیک جودا بوونه‌وه که ماوه‌ی (عیدده)
ی ژنه‌که ته‌واو بوو له لایکی توند و رووگرژ و ده‌ست و پی سپی و به‌دخوو ماره
کرا، تا خوا هه‌زکا ئازار و ئه‌شکه‌نجه و لیدان و کوتانی دیت و زۆری په‌نج و
ناخۆشی کیشا، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا ژنه هه‌ر ئه‌یگوت:

"سوپاس بۆ خوا که له‌و ئازاره پر ئیشه‌ی پيشووم رزگار بوو و گه‌یشتمه ئه‌م
خۆشییه هه‌میشه‌یییه."

یهک تاکی

له هه موو جهور و هه موو توند خوویی
بارت دهر ئه بهم، چونکه شیرین رووی

پارچه

روخساری جوان و کراسی ئاوریشم
گولای و عوود و بۆن خوۆشی و هه وهس
ئهمانه هه مووی، جوانی ژنانن
جوانی پیاوانیش، پیاوه تیه و بهس

هه لیه ست

سووتان له گه ل تۆ، له ناو دۆزه خا
نهک له گه ل یه کی تر بچمه به هه شت
بۆن پیاو له ده می جوانی خوۆشتره
نهک گولای له ده ست ناشیرین و زه شت

۳- سه رگوزه شته

میوانی پیاویک بووم له دیار به کر، که زۆر دارا و ته نیا تاقه کورپکی هه بوو
جوانکیله، شه ویکیان بۆی گێرامه وه که به دریزایی ته مه نی خوۆی هه ر ته نیا ئهم
کورهی بووه، پێی گوتم:

(له و دۆله دا دره ختییک جی نه زه رگه یه، خه لکی بۆ ران و نیازان ده چنه ئه وی،
گه لیک شه وان له پای ئه و دره خته دا ناو رومه وه، تا ئهم کورهی پێ به خشیوم.
بیستم که به فسکه وه کورکه به ئاواله کانی خوۆی گو تووه، ئه گه ر ده مزانی ئه و
دره خته له کو پیه، ده چووم لێی ده پارامه وه تا باو کم بمرئ.
خواجه: "گه وره دلخۆشه کورکه کم ژیره و کوربه گازه نده ئه کا که باو کم زۆر بلای
و بێ بیره".

پارچه

ساله‌ها به‌سهر تۇدا تىپه‌رى
بى وهى له گۆرى باوكت سه‌رىك دهى
تۆ بۆ باوكى خۆت، چاكه‌ى چيت بووه
تا له كوره‌كه‌ى خۆت، وا چاوه‌رى كه‌ى

۴- سه‌رگوزه‌شته

رۆژىك به‌هه‌واى لاهه‌تتیه‌وه له سه‌فه‌رىكدا خىرا رۆشنتبووم، ده‌مه‌و ئىوارى له پال
گرديكا لىتى كه‌وتم چونكه زۆر ماندوو بووبووم، پياوئىكى له‌ر و لاواز و پير كه به
دواى كاروانه‌كه‌دا ئەهات گه‌يشتى و لىتى پرسيم: "كه بۆچى لىتى راكشام و ئيره
جىى نووستنى نيه‌ه؟!"

وه‌لامم دايه‌وه: "چۆن برۆم، پىى رۆينىم نه‌ماوه؟" پيره‌گوئى:
"نه‌تبيستوو كه‌ خاوه‌ن دلان گوتووينا: "رۆين و دانىشتن چاتره، له په‌له‌كردن و
په‌كه‌هوتنى".

پارچه

ئوه‌وى به‌تاسه‌ى بگه‌يته قوئاغ
په‌ندى من له گوئى بگره و فېربه تۆ
ئه‌سپى عاره‌بى، هه‌ر دوو لىنگ ئەدا
وشتتر شه‌و و رۆژ، ئەروا له‌سه‌رخۆ

۵- سه‌رگوزه‌شته

لاوئىكى زرينگ و ناسك و چوست و چالاک و دهم به‌پتکه‌نين و زمان شيرينمان
هاودهم و هاوړى بوو؟، وا رىك كه‌وت ماوه‌يه‌ك لىك دابراين، كه‌ چاوم پىى كه‌وته‌وه
ژنى هينابوو و مندالى په‌يدا بووبوون، به‌لام وا پىى ده‌چوو ره‌گ و ريشه‌ى
خوشبیه‌كانى براوه و گولى رووى سيس و ژاکاوا و هه‌لوه‌ريوه، لىم پرسى:
"چۆنى و له چ دای؟ وه‌لامى دايه‌وه: "كه مندالم بوون، مندالم وه‌ل كرد"

ھۆنراو

(سا جوانى لە كوئى، پىرى مووى گۆرىم
چەرخەلەى دەوران، بەسە بۆ ترسان)

يەك تاكى

كە پىر بووى، مەكە كارى مندا لآن
وازی و گالته و گەپ، تەنیا بۆ لاوان

دوو تاكى

خۆشى لاو لە پىر، مەخووزە ئەتۆ
ئاویك كە رۆیى، ناچتەوہ ناو جو
كاتى دەغل و دان، گەيشتە درەو
كەرويشكە ناکا، وەكو سەوزەى نەو

پارچە

سەردەمى لاویم لە دەست چوو رۆیى
ئاخ و پەرۆش بۆ، رۆژانى دآگر
ھىزى چەپۆكى، شىرانەم نەما
ئىستا بە پەنیر پارىم، وەك بەر
پىرىژنىك مووى خۆى، رەش كرىدبۆوہ
پىم گوت: داپىرەى، دىرىنەى دەور
وا بەفیل مووى خۆت، رەش كرىدۆتەوہ
پشتى كوورپ چۆن، راست ئەكەى چىتر

۶- سەرگوزەشتە

لە نەزانیی لاوەتییەمدا رۆژیک بەسەر دایکمدا قیژاند، بەدڵ شکاوییەکەوێه له
گۆشەیهکدا دانیشت، بەگریانەوێه گوتی:

"مەگەر وردی خۆتت له بێر چوووەتەوێه، که درشتی بەسەر مندا ئەکە؟"

خانە

پیریژنیک چەند خۆش، بە کورەکەیی خۆی گوت
کە دی پلینگ و فیایکی کوشتن
کاتی مندالیت، گەر بێتەوێه یاد
چەند بێ نەوا بووی، لە باوەشی من
ئەو رۆژە نەت کرد، جەفا لەگەڵما
ئێستا شیرپیاوی و منیش پیریژن

۷- سەرگوزەشتە

کوری دەولەمەندیکی قەرچۆک نەخۆش کەوتبوو و خێرخوازان پێیان گوت، یا
خەتمیکی قورئان یان قوربانیهکی بۆ بکە، ماویەک داما و گوتی: "خویندەوێه
قورئانەکە باشترە، لەبەرئەوێه پەز دوورە، یەک له پیاوچاکان گوتی: "بۆیە خەتمی
قورئانی هەلبژارد چونکە قورئان لەسەرزارە و زێریش له ناخی گیانە".

پارچە

ئەگەر نوێژکردن بە پارە بووایە
بۆ هەر نوێژیک، شتییک بدرایە
زۆریک له قورا، ئەچەقین وەک کەر
سەد ئەلحەمدیان بۆ، ئەخویندی لەبەر

۸- سەرگوزەشتە

لە پیرەمێردیکیان پرسی: "بۆژن ناھینی؟ وەلامی دایەوێه: "کە لەگەڵ پیریژنان

هه لئاكهم" و پتيان گوت: "له بهر ئه وهى هه ته، كه واته كچه جحيلاكي بيته" و گوتى:
"ئه وه من پيريكم و نامه وئ له گه ل پيريژنيكيدا نازيم و هه ل ناكهم، ئه ي چون كچه
جحيلايه كه له گه ل پيريكي وهك مندا ده ژى و هه ل ده كا؟"

پارچه

پيرى هه فتا سال، ناكري دلداري
زگماك تو كو پيرى، ماچي كهو بخه و
هيز له لاي خاتون، چاكتره نهك زي
قيسپيك له سهه مهن گوشت چاتره لاي ئه و

۹- سه رگوزه شته

بيستم له ئه و رۆژانه، كه پيريكي كو نه سال
به و پيرييه هاتبووه سهري، كه ژن بيني دواچار
كيژيكي جواني هينا، كيژه ناوي گه وهه ر بوو
(گه وهه ردان) ي له گشت كهس، شارديبووه ناديار
پتيويستي بووك گواستنه وهى، يهك به يهك كردن ته و او
به لام عه ساي پيره ي نووست، هه ر له گوژمي يه كه م جار
كه واني كيشا و نهيدا، له ئامانج كه نادرويت
به سووژني پولا نه بيت، كوتالي كه ري باردار
دهستي به گله ييان كرد، لاي دۆستان به لگه ي هينا
كه مال و ساماني من، ئه و شوخه داي به خه سار
له نيوان ژن و مي برد دا، هه را و زه نا به رپا بوو
سهري كيشا لاي قازي، تا "سه عدي" هاته گوفتار
هيج سووچي نييه كچه، به سيه تي تانه و ته شه ر
چون كون ده كه ي به رزي، ده ستت.. گه وهه ري شه هوار

دهرگه‌ی حه‌وته‌م

له کاره‌گه‌ریی په‌روه‌رده‌وه

۱- سه‌رگوزه‌شته

وه‌زیره‌ک کورپه‌کی گیلۆکه‌ی هه‌بوو نارده‌یه لای زانایه‌ک تا فیره‌ خویندنی کات تا دیته‌وه سه‌رخۆ و ئاقل ده‌بی، ماوه‌یه‌کی پتوه‌ خه‌ریک بوو هیچ سوودتکی نه‌بوو، زانایه‌که په‌که‌کی نارده‌ لای باوکی کوره‌که و راپسپارد که کوره‌که‌ی نه‌ک هه‌ر ئاقل نابێ، منیشی شیت کرد.

پارچه

هیچ مشتومالێک، زاخاوی نادات
ناسنیک ئه‌سلێ، که به‌دجه‌وه‌هه‌ر بێ
سروشتی هه‌ر شتی، باش و به‌جی بیت
کاری په‌روه‌رده‌ی، ئه‌بی له‌سه‌ر بێ
سه‌گ به‌ ئاوی حه‌وت، ده‌ریایان بشۆی
گالوتر ئه‌بی، که هات و ته‌ر بێ
گه‌ر که‌ری عیساس، به‌ه‌ن بۆ (مه‌که‌که)
که گه‌رایه‌وه، ده‌بی هه‌ر که‌ری

۲- سه‌رگوزه‌شته

دانایه‌ک ئامۆژگاری مندالانی ده‌کرد که ئه‌ی گیانی باه‌ه‌کان هونه‌ر فیره‌بن، چونکه سامان و دارایی دنیا‌یه، پشتی پێ نابه‌ستری و زیڕ و زیو جی‌ی مه‌ترسییه، چونکه

له وانه يه دزیک به جاریک بیبا، یا خاوه نه که ی ورده ورده بیخوا، به لام هونه ر سه رچاوه یه کی هه میشه خورینه و سامانیک هه میشه به رده وامه، نه گهر هونه رمه ندیک ده ولت و داراییه که شی نه مینن باکی نییه، چونکه هونه ر هه ر یو خوی سامان و داراییه و له هه ر شوینیک بی هه ر رووته و له هه رازی دائه نیشینن و نه وه ی هونه ریشی نییه و ده ست و پئ سپییه، ده بی گوچکه نانان کۆکاته وه و دژواری و ناخوشییان بیینی.

یه ک تاکی

مل که چکردن دژواره، دواي مال و سامانداري
به ناز په روهرده بوون و جه وری خه لکی و نه داری

پارچه

جاریک فیتنه یه ک، له شام به رپا بوو
هه رکه سه و کونجی، خوی به جی هیلأ
جووتیار زاده کان، که وا زانا بوون
هه موویان بوونه، وه زیری پاشا
کورانی گیلی، وه زیره کانیش
بو لای جووتیاران، چوون وه کو گه دا

۳- سه رگوزه شته

زانایه کی گه وره شانزاده یه کی ده رس ده دا و فیره زانیاری ده کرد و بی په روا لینی نه دا و زۆر به توندوتیژی له گه لیدا ده جوولایه وه و رهفتاری له گه لدا نه کرد، تا چیتر خوی پی رانه گیراو به رگه ی نه وه هه موو نازاره ی نه گرت و بو سکالا چووه لای باوکی و چمکی کراسه که ی له سه ر له شی ده ردمه ندی هه لدا یه وه، باوکی کزه له دلپه وه هات و زۆر توند بوو، ماموستای بانگ کرد و گوتی: "ده بینم نه وه جه ور و جه فا و نازاره ی به کوره که ی منی ده گه یه نی له گه ل مندالی نه وه خه لکه یدا نایکه ی، بو؟.. وه لایمی دایه وه:

وردبوونهوهو گفتوگۆ و هه‌لسوکهوت و رهفتاری په‌سند به گشتی بۆ هه‌موو که‌سێک پێویسته، به تایبه‌تیش بۆ پاشایان، چونکه هه‌رچی ئه‌وان به ده‌ست و زمانیاندا بێت ئه‌وه به‌سه‌ر ده‌موزاری خه‌لکه‌وهیه، به‌لام کردارو گوفتاری خه‌لکه‌ ره‌شوروته‌که ئه‌و بایه‌خه‌یان نییه.

پارچه

گه‌ر ده‌رویشی سه‌د، ناپه‌سه‌ندی کا
دۆستانی یه‌ک له، سه‌دی نازانن
پاشا گالته‌یه‌ک، گه‌ر بێ به‌ زاریا
هه‌ریم به‌هه‌ریم، ئه‌یبه‌ن به‌ فرانن

که‌وابوو ئه‌مه ئیشتی مامۆستای شازاده‌کانه که له په‌روه‌رده‌و خوو و په‌وشتی به‌رز و جواندا قالیان بکاته‌وه (أنبتهم الله نباتا حسنا) واته: خوا زۆر جوانی رواندوون و پێی گه‌یاندوون. بۆیه ده‌بی مامۆستاکان کۆششپێکی زیاتریان له‌گه‌ڵدا بکه‌ن له‌وه‌ی له‌گه‌ڵ منالی عه‌وام و ره‌شوروتدا ئه‌یکه‌ن.

پارچه

هه‌ر که‌س به‌ منالی، سزا نه‌درابی
به‌ختی باش نابێ، کاتی بوو به‌ پیاو
داری ته‌ر چۆنت، ئه‌وێ بای بده
وشک به‌ ئاگر، راست ئه‌بی ته‌واو

یه‌ک تاکی

منالێک له ده‌ست، مامۆستای.. ئازار
نه‌بینی، ئه‌خوا جه‌فای رۆژگار

پاشا ده‌مودوی قسه و راویژه‌کانی مه‌لای مامۆستای له‌لا په‌سند بوو و پێیان

دلخۆش بوو، خه لات و بهراتیکی باشی پی بهخشی و پله و پایه و جیگی بهرزتر کردهوه.

۴-سهرگوزهشته

مامۆستایهکی سوختهخانهم له ولاتی مه‌غریبیدا دیت، پرووترش و وتارتال و بهدخوو و مه‌ردوم نازار و چاو له دست و خۆ نه‌گر، له‌به‌ر ئه‌وه موسلمانان هه‌ر له چاوپیکه‌وتنیشی بیزار بوون، که قورئانی ده‌خویندهوه، قورئانه‌که‌ی له به‌رچاوی خه‌لک ئه‌خست، کۆمه‌لیکی کور و کچی بی‌گناه و پاک و بی‌گه‌رد به دستیه‌وه پیوه بووویون و گیریان به دست جه‌ور و جه‌فاکانیه‌وه خواردبوو. نه‌یانه‌ویرا نه پی‌بکه‌نن و نه بدوین که زله‌یه‌کی له کۆلمه‌ی زیوینی به‌کیکیان ئه‌دا و لاقی بلوورینی به‌کتیکی تری ئه‌خسته فه‌لاقه‌وه.

بیستم شتیکی ناخی ده‌روونی پیسیان له‌لا ئاشکرا بوو و ده‌رکه‌وت، باشیان لی‌دا و ده‌ریان کرد، ئه‌وجا سوخته‌خانه‌که‌یان دایه‌ پیاوچاکیک، که پیاویکی دیندار و هیمن و باش و دانا بوو، له‌کاتی پیووستیا نه‌بوايه نه‌ئه‌دوا و نه‌ده‌بووه مایه‌ی نازاری که‌س و منداله‌کان ترسی مامۆستای پیشوویان له‌سه‌ردا نه‌ما و خوو و ره‌وشتی فریشته‌یی مامۆستای دووه‌میان به‌هه‌ل زانی، له به‌کتر بوون به‌دیو و نه‌رموشلی و لی‌بوورده‌یی ئه‌ویان قۆسته‌وه و خویندنیان له‌بیر کرد و پشتیان تی‌کرد، به‌شی زۆری کاته‌کانیان به‌یاریه‌وه به‌ری‌ده‌کرد و ته‌خته‌ی له‌سه‌ر نووسینیان ئه‌شکاند.

پارچه

مامۆستای مه‌کته‌ب، که بوو بی‌نازار

مندال شه‌ره‌ به‌رد، ئه‌که‌ن له‌بازار

پاش دوو هه‌فته‌ وایه‌رکه‌وت، هه‌ر به‌و مزگه‌وته‌دا تی‌په‌ریم، دووباره مامۆستاکی پیشووم چاوی پی‌که‌وته‌وه، که دلخۆشیان دابوووه و ئاشتیان کردبووه و له‌جیبه‌که‌ی خۆیان دامه‌زراندبووه‌وه: له‌دلم گران هات و لاهه‌وله وه‌لام له‌زاری ده‌ره‌ری و پرسیم: ئه‌وه یۆ دووباره شه‌یتانیان کرده‌وه مامۆستای فریشتان، پیره‌میردیکی خۆشی دنیا دینه، گوپی لیم بوو و پی‌که‌نی و گوپی:

دوو تاکی

پاشایهک کورپی نارده قوتابخانا
تهختی زیویشی، لهبهردهم دانا
بهزیر لئی نووسی، باشتربئی لهلات
له میهری باوک، جهوری مامؤستات

۵- سه‌رگوزه‌شته

مندالی خواپه‌رستیک داراییه‌کی زۆری به میرات بق مابوووه دهستی کرد به داوین پیسی و کاری خراپ و مال و سامان به‌فیرۆدان، به کورتیه‌که‌ی هیچ کرده‌ویه‌کی ناشیرین نه‌ما نه‌یکا و هیچ مه‌ی و شه‌رابیک نه‌ما نه‌یخواته‌وه، جاریکیان نامۆزگاریم کرد و گوتم:

"کورپی خۆم! ده‌رامات ئاوی په‌وانه و خه‌رجکردنیش ئاشیکی له گه‌ر، واته زۆر خه‌رجکردن بق که‌سیک ده‌ست ئه‌دا که ده‌راماتیکی دیارو بردراوه‌ی هه‌بی.

پارچه

که ده‌خلت نییه، خه‌رجیت بگه‌روه
ده‌ریاوان ده‌لین، سه‌روود پر به‌زاری
ئه‌گه‌ر له کی‌یوان، باران نه‌باری
به سالیک دیجله، وشکه به‌جاری

رپی ئه‌قل و ئه‌ده‌ب بگه‌ر و واز له گالته و یاری بینه، که داراییت دواپی هات ئه‌که‌ویه ناخۆشیان و په‌شیمان ئه‌بیته‌وه، لاوه‌که له‌به‌ر خۆشیی مه‌ی و نه‌ی قسه‌که‌ی منی نه‌چوووه گوپی و په‌خنه‌شی له قسه‌که‌م گرت و گوتی: "ناخۆشکردنی خۆشی و رابواردنی ئیستا، به بیرکردنه‌وه له ناخۆشییه‌کانی سبه‌ینی کاری ئاقلمه‌ندان نییه."

دوو تاکی

بۆچی خودانی، خوۆشی و خوۆش بهختی

بهترس و له‌رزن، له رۆژی سهختی؟!؛

برۆ رابوێره، براله‌ی دلّ خوۆش

نه‌که‌ی بۆ سبه‌ی، خوۆت بکه‌ی په‌رۆش

جا باشه چۆن نه‌توانم لێی بگرمه‌وه که من تازه له لووتکه‌ی به‌رزى سه‌خاوه‌ت و دلّ والایی دام و ده‌ستی پیاوه‌تیم راخستوو و ناوی چاکییهم که‌وتووته سه‌ر زار و زمانى هه‌موو که‌سیکه‌وه.

دوو تاکی

ئه‌وه‌ی ناودار بوو، به‌سه‌خاو که‌ره‌م

نابێ گری‌ بدا، له کیسه‌ی دره‌م

ناوی پیاوه‌تی، که‌ه بوو به‌ریالو

لێی ناشیرینه، ده‌رگای داخراو

سه‌یرم کرد په‌ند و ئامۆزگارییه‌کانی من وه‌رناگری و گه‌رمی هه‌ناسه‌شم کار له ئاسنی ساردی ئه‌و ناکا، وازم لێ هێنا و رووم له دۆستایه‌تییه‌ی وه‌رگیرا، په‌یره‌ویم له گوته‌ی فه‌یله‌سووفان کرد که گوتووینه (بلغ ما عليك فأن لم يقبلوا ما عليك) یانی: (ئه‌وه‌ی له‌سه‌رته بیگه‌یه‌نه، ئه‌گه‌ر لێشیان وه‌رنه‌گرته و قبوولیان نه‌بوو، ئه‌وه تۆ هه‌یجت له‌سه‌ر نییه)

پارچه

بلی به‌وانه‌ی گووت لێ ناگرن

هه‌رچی ئه‌یزانی، له خێرخوازی و په‌ند

په‌نگه‌ ببینی، زوو پیاوی گه‌وج

به‌هه‌ر دوو پێیان، که‌وتووته ناو به‌ند

دهست له دهست ئەدا و ئەلّی دریغنا
گویم ئەدا پەندی، پیاوی دانیشمەند

تا پاش ماوهیەک ئەوهی بۆیم له خەیاڵ و لەبەرچاوی خۆم گرتیوو بەچاوی خۆم
دیتم که پینەیی لەسەر پینەیی جەکانی ئەدا و تیکە تیکە نانی کۆ ئەکردهوه و دلم
بەحالی بی دەرەتانیهی سووتا، بە چاکم نەزانی بهو حالهیهوه قەتماغه زامی
دەروونی بەسەر کۆنەکردنی بکولینمەوهو خویی وه سەرکەم، بۆیه بەخۆم گوت:

دوو تاکی

برادەری سێلە، لەو پەری مەستی
بیر ناکاتەوه، له کۆتا دەستی
دار گەلای سەوز، ئەدا بەهاران
که زستان داها، رووته وهک چاران

٦- سەرگوزەشته

پاشایهک کورەکهی دایه دەست ئەدیپیک و گوتی: "ئەمه کوری خۆته و پەرودەه
بکه و پیتی بگهیهنه، وهک کورەکانی خۆت". وهلامی دایهوه:

"قەرمانبەردار و ملکهچم".

چەند سالیکانی پێوه ماندوو بوو، بەلام هەول و کۆشش و ماندوو بوونهکهی بی
سوود بوو و منداڵەکانی ئەدیبهکه ههموو له پەوانبێژی و وێژه و زمان پەوانی
بوونهوه.

پاشا سەرزەنشتی ئەدیبهکهی کرد و چاوی هەرەشەیی لی سوور کردەوه و پیتی
گوت: "بە پێچهوانەیی قسەیی خۆتهوهت رەفتار کرد و ناپاکیت کرد" ئەدیبهکه وهلامی
دایهوه: "با لهلای پاشا و خودانی سەر زهوی، شتیکی شاراوه نهبی که: پەرودەه و
فێرکردنهکه ههريهکه و بۆ ههمووانیش وهک یهکه بهلام، سروشت و شهقلهکان
جیاوازن.

پارچہ

زیر و زیو ہم مووی، له بہر دیتہ دہر
له گشت بہر دیکیشدا... نییہ زیو و زہر
رووناکی سوہیل، بۆ گشت یہ کسانہ
لیرہ چہرم ئە کەن، لەولا ہەنبانہ

۷- سەرگوزەشتە

له یەکیک له پیرانی تەریقەتم بیست بە موریدیکی دەگوت:
"ئەوئەندە ئادەمیزاد دلی بە مووچە و بەرات و بژیویہ و وہیہ، ئەوئەندە دل بە
مووچە و بەرات و بژیوی دەرہوہ (خوا) بوو بوایہ، پایہی له پایہی فریشتان بہرتر
دەبوو."

پارچہ

لەوکاتەدا، خوا لە بییری نہ کردی
کہ نوتفہیہک بوویت و نادیار و مەدھۆش
گیان و ہست و ژیری و شەقلی پی دای
جووانی و نوتق و ہست و بیرورا و ہۆش
دە ئەنگوستی لە بۆ دانای، لەسەر دەست
دوو قۆلی بۆت، لەسەر شانان داوہ جۆش
ہەمی بی ہیممەت، ئەوئستا وا دەزانی
لە مووچە و پرزقی خویتی کا فہرامۆش!!

۸- سەرگوزەشتە

عارەبکی دەشتەکیم دیت بە کورہکەہی خوئی دەگوت:
(یا بنی أنک مسئول یوم القیامة فیما ألتسبت، ولا یقال لمن انتسبت) واتە: "کورہ

خۆم له قیامهتی لیت دهپرسنهوه داخوا له دنیایهدا چیت کردووه، لیت ناپرسنهوه
داخوا سهه بهکی و کوری کی بووی؟"

پارچه

کراسی کابه، بۆیه ماچ ئەکهه
نهک له بهروهی به، ئارموش ناودار بوو
له گهڵ ئازیزیک چهند رۆژی دانیشته
بۆیه وهکو ئه، مهزن و ریزدار بوو

۹- سههگوزهشته

له نووسراوهی دانیانهوه ئەگێر نهوه که دوویشک وهکو ههموو گیانه به رهکانی تر له
دایک نابیت، به لکه ناو ههناوی دایکیان دهخۆن و زگی دهرن و دینه دهرهوه و ئه
پیتستانهیی که له کونی دوویشکیدا دهبینرین دیاره هی ئهوهن. جاریک ئهه قسهیهه
لای پیاویکی گهوره گێرایهوه گوتی: "دلم دهلی ئهه قسهیهه راسته و ههه دهبی
وابی، چونکه به وردیه تییان رهفتاریان له گهڵ دایک و باوکیاندا ئهوه بووه، بۆیه به
گهوره بییهیان هینده خۆشه و بیست و ئیسک سووکن"

پارچه

باوکیک کورکهیی، ئاوا دهعاملانده
ئهی جوامیر! له گوئی، بگره ئهه پهنده
که سیک بۆ کهسی خۆی وهفای نهبی
نابیته دۆستی، سهه لێو به خهنده

پهه: له دوویشکیان پرسی: بۆ به زستانان نایه پته دهری؟ گوتی: بۆ به هاوینان
هینده به ریزم تا زستانانیش بیمه دهری.

۱۰- سههگوزهشته

ژنی دهرویشیک سکی پر بوو و له سهه دهستان بوو، دهرویش که له ههموو تهمه نیا

مندالی نه بوووتی: "نه گهر خوای گه وره کوریکم بداتی، جگه له و جلوبه رگانه ی له به رمدايه، هه رچی هه مه به سه ر ده رویتشانیدا ده به شمه وه".

واریک که وت کوریکي بوو، زور دلخوش بوو، هه روه کو به لئینیشی دابوو، میواندارییه کی گه وره ی بۆ ده رویتشان کرد.

دوای چهند سالیکان که له سه فهری شامی ده گه رامه وه، به لای شوین و جیی ئەو دۆسته دا تپه ریمه وه و له ئەحوالیم پرسی، به لام پتیا ن گوتم کوریکه ی مه ی خوار دووه ته وه و به شه ر هاتوو و خویننی رشتوو و هه لاتوو و، له به ر ئەمه باوکه که ی له جياتی ئەو زنجیری له گه رده ن و پتی له کو ت کراوه، وه لام دایه وه: "خۆی ئەو به لایه ی له خوای گه وره و میه ره بان، بۆ خۆی داوا کرد".

پارچه

ژنانی سک پر، ئە ی که سی هوشیار

کاتی مندال بوون، نه گه ر بیانی مار

به لای ئاقله وه، له وه چاک تره

بیانی کورانی، خوار و ناهه موار

۱۱- سه رگوزه شته

مندال بووم له باره ی جحیل بوونیم له گه وره یه ک پرسی له وه لاما گوتی: "له کتیباندا وا نووسراوه که جحیل بوون سی نیشانه ی هه یه، یه که م: پارزه سالی، دووم: شهیتانی بوون، سییه م: هاتنی مووی به ر، به لام له راستیدا هه ر یه ک نیشانه ی هه یه و به س، ئەویش ئەوه یه که په زای خوای به رز و دلوقانی له لا زیاتر بی له به شی نه فسی، که سی به م جو ره نه بی به لای ئەهلی ته حقیقه وه به جحیل و به بالقبووی ناژمیرن.

پارچه

به دیمه ن بو ته ئینسان، قه تره یه ک ئاو

که چل روژ مایه وه، له ناو مندال دان

ئەگەر بەچل سال، ریز نەکا پەیدا
بەراستی نابى، ناوى بنين ئينسان

پارچە

پياوھتى نەرمى و ميھەر و سەخايە
لات وانەبى بە، ھەيكەلە و نيگار
ھونەر پيويستە، تا بکەى وینە
لەبەر ھەيوانان، بە نەخش و زەنگار
کە ئينسان نەيبوو، گەرھەى و بەخشش
فەرقى چيە مرۆ و، نەخشى سەر ديوار
دنيا خستنه دەست، ھيچ ھونەر نيە
گەر لە دەستت دى، دلئى بکە دەستدار

۱۲- سەرگوزەشتە

سائىکيان ناخۆشيبەک کەوتە ناو حاجيبە پيادەکانى ھەجەو، من لەو سەفەرەدا
پيادە بووم، بە ئينسافەوہ بليم کەوتينە سەر و پۆتەلاک و پرووى يەکتري و جنيو و
قسەى سووک پيکتري گوتن، پياويکم لە کەژاوەکەيدا ديت دانيشتبوو و
بەھاورپيەکەى دەگوت: "سەيرە! پيادەکانى سەر تەختەى شەترەنجى کە
ھەلدەکشين و ئەچنە پيش بەرز و گەرەتر ئەبن، کەچى پيادە حاجيبەکان، ئەوہ
بيابانيان ھەموو برى، خراپتر بوون.

پارچە

لەمنەوہ بە حاجى، مەردوم ئازار بلئ
ئەوہى بە ئازار، پيستی خەلک ئەدرئ
ئەتق حاجى نيت، حوشتر حاجيبە
کە درک ئەخوا و بار ھەلئەگرئ

۱۳- سەرگوزەشته

هیندۆکییهک فیره ئاگر بازیه بوو، دانیشمه ندیک پتی گوت: تۆ که مالکهت له قامیشه، ئەم یارییه بۆ تۆ نابێ بیکهی به پیشه!

تاک

تا قسه نهزانی راست و رهوانه، لهخۆوه مهیکه
ئوهی زانیشت بۆ وهلام نابێ، بیخۆوه مهیکه

۱۴- سەرگوزەشته

پیاویک چاوی دیشا، چوو له بیتهالی، بهیتالیش ئهو درمانهی که له چاوی چوارپیتیانی دهکرد بۆی له چاوی کرد، کابرا کوپر بوو. بردیانه لای دادوهری، گوتی: هیچ تاوانیکی نییه، ئهگەر ئهوه کهر نهبووايه نهئهچوووه لای بهیتالی. مه بهستیش لهم قسهیه ئهوهیه: تا بزانی ههر کهسیک ئیش بهئیش نهزانی بکات پهشیمان دهبتهوه و لای ئاقلمهندانیش به گیل دهژمیردری.

پارچه

پیاوی رهوشهنبیر، وا سووک و ئاسان
قهت کار ناداته، دست پیاوی نهزان
ههسیرچن ئهگەر، کاریشی چینه
کهچی نایبهنه، ناو کارگهی ههریر

۱۵- سەرگوزەشته

یهکیک له پیشهوا گهرهکان، کورپیکی لتهاتووی ههبوو مرد، لێیان پرسی: چی لهسهه گلکۆکهی بنووسن؟ له وهلاما گوتی:
ئایهتهکانی قورئانی پیرۆز، لهوه گهرهترن که لهم چهشنه جینگایانهدا بنووسرین، که دواى ماوهیهک ههڵدهوهرن و بهردهبتهوه سهه زهوی و خهڵکی بهسهريدا دهپۆن و پتی لى دهنین و سهگان پتی ههڵ نهميزن، ئهگەر دهبی شتیکیشی لهسهه بنووسریت ئەم چهند دیره شیعرانه بهسن.

پارچه

ئای که لهو کاتهی، سه‌وزه له باغا
سه‌ر دهرده‌هینی، چهند خوۆشه دلم
تۆش وهره ئه‌ی یار، تا دهمه‌و به‌هار
ببینی سه‌وزه، گیای سه‌ر گلی گلم

۱۶- سه‌رگوزه‌شته

خوا په‌رستیک به‌هه‌لکه‌وت به‌لای یه‌کینکی ساماندارا تپه‌ری که ده‌ست و پتی
به‌نده‌یه‌کی به‌ستبووه‌وه و لپی ئه‌دا، خواپه‌رست گوتی: "کوری خوۆم! خوی گه‌وره
به‌نده‌یه‌کی خستووته ژیر ده‌سه‌لاتی تۆ و تۆی کردووته گه‌وره‌ی ئه‌و، سوپاسی
خوا بکه و به‌خششه‌کانی له‌بیر مه‌که و ئه‌وه‌نده ئازاری ئه‌م پیاوه مه‌ده، نه‌وه‌کو
رۆژی قیامه‌تی ئه‌و له تۆ باشتربیی و ئه‌و دهمی شه‌رمه‌زار ببیه‌وه.

دوو تاکی

له‌به‌نده تووره، مه‌به‌گه‌لیک جار
زۆری لی مه‌که، مه‌یده دل ئازار
ئه‌وت کـریوه، تۆ به‌ده دره‌م
خوۆ به‌توانای تۆ، نه‌رسکاوه ئه‌م
ئه‌و تووره‌بوون و شانازییه تا چهن
هه‌یه له ئیوه‌ش، گه‌وره‌تر خاوه‌ن
ئه‌ی خاوه‌نده‌که‌ی، ئه‌رسه‌لان.. ئاغۆش^۱
فه‌رمانده‌که‌ی خوۆت، مه‌که فه‌رامۆش

له‌گه‌وره و سه‌روه‌ری جیهان - دروودی خوی لی بی - هاتوووه که گوتوووه:
گه‌وره‌ترین داخی رۆژی قیامه‌تی ئه‌وه‌یه که کۆیله‌یه‌کی خوا په‌رست ئه‌به‌نه
به‌هه‌شت و خاوه‌نه فاسقه بی دینه‌که‌ی ئه‌به‌نه دۆزه‌خ.

۱. ئه‌رسه‌لان و ئاغۆش: ناوی دوو عه‌بدانن.

پارچه

له گه ل به نده بهک، که خزمه تکاره
رقی لی مه گره، زور مه یکه دلگیر
ئابرو وچوونه، رۆزی قیامه تی
کوئله ئازاد بی و گه وره بی زنجیر

۱۷- سه رگوزه شته

سائیک له به لخواه له گه ل شامیاندنا چوممه سه فه ری و ریگا له بهر جه رده و
ریگران پر مه ترسی بوو، لویکمان بو پاریزگاری و چاوساگییه له گه لا بوو، له
به کارهینانی مه تال و تیرو که واندنا مه شکرده بوو.

به هه موو چه کیکی شاره زنا بوو، هینده به تین و توانا و به هیز بوو به ده پیاوان
که مه ی که وانی ئه ویان پی نه ده چه مایه وه و پاله وان نه بوو له و دنیا یه یدا پشتی له
عه ردی بدا، به لام چونکه ده وله مند و به ناز په روه رده بوو، دنیا ی نه دیتبوو و
نه چوو یوه سه فه ران و ته پل و شه یوو ری پاله وانانی نه ییستبوو و بریسکه ی
شمشیری سوارانی نه دیبوو.

خانه

به دهستی دوژمن، نه بیوو ئه سیر
له ده ورو به ری، نه بار یبوو تی ر

وا ریک کهوت من و ئه و لوه پیکه وه که وتینه لای یه کتری و ده ری شتین، هه ر
دیواریکی کوئینه ی هاتبا یه پیش به هیزی بازوو ده پیماندا و هه ر دره ختیکی گه وره
و ره گا ژوی دیبا یه به لایدا ده هینا و ده یخست و به شانازییه که وه ده یگوت:

خانه

فیل له کوئیه، قو ل و بازووی گوردان^۱ ببینی!
ئه ی شیر کوا، تا دست و په نجه ی مه ردان ببینی!

۱. گوردان: پاله وان.

ئېمە بەو حالەتو، دوو ھېندى لە پشت تەپۆلكەيەكەو سەريان دەريئا، تەماي
ھەلمەت ھېنانى سەر ئېمەيان بوو يەككيان كوئىكى پى بوو، ئەوى تريان
كەستەككىك، لە لاوھكەم پرسى:
"ئەو چاوەروانى چى، دوژمن ئەوا ھات".

خانە

بېنە چیت ھەيە، پياوھتى و زۆرى
دوژمن بەپىتى خوئى، ھاتۆتە گۆرى
سەيرم كرد لاو تىروكەوانى لە دەست بەربووتەو و ھەك مېژۆكى تا سەر
ئېسقانى دەلەرزى.

خانە

نە ھەركەسى مووقەلېش، بە تىرى زرى كونكەر
لە رۆژى ھەلمەتى جەنگاوەران، پى دەنپتە دەر
چارەيەكى ترمان لەو زياتر نەدیتەو، لەوھى كە شتومەك و چەك و جل و
بەرگەكانمان بەجى ھېشتن و گيانمان بەساغى دەرباز كرد.

پارچە

مرۆى كارزان بنپەرە، بۆ ئېش و كارى گرېنگ
كە ئەتوانى نەررەشپىر، بخاتە ئەلقەي كەمەند
لاو گەرچى بازووى بەھىز و تەنى ھەك فىلى ھەبى
لە ترسى ھېرشى دوژمن، ئەشكى جومگەي بەندبەند
سەرەنجامى جەنگ لەلای، جەنگ دیتە ديارە
وھەك پرسىيارىكى شەرعى، لە پېش دانېشمەند

۱۸- سەرگوزەشتە

كۆرە دەولەمەندىكىم دىت لەسەر گۆرى باوكى دانىشتىبوو و لەگەل منداڵە دەرويشىكدا ھەرا ھەراى بوو كە سىندووقى گۆرى باوكم لە بەردە و نووسىنەكەى سەرى رەنگىنە و تاتە مەرمەرى لەسەر دانراوھ و خشتى شىنى پىرۆزەيى تىدا چەسپ كراوھ، بەلام گۆرى باوكى تۆ، بە چى ئەچى؟ گۆرەكەى برىتییە لە دوو خشتى نزیك يەك و لەو دوو مشتە خاكەى كە بەسەرىدا كراوھ" منداڵە دەرويش ئەمانەى ھەموو بىست و پاشدان گوتى: "ھەتا باوكت دەتوانى لەبىن ئەو بەردە گرانانەى كە دای پۆشيوھ بىتە دەرى، باوكم ئەگاتە بەھەشت.

يەك تاكى

كەرىك تا بارى، سووك بى لە بانى
خۆش رەوتر ئەروا و زۆر بەناسانى

پارچە

دەرويشىك كە دەكيشى، بارى گرانى ھەژارى
ھەرواش لە دەركاى مردن، ئەكاتن سووكە بارى
كەچى ئەوھى بەخۆشى و بى دەردەسەرى ئەژى
لەبەر بوونى ئەمانە، دەمرى مەرگى دژواری
ھەرچۆنى بى ئەو دىلەى، كە لەزىندان رزگار بى
دل خۆشترە لە مىرى، كەوتۆتە گرفتارى

۱۹- سەرگوزەشتە

ماناى ئەم فەرمايشتەم لە گەورەيەك پرسى چىيە كە:
(أعدى عدوك نفسك التي بين جنبيك) - واتە: "گەورەترىن دوژمنى تۆ ئەو
نەفسەيە كە ھەميشە لەگەلتايە"
وہلامى دايەوہ: "ماناكەى ئەوہيە، ھەر دوژمنىك چاكەى لەگەلا بكەى ئەيىتە

هه‌له‌سه‌ست

ده‌وله‌مه‌ند ئه‌بێ بکا، وه‌قف و به‌خشش و میوانی
زه‌کات و فیتره و ئازادی و هه‌م دیاری و قوربانی
ده‌نا چۆن ده‌گه‌پته ئه‌و ده‌وله‌ته‌ی ئه‌وان، که نه‌توانی
له‌و دوو پکاته زیاتر بکه‌ی، ئه‌ویش به‌سه‌د په‌ریشانی

ئه‌گه‌ر توانایی جووده و ئه‌گه‌ر توانایی سچوود (کرنۆش) ده‌وله‌مه‌ند باشته‌ر
ده‌توانی بیانگاتی، چونکه پاره‌یان هه‌یه که "به‌خشش بدن و جل و به‌رگ پاک و
خاوی‌ن و به‌ناوبانگ و ده‌ست و دل و آلان و هه‌یزی خواجه‌رستی له‌ پارووی چه‌وردایه،
که دیاره‌ گه‌ده‌ی به‌تال بێ هه‌یزه و ده‌ستی کورت بێ به‌خشش و پێی به‌ستراو
ناتوانی بروا و چاکه له‌ سکی برسپیه‌وه نایه‌ت.

پارچه

به‌ دل په‌شپۆی، ئه‌نوێ ئه‌و که‌سه‌ی
ئه‌زانێ نییه‌تی، نانی به‌یانی
میرووله‌ هاوین؟ گرد و کۆیه‌تی
تا زستان باته، سه‌ر به‌ ئاسانی

بێ کاری و هه‌ژاری هه‌رگیز پیکه‌وه هه‌ل ناکه‌ن و یه‌ک ناگره‌وه و پال و پیکدان و
لێک خه‌ربوونه‌وه هه‌رگیز له‌ ده‌ست کورتیه‌دا ناکرێ، ئه‌وه‌ی ده‌وله‌مه‌نده نوێژی
عه‌شای خۆی دابه‌ستوو و ئه‌وه‌ی هه‌ژاره‌ چاوه‌روانی خواردنی عه‌شایه و ده‌سته‌و
ئه‌ژنۆ دانیشتوو، جا ئه‌مانه‌ چۆناو چۆن به‌یه‌ک ئه‌چن.

خانه

خاوه‌نی رۆژی، دوایی هه‌ر خوايه
دل په‌راگه‌نده، دل به‌ره‌للایه

خوا په‌رستی ئه‌مان، له‌ قبول بوونی نزیکتره چونکه هه‌میشه بیریان گرد و

ئامادەيە و پەرت و بلاونين، خەريكى ئىشى خۇيان و پەيداكردى بژيوى خۇيانن،
عەرەب ئەللى (أعوذ بالله من الفقر المكب وجوار من لا أحب) واتە: پەنا بە خوا لە
هەژارى و لە نيزيكي ئەوهى كە خۆشم ناوى - ديسانەوه هاتووه كە (الفقر سواد
الوجه في الدارين) واتە:

هەژارى رووى رهشيبى هەر دوو دنيايانه.

گوته: "ئەمەيانت بېستووه بەلام ئەوهيانت نەبېستووه كە خۆشهويست - د. خ -
فەرموويهته: (الفقر فخري) واتە هەژارى شانازى منه. وهلامم دايهوه: بېدەنگ بە
مەبەستى سەرورەى عالەم - د. خ - بۆ تاقيمىكە كە مەردى مەيدانى رەزان و
مەتالى تيرى قەزان، نەك ئەوانەى كە بەرگى پياوچاكان ئەپۆشن و پارووى كە
بەخپەر ئەياندرىتتى ئەفرۆشن.

چوارينه

ئەى تەپلى بانگى، لە ناوهوه بۆش
بى توپشوو بلى، تەگبىرت چيبه، نيهايەت هيچه
رووى تەماع لە خەلك، مەكە گەر پياوى
تەزيبى هەزار، دەنكيش لە دەست و پەنجەت مەپپچه

دەرويشى نەزان، راناوهستى و نارام ناگرى تا هەژاربيەكەى نەگاتە كوفر (كاد
الفقر أن يكون كفرا) واتە: هەژارى هيندەى نەماوه بېتە كوفر، هەرەك چۆن بە
دەستى بەتال پروتيك پۆشته ناكريتهوه و بەبى دەسلەتيش ديليك نازاد ناكريته،
كى پايە و پلەى ئيمە دەگەيەنيتە ئاستى ئەوان و چۆن دەستى بەرز و توانا بە
دەستى نزم و ناتوانا دەچيت و كەى وهكو يەكن؟! ئەى نازانى كە خواى مەزن
لەبارەى خۆشيبى خەلكى بەهەشتدا ئەفەرمووى: (اولئك لهم رزق معلوم) واتە: ئەوان
بژيوى ديارىكراويان هەيه.

خانه

تينوو لە خەويا، واى ديتە بەرچاو
گشت جيهان وهكو، كانيبه لە ئاو

كاتى كه من ئەم قسەيەم بە دەمەوە بوو، دەرويش خۆى پى رانەگىرا و جلەوى دەرويشىيەى لە دەست دەرچوو گەزارەى دەركيشا و ئەسپى زمان پاراوى و رەوانبىژى تانە و تەشەر و سەرکۆنەکردنپى لىنگ دا و گوتى:

"زۆرت بە دەولەمەنداندا هەلدا و زۆرت قسەى پەرت و بلأو كردن، وات لى كردن، ترياكى هەژاران بن، يا كلىلى ژوورى زەخيره، كۆمەلئىكى لەخۆيايى و فيزگەرە، خۆ پەسند و سل و چەمووش، كه هەر خەرىكى كۆكردنەوى دارايى و سامان و پارەن، و تينووى پلە و پاىە و خۆدەرخستەن، بە زۆرەملئى نەبئى هەژاران نادوین و بەسووكى نەبئى سەپريان ناكەن. زانايان بە سوالكەر دیتە بەرچاو. پتايان وايە ئەو سامان و پلە و پاىەى هەيانە بە ميرات بۆيان ماوتەو و هەر لە زگماكەو هەيانبوو، جنىو بە مردووى هەژاران ئەدەن، لە سەرەووى مەجليسان دائەنیشن، باوەريان وايە، لە هەموو كەسەيان باشتەن، دلسۆزى پيشانى كەس نادەن، لە پەند و نامۆژگارىيى زاناو دانايان بئى ئاگان و گوپيان نادەنئى كه گوتوويانە: "ئەووى بەخوایەرسىتى لە خەلكانى تر كەمترە و بەلام دەولەمەند و ساماندار و ديارترە، ئەو هەر بە ديمەن بە توانترە، دەنا لە راستيدا پياوئىكى بئى دەرەتان و كلۆل و هەژارە.

يەك تاكى

گەر كەودەنئىك بەسامان، فيزكا لەسەر دانايەك

بەقوونى كەرىيى دانئى، با گای عەنبەرىنىش بئى

گوتم: قسەى سووك بەوانە مەلئى و خراپەيان پئى رەوا مەبينە كه خاوەنى بەخشش و مووچە و بەراتن و دەست و دل والان"

وئەلامى داىەو: "بەهەلە چووى، ئەوانە نۆكەر و ملكەچى پارەن، بەج كەلك ديت كه ئەمانە وەك هەورى ئاوس و پرن، بەلام دانابارىتن و وەك سەرچاوى هەتاون و پووناكى نادەنە كەس، ئەوانە سوارى ئەسپى توانايين و بەلام لئى ناخوړن و هەنگاوئىك لە پتئى خوادا ناهاوئىن و درهەمئىك بئى خۆبادان و خۆهەلسەنگاندىن و جنىو نادەن بەكەس، ئەوانە بە رەنج و ئازار و ماندووويون سامان كۆئەكەنەو و بە قرچۆكى و رژدى و رەزىلييەو دەپارىزن و لە دوایيشدا بە پەرۆش و غەم و حەسرەتەو بەجئى دەهپلن هەروەك گەرە پياوان گوتوويانە:

"زیر و زیوی پیاوی قرچۆک ئەوکاتە لە ژیر خاک دیتە دەرەووە کە ئەو بۆ خۆی
چوووە ژیرخاکەووە"

خانه

دارایەك كۆكات، بەرهنج و بە ئیش

كە یەكی تر هات، ئەبیا بەبی هیش

بیم گوت: "هیچ لەبارە ی قرچۆکی ساماندارانەووە نازانی و ناگات لییان نییە،
تەنیا بە هۆی سوالکردنیووە نەبی، دەنا هەرکەسێک واز لە چاوجنۆکییە بینی ئەوجا
دەست و دلّ و الایی و قرچۆکی بۆ دەرئەکوئ، سەنگی مەحەک ئەزانئ زیر چییە و
سوالکەر دەزانئ قرچۆک کێیە.. گوتی: "لە تاقیکردنەووەی خۆمەووە ئەووە ئەئیم،
دەست و پێوهند و خزمەتکاری دلّەق و بی ئابروو لەبەر دەرگایانیان دادەنئین تا
دەست بەسینگی پیاوچاک و نازیز و ئاوەزدارانەووە بنئین و بلّین مالّ کەسی لئ
نییە، بەراستی راستیان گوتوووە.

خانه

ئەووەی کە بیڕ و هۆش و خاوەنی کەمال نییە

بە دەرگاوانەکە ی گوت، بلّی کەس لە مالّ نییە

گوتم: لەبەرئەووەی ئەمانە لە دەست سوالکەران هاتوونە گیان و وەزائە هاتوون و
ئەقل دەبیرئ کە ئەگەر لمی بیابان بیئ بە دور و چاوی گەدایانی پی بیئ پر.

هۆنراو

چاوی چاوبرسی بەمالی دونیا

پر نابیتەووە، وەک بیڕ بە شەونم

لە هەر کوێیەک کەسێکت دیت هەژاری و تالی و سوێریی چەشتوووە و بەهۆی
چاوجنۆکییەووە خۆی دەهاوئتە ناو کاری مەترسیدارو پر تەلەزگەووە و لە سزای
دوارۆژ ناترسیت و هەراسان نابیت و رەوا و نارەوا لە یەکتەر جیا ناکاتەووە و
نایانناسئ.

پارچه

که سهگ کهسته که گلیکی، له پړ و سهری که وی
دائه چلکی له خوشییان، وا ئه زانی ئیسقانه
گهر دوو کهس مردوویه کیان، له سهر شانی دانابی
پیاوی چا و چنوک پیی وایه، ئه وهش هر نان و خوانه

به لام خاوهن سامان و دارایی دنیا به چاوی لوتفی خوا سهیر کراوه و ئاوری لی
دراوه ته وه و به رهوا و نار هوا ئاگادار کراوه. من هیشتا ئم و ته یه م ته و او نه کردووه
به لگه و بورهانم بۆ نه هیناویه وه هیوادارم ئینسافت هه بی، داخوا هه رگیز دیوته
دهستی نزایهک به شانه وه به سترابیته وه، یا بی تاوانیک له به ردهم ده رگای زیندانا
دانیشتی یا بی گوناهی پردهی ئابرووی درابی یاده ستیک له مه چه که وه برابی،
ئه گهر له بهر هه ژارییه نه بووی؟ شیر هه پیاوان که پیوستی ناچاری کردوون، له
کوناندا گیراون. له وانه شه یه کیک له دهرویشان نه فسی ئه ماره ی داوایه کی لی
بکات و ئه ویش نه توانی خوی له بهر راگری تووشی گوناهیکی بی، چونکه زگ و
کیر جمکانهن واته: دوو مندالی به زگیکن، تا یه کیکیان. دانیشتووه ئه وهی تریان به
پیویه، بیستم دهرویشیک به سهر کاریکی خراپه وه گیرابوو، له گه ل
شه رمه زارییه شیدا له به رده بارانی ده ترسا. گوئی: موسلمانینه! توانای ژن
هینانیم نییه و خوشم پی راناگیری چ بکه م؟ (لا ره بانیه فی الاسلام) واته: ره به نی
له ئیسلامدا نییه.

ئه وهی که هوی هتوری و ئارامی خوا پیداوانه ئه وهیه که هه موو شه ویک
خه رامانیکیان له بهرو باوه شدایه و رۆژانه جوانیکیان له ژوور سه ره وهیه که پۆزی
پووناک له جوانی ئه و جوانه شه رمه زاره و ده ست له سهر سینگه و سه ولی
خه رامانیش له هه سره تا پیی له قورایه.

خانه

چهنگی ناوته، خوینی ئازیزان
به عه نابی سوور، سهر په نجه ی رهنگان

جا بۆيە رەوا نىيە لەگەڵ جوان روخسارىكى وادا لە خراپە بگەریت و روو بکاتە ناپهوايي.

يەك تاكى

دلێك پەرى بەهەشتى، بفرینى و يەغمای كا
كەى ئاور ئەداتەوه، لە بتانى يەغمای\

هۆنراوه

ئەوهى كە خورماي تەرى، لەبەردەم و دەستاي
بەرد ناهاویتە لقی دارميو و هيشوووه ترينان
بەزۆرى نەدارو دەست كورتهكان لە گوناھانەوه دەئالين و برسيسانيش نان
دەفرين.

يەك تاكى

سەى دى كە گۆشتى، چنگ كەوت ناپرسى
ئى حوشترى سألحه، يا كەرى دەججال
چەندان ژنى داوین پاك و روو سوور لەبەر هەژارى و نەداريى كەوتوونەتە نيو
داوى داوین پيسى و ناوى پر نرخى خويان داووتە بەر باى پيسوايى.

يەك تاكى

لەگەڵ برسيسيەتى، هيزى پاريز ناميني
هەژارى جلهو، لە دەستى تەقوا دەستيني
ئەوهى كە گوتت، دەرگا لە رووى هەژاران دادەخەن، حاتەمى تايى كە لە
بيابان دادەنيشت، ئەگەر لە شارێكدابايە لافاو و هيرشى گەدايان كراسيان
لەبەردا ونجرونجى دەكرد.

١. يەغما: لە نيوه ديري يەكەمدا بەماناي تالانە، لە دووهمدا - بەماناي شارى يەغمای
توركستانە كە بە ژنى جوان بەناويانگە.

ههروهك له كتيبي (طيبات^١) دا نووسراوه .

يهك تاكي

له من مهواره با كهسي ديكهش نهكهن تهماشا
له لاي گه دايان چؤن چؤن دهتواني خيري كهى حاشا

گوټى: "نا، من به زهيم به حال و بالى ئه واندا ديتته وه".
گوټم: "نا هه سرهت و داخ يو مالى ئه وانه دهخويت، ئيمه له ناو قساندا
ههردوو كمان يه كانگير بووين، ههرداشيكي له سهه تهخته ي شه ترهنجي جوولاند،
من به داشيكي تر، كشم پي له شاي دهكرد و به ئه سپيک دام ئه پوشي، ههتا
ئه وهى له خورجينييدا بوو هيچي پي نه ما و دوا تيري تيرداني به لگه كاني
هاويشتن.

پارچه

له حانده يـرشى ئه وه دم هه راشه
وريات له خوټ بي، مه تال فري نه دهى
له ههراوهوريا و فيش شال به ولوه
چي ديكه نييه و توش گومان نه بهى
ئه وه قسس هه زانهى ده مودوو ته رهش
دهست به چه كه وه له بهر دهركييه و قه لاش چوله وهى

تا له ئه نجاما به لگه ي پي نه ما و كوټم پي دا، ئه و جا كه وته قسه ي بي كه لك و
وهك نه زانان كه به لگه يان بو بهرگري پي ناميني، زنجيري دوژمنايه تيبى وه كار
ديخن و وهك نازهرى^٢ بت تراش كه له گه ل كوره كه يدا نه يتواني و به به لگه پيي
نه ويټرا و دهروه ستي نه هات، به شه ر پوي هه ستا و گوټى:

١. طيبات: ناوى كتيبيكي تري "سه عدى" يه .

٢. نازهر باوكى ئيبراهيم پيغه مبه ره.

(لئن لم تنته لأرجمنك) واته: ئه گهر نهیبریتهوه بهرد بارانت ئه کهم. کهوته جنیودانیم و ئهمنیش له دهیمیم دایهوه و یهخه ی گرتم و ئهمنیش چه ناگهیم گرت.

پارچه

من و ئه وه هر دووک بهیه کدا هاتین
خه لکیش له دهورمان، شادان و خه ندان
لهوته ی ئیمهش په نهجه ی سه رسامییان
هه موو به جار ی خستۆته بهر دان

به کورتی ده مه قالی ئی ئه م قسه و هه رایانه مان برده لای قازی و به دادوه ری
حوکومه تی قایل بووین، تا دادوه ری موسلمانان مه سله تیک ی بکات و داریکی
به نیوان ساماندار و هه ژاراندای بی ئی، قازی که حال ی ئیمه ی به و جو ره دیت و
قسه کانی هه ر دوولامانی بیست سه ری برده وه ناو یه خه ی بی رکردنه وه ی خو ی و
دوای لی وردبوونه وه و تیرامانیکی زۆر سه ری هه لئینایه وه و گو تی:

ئهی ئه و که سه ی که ستایشی ده وله مه ندانت کردووه و جه فا و خراپه و ناسازی
هه ژارانت گو تووه، ئه وه ی بزانه که له هه ر جیه که گول هه بی درکیش هه یه و
له هه ر جیه که مه ی لی بی سه رخو ش و مه ستیشی لی یه و خه زنه ش له کو ی بی
ماریشی لی یه، گه وه ری شه هواریش نه ههنگی ئاده م خو ری له گه له و خو شی و
به خته وه ری دنیا یه ش ژه هرو پیوه دانی دنیا یه ی له دوا یه. خو شی و رابواردنی ناو
به هه شتیش دیواری دهردو ئازار و نار هه ته ی ده وری داوه.

خانه

جه وری دوژمن چی بکاتن، گه ر نه کا دلخواهی دو ست
گه نه ج و مار و دپک و گول، شادی و غه م پیکه وه ن

ئهی نابینی له باغاندا داری بو ن خو ش و داری وشکیشی تیا یه، ده وله مه ندانیش
پیوای ناسوپاسگوزار و نیعمه ت ناشوناسیان تیدایه و له ریزی ده رویش و
نه دارانیشدا پیوای به توانا و خو راگر و کرووزا وه شیان تیدایه.

خانه

گهر دنکه شهونم هه مووی دور ئه بوو

وهك موورووه كه ره، بازار پر ئه بوو

نزیکانی هه زه تی باری گه وره و بلندپایه، ساماندارانی دهرویش ره وشت و دهرویشانی دهوله مهنده میمنه تن. چاکی دهوله مهندان ئه وانه ن غه می هه ژاران دهخۆن و چاکی دهرویشانی ئه وانه ن دهوله مهندانیان لا سووک و که مه (ومن یتوکل علی الله فهو حسبه) واته: ئه وهی پشت به خوا ببهستی هه ئه ویشی بهسه دواى ئه مه، قازی رووی سه ر زهنشتی له منه وه برده وه سه ر دهرویشی و گوتی: "ئهی ئه وهی که گوتوته! دهوله مهندان هه خه ریکی مه ستین و بی دین و خراپن، دهسته یه کی دهوله مهندانی له و جۆره ی تو ئه ئی هه ن، که هیممه ت کورت و ناشوکر و نیعمه ت نه ناسن، هه ر وه ئه گرن و له سه ر به کی دائه نین و ناخۆن و ناشیده ن به که س، هه ره ک ئه وهی: ئه گه ر باران نه بارئ یا گه ر ده لول و توف و زریان دنیای هه لگرت، له بهر بوونی سامان و دارایی خویان، گوئیان له ته نگزه و سه غله تی هه ژاران نییه و له خوای گه وره ناترسین و ئه لین:

خانه

ئه گه ر یه کی تر له بهر نه بوونی، ببیتن هیلاک

وا من به له مم هه یه و له ترسی، زریانم چ باک

هۆنراو

(ژنانی ناو که ژاوهی، سه ر پشتی حوشره مییه

ئاو پریان نه دایه وه، له وهی رۆچوو له لدا)

خانه

ناکه سان به ریان که هینا ده ری

ئه لین چ غه م گه ر، گشت عالم بمرئ

ئەوھ ئەو تیرە و تاقم و کۆمەلەن که بیستتن، تیرە و تاقم و کۆمەلکی تریش
هەن، سفرەو خوانی بەخششیان راخستوو و بەدوای دەنگ و ناو و ناویانگەوھن و
خواری لیبووردنن و خاوەنی دنیاو رۆژی دوایین، وەک بەندەکانی حەزەرتی
پاشای عالەم، پشت و پەنا قايم بە خۆشەویستی خاوی، سەرکەوتوو و خاوەن
دەسلات لەناو خەلکی، پارێزەری سنووری ئیسلام میراتگری مولکی حەزەرتی
سولەیمان، گەورە دادپەرەری پاشایانی زەمان خاوەن زەفەری دنیا و دین
(ئەتابەگ ئەبو بەکری کوری سەعدی کوری زەنگی) خوا رۆژ و رۆژگاری پایەدارتر
کات و بەیداغی هەر بەرز و شەکاوه بێت.

پارچە

هیچ باوکیک ئەو ریزدارییە لەگەڵ کوری خۆی نەکرد
که دەستی بەخششی تو دای بە بنەمالە ئادەم
خوا ویستی که پیرۆزییەک، بەو جیهانە ببەخش
وا تووی بەرەحمەتی خۆی، کردە سەرداری عالەم

قازی که قسە گەیانندە ئێرە، لە قەلەمپەوی گومانی ئیمەدا ئەسپی زیدە
پۆیییە لینگ دا، سەرمان بۆ فەرمانی قازییەتیە دانەواند، چاومان لە دەمەقالتی
و ئەووی لە ئیوانماندا رووی دابوو پۆشی، پیتی ئاشتەواییمان هەلبژارد، لە
لیبووردهییدا سەرمان لەسەر پیتی بەکتری دانا و سەر و رووی بەکتریمان ماچ کرد
و گفتوگۆکەمان بەم دوو خانەیه دوایی پی هینا.

پارچە

گلهیی لە سووری گەردوون مەکە، ئەی کاکێ دەرویش
لە چاره رهشیتە گەر بەم شێوازەو بمری
ئەی دەوڵەمەند هەتا دەست و دلت والایە
بخۆ و ببەخشە که تو، دنیا و ئاخیرت ئەگری

دهرگه‌ی هه‌شته‌م

له‌سه‌ر په‌یره‌وی هه‌ئسووراندنی ژیان

۱- ره‌وشت

مالّ بۆ ئاسووده‌یی ژیانه، نه‌ک هه‌ر بۆ کۆکردنه‌وه‌ی، له‌ دانا‌یه‌کیان پرس‌ی، کۆ به‌ختیاره و کۆ به‌دبه‌خته؟ وه‌لامی دایه‌وه: "به‌ختیار ئه‌و که‌سه‌یه خواردی و چاندی و به‌دبه‌ختیش ئه‌وه‌یه مرد و به‌جێی هه‌شت."

خانه

نوێژ له‌ سه‌ر که‌سێ مه‌که، که‌ رۆی و هه‌یچی نه‌کرد
له‌ کۆکردنه‌وه‌ی مالدا خۆی دانا و هه‌یچی نه‌برد

"مووسا" سه‌لامی خوای لی بی - وای ئامۆژگاریی قاروونی^۱ کرد: (أحسن كما أحسن الله اليك) واته: چاکه بکه وهک چۆن خوا چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردی - به‌لام نه‌ییبست و ئه‌نجامه‌که‌یت بیست.

پارچه

ئه‌وه‌ی چاکه‌ی نه‌کرد کۆ، له‌گه‌ل دره‌م و دینار
دوایی سه‌ری مه‌رگی خۆی، به‌دینار و دره‌م کرد
گه‌ر ئاره‌زووی ده‌سکه‌وتی، رۆژی دنیا و ئاخیرته
که‌رم به‌خه‌لکی بکه، چۆن خوا به‌ تۆی که‌رم کرد

عه‌ره‌ب ده‌لێ: (جد ولا تمنن لأن الفائدة إليك عائدة) واته - "به‌خسه بی ئه‌وه‌ی منه‌ت بکه‌ی، راستییه‌که‌ی سوودی بۆ تۆ ده‌گه‌ریته‌وه".

۱. ناوی یه‌ک له‌ ده‌وله‌مه‌ندانی کۆنه، داراو سامانیکی زۆری هه‌بوو.

پارچه

داری سه‌خاوت له کوی رهگی کرد
به ئاسمانا چوو، لق و پۆپی ئەو
ئەگەر به‌هیوای، له به‌ری بخۆی
به‌منهت به‌لاوهی، مه‌نی قه‌دی ئەو

پارچه

سوپاسی خوا که، سه‌رکه‌وتی به‌خێر
له به‌خششی خۆی نه‌کردی بی به‌ش
شانازی مه‌که، شا خزمه‌ت ئەکه‌ی
بو به‌رده‌وامیت، سوپاس که پیشکەش

۲- ره‌وشت

دوو که‌س ره‌نجیان به‌با چوو، یه‌کیکیان مائی کۆ کرده‌وه و نه‌یخوارد. ئەوی تر
ئەوه‌ی فێری بوو کاری پی نه‌کرد.

دوو تاکی

تۆ هه‌ر چه‌ندیکی، فێری و بزانی
ئیشی پی نه‌که‌ی، دیاره نادانی
نه‌ئەبتسه زانا و نه‌ئاقل ئەبی
چوارپی باریکی، کتیب لی بکه‌ی بار
جا ئەو بی میشکه، چووزانی پشتی
چی لی نراوه، کتیب یا باره‌دار

۳- رهوشت

زانين بۆ ئاين پەروەردەكردنە، نەك بۆ دنيا خواردن.

خانه

ئەوھى زانين و زوھد و پاريز و تەقواى خوئى فرۆت
جۆخينيكي زۆر گەورەى وەكۆ كرد، بەلام ھەمووى سۆت

۴- رهوشت

زانايەكى خۆنەپاريز، كوئيريكي چرا بە دەستە (يەدى بە وھو لايەتدى) واتە: ريتى
پى دەردەكا، بەلام خوئى رى دەرناكات.

خانه

بى سوودە ئەوھى ژينى خوئى دۆراند
ھيچى نەكپى و زيرى خوئى چوواند

۵- رهوشت

ولات بە دانا و زانايانەوھ جووانە و ئاين بە خۆپاريزانەوھ، پاشايان پتويستيان بە
ئامۆژگارى دانايان زياترە، لە چوونە پيش و نزيكبوونەوھى دانايان لە پاشايان.

پارچە

ئەى پاشا ئەگەر پەندى ببيسى
لە ناو دنيادا، پەندى وا نيبى
كار ھەر بسپيرە، بە پياوى دانا
ھەرچەند كار، ئيشى پياوى وانيبى

۶- رهوشت

سى شت بى سى شت، پايەدار نابى: مالى بى بازرگانى و زانين بى ليكۆلينيەوھ و
گفتوگۆ، كيشوهر و ولات بى سياسەت.

پارچە

كاتى بە دەمودوى خۆش، دلى كەسىكت راو كرد
بەتورپەيى بىدوينى، بلى خۆلت لە چاو كرد
چونكە سەد گۆزە نەبات، تالى گوزالكى ناپا
هەر چاكەيەك وابيكەي، يانى هەمووت لە ئاو كرد

۷- رەوشت

بەزەيى هاتنەو بە پياوخراپاندا ستمە لە پياوچاكان و لىبوردينش لە زۆرداران
ستمە لە هەژاران.

خانە

ئەگەر بەدكارى بلاوينەو، وەكو پياوچاكان
بەمالى تۆو تاوانى ئەوتۆ ئەكا، بى پايان

۱- پەند

پشت بە دۆستايەتى پاشايان و ئاوازي خۆشى مندان نابهستريت، كە ئەمیان بە
خەيالتيك و ئەويان بە خەويك دەگۆرین.

هۆنراو

دلى خۆت مەدە يارى هەزار دۆست
گەر بىدەي داوتە، بۆ جودايى خۆت

۲- پەند

هەموو نەينىيەكانت بە دۆست و خۆشەويستەكەت مەلى كى دەلى نابيتە دوژمنت و
هەموو خراپەيەكيش لەگەل دوژمنتدا مەكە، نەوەك بىيتەو دۆست.

۳- پەند

ئەو نەينىيەي شار دووتەتەو لای دۆستەكەتى مەدرکینه، با دۆستىكى راستيش
بىت، چونكە ئەويش دۆستى هەن و ئىدى هەروا بەزنجيره يەك بە دواي يەكدا.

پارچه

بئی دهنگی چاتره، له وهی که نابئی
چیت له دلدايه، که سئی بیبیسستی
له سهه رچاوه وه، بهری ئاو بگره
که جۆگا پر بوو، کئییه بیبه سستی

خانه

قسه یه که به نهینی، که نابئی بگوتری
هه رگیز له ناو خه لک، ناشی بگوتری

۸- رهوشت

دوژمنی بئی هیز که دیته ژیر بار و خوئی به دوست پیشان دهدا مه به سستی هه ر
ئه وه یه ببیته دوژمنیکی به هیز و توانا و گوتوویانه ئه وه پشت به دوستایه تی
دوستان نابه ستری، چ جای دلنیاپی له دهمه لاسکه ی دوژمنان.

۴- په ند

ئه وه ی دوژمنی بچووکی خوئی به که م بزانی، وه که ئه وه وایه ئاگر یکی کزی
پشتگوئی خستبئی.

پارچه

ئه مریۆ ئه توانی، ئاگر خامۆش که ی
که گه شایه وه، دانه گری جیهان
مه هیله دوژمن، ده ست داته که وان
تۆ دایدروو به تیر، وه که تیک و دورمان

۵- په ند

به جۆریک له نیوان دوو دوژمندا بدوئی، که ناشتبوونه وه شه رمه زار نه بیت.

پارچە

لە نىپوان دووكەس، شەپ وەك ئاگرە
دوو زمان و شوڧار، داردەست ھەلگرە
كەينى بوونەو ھەوال، ھەردوو كيان
شەرمەندە و پوورەش، ئەبى لەناويان
لەناو دوو كەسا، ئاگر ھەلگىرسان
ژىرى نىيە خۆتى، لى بدەى بەسووتان

پارچە

بەسپايى بدوى، لەگەل دۆستانت
تا گوپى لى نەبى، دوژمنى خوڧنخوار
چى دەيلىتى لەبن، ديوار وريابە!
نەك گوپىك ھەبى، لەو ديوى ديوار.

۶- پەند

ئەو ھى ناشتى لەگەل دوژمنانى دۆستى خۆى ئەكا بىرى ئازاردانى دۆستانى خۆى
ھەيە.

ئەى خاوەن ھۆش، دەستت لەو دۆستە بشۆ
كە دائەنىشى لەگەل، يەكە دوژمنانى تو

۷- پەند

ئەگەر لە بەجىھىننى كارىكتدا دوودل بووى، ئەو لايەيانى ھەلبژىرە كە ئاسانتر
دى بەدەستەو ھە ئازارى كەمترە.

خانه

به توندی له گه ل پیاویکی نه رما مه که گف تو گو
ئه وهی له درگای ئاشتیشته ئه دا مه که جهنگ و جو

۸- په ند

تا ئیش به زیږ و پاره پیک بی، ناشی گیان بخته مه ترسییه وه، عه رب ئه لئ
(آخر الحیل السیف) واته: دواى هموو فیلان ئه و جا نورهى شمشیره.

خانه

که دست له هموو فیلتیک بوو بنه بست
ئه ودهم په وایه، شیر بگریته دست

۹- په ند

به زه ییت به بی هیزی دوژمندا نه یه ته وه، چونکه که هاته وه سه رخو و توانای
په پیدا کرده وه، ئه و تو نابویرئ.

خانه

که دوژمنت بی هیز دی، به فیز سمیل بامه ده
میشکه له هر ئیسقانی و له هر کراسی مه رده

۹- ره وشت

هر که سیک به دیک بکوژئ، خه لکی له به لای وی رزگار دهکات و کابرای به دیش
له سزای خوا.

پارچه

بووردن کاریکی زور جوانه به لام
زامی خه لک مه خه بهر ئیشی مه ره م

نەیزانی ئەوێ پەحمی کرد بە مار
ستەم بوو کردی، لە کورێ ئادەم

۱۰- رەوشت

بەگوێکردنی ئامۆژگاری دوژمن هەلەیه، بەلام گوێ لێ راگرتنی رەوایه، تا بە
پێچەوانەیی ئەووه کار بکەیت و ئەمەش راستییەکەیه.

دوو تاکی

لەوه بترسە دوژمن پێت بلی ئەوه بکە سادە
نەوهک بە دوو دەست لە ئەژنۆی رەقی پەشیمانیت دە
گەر پێگای راستی هەروهکو تیرت نیشان دا دوژمن
تۆ بەلای چهپدا وەر بسوورپۆه، هەر دوو چاوی من

۱۰- پەند

تووڕیپیی لە ئەندازە بەدەر ترس هێنە و نەرمیی ناوهختیش هەیبەت بەرە. نەهێندە
تووڕە و تۆسن بە لێت بترسن نەهێندەش نەرم بە بەسەرتدا زال بن.

دوو تاکی

نەرمش و توندی پێکەوه دانێ
وهک خوینگر زام و هەتووان دانێ
پیاوی ژیر هێندە توندی ناگری
تا تووڕهییەکەیی دنیا داگری
نە هێندەش نەرم و شلک و ناسکە
زوو بشکیتەوه بەو قۆل و باسکە
نە خوێ زۆر بەرز ئەگریت و ئەروا
نە ئەکەوێتە بەر قسەیی بی پەروا

دوو تاکی

لاویک به باوکی، گوت پیاوی دانا
په ندیکم فیـرکه، په ندی پیرانا
گوتی پیاوهتی، بکه تا دهتوانی
نه هیلی گورگ لیت، تیژکا ددانی

۱۱- رهوشت

دووکهس دوژمنی ولات و ئاینن: پاشای بی سهر و خواپهرستی بی عیلم.

خانه

با پاشای ولات نه بی، شازادیکی فهـرماندهر
که بق خودای نه بیته، بهندهیهکی فهـرمانبهـر

۱۱- پهند

له سهر پاشا پیویسته که متر له بهندهکانی خوئی تووره بی و زیده رویی له
تووره بوونیدا نه کا به سهریاندا، تا دوستهکانی خوئی باوهر و متمانهیان پیی
بمینی، ناگری قین و توورهیی له پیشدا له خاوهنهکی بهر ده بیت، پاشدان که
زمانهیی کیشا نه و جا دهگاته دوژمن یا هر نایگاتی.

دوو تاکی

ناشی ئادهمی، که تو له خاکی
بنییه که للهت، توندی و بی باکی
توی هینده توند و وا سهره لگری
دیاره له خاک نی، تو له ناگری

پارچه

له شاری بهیله قاندا، سهرم له عابیدیک دا
پیم گوت: به زانینی خوت، له نه زانینم پاک که
گوتی برۆ: وه کو خاک، ئارامگر به ئه ی فهقی
یاخۆ هه رچیت خویندوو، تیکرا هه مووی ژیرخاک که

۱۲- رهوش

به دخوو به دهست دوژمنیکه وه گرفتاره، بچیته هه ر شوینیک له دهست سزای ئه و
رزگاری نابئ.

خانه

گه ر له دهست دهستی جه فا، به دخوو بچته ئاسمان
له دهستی خووی به دی خوئی، هه میسه بهر به لایه

۱۲- په ند

که دیتت بهر بلاوی که وتوو ته ناو سوپای دوژمنه وه، تۆ خوت کۆکه ره وه، به لام که
دیتت ئه وان کۆکن تۆ بیر له په رت و بلاوی و ناخۆشیی بکه ره وه.

پارچه

برۆ له گه ل دۆستان، به بی غه می دانیشه
که له نه ئیو دوژمنانت هه لایسا هه را و جه نگ
به لام هه رکه هه ستت کرد، له گه ل یه کا هاوده نگن
دهست له سه ر که وان دانی و قایم بکه قه لای سه نگ

۱۳- رهوش

که ینی فیله کانی دوژمن سه ریان نه گرت، زنجیری دۆستایه تیی راده ته کینی و ئینجا

۱. بهیله قان: شاریکه له ئیران له میانی شیروان و ئازربایجان.

له ژیر پوره دۆستایه تیدا، کاریکي وا دهکات هیچ دوژمنیک نه یکردبئ.

۱۳- پەند

سەری مار بە دەستی دوژمن پان کەو، چونکە یه کینک لەم دوو کەلکانە ی لێو سەر
هەلدا، ئەگەر دوژمن سەرکەوت ئەو مارە کەت کوشت و ئەگەر مارە کەش
سەرکەوت، ئەو لە دوژمن رزگار بووی.

خانە

لە رۆژی جەنگ دُنیا مەبە، لە دوژمنی بی هیژ
میشکی شیر دەر دەهینئ، کە دەستی لە گیان بەردا

ئامۆژگاری

ئەگەر زانیت هەوایک دلی کەسیک ئازار دەدا، تۆ مەیلی و لئی بیدەنگ بە، با
یه کینکی تر بیلئ.

خانە

بولبول موژدە ی بەهار بیژرە
هەوایی بەد، بە کوند بسپیژرە

۱- پیشینی

پاشای لە ستمکار (خیانەت) ی کەس ئاگادار مەکە تا بە تەواوەتی دُنیا نەبی،
دەنا بۆ نەمانی خۆت تی دەکوژی.

هەلبەست

قسە حازرکە، جا وەرە گوفتار
کە دیتت قسەت، وا ئەکاتن کار
گوتن لە گیانا کار ئەکا، بە دوان^۱
بەلام خۆت بە پەند مەدە، بە زمان

۱. دوان: قسە.

۱۴- رهوشت

ئەوھى ئامۇزگارىيى خۇپەسندىك بكات، خۇي پىويستى بە ئامۇزگار يكارىكە.

۱۴- پەند

تەفرەي دوژمن مەخۇ و بەخۇنازىنى ستايش گۇيان مەكرە كە ئەم داوى پسقى
ناوھتەوھ و ئەو دامەنى چاچنۇكى گرتوھتەوھ.

۱۵- رهوشت

پياوى گەوج پىداھەلدانى لا خۇشە، وەكو لاشەيەك لە لاقەوھ فووى تىكەي قەلەو
دەرکەوئ.

پارچە

گوئ مەدە دەنگى مەدحى چاپلووسان
كە بە ھەرزانى، سوودى لىت ئەوئ
گەر رۇژئ نىيازىت نەگەياندە جئ
دوو سەد قات ھەلەت دەژمىرئ لەوئ.

۱۶- رهوشت

تا وتار خوئنىك، رەخنەي لئ نەگىرئ قسەكانى پوخت نابن.

خانە

خۇت ھەل مەكپشە، بە جوانى گوفتارى خۇت
بە ئافەرىنى نەزان و يا بە پىي ئەفكارى خۇت

۱۷- رهوشت

ھەموو كەسىك ئەقلئ خۇي لا تەواوھ و مندالبى خۇي لا جوان.

پارچه

جوو و موسولمانیک که وتنه گف توگو
پیکه نین گرتمی له مش تومریان
موسلمان ئه یگوت: ئه گهر وا نه بوو
وهک جووله که یهک دهرچم له جیهان
جوو ئه یگوت: سویندی به تهرات ئه خوم
وانه بی بمرم، وهک توی موسلمان
گهر له سهر زهوی دانا نه مینئ
کهس به نه فامی خوی نانا گومان

۱۸- رهوشت

ده پیاو له سهر خوانیک ئه خون، به لام دوو سهگ له سهر که لاکیک پیک نایه.
چاوبرسی به جیهانیک ههر چاوبرسییه و که چی پیاویکی قانیع به نایک تیره،
دانایان گوتوو یانه: هه زاری به قه ناعت چاکتره له دهوله مهندي به سامان.

یهک تاکی

ریخو له یی تهنگ رهنگه، به نانه وشکیک پری
به لام سامانی دنیا، پر ناکاتن چاوی تهنگ

دوو تاکی

باو کم که سووری ژینی تهواو بوو
ئه م تاکه پهندهی پی گوتم و دهرچوو
شه هوهت ئاگره، پاریزی لی بکه
ئاگری دۆزهخ له خوت خوش مهکه
به رگه ی ئه و ئاگره سووره ناگری تو
ئاو بهم ئاگره دابکه ئیمرو

۱۵- پەند

ھەر كەس ئىك لەكاتى تۈن ئايدىدا چا كە نە كا، لە بى تۈن ئايدىدا سەختى ئەبىنى.

خانە

لە مەردم ئازار، بەدبەختتر نىيە
لە لىقە و مانا، كەس يارى نىيە

۱۹- رەوشت

ھەر شتىك زو پەيدا بىي، زۆر نامىننەتەو.

پارچە

بىستم كە گلى، رۆژھەلات ئەكەن
بە ماوھى چل سال، بە كاسەى چىنى
لە مەردەشت رۆژى سەدى وا ئەكەن
بۆيە لىرە كەم نرخیان ئەبىنى

پارچە

جووچكە لە ھىلكە دەرھات، لە رسقى خۆى ئەگەرئى
ئادەمىزاد نىھەتى، تەمىز و ژىرى و زانين
ئەم كە كاتى گەورە بوو، بەھىچ شتىكى ناگا
ئەو لە گشت شت تىپەرئى، بە گەورايەتى و بە تىن
ئاوئىنە لە گشت جىپىھەك، ھەيە بۆيە بى نرخە
لە عمل دژوار دىتە دەست، بۆيە بەنرخە و سەنگىن

۲۰- رەوشت

كار بە لەسەرەخۆيىيەو دىتە دەست، پىاوى بەپەلە زو ئەكەوئى.

دوو تاکی

به چاوی خۆم دیم، له چۆل و بیابان
ئاهیسته^۱ پیتش کهوت، له خۆشرۆی رههوان
ئهسپی رههوانی خۆشرۆ مایهوه
وشترهوان هییدیش، ههه نهپسایهوه

۲۱- رهوشت

بۆ نهزان هیچ شتیك له بیدهنگی باشتتر نییه و ئهگهر ئهوهشی بزانییابه نهزان نهتهبوو.

پارچه

فهزڵ و کهمالت، گهر نییه وا باشه
ئاگات له زمانی خۆت بێ له زارا
پیاو ههه زمانی خۆی ریسوای ئهکا
گوێزی بێ کاکل، سووکه له بارا

پارچه

شیتیک کهریکی مهشق دائهدا
ههه ههولێ له گههڵ ئهدا به دایم^۲
دانایهک گوتی: نهزان خهریک چی
لهم کارهت سل که، له لۆمهه ی لایم^۳
چوارپێ له تۆوه قسهه فیر نابێ
بیدهنگی فیربه، تۆ له بههائیم^۴

۱. ئاهیسته: له سهرخۆ. یا ئهوهی هیدی هیدی دهروا.

۲. دایم: ههه میسه، بهردهوام.

۳. لایم: لایم: لۆمهکهه

۴. بههائیم: ئازدهل، چوارپێ.

دوو تاکی

ورد نه بیته وه یه کیچ له جوابدان
زوری بی جی دیت، گفتوگویی له قسان
وه ره یا قسههت ریک خه وهک دانا
یاخو بیدهنگ به، ههروهکو چوارپا

۱۶- پهنه

هه رکه سیک له گهل له خوئی داناتردا کهوته بیته وه بهرهی قسان تا خه لکی وابزانن
ئه وه کهسه دانایه، بابزانن که نه زانه.

یهک تاکی

گه ر یه کیچ له تو چاکتر کهوته دوان
چاتریش بزانی، لپی مه گره ره خانان

۲۲- رهوشت

ئه وهی له گهل بهدان ههستی و دانیشی، چاکی نابینی.

دوو تاکی

گه ر فریشته له گهل دیو بکا دوسی
لپی فیر ئه بی ترس و سته م و دل پیسی
له بهدان بهدی نه بی، فییر نابی
بو گورگ پیست درونه وه هه ر نابی

۱۷- پهنه

نهینی عهیبی خه لکی دهرمه خه، نه وهک ریسوابین و ناویان بزری و توش بی متمانه
بیت.

۲۳- رهوشت

هەر کەسێ فێری زانست بوو و کاری پێ نهکرد وەکو ئەوێ وایه گایهکی له جووتیدا لێ خوڕپێت و تۆو نهوهشینێ.

۲۴- رهوشت

له لهشی بێ دڵهوه خوا په‌رستی ناکرێ و له توپکلی بێ ناوک و کاکله‌وهش کالاً په‌یدا نابێ.

خانه

زۆر بالای جوانی ژیر په‌چه‌و چارشپو
که ده‌رکه‌وت ناسیت، پیره‌ژنه‌ی دێو

۲۵- رهوشت

ئەگەر هه‌موو شه‌ویک "قه‌در" ئە‌بوو، شه‌وی "قه‌در" بێ قه‌در ئە‌بوو

خانه

به‌رد هه‌مووی له‌علی به‌ده‌خشان بووایه
به‌رد و له‌عل ئە‌بوو یه‌ک نرخیان بووایه

۲۶- رهوشت

نه هەر کەسێ به‌ دیمه‌ن جوانه ره‌وشتیشی باش و دروسته، کار له ده‌رووندایه، نه‌وه‌ک له پێسته.

پارچه

تۆ ئە‌توانی به‌یه‌ک رۆژ تی‌ب‌گه‌ی خووی پیاو
که گه‌یشته‌تۆته کوێ، له پایه‌کانی علووم
به‌لام له بیر و هۆشی ئە‌رخه‌یان مه‌به و مه‌غروور
که گیانی پیس به‌ چه‌ندین سال نابێ مه‌علووم

۲- پیشبینی

ئەوھى بەگژ گەوراندا بچى خويىنى خوى ئەريژى

پارچە

ئەگەر تۆزۆر خوت بە زل بزانی
راستیان گوت: خیل یەك ئەبینى بە دووان
زوو نیو چەوانت، ئەبینى شكا
كە شەرە قوچت، كرد لەگەل بەران

۲۷- رهوشت

پەنجە لەگەل شیر لیکدان و دەست بۆ شمشیر بردن کارى ئاقلانە نییە.

خانە

شەر و زۆرەملی مەكە لەگەل مەست
بەر لە سەر پەنجە، بخە باغەل دەست

۲- پیشبینی

لاوازیک لەگەل بەھیزیکدا زۆرانبازی بکا، یاری دوژمنە بۆ نەمانى خوى.

پارچە

كەى سايە پەرور، توانای ھەيە
بیتە مەيدانى شەرکەران لە جەنگ
بازوو سست شیتە، كە پەنجە باوئ
پووبەپووی پیاوی ئازا و ئاسن چەنگ

۲۸- رهوشت

ھەرکەسى گوى لە ئامۆژگارى نەگريت، ھەزى لە سەرکۆنەکردنە.

خانه

که ئاموژگاریت نه هاته گوئ
که گله م لی کردی بیدهنگ به له جی

۱- گوتهی جوان

جی هونه ران چاویان هه لئایه هونه رمنه ندانی پی ببینن، ههروه کو سهگی به ره لالا که سهگی راوی پی دیت، ئهیکاته ههرا، به لام ناشوئیرئ بیته پیش. پیاوی سپله که نهیتوانی دهره سستی هونه رمنه ند بیت، به پیسییه وه ئه چپته پیستییه وه.

خانه

پیاوی سپله غه بیه تی خوئی هه ره ئه کا
چونکه کاتی پرووبه پروو لاله زمانی

۲۹- رهوشت

ئه گهر سته م و ئازاری سک نه بوایه، هیچ بالنده یه که نه ئه که وته ناو داوی راوچییه وه، به لکه راوچی هه ره خوئی داوی دانه نابایه وه.

۳۰- رهوشت

دانایان درهنگ ئه خوئن و خواپه رستان نیوه تیر و زاهیدان مه مره و مهژی و لاوان تا له گهن ئه گری و پیران تا ئاره قه ده که نه وه و به لام رهند و قه له ندران ئه وه نده ئه خوئن تا هه ناسه بیان لی دهری و نان و رسقی که سه له سه ره سفره نامینی.

یهک تاکی

به نده و دیلی سک، دوو شه و ناخه وی
له بهر گه ده ی پر، وه له دل تهنگی

۳۱- رهوشت

پرسکردن به ژنان مال ویرانییه و دلاواییش له گهل گهنده لاندنا گونا هه.

خانه

دلّت بسووتی به پلنگی تیژ دان
بیّ خواییت کردووه به مافی پهزان

۱۸- پهن

ئوهی دهسه لاتی به سهر دوژمندا دهشکی و نهیکوژی دوژمنی خوئیته.

خانه

بهرد له دهستا بیّ و ماریش له سهر سهنگ
شیّ تییه رامیئی، یا بکهی درهنگ

تاقمیک به پیچه وانهی ئه مه یانه وه به بهرژه وهند زانی و گوتیان له کوشتنی
دیلاندا رامان و وردبوونه وه باشتره، له بهرئوهی ئیختیاره که هیشتا هر ماوه له
کوشتن و نه کوشتندا، جا ده توانی بکوژی یا نه کوژی و ده ستوانی ببه خشی، به لام
ئه گهر بیّ راوهستان بکوژیین له وانیه بهرژه وهندییه که له دست درچی و جاریکی
تر قهره بوو نه بیته وه.

دوو تاکی

ئاسانه یه کیک له گیان کهی بیّ بهش
کوژراو گیانی، ناخریته وه لهش
له مهرجی ئه قلی، تیر زه نه وهستان
ههرکه تیر درچوو، ناچته وه که وان

۳۲- رهوشت

ئه گهر دانایه که له گهل نه فاماندا تیوه گلا، ئه بیّ به ته مای ریز و شکومه ندیی نه بیت
و ئه گهر نه فامیکیش وه قسه بینی و به سهر دانایه کدا زال بیّ پیت سهیر نه بیّ
چونکه بهردیکه و هموو گه وه ریکی ئه شکینی.

خانه

سەير نىيە گەر دەرئەبىرئ نەفەس
بولبولىك قەلى، بىتە ھاو قەفەس

پارچە

گەر ھونەرمەندىك لە دەست ئەوياش ئازار بىيىنى
ھەست بە ناخۆشى ئەكا، دلى پر لە غەم نابى
بەردى بەد گەوھەر، ئەگەر كاسەى زىرپىن بشكىنى
نرخى بەرد زىاد ناكا و بەھاي زىرپىش كەم نابى

۳۳- رەوشت

ئەگەر دانايەك يا ھۆشمەندىك لە نىو ھەرزەكاراندا قسەى خۆى برى سەرت
سورنەمىنى، چونكە ئاوازی بوربوت^۱ وە سەر دەنگى دەھۆل ناكەوئى و بۆنى عەنبەر
لە بۆگەنى سىردا ون ئەبى.

دوو تاكى

ملى ھەلبىرى دەنگ بەرزى نادان
كە دانايەكى، بى شەرم بەزان
تۆكە نازانى پەردەى حىجازى
لەبەر تەپلى جەنگ، نەما ئاوازی

۳۴- رەوشت

گەوھەر بکەوئتە ئاودەستپشەو ھەر بەنرخ و بەھايە، ھەر وھا تۆز ئەگەر بشگاتە
ئاسمان ھەروا سووک و بى نرخە. پەروەردەى ناشايان جىي داخە و ماندوو بوونى
بەفیرۆ چوونە، خۆلەمیش بۆيە جى بەرزە چونكە ئاگر گەوھەرتىكى خوايىبە بەلام

۱. بوربوت: ئامېرىكى مۆسىقاىە

چونکه خوځله‌میش خوځی هونه‌ریکی نییه هه روه‌کو خاکه، نرخي شه‌کر له‌بهر ئه‌وه
نییه که له قامیشه به‌لکه خوځی تاییه‌تمه‌ندیی خوځی هه‌یه.

دوو تاکی

سروشتی که‌نعان، بی خیر بوو بی بهر
نرخي به‌رز نه‌کرد، بوونی پیغهمبه‌ر
هونه‌ر بنوینه، نه‌ک تی‌ره و پده‌ر
گول نه‌وهی درکه و برایم له نازهر

۳۵- ره‌وشت

میسک ئه‌وه‌یه که خوځی بۆن بدا، نه‌ک وه‌کو عه‌تار ئه‌لی، دانا وه‌ک قوتووی عه‌تار
بی‌ده‌نگه و هونه‌ر‌نما. نه‌زان وه‌ک ته‌پلی شه‌ر دنگ گوره و به‌تال.

هه‌لبه‌ست

زانایه‌ک له‌ناو، که‌وه‌ده‌نان دابی
ئابهم جو‌ره‌یان، گوتووه دۆستان
وه‌ک نه‌وجوانیک، له‌ناو کو‌یران بی
یاخو قورئانیک، له‌ناو زه‌ندیقان

۳۶- ره‌وشت

دۆستیکی که به عومریک ده‌گیری، نابی به هه‌ناسیکی بره‌نجیندری.

یه‌ک تاکی

به‌ردیک به چهند سال ئه‌بیته له‌عل
نه‌که‌ی به پشوویک، بیشکینی به به‌رد

۳۷- رهوشت

ئەقل بەدەست نەفسەو، وەك پیاوی گرفتاره بەدەست ژنی جەریبەزەو حیلەبازەو

خانه

مائلناوایی بکه تۆ، له خوۆشی و له خانووئ

که دەنگی ژنی تیدا، بەرز ئەبیتەو لەوئ

۳۸- رهوشت

بپاری بی هیژ فرت و فیئل و ئەفسوونە و هیژی بی بپاریش نەزانین و شییتی.

یەك تاکی

پاکی و تەگبیر و ئەقل پیویستە، ئینجا مولک و مال

که مولک و دارای نەزان چەکیکن، بۆ شەری خودا

۳۹- رهوشت

جوامیتریک که بخوا و ببەخشی زۆر له خواپەرستیکی چاکترە نەخوا و هەر داینی.
ئەوہی لەبەر خاتری خەلک واز له ئارەزووەکانی بینئ ئەوہ له ئارەزووی حەلەوہ
کەوتووہتە ئارەزووی حەرامەوہ.

خانه

عابیدیک گەر بۆ خودای نەکا، گوشە نشینئ

بپچارە لە ئاوینەئ تاریکدا، چ ئەبینئ

کەم کەمە زۆر ئەبئ و دلۆپ دلۆپ دەبیتە لافاو، یانی ئەوانەئ که دەسەلاتیان
نییە و بی هیژن، با وردە بەردان کۆکەنەوہ، تا دەرفەت، ئەوسا دەماری پی له
میشکی دوژمن دەربینئ.

ھۆنراو

(دۆڭ دۆڭ لېسەرىيەك، كۆپتەۋە، ئەبتە نەھر
روويار لەگەل رويباريەك، كۆ بۆۋە ئەبتە بەھر)

خانە

كەم كەم پىكەۋە، زۆر دىتە ئەژمار
دەنكە دەنكەيە، گەنم لە ئەمبار

۴۱- رەۋش

زانا نايى بى ھۆشى نەفامان بەھىلم و توانايىيەۋە بەسەر بەرى چۈنكە بۆ
ھەردوۋ لايان زەرەرە، ئەو سامى نامىنى و نەزاني ئەۋيش پتەوتر دەبى.

خانە

گەر لەگەل سىلە بدويى بەخوشى
زياترى دەكا، بەدى و سەركىشى

۴۲- رەۋش

گوناه ھەر كەسىك بىكا، ناپەسندييە و لە زانايانىشدا ناشيرىنترە چۈنكە زانين
چەكى شەپرى شەپتانە و كە خاۋەن چەكىشيان بەدىلى برد شەرمەزارىيى زۆرتەرە.

دوو تاكى

باشترە پياۋيەك، نەزان بى و ھەژار
لە زانايەكى، نەكا پارىزگار
ئەو لەبەر كويىرى، رېتى كەۋتە لاپال
ئەم بە دوۋچاۋان، ئەكەۋىتە چال

٤٣- رهوشت

گیان هه مووی هه ناسه یه که، جیهان بوونیکه له نیوان دوو نه بووندا نه وانه ی دین به دنیا ده فرۆش کهرن، "یوسف" نه فرۆشن نه دی چ نه کړن؟ (ألم أعهد اليكم يا بني آدم أن لاتعبدوا الشيطان أنه لكم عدو مبين) واته: نه ری نه ی به نه ئا ده م نه دی په یمانم لی وهر نه گرتن شهیتانی نه په رستن، خو شهیتان دوژمنیکه ئاشکرای ئیوهیه.

خانه

به قسه ی دوژمن نه تو، په یمانی دوستیت شکاند
له گه ل دوژمن بووی به دوست و له گه ل دوست دوستیت پساند

٤٤- رهوشت

شهیتان دهرهستی دلسوزان و پاشاش دهرهستی هه ژاران نایه ن.

هه لبه ست

قهرد مه ده به وهی که نو یژ ناکا
با له هه ژارییا، ده می والا کا
نه و فه رزی خوا، نه هی نی ته جی
چون بو قه ردی تو، دلای دانه ته پی

٤٥- رهوشت

نه وهی له ژیانیدا نانی نه خوری، که مرد ناویشی نابری، تامی تری بیوه ژن نه یزانئ
نه که خاوه ن تری، یوسفی راستگو - دروودی خوا ی لی بی له سالی گرانیی
"میسر" دا تیری نه نه خوارد، تا برسویه کانی له بیر نه چی.

دوو تاکی

نه وهی که نه ژی له خو شی و بو نه
نازانئ حالی برسویه یان چونه

كەسپك ئۇزانى، خالى ھەژارى
كە خۆى دىبىتى، دەردى نەدارى

پارچە

ئەى ئەوھى كە سوارى ئەسپى خۆشپەوى، خىرا مەرۆ
وا كەرى زى كىشى مسكىن، چوارپەلى چۆتە قورپى
تۆ لە بۆ ئاوردوو مەچووه، مالى دەرويشى ھەژار
لەو كـلاورۇژنە ئەوھ دوودى دلە دىتە دەرى

۱۹- پەند

لە وشكە سالىدا لە دەرويشى بى حال و بال مەپرسە چۆنى؟ بەو مەرجه نەبى كە
مەرھەمىكى لەسەر برىنى دابىتى و شتىكى بۆ بېرىتەوھ

پارچە

كە كەرىكت بە بارەوھ دىت، كەوتۆتە قورپى
بەزەبىت پىيدا بىتەوھ و مەوھستە لەسەر سەرى
بەلام كەى رۆيشتى و لىت پرسى، چۆن كەوتووه
كەمەر بېستە و وھك مەردان، بۆى بگرە كلكى كەرى

۴۶- رەوشت

دووشت ناچنە ئەقلەوھ، خواردنى بەرلە دابەشكرانى و مردنى ناوھخت و لەناكاو.

پارچە

چارەنوس قەت ناگۆرپى، بەھەزار ئاھونالە
بەسوپاس يا بەگلەبى، بىتە دەرى لە زارى
فرىشتەى دىارىكرامى، سەر گەنجىنەكانى با
باكى چراى پىرپىژنى، چىبە وھمىرى يەكجارى

۲۰- پەند

ئەي داواكارى مووچە و بەرات و بڑىوى دانىشه تا بيخويت توش ئەي ئەجەل هاتوو
مەرۆ و رامەكە، گيان دەرناپەيت.

پارچە

كۆشش بۆ خۆراك بكەي يا نەكەي
هەر بۆت ئەنيرى، خواي عەززه وەجەل
بکەويه زارى، شـيـر و پلنگيش
ناتخۆن ئەمىنى، تا رۆزى ئەجەل

۴۷- رەوشت

دەست ناگاتە دانەندراو و دانراویش لە هەرجىتەك بى دەست ئەيگاتى.

خانە

بيستتووتە سكهندر چووتە ناو تاريكى
دواي ئەم هەموو رنجەش، ئاوى حەياتى نەچەشت

۲۱- پەند

پراوچى بى رسق ماسى لە دىجەدا ناگرى و ماسيش بى ئەجەل لە وشكاييه
نامرى.

خانە

هەژارى چاوچنۆك، بە دنيادا رائەكا
ئەو بەدواي رزق و رۆزيا و ئەجەل بەدواي ئەوا

۴۸- رەوشت

دەولەمەندى فاسق كەستەككى زىرپيه و دەرويشىكى چاك جوانىكى تۆزاوييه،
ئەمیان كراسه پيناوييهكەي موسايه و ئەوهدى پيشينيش ريشى رازاوهي فيرعون.

توورهیی و توندوتیژیی پیاوچاکان پروو له رهوینهوهیه و دهولتهتی پیاوخراپانیش
سه‌ر به‌رهو نشیوه.

پارچه

ئه‌وهی که خاوه‌ن سامان و جییه
یارمه‌تی که‌سی دلشکاو نادا
پئی بلّی که هیچ، سامان و جییه‌ک
که‌لکی ناگرئ، له ئه‌و دنیا‌دا

٤٩- ره‌وشت

حه‌سوود هه‌روه‌ک له به‌خششه‌کانی خوا رژد و فرچۆکه، ئاواش دوژمنی پیاوی بی
گونا‌هه.

پارچه

زره پیاویکی می‌شک و شکم دیت
که‌وتبوه گیانی، پیاوی خاوه‌ن جا‌ه
گوتم: ئه‌ی خوا‌جه، تو زۆر بی به‌ختی
خه‌لکی خوا پیداو، چییانه گونا‌ه

پارچه

نه‌که‌ی ئاره‌زووی به‌لا، بو‌حه‌سوود
که ئه‌و به‌دبه‌خته، بو‌خۆی به‌لایه
هیچ پیویست ناکا، دوژمنیه‌ی بکه‌ی
ئه‌و خۆی دوژمنی، خۆی وا له دوایه

۵۰- رهوشت

سوخته‌ی بی ئامانج عاشقیکی بی زیر و پاره‌یه و ریبواریکی نه‌شاره‌زا و
بالنده‌یه‌کی بی په‌ر و باله و زانای بی کرده‌وش داری بی به‌ره. زاهیدی نه‌زانیش
خانویی بی قاپی و دهره و مرار و مه‌به‌ست له هاتنه خواره‌وه‌ی قورئان،
په‌داکردنی رهوشتی باش و جوانه، نه‌ک هر خویندنه‌وه‌ی شیوه‌ی نووسینه‌کانی.
خواپه‌رستی نه‌زان ریبواریکی پیاده‌یه و زانایه‌کی کردار سست و خا و سواریکی
نووستوو. گونا‌ه‌کاریکی تۆبه‌کار باشته‌ره له خواپه‌رستیکی به‌خوناز.

خانه

سه‌ره‌نگی چاتره، خو‌ش خو و دل‌داری

نه‌ک زانایه‌کی، مه‌ردوم ئازاری

له یه‌کیکیان پرسى: "زانای بی کرده‌وه به چ ده‌چی؟ گوتی:

"به‌ه‌نگیکی بی ه‌نگوین".

خانه

به زرده‌واله‌ی دل‌ره‌ق و ناپیسا و بلای

که ه‌نگوینیش ناده‌ی، پیوه مه‌ده

۵۱- رهوشت

پیاوی نیریه‌تی نه‌بی ژنه و خواپه‌رستی چا‌و‌چنوکیش ریگر.

پارچه

بو‌خو دهرخستن، کراسی سپی له‌به‌ر

تا لای خه‌لک چاک بی و نامه‌که‌ت سیا

ده‌ست له دنیا‌ییه ده‌بی ه‌لگری

که ده‌ستت دریژه و بو‌خوشت کو‌تا

۵۲- رهوشت

دوو کهس هسره تیان له دل دهرناچي و پي زيانی له فور چه قيويان نايه ته دهری،
بازرگانتيکی که شتي شكاو و ميراتگريکی هاوده می رندان.

پارچه

درويش پييان رهوايه، خويني نالت برژين
گهر نه يانتوانی دهستيان بگاته، مال و سامانت
يان مهبه ناول له گهل که سانی کراس شينپوش
يا دهستت بشو له گشت سامان و بوون و مانت
يا دوستايه تي فيله وانانی خاوهن فيل مکه
يا دهبي خانووت هينده قايم بي، نه ته پي بانت

۵۳- رهوشت

نه گهرچی خه لاتی سولتان به نرخه، به لام کونه کراسی خوټ به ريز و به نرختره و
هه رچه نده خواردنی سهر سفره ی گه ورائيش به تامه، به لام ورده نانی نیو
هه نبنه ی خوټ به تامتره.

خانه

سرکه ی دهستی خوټ، له ته کیا ته ره
له نانی خیر و گوشت گا چاتره

۵۴- رهوشت

پيچه وانه ی ريی راست و دژي بيروپای ناقلمه ندانه، به گومان دهرمان خواردن و
به نه شاره زایی و بي کاروان روشتن. له "غه زالی" پيشه وایان پرسى - رهمه تی

۱. غه زالی: (ثیمام محمهد) له زانایه ناوداره کانی پيچی (سه لجووقی) یه، له سالی
(۴۵۰) ی کوچی له طوس هاتووته جيهان. له زانیاریدا، له فقه و حکمهت
گه شتووته پایه ی (مجتهد) له سالی (۴۸۴) ی کوچی له سهر خوارته ی (نظام الملك)
له مه درسه ی نیزامیه له به غدا ته دريساتی کرد، پاشان چوار سال کناره گیری کرد،
تالیفاتی گرینگی لی به جی ماوه... - زهکی -

خوای لی بی - به چی گهیشتییه ئەم پایهیه؟ گوتی: "بهوهی که هەرچییه کم
نه زانیایه، شهرم له پرسینی نه ئەکرد"

پارچه

ئومیدی شیفا هاتنت، ئەو دهمه ئاقلانهیه
ئەو کهسه نه بزت بگرئ، که سروشتت ئەزانی
چی نازانی بپرسه، چونکه هەر کهم پرسینه
ئەبته ریگری پایه و زانینت به ئاسانی

۲۲- پەند

هەر شتیکت که زانی بۆت دەرئەکهوئ، پەله له پرسینی مه که، که بۆ سامی
دهسه لات زیانبه خشه

پارچه

که "لوقمان" دیتی، له دهستی داوود
به پهرجوو^۱ ئاسن، ده بیته وه مووم
نه پرسی ئه وه چی ئەکهی، چونکه
زانی بی پرسین، لای ئەبی مه علوم

۵۵- رهوشت

هەر که سیکه له گه ل خراپان ههستی و دانیشی، ئەگه خوی ئەوانیش کاری تی
نهکا، به کرده وهی ئەوانه وه تاوانبار ئەبی، خو ئه بۆ نوژییش بچته کاولیک، هەر
گومانی مهی خوار دنه وهی پی دهن.

۱. پهرجوو: موعجیزه.

دوو تاكى

داغى نەزانىت، دانا لەسەر خۆت
كە نەزانىكت، ھەلبەزارد بە دۆست
لە دانايانم، داوا كسرد يەك پەند
گوتيان لەل^۱ نەزان، خۆت مەكە پەيوەند
ئەگەر دانا ش بى، ھەر كەرت ئەكا
خۆ گەر نەزان بى، شىتتەرت ئەكا

۵۶- رەوشت

ھىمەن و خۆراگرى حوشتر وەكو زانراو، ئەگەر مندالێك ریشمەكەى بگرى و بەدواى خۆيدا راي كيشى و سەد فرسەنگى ببات، سەر وەرناگىرى و لە دووى دەروا، بەلام ئەگەر خەرەند و دۆلێكى مەترسیدارى ھاتە پيش كە ببیتە ھۆى نەمان و لەناوچوونى و مندالەكە بە نەزانى خۆى ھەر رايكيشا، ئەوا ریشمە و جلەوھەكەى لە دەست ئەپسینى و چىترى بە دوادا ناچى و لەگەلیا ناروا، لەبەرئەوھى نەرمى لەكاتى توندىيا كاریكى ناشیرین و دزیوھ و ئەلین: "دوژمن بە نەرمى نابیتە دۆست، بەلكە تەماى دوژمنایەتیىھى زیاتر دەكا".

پارچە

ئەوھى دلسۆزیت ئەكا، ببە بەخاكى بەرپیتی
گەر بە پىچەوانەشە، دوو چاوى پرکە لە خاك
بە دلسۆزى و لەسەرخۆ، مەدوئى لەگەل بەدخووا
ژەنگى كۆن بە مەورەدى، نەرم كە ناکرى پاك

۵۷- رەوشت

ئەوھى لەقسەى كەسانى تردا ھەلداتى تا بە گەورەى تى بگەن پایەى نەزانینی تى دەگەن.

۱. لەل: لەگەل

پارچہ

پیاوی زبرہک بی، جواب نادانہ وہ
ہتا نہ زانی، لئی کراوہ پرسیار
گہرچی قسہ کہی راست و پھوآش بی
خہ لکی وہک مہ حال بۆ ئہ خہ نہ کار

۵۸- رھوشت

برینیکم لہ بن کراسیدا ہہ بوو، شیخ - پرحمہ تی خوی لی بی - ہہ موو پۆژی لئی
ئہ پرسیم، کہ چۆنہ؟ و نہی ئہ پرسی لہ کوئیہ؟ زانیم خۆی لہ ناوہینانی شوینہ کہی
ئہ پاریزی، چونکہ ناوہینانی ہہ موو ئہ ندامیکی لہش رھوا نییہ و ناگوتری،
ئاقلمہ ندان گوتویانہ: ئہ وہی قسہ کانی پیش گوتنی کیشانہ نہکا، لہ وہ لامہ کہی
دہرہنجی و دلی دیشی.

پارچہ

تاچاک نہ زانی، کہ قسہ کانت راست و بہجینہ
دہبی بۆ گوتن، نہ کہہ یتہ وہ زار
لہ راستی گوتنا، دستہ وہ ستانیش تۆ دابمینی
لہ وہ چاک ترہ، درۆیک بتکا ئازاد و رزگار

۵۹- رھوشت

درۆکردن وہک برینیکی گہورہیہ، ئہ گہر چاکیش بیتہ وہ، شوینہ وارہ کہی ہہر
ئہ مینی، نابینی کہ برایہ کانی "یوسف" - سہلامی خوی لی بی - بہ درۆیہ کی
متمانہ بیان نہما (قال بل سولت لکم أنفسکم أمراً) باوکیان پیی گوتن: ئیوہ
نہفستان دنہی کاریکی دان.

پارچہ

کہسی خوی لہ سہر، راستی گوتن بی
ئہ یوورن ئہ گہر، ہہ لہی کرد جاری

به لّام كـــــــــه ناوى، به درۆزن ده رچوو
متمانەى راستى، قسهى دیتە خواری

۶۰- رهوشت

گه وره ترینی هه موو كائینات، ئاده میزاده و نزمترین بوونه وهریش سهگه و به
بۆچوونی هه موو ئاقلمه ندانیش، سهگیکى به ئه مهك چاکتره له ئاده میزادیکی
سپله و ناسوپاس.

پارچه

سهگ گوپچكهى نانیک، ناکا فه رامۆش
گه ر پیتی دابدهی، سه د جار، كوچكه سهنگ
به لّام ته مه نیک، دلّی سپله یهك بلاوینیه وه
له سه ر شتیکی، كه م لیت دیته جهنگ

۶۱- رهوشت

هه وه سباز كرده وهی چاكه ناچینی و بی هونه ریش نابیته سهروه ر.

پارچه

به زه بیته نه یه، به گای زۆر خۆرا
كه هه ر ئه خوات و ئه نوئی له خۆرا
ئه گه ر ئه شته وئی، وهك گا قه له وبی
ئه بی بۆ جه وری، خه لکی وهك كه ربی

۶۲- رهوشت

له ئینجیلدا هاتوه، ئه ی كوری ئاده م ئه گه ر مالّ و سامانت بده می، به مالّ ئاگات
له من ئه بری و ئه گه ر هه ژاریشت بکه م ئه وا به دلته نگیه وه دا ئه نیشی، ئه دی
شیرینی یادی منت كه ی ده ستگیر ده بی و كه ی په له له په رستنی من ده كه ی؟

پارچه

گاوڙڪ مه‌غروور و يهڪ غافل به مال
له نه‌بوونيتا، دستگورتى و غه‌مبار
گه‌ر حالىٰ خوڻشى و ناخوڻشيت و ابى
كهى پروو نه‌كه‌يته، خواى په‌روردگار

۶۳- ره‌وشت

ويستى خواى بى چون، يه‌كڙيڪ له‌سهر ته‌ختى پاشايه‌تى نه‌هيندته خواره‌وه و
يه‌كڙيڪى تر له زگى ماسييا نه‌پاريزى.

خانه

خوڻشه بۆ كه‌سى كه ناوى خواى هه‌ر له‌گه‌لدا بى
با وهك يونسيش خوڻى له ناو زارى نه‌هه‌نگيدا بى

۶۴- ره‌وشت

گه‌ر خوا تيغى تووره‌يى دهر‌كڙيشى پيغهمبه‌ر و پياوچاكان هه‌موو سهر دائه‌نه‌وين،
خۆ نه‌گه‌ر ناوريكى نه‌رمونيان بداته‌وه به‌دكاران ده‌گه‌يه‌ننته پله‌ى چاكان.

پارچه

گه‌ر له حه‌شرا به تووره‌يى له‌گه‌لمان بدوى
پيغهمبه‌ران كهى دهر‌فه‌تى، شه‌فاعه‌تيان نه‌مينى
گه‌ر له رووى لوتف‌يشه‌وه، په‌رده وه‌لادا
نه‌شقيا سهر هه‌لديننه‌وه، به‌هيوى به‌خشينى

۶۵- ره‌وشت

نه‌وهى به سزاي دنيا ربي راست نه‌گريت تووشى سزا و ناخوڻشيه‌كاني دنياى تر
ده‌بيت، خواى گه‌وره فه‌رمويه‌تى:

(ولنذيقنهم من العذاب الادنى دون العذاب الاكبر) واته: ئيمه ئازاره كه مه كه يان
به ره له ئازاره گوره كه پي ده چيژين.

يهك تاكي

به ند هه ره دوواني به كه لکه، له پاشان کوټ و به ند دي
كه به نديان داي و نه تويست، نه تخه نه کوټ و به ندي

٦٦- رهوشټ

پياوچاكان له پيشينانه وه به ند وهرده گرن به ره له وهی وهك نه وان تووش بن. دزان
دهست كورت ناكه نه وه، تا دهستيان كورت نه كه وه.

پارچه

مه له ناچيته سه ره، دانه و داوی ديار
كه دي مه ليكي، تر كه وتوتته به ند
به ند له به دب ختي، خه لکی وهر گره
هه تا وهر نه گرن، ئيکه له تو په ند

٦٧- رهوشټ

نه وهی كه گوپی ويستيان به گرانی دروست کردوه، چ بكا تا ببیسی؟ و نه وهی
كه مه ندي به خته وهر يیهی له دهست ده كيشن چ بكا تا له دهستی دهر نه چي؟

پارچه

شه ويكي تاريك، بو دوستاني خوا
رووناكي نه دا و وهك رژ نه دره وشي
به خته وهر يیهك نييه، به زوري بازوو
تا خواي به خشنده، نهيدا و نه يبه خشي

چوارينه

له لای کي شکایهت کهم؟ که دادوهری تر نییه
له دهستی تۆش بهولاره، دهستی بالآتر نییه
ئوهی تۆشارهزای کهی، دیاره کهس وئی ناکا
ئوهی که تۆش وئی کهی، هیچ کهسی پښه نییه

۶۸- رهوشت

گه دایه کی نه انجام باش چاکتره، له پاشایه کی به نه انجام.

خانه

پیش شادمانی، غه می بکیشی
نهک له دواي شادی، ناخان هه لکیشی

۶۹- رهوشت

زهوی ریژنه له ناسمان وهردهگریت و ناسمانیش تۆز و خوّل له زهوی (کل انا
یترشح بما فیه) ههر قاپه ئهوه ته راوش دهکا (دهده ئینئ) که تیدایه.

خانه

ئهگه ر خووی ئیمهت، زۆر له لا بهده
ئهتۆ خووی باشی، خوّت له دهست مهده

۷۰- رهوشت

خواوهندی گهوره و بهرز سووچان دهبینی و دهپۆشی، کهچی هاوسی ناشبینی و
دهخرۆشی

خانه

په نا به خوا، که خه لک غه بییان نه زانی
کهس نهیده ما، له دهست یه کتر نه مانی

۷۱- رهوشت

له کانگه دا زیږ به هه لکه نندن دیته دهر و له دهست قرچوکیش به گیان که نندن.

پارچه

قرچوک ناخون و گو بیان هه ل نه خه ن
نه لاین هه ر نومید، باشته له خواردن
روژیک نه بیانی، به کامی دوژمن
زیږ ماوه و قرچوک، چوته پای مردن

۷۲- رهوشت

هه ر که سیک به زهیی به ژیردهستاندا نه یه ته وه، دوچاره ئازاری زه بردهستان
ده بی.

دوو تاکی

نه هه ر بازوویه ک، که هیژیک بوو
نه بی بشکینن، له بی هیژیک دهست
دلی بی نه وا، قهت مه ده ئازار
روژیک نه که ویه، بهر هیژیک زوردار

۱- سه رگوزه شته

دهرویشیک ئاوا نه ناو رایه وه: "خوایه به زه بییت به خراپاندا بیته وه" که خوت رحمت
به چاکان کردووه و به باشیت ئافه ریده کردوون.

۷۳- رهوشت

که پياوی ئاقل تهنگوچه له مهيه کی هاته پيش، خوئی لی به دور دهگرئی و له جیئی
خویدا لهنگه دهگرئی، چونکه سهلامهتی له کهناره و لیتره خویشی له خوئی نهیبینی.

۷۴- رهوشت

قومارچی سی و شهشی ئهویت، کهچی هه سینه که هات.

خانه

ههزار جار لهوهی، خوشتیره له مهیدان
به لام کوا ئهسپ، به دست خویشهتی ههوسار و جلهو

۷۵- رهوشت

یه کهم کهسیک که دهستپیشخه ری کرد و نهنگوستیلهی له دست کرد "جهمشید"
بوو، لییان پرسی: "ئهوه بوچی جوانیت دایه دهستی چهپ و که گهورهیی
راستهقینه هه بۆ راستهیه؟ گوتی: دهستی راسته جوانی راستهقینهی خوئی
بهسه."

پارچه

فهردیوون گوتیه نهققاشانی چین
له خوار داوینی، چادره کهی بنووسن
لهگه ل "به دان" دا، باش به ئهی هوشیار
که چاکان خویان، گهوره و خوشبهختن

۲- سه رگوزه شته

له گهورهیه کیان پرسی: "لهگه ل ئه وه موو گهوره یییهی که دهستی راست ههیهتی،
بۆ نهنگوستیله هه له دهستی چهپ دهکن؟ وهلامی دایه وه "ئهی نازانی کهسانی
لتهاتوو هه همیشه بی بهشن؟"

خانه

ئەوھى پىسكاندى، خۆشى و ھەژارى
يان بەخت ئەدا، يا بەختيارى

۷۶- رەوشت

ئەو كەسە دەتوانى بى ترس ئامۆژگارى و پەندى پاشايان دابدا، نە ترسى سەرى
ھەبى و نە تەماى زىر.

دوو تاكى

چ زىر برىژىيە، بەر پىتى خىوداناس
يا شىرى ھىندى، لەسەر پاگرى راس
نە ئومىد، نە باكيان، ئەبى لە ھىچ كەس
ئەمەيە بناغەى، خوا پەرسىتى و بەس

۷۷- رەوشت

شا بۇ نەھىشتنى ستەمكارانە و پۇلىس بۇ خوينخواران و قازيش بۇ بىستنى
سكالايانە لە دزان، بەلام دوو دوژمنى بەحەق پازى، ھەرگىز ناچنە بەردەمى قازى.

پارچە

كە دىتت دەبى، بىدەى ئەو حەقەى كەوا لەسەرتە
بە خۆشى بىدەى يەكجار چاكتەرە، نەوھك بەھەراو جەنگ و دلتنەنگى
گەر كەسەسەيك باج و خەراجى ئەدا، بە رەزامەندى
بەزۆرەملى ھەر لىي دەستىن، لەگەل ھەقدەستى كاكى سەرھەنگى

۷۸- رەوشت

ھەموو كەسەيك ددانى بە ترشى ئال دەبىتەو، قازىيان نەبى بەشىرىنى.

خانه

قازى گەر بەرتىل بخوا، پېنج خەيار
بۆت دادەتاشى جىيى دە بېستانزار

۷۹- رەوشت

سۆزىنى پىر ئەگەر تۆبە لە نابەكارىيە نەكات چ بکات و پۆلىسى دەرکراویش لە
مەردوم ئازارىيە؟

خانه

لاويكى گوشه نشين، شىرىكى رېيى خودايە
پىرىك لە گوشه يەكدا، كلۆلى دەست و پايە

خانه

لاو ئەبى زۆر بەهيزىي، تا خوئى دووركا لە شه هوهت
پىر خوئى ئارەزووى سىستە، بۆي راست نابته وه ئالەت

۸۰- رەوشت

لە دانايەكى ناودارىيان پرسى، زۆر درەختى بەرز و بۆندو بەردار هەيه كه خوداي
گهوره پىسكاندوونى و هيجيشيان، لە دارى سەروو بەولاه پىيان نەگوتراوه ئازاد و
بەريش نادا، هۆي ئەمە چييه؟ گوتى: "هەر درەختە و دەرخۆرى وەرزيكه بۆ
بەردان، هەندىك جار بەو وەرزانە تازەو گەشن، كه وەرزهكەش بەسەرچوو ئەوه
سىس و ژاكاون. بەلام سەروو لەو دار و درەختانە بەدەرە و هەموو كاتىك و
هەميشە هەر سەوز و گەش و جوانە، ئەمەش هەر خوو و خدەي ئازادانە.

پارچه

دل مەبەستە بەوهى كه دەروا، ديچله زۆر
لە پاش خەليفەكانيش، تىپەريوه لە بەغداد

ئەگەر تۆ لە دەستت دى، وەك دارخورما چاوتىربە
گەر لە دەستىشت نايە، وەك سەروو ببە ئازاد

۸۱- رەوشت

دوو كەس بە حەسرەتەو مەردن: يەككىيان ئەوھى ھەيبوو نەيخوارد و ئەوھى تريان
زانى و نەيکرد.

پارچە

كەس بە و جۆرە نابىنى، پياوى قەرچۆك بە مەزنى
لە كەم و كورتىيەكانى بدوئەت و بۆى تى كۆشى
بەلام ئەگەر چاوتىرىك دوو سەد گوناھى ھەبى
سەخاوت و بەخشىنى، عەيبەكانى ئەپۆشى

كتىبى گۆلستان بە پشتىوانىيە خاوى، كە يارمەتى و ھاريكارى ھەر لەو
دەخوازىت، تەواو بوو. ھەر وەك رەوشتى دانەرانىشە، لە ھىچ نووسەرانىكى
پيشىنە نەخواز او تەوھ و شيعرەكانى لە كەس وەر نەگىراون.

ھۆنراو

كۆنە شەرھى خۆت، بۆ خۆ جوانکردن
چاترە لە كراسىك، بۆى بگەويە خواستن

زۆرىنەى وتەكانى سەعدى شادى ھىن و دلخۆشكەر و جوولپنەرن و خۆشپىيان
تېكەلە و كورت بينانىش بەم ھۆيەوھە زمانى سەركۆنە و تان و تەشەريان دريژ
کردووھە كە بەبى سوود مېشكى سەربردن و دووكەلى چرا ھەلمژىن، كارى ئاقلان
نييە، بەلام بۆ بىرو ھزرى رەوشەنى خاوەن دلان، كە رووى قسە و وتاران لەوانە،
شاراوھە نييە كە دورپى پەند و ئامۆژگارىيى تيدا كيشراوھە ناو تانوپۆى ھەوداى
برگە و بابەتەكانىوھە و دەرمانى تالى ئامۆژگارىشمان تېكەل بە ھەنگوينى وتارى
جوان کردووھە تا بىرو مېشكى خوينەرى پيوھە ماندوو نەبى و لە سامانى

وهرگرتنیش بیتبش نهبی (الحمدلله رب العالمین) سوپاس بۆ خودای پروهردگاری
دنیاپه.

دوو تاکی

ئامۆژگاریمان، لهجیتی خویداکرد

رۆژگارانیگمان، تیدا بهسهبرد

گهر نههاته گویتی، ئارهزووی هیچ کسه

لای پیغه مبهه ران، گه پاندنه و بهس

(ئهی خوینه ری. کتیب، بهزهیی تهنیا له خوا بخوازه

بۆ لیبوردنی کۆکه رهوهی و بۆ خواوهنه کهی

هر چیبهک چاکه له وهی که بۆ خۆت ئارهزووت لئی

دوای هه مووان داوای بهخشین که، له بۆ نووسه رهوه کهی

گهر من له رۆژی رابوون هه لیکم دهست بکه وتبایه

لای ئه و دلسۆزه، دهمگوت ئهی گهره و سه رهوهی ئیمه

گوناهکاره که منم ئهی گهره ی هه موو خیرخوازان

چی خراپه یه هه مووم کردووه هاتووم خوازیاری بهد بهخشینیمه)

خانه

سوپاس بۆ خودا، که ئهم کتیبه دوایی هات

پیش ئه وهی ژبانی من، به کۆتا بگات

کۆ: ۱۹۶۷/۴/۲۲

پېړست

ناساندن	5
"ديياچه"	9
هۆى دانانى پرتووكهكه	16
پۆزش هينانهوه له كوټاكردنى خزمهت و هۆى ههلبژاردنى گوشه نشينى	24
دهرگهى يهكهه: له رهوشتى پاشايان	28
دهرگهى دووهم: له بارهى خووى دهر ويشانهوه	79
دهرگهى سيبهه: له بارهى قنيات (قهناعهت) و دلنيابوون به بهش	124
دهرگهى چوارهم: له سوودى خاموشى (بيدهنگى)	158
دهرگهى پينجهه: له ئهوين و لاوينيدا	166
دهرگهى شهشهه: له بيهيژى و پيرى	197
دهرگهى ههوتهم: له كاريگهريى پهروهدهوه	206
دهرگهى ههشتهه: له سهه پهيرهوى ههلسووراندى ژيان	233